www.forgottenbooks.com

Copyright © 2016 FB &c Ltd.
All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted in any form or by any means, including photocopying, recording, or other electronic or mechanical methods, without the prior written permission of the publisher, except in the case of brief quotations embodied in critical reviews and certain other noncommercial uses permitted by copyright law.

LANE

MEDICAL

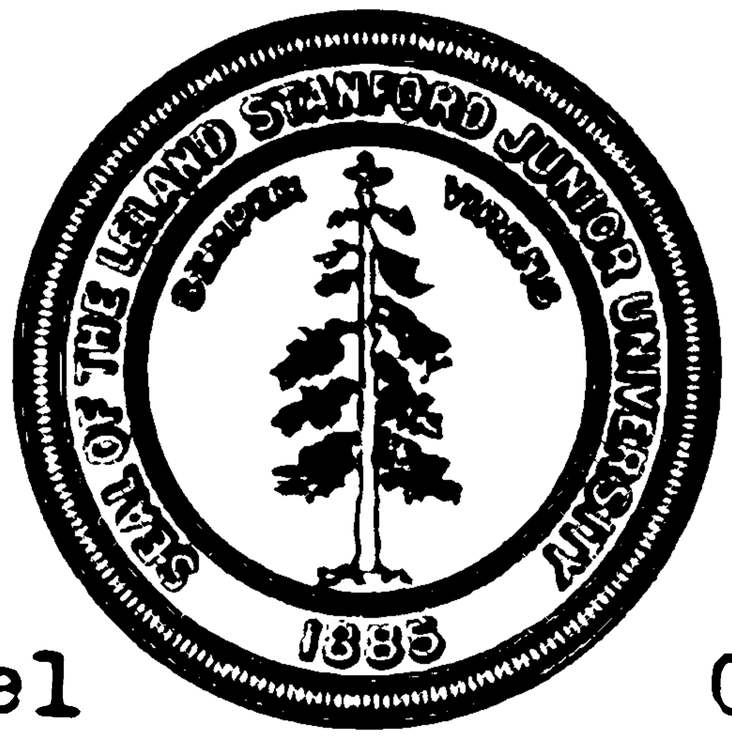

LIBRARY

Seidel Collection

HISTORY OF MEDICINE AND NATURAL SCIENCES

ORPHEI LITHICA.

ACCEDIT

DAMIGERON DE LAPIDIBUS.

RECENSUIT

EUGENIUS ABEL.

BEROLINI

APUD S. CALVARY ET SOCIOS

MDCCCLXXXI.

[illegible]

[illegible]

RICHARDO FOERSTERO

SACRUM.

PRAEFATIO.

Carmen graecum de lapidibus, quod nunc demum ad optimorum codicum fidem recensitum editur, cuinam auctori et aetati adscribendum sit, per multos annos magna fuit dubitatio. Orpheum nostri carminis auctorem fuisse post praeclaras Tyrwhitti lucubrationes nemo amplius credet. Sane iam Proclum et Stobaeum Lithica Orpheo attribuisse et passim in operibus suis laudavisse Gesner affirmavit, sed a Proclo Lithica nusquam citari iam idem Tyrwhitt ex indice Fabriciano scriptorum a Proclo memoratorum probavit, et Lobeck ex saepius perlectis Procli commentariis in Aglaophami vol. I, p. 377 firmavit; Stobaeo autem locos ex Lithicis citatos a Conrado Gesnero demum additos esse iterum recte vidit Tyrwhitt, neque hodie ulli dubitationi subiectum est. Cum autem quo tempore vixerit graeculus ille qui Lithicorum epitomam prosaicam confecit, compertum non habeamus, neque auctor[1]) Compendii Rhetorices a Walzio in Rhetorum Graecorum sexto volumine postremum editi ante saec. XV floruerit, nullum ante Joannem Tzetzam auctorem afferre possumus, qui Lithica Orpheo attribuerit. Recte autem contendit Tyrwhitt omni iudicandi facultate destitutum fuisse

---

1) Matthiae Camariotae hoc compendium attribuerat primus editor Hoeschelius, et ante Tzetzam eius auctorem vixisse Valentini Rose erat sententia. Sed Georgium Plethonem, qui a. 1451 obiit, auctorem fuisse recte contendit Walz, qui hunc titulum opusculo praefixit: *Γεωργίου Πλήθωνος συντομὴ περί τινων μερῶν τῆς ῥητορικῆς*. In quo compendio de antro Mercurii a nostro poeta celebrato mentionem facit auctor p 593 ed. Walz.: *τὴν δεινότητα, κατὰ ῥήτορα γράφοντα, διὰ τῶν ἑρμαϊκῶν ἄντρων, ὡς Ὀρφεὺς λέγει, διαδραμόντα.*

scriptorem, qui uni eidemque poetae scripta astrologica, magica, epodica et hymnos, attribuerit et Maximi quoque carmen *περὶ καταρχῶν* sub Orphei nomine saepe laudaverit. Qua Tzetzae inscitia cognita ne necessaria quidem videtur Tyrwhitti suspicio »incidisse Tzetzam in librum omnia haec poemata (Lithica, Dodecaeterides, Georgica) simul continentem, in quo libro cum primum locum occuparent *Ἐφημερίδες* v. g. quae, utpote Musaeo inscriptae, ad Orphea auctorem pro more referendae viderentur, ipsum Tzetzam properanter nimis et incaute caetera etiam in eodem libro poemata Orpheo tribuenda existimavisse.« Paullo verisimilior est Lobeckii sententia l. l. prolata, Tzetzam de carmine Orphico *περὶ λίθων γλυφῆς* a Suida quoque commemorato audivisse et hac de causa Lithica cum Argonauticis eodem volumine comprehensa Orpheo tribuisse. Sed quocunque modo haec res se habeat, certum est, nihil esse in toto carmine, quod antiqui illius Orphei musam sapiat, quare spretis Tzetzae eiusque sequacium, editorum ante Tyrwhittum, nugis, ad aetatem auctoris anonymi accuratius definiendam pergamus. In quo negotio ita versabimur, ut Tyrwhittum secuti a Lithicorum versibus 67—74 proficiscamur, in quibus quin de persecutionibus arti magicae et eius sectatoribus imminentibus agatur, dubitari non potest. Anno autem 357 prodiit prima Constantii lex[2]): »Supplicio capitis ferietur .... quicunque iussis nostris obsequium denegaverit«, id est: »Chaldaei et Magi et caeteri quos maleficos ob facinorum magnitudinem vulgus appellat.« Paucis annis post (a. 371) sub Valente magis etiam exarsit Christianorum in magos ira. Quorum domibus signatis, saepe, ut refert Ammianus Marcellinus XXIX. 1, immissi sunt »qui inter scrutinia supellectilis poenis addicti incantamenta quaedam anilia vel ludibriosa subderent amatoria, ad insontium perniciem concinnata; quibus in iudicio recitatis, ubi non lex, non religio, non aequitas veritatem a mendaciis dirimebat, indefensi bonis ablatis, nullo contacti de-

---

[2]) Cod. Theod. IX. Tit. XVIII, 5.

licto, promiscue iuvenes aliique, membris omnibus capti, ad supplicia sellis gestoriis ducebantur.« »Congesti innumeri codices, et acervi voluminum multi, sub conspectu iudicum concremati sunt, ex domibus eruti variis, ut illiciti, ad leniendam caesorum invidiam.« »Inde factum est per orientales provincias, ut omnes metu similium, exurerent libraria omnia: tantus universos invaserat terror.« Tunc praeter Simonidem, Patricium et Andronicum interfectus est, secundum Zosimum (L. IV. p. 743) *ὁ ἐκ Φρυγίας Ἱλάριος, ὡς δὴ χρησμόν τινα λοξὸν εἰς τὸ σαφέστερον ἑρμηνεύσας*, tunc capite truncatus, ut refert Marcellinus (l. l.), Juliani olim imperatoris praeceptor et familiaris, ob oraculum quoddam sciscitantibus expositum, Maximus, cuius casum a nostro poeta in versibus supra laudatis deploratum esse non sine veri specie suspicatus est Tyrwhitt. Alia quoque minoris momenti argumenta ad suam sententiam firmandam attulit Tyrwhitt, haec: »Hinc enim patet, cur multorum lapidum virtutes tam medicas quam theurgicas apud nostrum invenimus, quorum ne nomina quidem ab antiquioribus de hac materia scriptoribus, Theophrasto scilicet, Dioscoride, Plinio, aut Galeno, memorantur. Hinc quoque ratio petatur, cur auctor non modo nomen suum operi nusquam inscripserit, sed etiam ab omnibus rebus, quae indicium sui facere possent, prudens, ut videtur, abstinuerit; cur denique libelli exemplaria tam pauca, quasi furtim, distributa fuerint, ut non mirandum sit, eum vel per octo saecula latuisse, vel tandem in Tzetzis manus sine ulla scriptoris sui memoria devenisse.« Quae argumenta omnia feliciter impugnant Ruhnkenii sententiam (in Bibl. crit. VIII p. 87. Opusc. p. 644) ab Hermanno quoque probatam (in Orph. p. 676), qua carmen nostrum saeculo p. Chr. n. prime tribuitur, in quo sub Domitiano philosophi ex urbe et Italia eiciebantur teste Dione Cassio LXVII cap. 13. Quae sententia vel ideo improbari debuit, quod neque ex primo saeculo carmen notum est, quod cum nostro elegantia certare possit, ut recte observat Bernhardy in hist. litt. Gr. II p. 424, neque quartum saeculum adeo

poetico spiritu destitutum fuisse, quod Ruhnken et Hermann censuerunt, ut nostrum carmen ei assignare non possimus, Quinti Smyrnaei, Soterichi aliorumque poemata docent.

Tyrwhitti ergo sententiam merito probaverunt Bernhardy l. l. II, P. I.[3] p. 424, Wiel p. 3—5, qui in rerum superstitiosarum scriptoribus, in Platonicae philosophiae mysticis interpretibus, denique in antiquorum physicorum medicorumque operibus frustra quaerebat, quibus ad carminis nostri aetatem definiendam uti posset; tum Seidenadel, p. 5 cui auctor in Asia minore natus esse videtur, utpote qui episodia operi suo intexta ex fabulosa Troiae historia sumpserit. Atque Asianum nostrum vocaverat iam Tyrwhitt. — Denique Beck in Additam. ad Fabric. I, p. 9 maluit Lithica quinto aut sexto saeculo adscribi, »neque enim ita elegans est et vere Graecum carmen, quin ea aetate [quarto saec.] potuerit confingi.« Sed nos quin Beckio accedamus retinet ea res, quod, quae Seidenadelii est observatio, nostri ars metrica prorsus congruit cum ea, quae ante Nonnum, id est ante quinti saeculi initium omnia obtinebat; quod aliter explicari nequit, nisi cum Tyrwhitto auctorem nostrum »neque ante Constantium nec multo post Valentem vixisse« et Damigeronis cuiusdam magi de lapidibus libellum versibus expressisse statuamus. (v. infra praefationem ad latinam Damigeronis versionem.)

Transeo ad rem criticam.

Qui primus plures Lithicorum locos in variis suis operibus attulit, Joannes Tzetzes codice usus est satis integro, quem ubicumque fieri potuit, sequendum mihi proposui. Respexit autem Tzetzes et citavit Lithica in Commentariis in Hesiodum et Lycophronem, in Chiliadibus, tum in Exegi in Iliadem, unde plura ad nostrum carmen spectantia primus edidit G. Hermann in Addendis Orphicorum editioni praemissis. Tota vero Exegesis aliquot annis post, a. 1812 ab Hermanno edita lucem aspexit Lipsiae post Draconem Stratonicensem; qua editione licet nonnullos Lithicorum et ipsius Tzetzae locos aliter scriptos exhibeat atque in Addendis typis

expressi orant, imprimis mihi utendum est, cum fidelissime codicis lectiones in ea expressas esse Hermann in praef. p. VII spondeat, neque ad manus mihi sit Bachmanni editio (anni 1830) quae accuratissimum codicis apographum continere dicitur.

Ad Tzetzae codicem proxime accessisse videtur is, ex quo Christianus quidam anonymus prosa oratione carminis epitomam ex Dioscoride et Damigerone graeco passim anctam confecit, unde Tyrwhitt primus nonnulla protulit ad emendandum et illustrandum auctorem nostrum utilissima. Quem codicem melioris notae fuisse quam omnium quotquot extant codicum archetypum, probat praeter alios v. 524, ubi lectio, quam equidem unice veram esse puto, ex epitomae verbis eruenda est. Integram autem huius epitomae editionem Lithicorum textui subiungendam curavi, partim ut lectiones a me in textum receptae nova auctoritate firmentur, partim ne reliqua quae epitomae codicibus insunt satis notabilia prorsus oblivione premantur.

Selecti Lithicorum loci octo leguntur in codice Palatino graeco 915 (nunc Romae asservato, bombycino saeculi XIV, madore passim corrupto), in quo fol. 23 a. *ὡραῖα γνωμικὰ τῆς ὀρφέως ποιήσεως* (?) extant ex codice perbono excerpta, quo libro eo maiore cum fructu uti licuit, quod eos tantum carminis locos continet, qui hodie non nisi in pessimae fidei corruptis codicibus leguntur. — Notavi: Excc. Vatt.

Omnium autem quotquot extant codicum praestantissimus est liber Ambrosianus B 98 sup. (mihi A) quem proxima hieme Mediolani inveni et accuratissime bis cum Hermanni editione contuli.

De quo codice fusius dixi in epistula ad Aemilium Thewrewk de Ponor, praeceptorem olim meum, data, (Budapostini, 1879) ex qua codicis descriptionem excerpere liceat: »Est autem liber, de quo mentionem inieci (inter Ambrosianas copias B 98 sup. nota insignitus) idem, quem Baumeisterus in maiore sua Hymnorum Homericorum editione Ambrosianum D appellat, ineunte saeculo quinto decimo nitidissimis characteri-

bus in membrana scriptus; continet vero praeter Apollonium Rhodium, Batrachomyomachiam, Homeri et Callimachi hymnos et Herodoti, qui dicitur, de genere Homeri libellum, Orphei Argonautica et Lithica. . . . . Codex ille Ambrosiani libri archetypus, quem minusculis quae vocantur litteris exaratum fuisse inde colligas, quod haud raro in Ambrosiano codice δ pro σ et α pro ει scriptum extat (cfr. δῶμα pro σῶμα, δεύεται pro σεύεται, ἄϊα pro αἰεί, μεγαίρειν pro μέγαιραν, similia) tredecim foliis olim constitisse videtur, quorum in singulis foliis, primo excepto, triginta duo fere versus numerabantur. Sed quo tempore Ambrosianus codex ex archetypo descriptus est, iam non erat ille integer, sed amissa erant praeter carminis inscriptionem . . . folia primum et secundum, quae versus nonaginta priores, et septimum, quod vv. 393—460 continebat. Praeterea prior codicis pars vel igne vel madore vel alia causa ita corrupta erat, ut initio quaterni, circa mediam codicis partem autem singuli in ima ut videtur pagina versus legi non potuissent, unde factum est, ut versus 111—114, 141—143, 170—173, 201—204, 232—235, 264—267, 296—299, 328—331, 359—362, 493, 526 et 559 editionis Hermannianae in Ambrosiano libro unius semper versus spatio vacuo relicto desiderentur.« — Hunc codicem in verbis poetae recensendis unicum quatenus fieri potuit ducem secutus sum, cum quaevis huius editionis pagina demonstret, deteriorum librorum scripturas ab A libri memoria recedentes plerumque nihil aliud esse nisi vel meros scribendi errores vel interpolationes impudentissimas, quibus quicquid leviter corrupti vel elegantius insolentiusque dicti in codicum archetypo repertum sit, fideliter ab Ambrosiani libri scriba servatum, inepte obtegatur obfusceturque.

Quae interpolationes interdum satis sagaces mihi quidem non ab eo factae esse videntur, qui deteriorum codicum fontem communem exaraverit, verum potius a lectore satis erudito, qui minora codicis sui vitia tacite inter legendum corrigens non nisi maioribus corruptelis correctionem suam adscripserit, unde postea in textum irrepserint. Quod ne

quis temere affirmatum iudicet, moneo in omnibus deterioribus codicibus tanta vitia levissima in A quoque reperta inveniri, ut is qui deteriorum codicum archetypum exaraverit, officio suo neglegentissime functus esse putandus sit. Fuit autem scriba codicis huius archetypi Demetrius Moschi Lacedaemonius de quo omnes ante me editores nihil, ut videtur, compertum habuerunt. Ego quae in Lilii Gregorii Gyraldi Ferrariensis »Dialogis duobus de poetis nostrorum temporum« reperi (Flor. 1551 p. 60) exscripta ab Hodio in libro »de Graecis illustribus linguae Graecae literarumque humaniorum instauratoribus« (p. 134) hic apponam: »Reliquit hic [Joh. Moschus Lacedaemonius] liberos duos, qui paterna vestigia sectati literis operam navarunt, Georgium et Demetrium, quem tu, Lili, probe novisti, nam et Ferrariae cum Rhangonis et Mirandulae cum Picis aliquandiu ambo convixistis, sed Georgius Corcyrae substitit, medicinae et oratoriae artis professor. Composuit autem Demetrius carmina plurima. Epigrammata, Elegias, Comoedias non in publicum, sed amicis duntaxat exhibuit, heroicum vero carmen aggressus de Helena palam omnibus excusum typis legendum tradidit, [Rhegii a. 1500], in quo mira est facilitas; composuit et orationes quasdam, sed et Commentariolum in Orphei de Lapidibus opusculum in gratiam Jo. Franc. Pici[3]). Hic primum Venetiis, mox Ferrariae et Mantuae diversatus est, quibus locis multos habuit discipulos. Sed iam de Moschis satis a me dictum.« Hunc autem Demetrium Lithicorum editionem re vera paravisse vel inde verisimile fit, quod in eiusdem oratione quadam inedita[4]) inter auctores

---

[3]) Olim in epist. p. 4 opusculum hoc idem esse credidi ac commentariolum in Orphei Lithica, quare Joannis Francisci Pici Mirandulae principis gratia Lithicorum codicem a Demetrio exaratum et commentario instructum esse dixi. Quam sententiam nunc quoque teneo, licet negare non possim de alio quodam opusculo Francisci Pici nomin; inscripto Gyraldum cogitare potuisse.

[4]) In cod. Ambros. C. 80 inf. (meo M) extat: *τοῦ αὐτοῦ* (hoc postea additum) *δημητρίου μόσχου τοῦ λάχωνος πρὸς τὸν αὐτὸν* (*αὐτὸν* postea additum) *περιφανῆ δημήτριον λάσχαριν τὸν πρωτοστράτορα στρατηγικός,*

plurimos citatos Orpheus solus *σοφοῦ τε καὶ θείου ποιητοῦ* cognomine ornatur. Hic Demetrius exemplar suum immane quantum et vitiis et interpolationibus corruptum fideliter, ut videtur, transscripsit, non nisi brevi praefatione et paucis quibusdam scholiis additis. Ex huius exemplari descripti sunt omnes reliqui praeter A codices, ex quorum numero tamen mendosissimus tantum liber Parisinus ante me a criticis adhibitus erat. Sunt autem hi:

B: cod. Bernensis bibliothecae civicae nr. 369 chart. saec. XVI, quem insigni humanitate Budapestinum transmittendum curavit rogante Gulielmo Fraknói, Hermannus Bloesch bibliothecae civicae praefectus illustrissimus. Codex hic mendosissime scriptus est, et nonnulla Moschi scholia omittit.

M: cod. Ambrosianus C. 80 inf. in fol. chart. saec. XV ex. satis accurate scriptus ab homine litterato, qui non solum plura deteriorum codicum vitia inter scribendum ita correxit, ut cum A saepius consentiens deprehendatur, sed etiam errores antiquitus traditos emendare aggressus est; quare huius libri graviter interpolati non magna est auctoritas.

P: cod. Paris. bibliothecae nationalis nr. 2764 chart. saec. XVI ineuntis a prima ut videtur manu correctus et Demetrii Moschi scholiis ornatus. Excerptae ex hoc codice variae lectiones una cum maxima parte scholiorum tunc temporis ineditorum Orpheo Gesneriano adiectae sunt, unde postea in Tyrwhitti et Hermanni editiones receptae sunt.

---

in quo de Chirone inter alia haec dicuntur: *ὅτι δὲ καὶ δικαιοσύνης ὁ προειρημένος τῶν πολεμικῶν ἐπήσκει διδάσκαλος λόγος ἡμῖν σοφοῦ τε καὶ θείου ποιητοῦ διαπιστώσει, ὀρφέως λέγω τοῦ θρᾳκός, ὃς τάδε περὶ τοῦ χείρωνος ἀπεφθέγξατο.* Post hanc orationem alia sequitur in eodem codice: *τοῦ αὐτοῦ μελέτη συνηγορικὴ πρὸς μιχαῆλον περὶ κλοπῆς ὑπὲρ τοῦ εὐγενοῦς παύλου τοῦ σγουρομάλλου.* Hanc excipit *τοῦ αὐτοῦ μελέτη ὑπὲρ τοῦ ἀναβεβηκότος ἀριστέως ξένου ἐπὶ τὸ τεῖχος πολέμου ὄντος καὶ νικήσαντος καὶ χρινομένου παρανόμων· νόμου κελεύοντος μὴ ἀνιέναι τὸν ξένον ἐπὶ τὸ τεῖχος*, quae hac subscriptione finitur: *τέλος τῆς ὑπὲρ τοῦ ἀριστέως μελέτης δημητρίου τοῦ μόσχου τοῦ λάχωνος ἐν ἐνετίαις καὶ ταύτης μετὰ τῶν ἄλλων συντεθείσης.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of human knowledge in 797,885 volumes

Instant access $8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

me frustra quaesita a Gesnero collata est, qui nonnulla propria in ea inesse iudicavit. Sed nullum Juntis ad manus fuisse librum manuscriptum, neque alia esse propria illa, nisi mera typographorum sphalmata, patet ex altera nostri carminis editione Juntina anni 1540, quae paucissimis tantum locis leviora Aldinae vitia correxit, ceteroquin autem magis etiam neglegenter impressa est, quare non valde dolendum, quod et haec editio, et ex ea expressa proxime sequens Farrea, editores hucusque latuit. Editio enim Lithicorum Farrea quae a. 1543 Venetiis ex officina Farrea prodiit in plurium poetarum graecorum collectione, mera repititio est Juntinae secundae, cuius errores typographici in ea numquam correcti, saepissime aucti sunt. Harum trium editionum, quas *a if* siglis notavi, accuratam collationem, omissis tantum propriis Juntinae vel Farreae vel utriusque erroribus, notis inserui, ut magis etiam, quam hucusque factum est, appareat, quantum carmen nostrum Henrico Stephano debeat, qui a. 1566 in praeclaram suam epicorum graecorum editionem (»Poetae Graeci Principes Heroici carminis et alii nonnulli«) etiam Orphei Lithica recepit. Usus est Stephanus, ut ipse fatetur, sola editione Aldina, et hic inde Tzetzae testimonio, sed tantum pollebat ingenii acumine, ut plurima Aldinae menda, etiam graviora, feliciter tolleret. Stephani textus post Jacobi Lectii Poetas Graecos (Aureliae Allobrogum 1606) repetitus est ab Andrea Christiano Eschenbachio in Orphicorum editione a. 1689 Traiecti ad Rhenum excusa, addita versione latina, in qua tacite nonnulla mutavit, rarius emendavit Eschenbach.

Eschenbachii versionem latinam plurimis locis correxit, varias lectiones Aldinae et Juntinae, neglegentissime illas excerptas, et notas criticas haud magni pretii textui addidit Joh. Matth. Gesner, cuius editio post mortem eius a Chr. Hambergero curata Lipsiae prodiit a. 1764, aucta neglegenti collatione libri Parisini ab Ernestio confecta et a Ruhnkenio Gesnero donata. — Deinde separato libello Thomas Tyrwhitt Lithica edidit Londini 1781, ex qua editione quae in notis attuli ex

Hermanni editione sumpta esse sciendum est. Tyrwhitt, qui versionem quoque Lithicorum Gesnerianam editioni suae se ipso postea improbante adiecit, omnium optime de nostro carmine meruit. Totius carminis oeconomiam a Tzetza, Demetrio Moscbo, et prioribus editoribus non intellectam, luculenter exposuit, textum receptis priorum editorum emendationibus dedit politiorem, propriis coniecturis ingeniosissimis, quas tamen numquam in textum admisit, poetae pristinum nitorem restituit; denique epitomam prosaicam, quam absoluta iam editione in Bodleiana bibliotheca invenit, in addendis publici iuris fecit et emendando carmini felicissime adhibuit. Magnum huic editioni ornamentum accedit praeterea ex Musgravii emendationibus, quas exemplaris cuiusdam Lithicorum ipsi legati margini adscriptas item in addendis imprimendas curavit Tyrwhitt. Omnium editorum et criticorum in Lithica notas collegit Hermann, qui in Orphicorum editionem (Lipsiae 1805) nostrum quoque carmen recepit et magno praeclararum emendationum numero ornavit, adhibitis etiam lectionibus ab Jo. Tzetza in Iliadis Exegesi tunc nondum edita prolatis. Cuius textum, qui, secutus a. 1876 a Tauchnitzianae editore, a. 1818 (Lipsiae apud Weigelium) recudendum curavit, G. H. Schaefer, paucissimos tantum typographorum errores correxit.

Hactenus de editionibus. Latuerunt hucusque editores »Orphei poetae vetustissimi opera iam primum ad verbum translata et diligentius quam antea multis in locis emendata per Renatum Perdrierium Parisiensem« quae »Basileae ex officina Joan. Oporini Anno salutis humanae MDLV mense Februario« prodierunt cum duplici Lithicorum versione prosaica indoctissima, cui subiunctae sunt emendationes nonnullorum Aldinae vitiorum typographicorum.

Hannardi Gamerii Paraphrasin cum eius Scholiis et D. Wendalini Cronobachii Medici animadversionibus vulgatam Leodii 1578 in 8°, quam Fabricius memoravit in Bibl. Gr. neque Gesner vidit, neque ullus post eum editor. Sed habuit Gesner, antiquiorem similis cuiusdam stupidissimi

opelli editionem, cuius hunc titulum descripsit: »Orpheus antiquissimus et optimus poëta, Philosophus Trismegistus, de Lapidibus, nunc demum Latio iure donatus. M. Hannardo Gamerio Poëta laureato interprete. Accesserunt eiusdem Hannardi scholia, quae et rei medicae studiosis utilia iucundaque futura sunt, et quae quibusdam locis obscurioribus plurimum lucis adferent. Accessit praeterea argumentum in Orphei libellum Renato Perdrierio interprete. Leodii ex officina Gualteri Morberii 1576. 4°.«

Praeterea plurimum ad poetae emendationem contulerunt Bernardus in variis suis operibus, D. Ruhnken in Epistula Critica II et in editionis Tyrwhittianae recensione, quam in Wyttenbachii Bibliothecae Criticae particulam octavam inseruit; Pierson in Verisimilibus, Schrader in Praefatione Emendationum, Slothouwer in volumine tertio Actorum Societatis Traiectinae, et quem primo loco nominare debui, Gulielmus Wiel, vir sagacissimus, qui »De Lithicorum carmine« programma scholae Bedburgensis scripsit a. 1868.

In Germanicum sermonem vertit carmen nostrum Car. Seidenadel (progr. Bruchsal. a. 1876) qui in versionis praefatione etiam de nonnullis Lithicorum locis corruptis non sine fructu disputavit, in Italicum autem sermonem comes Coriolanus Malingri di Bagnolo, cuius versio Taurini a. 1878 lucem vidit.

Scripsi Budapestini Cal. Octobr. a. 1879.

Eugenius Abel.

Δημητρίου τοῦ Μόσχου ὑπόθεσις εἰς τὸ περὶ λίθων Ὀρφέως.

Θειοδάμαντι τῷ Πριάμου συνήντησεν Ὀρφεὺς μετὰ[1]) ἑταίρων τινῶν πρὸς θυσίαν Ἡλίου, ἣν ἐτέλει κατ' ἔτος εἰς ὄρος[2]) ἀνερχόμενος· καὶ αὐτῷ τῆς νενομισμένης[3]) ταύτης ἐτησίου θυσίας τὴν αἰτίαν ἀφηγεῖται, λέγων ὑπὸ δράκοντος αὐτὸν[4]) παῖδα ὄντα ποτὲ ἀναιρεθῆναι κινδυνεύοντα καταφυγεῖν εἰς τὸ ἐχεῖ που[5]) πλησίον ἱερὸν τοῦ Ἡλίου. ὑφ' οὗ καὶ σωθέντα ὡς ὁ πατὴρ περιεποιήσατο τῆς τοῦ παιδὸς σωτηρίας κατ' ἔτος ἦγεν Ἡλίῳ θύματα. μεταστάντος δὲ ἐκείνου τῶν ἐντεῦθεν αὐτὸς Ὀρφεύς[6]) ἀντὶ τοῦ πατρὸς τῆς τοιαύτης θυσίας καθίσταται διάδοχος· ἣν νῦν ἀφοσιούμενος ἄνεισι,[7]) συμπαραλαβὼν καὶ Θειοδάμαντα. οὗτος δὲ καθ' ὁδὸν τῷ ποιητῇ περὶ δυνάμεώς τε λίθων καὶ χρήσεως διεξέρχεται, οἵτινες αὐτῶν χρήσιμοι πρὸς τῶν θυόντων κρατούμενοι, ὅπως αὐτοῖς τὰ τῶν εὐχῶν ἐξανύοιτο, καὶ οἱ πρὸς τὰς ἰοβόλους τῶν δήξεων[8]) θεραπείας. ὅθεν οἶμαι καὶ Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος ὕστερον ὁρμηθεὶς συνέγραψε τὰ θηριακά.

Τοῦ αὐτοῦ.[9]) Ἰστέον δέ, ὡς δύο τινὰ προοίμια τοῦ παρόν-

Demetrii Moschi hypothesis omissa est in Pal. In inscriptione B ante *τοῦ Μόσχου* addit *Κερκυραίου*; *εἰς* om. M.; *εἰς τὸ ἑξῆς ποίημα Ὀρφέως περὶ λίθων ὑπόθεσις Δημητρίου τοῦ Μόσχου* edd. 1) *τῶν* ante *ἑταίρων* omisi cum BV. 2) *ὅρος* V. 3) *τῆς γενομένης ἐτησίου ταύτης θυσίας* B. 4) *αὐτόν* dedi ex B., rell. *αὐτόν*. .5) *ποῦ* Hermanni editio et Tauchn. 6) *ὁ ποιητής* pro *Ὀρφεύς* et supra *Θειοδάμαντί τινι συνήντησεν ὁ ποιητής* scribi jubebat Tyrwh. sed recte Herm. contra: »At hoc est mentem scriptoris, non verba corrigere.« 7) *ἄνεισιν* P. 8) *δείξεων* V. 9) *τοῦ αὐτοῦ* om. M in spatio vacuo, et Gesn. Herm. Tauchn. qui sequentia etiam antecedentibus coniunxerunt. — »Male haec a Demetrio divisa sunt. Unicum est huius operis prooemium, quod versibus primis circiter 92 absolvitur. Colloquium inter auctorem et Theodamantem est ipsum opus; in quo primus quidem loquitur Auctor, a v. 164

τος προτίθεται ποιήματος· ἐν μὲν τῷ πρώτῳ αὐτήν τε τὴν ἀρετὴν καὶ σοφίαν ἅπασαν ἐξυμνῶν, καὶ τοὺς πάλαι τῶν ἡρώων κατ' αὐτὴν γενομένους ἐνδόξους καὶ ἰσοθέους νομισθέντας, ὧν καὶ μητέρα[10]) τὴν ἀρετὴν προσείρηκεν. ἐν ταὐτῷ[11]) δὲ καὶ τῶν ἰδιωτῶν καθάπτεται, ὡς ἐπιφθόνως ἐχόντων πρὸς τοὺς τὴν ἀρετὴν διώκοντας, καὶ τούτοις ἀεὶ φιλαπεχθημόνως ἐπικειμένων. ἐν θατέρῳ δὲ ὁ πρὸς αὐτὸν καὶ Θειοδάμαντα γίνεται[12]) διάλογος.

[vulg] ad v. 393 [vulg.] et sub persona Heleni a v. 394 [vulg.] ad v. 764 [vulg.] et iterum ex propria persona ad v. 766 [vulg.]. Reliqui duo versiculi sunt ipsius Auctoris, et opus claudunt.« Tyrwh. Gesner, a Moscho transversum actus, Theodamantem Priami filium, Hectoris et Cassandrae fratrem, Melanippi *ἀνεψιόν* fuisse putavit, et carminis oeconomiam adeo non intellexit, ut a v. 394 vulg. Palameden loqui et in versibus 398—412 vulg. Apollinis orationem ab eo relatam esse docuerit. Verum vidit iam ante Tyrwhittum Schrader (Emend. Praef. p. XIV) et ante utrumque notante Ruhnkenio (in recensione editionis Tyrwhittianae Bibl. Crit. P. VIII). Koene ad Greg. Cor. p. 124, qui in v. 388 vulg. *Πριαμίδαο* pro *Παλαμήδαο* scribendum esse monens carminis oeconomiam perspexisse credendus est. Gesneri errores fusius refellerunt Tyrwh. passim in notis, et Schrader l. c., quorum explicationes in re clarissima amplius non recensebo. 10) *ἡμετέρα* B. 11) *ταυτῷ* codd. et edd., nisi quod *αὐτῷ* BV. 12) *γράφεται* Eschenb. ed.

ΛΙΘΙΚΑ.

Δῶρον ἀλεξιχάχοιο Διὸς θνητοῖσιν ὀπάσσαι
χεχλόμενος Μαίης ἐριούνιος ἦλθε χομίζων
υἱός, ὅπως ἂν ἔχοιμεν ὀϊζύος ἄτρεχὲς ἄλχαρ.
γηθόσυνοι δέχνυσθε βροτοί, πινυτοῖσιν ἐνίσπω,
οἷς ἀγαθὴ χραδίη, χαὶ πείθεται ἀθανάτοισι·
νηπυτίοισι δ' ὄνειαρ ἀχήρατον οὐ θέμις εὑρεῖν.
τῷ δ' αὐτῷ χαὶ πρόσθεν ἀγαλλομένους ἐπὶ δώρῳ
υἱά τε Λητοΐδης ἀχεσίμβροτον ἀθανάτοισιν
ἶξεν ἄγων ἐς Ὄλυμπον ἀγάννιφον, ἠδὲ σαόφρων
Παλλὰς Ἀθηναίη λαοσσόον Ἡραχλῆα·
ἄλτο δὲ χαὶ Χρονίδης ταναὴν ὑπὲρ αἰθέρα Χείρων,
σευάμενος πρὸς Ὄλυμπον, ἐπεὶ μάθεν ἄμβροτα δῶρα.
ἀλλ' ἤτοι χείνους μὲν ἀμώμητοι Διὸς οἶχοι
χαίροντες δέξαντο, θεηγενέων ὄχ' ἀρίστους·
ἡμῖν δ' ἐν γαίῃ χέλεται Χρυσόρραπις ὄλβῳ
ζώειν τερπομένοισιν ἀπειρήτοις χαχότητος.
δν δέ χεν ἀνθρώπων πεπνυμένον ἦτορ ἀνώγῃ
ἐς πολυήρατον ἄντρον ἐσελθέμεν Ἑρμείαο,
ἔνθ' ὅγε παντοίων ἀγαθῶν χατέθηχεν ὅμιλον,
αἶψά χεν ἀμφοτέρῃσιν ὀνείατα πολλὰ χομίζων
οἴχαδ' ἀποστείχοι, προφυγὼν πολύδαχρυν ὀϊζύν·
οὐδέ ἑ νοῦσος ἄχιχυς ἐνὶ μεγάροισι δαμάσσει,
οὐδ' ὅγε δυσμενέων ποθ' ὑποτρέσσας μένος αἰνὸν
ἄψ ἀναχωρήσει, προλιπὼν ἐριγηθέα νίχην·
οὐδέ οἱ ἀθλητῆρι χονισσαμένῳ ἐν ἀγῶνι
ἀντιβίην τινὰ θυμὸς ἐφορμήσει μενεαίνειν,

οὐδ' εἰ χάλκεα γυῖα καὶ ἄγναμπτον σθένος ἀνὴρ
ἄντικρυ στεφάνοιο πόθῳ κομίσας ἐριδαίνοι.
ναί μιν καὶ θήρεσσιν ὀρεσκῴοισι λέοντα
δεινὸν καὶ λαοῖσιν ἐοικότα δαίμονι τεύξω.
καί οἱ καὶ βασιλεῦσι διοτρεφέεσσιν ὀπάσσω
ῥεῖα καὶ ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνθρώποισι τίεσθαι.
τὸν δὲ καὶ ἠΐθεοι τερενόχροες ἱμερτῇσιν
αἰὲν ἐφορμήσουσι περιπτύσσειν παλάμῃσι,
καὶ μαλακὴ χρύσειον ἐπὶ λέχος αἰὲν ἐρύσσει
ἄλληκτον κούρη ἐπιϊεμένη φιλότητος.
εὐχομένου τε πρὸς οὖατ' ἀφίξεται αἰὲν ἐόντων
εὐχή· καὶ πόντοιο κυκωμένου οὐκ ἀλεγίζων
βήσετ' ἐπὶ τραφερὴν χθόν' ἀκυμάντοισι πόδεσσι.
τὸν καὶ λῃϊστῆρες ἀνάρσιοι οἷον ἐόντα
φεύξονται· καὶ δμῶες ὀϊόμενοι πατέρ' εἶναι
τίσουσιν, καὶ οἶκον ἑοῦ στέρξουσιν ἄνακτος.
ἴδμεναι αἴκ' ἐθέλῃσι, δαήσεται, ὅσσα τε φῶτες
κρυπτάδια σφετέρῃσιν ἐνὶ φρεσὶ μηχανόωνται,
ὅσσα τε κεκλήγασι μετὰ σφισιν ἠεροφοῖται,
ἀνθρώποις ἄφραστον ἰαχχάζοντες ἀοιδήν,
οἰωνοί, μεγάλοιο Διὸς κραιπνοὶ ὑποφῆται.
ῥοῖζόν τε στῆσαι χαμαὶ ἐρχομένοιο δράκοντος
εἴσεται, ἠδ' ὄφεων ἰὸν σβέσαι ἑρπυστήρων.
δώσω οἱ καὶ φῶτα χύλῳ πίπτοντα σελήνης
ῥύσασθαι, καὶ νοῦσον ἀταρτηρὴν ἐλέφαντος·
καὶ ψυχὴν ἐλάσαι τεθνηώτος, ἥ κεν ἐρεμνοῦ
ἐξ Ἄϊδος προμολοῦσα ποτιχρίμπτηται ἑκάστῳ.
ἄλλαι ἀπειρέσιοι πολυμήτιος Ἑρμείαο
δωτῖναι κομίσαντος ἐνὶ σπήλυγγι κέονται,
ἄμβροτοι, ἀτρεκέες, ῥίμφα πρήσσουσαι ἕκαστα·
τάων ἡμίθεός τε καὶ ὄλβιος ὅς κ' ἐφίκηται.
τὰς ἐμὲ κηρύσσειν λαοσσόος Ἀργειφόντης
ἀνθρώποισιν ὄρινε, μελιγλώσσοιο κελεύσας

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

τέρψομαι, ἤπερ χρυσὸν ἁπάντων κοίρανον ἀνδρῶν.
Ἠελίῳ γὰρ ἄγων ἱερήιον ἀντεβόλησα
ἀγρόθεν ἄστυδ' ἰόντι περίφρονι Θειοδάμαντι·
καί μιν ἑλὼν χερὶ χεῖρα προσηύδων ὧδ' ἐπέεσσιν·
Ἐς πόλιν, εἰ μὴ πάμπαν ἐπισπέρχωσιν ἀνάγκαι,
ῥηιδίως σοι, ἑταῖρε, καὶ αὔριον ἔσσεθ' ἱκέσθαι·
νῦν δέ σέ μοι στείχοντι μετ' εἰλαπίνην θεὸς αὐτὸς
ὦρσεν ὑπαντιάσαι· τῷ μοι πρόφρων ἐπίνευσον
ἑσπέσθαι. θυσίαι δ' ἱεροπρεπέες τελέθουσιν,
ἃς ἀγαθοὶ ῥέζουσι βροτοί· γάνυται δὲ φίλον κῆρ
ἀθανάτων, εὖτ' ἄν σφι χοροὺς ἀνάγωσιν ἄριστοι.
ἄξω δ' οὐ μακρὴν ἐς ἀταρπιτόν· εἰσοράᾳς γὰρ
ἡμετέρων με κιόντα πρὸς ἀγρῶν ἀκρώρειαν.
ἔνθα νεογνὸς ἐὼν ἔτλην ποτὲ μοῦνος ἀνελθεῖν,
λαιψηρὼ πέρδικε μετασπόμενος προφυγόντε·
οἳ δ' ἤτοι εἵως μὲν ἀκούων οὔνομ' ἕκαστος
ἱστάμενος μίμνασκεν, ὀρεξάμενον δὲ δοκεύσας,
πρὶν μάρψαι χείρεσσιν, ἀλυσκάζων προφύγεσκεν.
αὐτὰρ ἐγὼ σπουδῇ κεν ἐπὶ στόμα κάππεσον ἐλθών·
ἂψ δ' αὖτις γαίηθεν ἀναΐξας ἐδίωκον.
ἀλλ' ὅτε δὴ κορυφήνδε μετασπόμενος κίον ἄκρην,
οἳ μὲν ἄρ' ἐξαπίνης ἰαχὴν ὀξεῖαν ὀρόντε
αἰγανέης ἔσσυντο θοώτερον ἠὲ βελέμνου
ὑψίκομον ποτὶ φηγὸν, ἐπεσσύμενον προϊδόντε
αἰνὸν ὄφιν πετάσαντα γένυν πλείην θανάτοιο.
τὸν δ' ἐγὼ ἐγχριμφθεὶς ὑπεναντίον ἀΐξαντα
οὐκ ἴδον· ὀφθαλμοὶ δέ μοι ὀρνίθων λελίηντο·
πρίν περ ἀναστήσαντος ἀπὸ χθονὸς αὐχένα δεινὸν
ἐφρασάμην ἤδη τε δέμας μεμαῶτα λαφύξαι.
ἔνθ' εἴ τις σπεύδοντα παλίσσυτον εἰσενόησεν,
οὔτε με περδίκεσσιν ἀελλοπόδεσσιν ἕπεσθαι,
οὔτε με νηπιάχοισιν ὀΐσατο ποσσὶ φέρεσθαι.
κέκλετο γάρ μοι δεῖμα τανύπτερον αἰετὸν εἶναι,

καὶ πνοιὴν ἀνέμου, παρὰ γὰρ ποσσὶν κακὸν ἦεν.
πολλάκι δ' εἵματος ἄκρου ἐπιψαύεσκεν ἀκωκαῖς·
καί κεν ὑπὲρ μοῖράν με πελώριος ἀμφέχανεν θήρ,
εἰ μή μοι νόος ὦρτο θοῶς ἐπὶ βωμὸν ὀροῦσαι,
τὼν ῥα παλαιότεροι Φαεσιμβρότῳ ἱδρύσαντο.
τῷ δ' ἄρ' ἔπι τρύφος αὖον ἐλαϊνέης ἐλέλειπτο
σχίζης, ἣν τε μαρανθὲν ἀδηφάγον ἐξέλιπεν πῦρ.
τὴν ἐγὼ ἁρπάξας ὀλοοῦ κατένωπα δράκοντος
ἐστρέφθην. μιίμησε δ' ὀρεσκῴου μένος αἰνὸν
μάρνασθαι, μεμαῶτα ἰδών. εἰλεῖτο δὲ πυκνῶς,
γναμπτων εὐκύκλως ταναὴν ῥάχιν· αὐτὰρ ἐπ' ἄλλῳ
ἄλλος, ἔπειτα δέ τ' ἄλλος ἑλισσομένου τροχὸς ἦεν·
ἠδ' ἔτι καὶ βωμοῦ ὕπερ αὐχένας ἠέρταζε
συρίζων βιόωντος ἐμῆς πολὺ μεῖζον ἀϋτῆς.
καὶ τύπτων ἄρρηκτον ὀρεσκῴοιο κάρηνον
ἀμφ' αὐτῷ θραύεσκον ὑπέκπυρον ὄζον ἄκικυν·
οὐδ' ἄρα μόρσιμος ἦα δαφοινῷ θηρὶ δαμῆναι.
τοὔνεκεν αἰπολίοισιν ἀπόπροθι βοσκομένοισιν
ἑσπομένῳ δύο πατρὸς ἐμοῦ κύνε κεκλήγοντα
γνόντες ἐπεδραμέτην· μάλα γάρ σφισι μείλιχος ἔσκον.
οἱ μὲν ἄρ' ὑλάσσοντες ἐπέδραμον· αὐτὰρ ὅγ' αἶψα
ἀντίον ἔσσυτο τοῖιν· ἐγὼ δ' ἐς γαῖαν ὀρούσας
προτροπάδην, ὥς τίς τε Διὸς γαμψώνυχα φεύγων
αἰετὸν ἐν πυκινοῖσι λάθῃ θάμνοισι λαγώς,
τῷ ἴκελος μήλοισι μιγεὶς ἰλιοῦ ἀπὸ θηρὸς
ἐκρύφθην, μέσσοισιν ἐνὶ πτήξας ἐρίφοισιν.
ὄφρα μὲν οὖν ἀκάκητα πατὴρ ἐμέθεν ζώεσκεν,
αἰεὶ μώσχον ἄγεσκεν ἐμὸν πρὸς ἀμύντορα βωμόν,
τίνων Ἡελίῳ ζωάγρια παιδὸς ἑοῖο·
αὐτὰρ ἐπεὶ μοῖραί μιν ἀπήγαγον ἠελίοιο,
αὐτὸς ἐγὼν ἀγέληθεν ἑλόσσας πίονα μόσχον
εἰαρινόν, θαλέθοντα νεήνιδος οὔθατι μητρός,
ἔρχομ' ἐς ἀκρώρειαν, ἄγων χορὸν ἡδὺν ἑταίρων·

σὺν δέ σφιν καὶ τώδε δρακοντοφόνω κύνε βήτην
αὐτομάτω· γλυκερὴ δὲ πέλει περὶ βωμὸν ἄνακτος
τερπωλὴ, χλοερὸν τε πέδον, μαλακαί τ' ἔπι ποῖαι,
καὶ λασίαις πτελέῃσιν ὕπο σκιή· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῶν
ὕδωρ ἀέναον λισσῆς ὑπὸ πυθμένι πέτρης
λευκὸν ἀναβλύζον κελαρύζεται εἴκελον ᾠδῇ.
ἴομεν· οὗτοι δαῖτα θεῶν θέμις ἀρνήσασθαι.
Ὡς ἐφάμην. ὁ δέ μ' ὧδε προσηύδα δαιμόνιος φώς·
Ἀλλά σε μὲν χρείων Φαεσίμβροτος ἐξ ἀλεγεινῆς
αἰὲν ἄγοι κακότητος, ἀδακρύτοιό τε πέμποι
ἔλβου πρὸς μέγα δῶμα φιλοφροσύνης ἕνεκα σφῆς.
οὐδὲ μὲν οὐδέ σ' ἐγώ περ ἀμοιβῆς αὐτὸς ἀμέρσω·
ἀλλ' ἐπεὶ οὖν ἄξων ἱερήϊον εἰσαναβαίνεις,
ὄφρα τοι εὐχομένοιο κλύῃ θεός, ἐγγυαλίξω.
Κρύσταλλον φαέθοντα διαυγέα λάζεο χερσὶ
λᾶαν, ἀπόρροιαν πυριφεγγέος ἀμβρότου αἴγλης·
αἴθεϊ δ' ἀθανάτων μέγα τέρπεται ἄφθιτον ἦτορ·
τόν κ' εἴπερ μετὰ χεῖρας ἔχων παρὰ νηὸν ἵκηαι,
οὔτις τοι μακάρων ἀρνήσεται εὐχωλῇσι.
κέκλυθι δ' ὄφρα μάθοις μένος ἀργεννοῖο λίθοιο.
εἰ γὰρ ἄτερ κρατεροῦ ἐθέλοις πυρὸς ἐκ φλόγας ὄρσαι,
κέκλομαι αὐαλέων μιν ὑπὲρ δαῖδων καταθεῖναι·
αὐτὰρ ὅγ' ἠελίου κατεναντίον αὐγάζοντος
αὐτίχ' ὑπὲρ δαῖδων ὀλίγην ἀκτῖνα τανύσσει.
ἡ δ' ὅτε καρφαλέης τε θίγῃ καὶ πίονος ὕλης,
καπνόν, ἔπειτα δὲ πῦρ ὀλίγον, μετὰ δὲ φλόγα πολλὴν
ὄρσει· τὴν δ' ἄρα φασὶ παλαιγενέες ἱερὸν πῦρ.
τάων οὐκ ἑτέρης μᾶλλον φλογὸς ἔλπομ' ἔγωγε
ἀθανάτοις οὕτω κεχαρισμένα μηρία καίειν.
πρὸς δ' ἔτι τοι καὶ τοῦτο, φίλος, μέγα θαῦμα πιφαύσκω·
αὐτὸν ὅτις πέλεται φλογὸς αἴτιος, αἶψα μάλ' ὦκα
ἐκ πυρὸς ἁρπάξῃς, ψυχρὸς πέλει ἀμφαφάασθαι,
ἀμφὶ δὲ καὶ νεφροῖσι δεθεὶς κάμινοντα σαώσει.

Δεύτερον εὐχομένῳ τοι ἀρηγόνα λᾶαν ὀπάσσω,
θεσπεσίοιο γάλακτος ἐνίπλεον, ἠΰτε μαζὸν
πρωτοτόκου νύμφης ἢ μηκάδος οὐθατοέσσης·
τόν ῥα παλαιγενέες μὲν ἀναχτίτην ἀδάμαντα
χλεῖον, ὅτι γνάμπτει μαχάρων νόον, ἔφρα θυηλὰς
ἁζόμενοι ἐθέλωσιν ἐπιχθονίους ἐλεαίρειν·
οἳ δ' ἄρα μιν λήθαιον ἐφήμισαν, οὕνεκεν αἰεὶ
μεμνῆσθαι χαχότητος ὀϊζυρῆς ἀπερύχει
θνητοὺς ἀθανάτους τε· νόον δ' ἐριούνιον εἶναι
θέλγει ἐποτρύνων ἀγανὰ φρεσὶ βουλεύεσθαι.
ἄλλοι δ' ἐσχέψαντο γαλαχτίδα φέρτερον εἶναι
χιχλήσχειν πέτρην, ὅτι τοι τρίψαντι γάλαχτος
ἐχπρορέει λευχοῖο πανείχελος ἔνδοθεν ἰχώρ.
πεῖρα δέ τοι χαὶ τοῦδε παρέσσεται, αἴχ' ἐθέλησθα.
οὔθατα γὰρ μήλων ὅτε χεν μινύθυντα ἴδηαι,
πῶς ἔρξεις, φίλε τέχνον, ἐπὴν ἐρίφοισι τεοῖσιν,
οὓς ποτε θῆρα πέλωρον ὑπεχπροφυγὼν ἱχέτευσας,
τοῖσι παρασταίης τετληότιν, οἳ δ' ἐνὶ σηχῷ
ἀμφί σε λεπταλέοι γοερὸν περιμηχήσωνται;
τῶν μὲν ἀχηχεμένας ἐπιτέλλεο μητέρας αἶψα
λούειν πηγάων χυαναυγέσιν ἐν δίνῃσι·
στήσας δ' ἠελίου χατεναντίον ἀντέλλοντος,
ἀγνίζειν μὲν πρῶτον ἐποιχόμενος περὶ πάσας,
ἅλμην δ' ἐν χρητῆρι χαὶ ἄλφιτα λεπτὰ λίθοιο
χεύαμενος, διὰ πῶϋ χαὶ αἰγῶν ἔρχευ ὅμιλον,
ῥαίνων χαρποφόρῳ λάσιον χατὰ νῶτον ἑχάστης
θαλλῷ· ταὶ δ' ἄρα πᾶσαι ἰαινόμεναι περὶ σηχοὺς
ἐξαπίνης μετὰ τέχνα φερεγλαγέες στιχόωνται.
οἱ δ' ἄρ' ὑπαὶ μαζοῖσι χορεσσάμενοι γαλαθηνοὶ
σχιρτηθμῶν ἐξαῦτις ἀναμνήσοντ' ἀγέρωχοι.
σὴν δὲ μελιχρήτοιο μετὰ γλυχεροῖο μιγέντα
ὄρνυε πινέμεναι νύμφην, ἵνα νήπιον υἷα
μαστοῖσιν μεθύοντα παρ' ἀενάοισι χομίζῃ.

ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐχένι παιδὸς ἀερτάζουσα τιθήνη
λᾶαν ἐρητύσει χαχομήτιος ὄσσε Μεγαίρης·
καὶ δέ σε καὶ βασιλῆες ἀμύμονες αἰδέσσυνται
ἐν χερὶ λᾶαν ἔχοντα καὶ ἄπλετα φῦλ' ἀνθρώπων·
ἀθάνατοι δὲ μάλιστα θεοὶ καταθύμια σεῖο
πάντα τελευτήσουσιν ἐπ' ἀράων αἰόντες.
Χρὴ δὲ καὶ εὐπέταλον τετραυγέα λᾶαν ἔχοντας
ἀρᾶσθαι παρὰ βωμὸν ἐναιρομένης ἑκατόμβης.
Εἰ καὶ δενδροφύτοιο φέροις τρύφος ἐν χερὶ πέτρης
μᾶλλόν κεν θάλποιτο θεῶν νόος αἰὲν ἐόντων.
δένδρεα γὰρ μάλα πολλὰ κατόψεαι ὡς ἐνὶ κήπῳ
ἀνθεμόεντι χλάδοισιν ἐπασσυτέρυις κομόωντα.
τοὔνεκά οἱ καὶ φῶτες ἀχάτῃ δενδρήεντι
θῆκαν ἐπωνυμίην, ὅτι οἱ τὸ μὲν ἔπλετ' ἀχάτου,
ἄλλο δ' ἔχει λυσίης ὕλης δέμας εἰσοράασθαι.
τὸν δὲ τεοῖσι βόεσσιν ἀνασχίζουσιν ἄρουραν
ἀμφὶ κέρα δοιὼ βαλέειν, ἢ χαρτερὸν ἀμφὶς
ὦμον ἀροτρεύοντος ἀτειρέος ἀγροιώτου·
καί κεν ἀπ' οὐρανόθεν σταχυοπλόκαμος Δημήτηρ
μεστὸν ἴοι φερέχυρπον ἐς αὔλακα κόλπον ἔχουσα.
Σκέπτεο, καὶ θητὸν ἔχων ἐλάφοιο πέλαζε
ἀθανάτοισι κέρας· ποτὶ γὰρ νόος οὐρανιώνων
μειδιάει φύσεως πολυδαιδάλου ἔργον ἰδόντων·
ἦτοι μὲν κέρας ἐστί, ταναύποδος οἷα φύονται
ἐκ κεφαλῆς ἐλάφοιο· φύει γε μὲν οὔποτε κόρση
πέτρην, ἀλλ' ἔμπης πέλεται στερεὴ τόγε πέτρη·
οὐ δέ κεν ἂν γνοίης κέρας ἀτρεκές, ἢ λίθος ἐστί,
πρίν κέ μιν ἀμφαφόων εὕρῃς νημερτέα λᾶαν.
αἰεί τοι θήσει λυσίην ἐπὶ χράατι λάχνην,
εἰ καὶ ψεδνοχάρηνος ἔοις· εἰ γάρ μιν ἐλαίῳ

— — — — — — — — — — —

τριβόμενον τρίβειν χροτάφους πάντ' ἤματα σεῖο,
αἱ δὲ νέαι περὶ βρέγμα τεὸν τρίχες ἀνθήσουσι.

πρωτόγαμον δ' αἰζηὸς ἄγων ἐς δέμνια κούρην
τερπωλῆς ἐρατῆς ἐπιμάρτυρα τόνδε φέροιτο
λᾶαν· ὃ δ' ἀρρήκτοισιν ὁμοφροσύνῃσιν ἅμ' ἄμφω
ὕστατον ἐς γῆρας καὶ ἐς ἤματα πάντα καθέξει.
Ποιμένι δ' ἀγραύλων ταύρων, Διὸς αἰγιόχοιο
υἱέϊ χισσοχίτωνι, λίθον καταθύμιον εἶναι
βάρβαρον ἀγγέλλω, Συριηγενέος κελαδεινοῦ
ὕδασιν Εὐφρήταο διαινόμενον ζαμίλαμπιν·
ὃς τοι φυταλιῆς ἕνεκεν ῥέξαντι θυηλὰς
κλήμασιν αὐτίκα σεῖο φερεσταφύλοισιν ἀλωὴν
ἀμφιέσας πολλόν τοι ἀφύσσασθαι μέθυ δώσει.
Καὶ γλαφυρὴν χομίσας ἐαρόχροον αἶχεν ἴασπιν
ἱερά τις ῥέζῃ, μαχάρων ἰαίνεται ἦτορ,
καί οἱ καρφαλέας νεφέλαις χορέσουσιν ἀρούρας·
ἦδε γὰρ αὐχμηρῇσιν ἄγει πολὺν ὄμβρον ἀρούραις.
Δύχνι, σὺ δ' ἐκ πεδίου ῥόθιόν τ' ἀπόεργε χάλαζαν
ἡμετέρου καὶ κῆρας, ὅσαι στιχόωνται ἐπ' ἀγρούς·
καί σε γὰρ ἀθανάτων φιλέει νόος, ἐκ δ' ἄρα βωμῶν
ἠΰτε περ κρύσταλλος ἄνευ πυρὸς ἐκ φλόγα πέμπεις·
ἐν δέ σοι ἀντίπαλον κεῖται μένος· ὁππότε δὴ πῦρ
νηδὺν ἀμφιέσῃσιν ἐνιπλείοιο λέβητος,
ψυχρὸν ἐπειγομένοιο πυρὸς μένει ἔνδοθεν ὕδωρ·
εἰ δέ τις ἐν ψυχρῇσι λίπῃ κονίῃσι λέβητα,
παφλάζει κρατεροῖο κυκώμενον ἔνδοθι χαλκοῦ.
Ἐσθλοὶ δ' αὖτ' ἐπὶ τοῖσι καὶ δαλοειδέες εἶναι
κλείονται θνητοῖσι θυηπολέουσι τόπαζοι.
Φημὶ δέ τοι τέρπειν καὶ ὀπάλλιον οὐρανίωνας
ἀγλαόν, ἱμερτοῦ τέρενα χρόα παιδὸς ἔχοντα·
καί ἑ καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἀοσσητῆρα τετύχθαι.
Καὶ πίτυος δακρύοισι λίθου μένος ὀψιανοῖο,
καὶ σμύρνην μίσγειν εὐώδεα, καὶ φολίδεσσιν
ἀργυφέαις λεπιδωτὸν ἀποστίλβοντα κελεύω.
αὐτίκα γάρ τοι ταῦτα πυρὸς καθύπερθε πάσοντι

ἀθάνατοι δώσουσι θεοπροπίας ἀγαθῶν τε
ἐσσομένων, λυγρῶν τε· καὶ εἴσεαι ἅσσ' ἐθέλησθα.
καὶ νεύρων ἀλεγεινὰ πάθη λεπιδωτὸς ἀμύνει.
Δοιὼ δ' Ἠελίου χρυσότριχε λᾶε πέλονται,
ἄμφω θεσπεσίω· θάμβος δέ τοι ἔσσετ' ἰδόντι.
ἀμφοτέροις ἀχτῖνες ἐτήτυμοι ἐμπεφύασιν
ὀρθαί, λαμπετόωσαι· ἰδεῖν γε μὲν οἷον ἔθειραι.
εἶδος δέ σφι λίθων ἄλλων· τὸν μέν τε νοήσεις
χρύσταλλον λευχήν· εἰ δ' οὐχ ἔχεν ἔνδον ἐθείρας,
χρύσταλλός χεν ἔην· ἢ δὲ χρυσολίθῳ δέμας ἄντην
εἴχελος εἰσιδέειν· εἰ δ' οὐχ ἔχεν οὐδ' ὅγ' ἐθείρας,
χρυσόλιθός χεν ἔην· ἀτὰρ ἐσθλὼ φημὶ τετύχθαι.
ἐν γάρ σφιν μέγα δή τι φερέσβιος ἔμβαλε πνεῦμα
Ἥλιος, ῥέζειν ἐριχυδέας αὐτίχα φῶτας
σεμνοτέρους τ' ἰδέειν· καί τοι σέβας ἔσσεται αὐτῶν.
αἶψα γὰρ ἡρώων σφιν ἐπέρχεται εἶδος ἀγαυόν,
οἵ χε θεοῦ μέγα δῶρον ἐπισταμένως φορέωσι.
Τόλμα δ' ἀθανάτους καὶ ἐνηέϊ μειλίσσεσθαι
μαγνήσσῃ· τὴν δ' ἔξοχ' ἐφίλατο θούριος Ἄρης,
οὕνεκεν, ὁππότε χεν πελάσῃ πολιοῖο σιδήρου,
ἠΰτε παρθενικὴ τερενόχροα χερσὶν ἑλοῦσα
ἠίθεον στέρνῳ προσπτύσσεται ἱμερόεντι,
ὡς ἥγ' ἁρπάζουσα ποτὶ σφετερὸν δέμας αἰεὶ
ἄψ πάλιν οὐχ ἐθέλει μεθέμεν πολεμιστὰ σίδηρον.
ἤτοι μέν μιν φασι καὶ Ἠελίοιο πέλεσθαι
ἀμφίπολον κούρης, ὅτε χεν θέλγητρα παλύνῃ·
καί μιν ὑπερθύμοιο τεχυκτόνος Αἰήταο
κύδηνεν κούρη πολυμήχανος. αὐτὰρ ἔγωγε
σῆς ἀλόχου κέλομαί σε δαήμεναι, εἰ ἔθεν ἁγνὸν
ἀνδρὸς ἀπ' ἀλλοτρίοιο λέχος καὶ σῶμα φυλάσσει.
ἐς γάρ μιν κομίσας ὑπὸ δέμνια χάτθεο λάθρῃ
χείλεσιν ἀείδων θελξίμβροτον ἀτρέμας ᾠδήν·
ἢ δὲ κατακνώσσουσα καὶ ἠδέϊ περ μάλ' ἐν ὕπνῳ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of human knowledge in 797,885 volumes

Instant access $8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

τόν ῥα μεθ' ὑσμίνην ἧκειν ποσὶν ἀρτεμέεσσι
Πριαμίδης Πάρις αὐτὸς ἀποθνήσκων περ ἀπίστει.
ἔκτανε δ' ἠπεροπῆα Πάριν Ποιάντιος ἥρως,
κεκλομένου Δαναοῖς Ἑλένου Τροίηνδε κομίσσαι
λοιγὸν ἀδελφειοῖο μιαιφόνον ἐκ Λήμνοιο.
τῷ γὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἔχειν λίθον αὐδήεντα
δῶκε, σιδηρίτην νημερτέα· τόν ῥα βροτοῖσιν
ἤνδανεν ἄλλοισιν καλέειν ἔμψυχον ὀρείτην,
γυρόν, ὑποτρηχύν, στιβαρόν, μελανόχροα, πυκνόν·
ἀμφὶ δέ μιν κύκλῳ περί τ' ἀμφί τε πάντοθεν ἶνες
ἐμφερέες ῥυτίδεσσιν ἐπιγράβδην τανύονται.
ἤματα μὲν τρί' ἐφ' ἑπτὰ βίην Ἑλένοιο πέπυσμαι
θηλυτέρης τε λέχους φεύγειν καὶ κοινὰ λοετρά,
καὶ μίμνειν ἀμίαντον ἐδωδῆς ἐμψύχοιο·
ἀενάῳ δ' ἐνὶ πέτρον ἐχέφρονα πίδακι λούων
φάρεσιν ἐν μαλακοῖσιν ἅτε βρέφος ἀλδήσασκε,
καὶ θεὸν ὣς λιπαρῇσιν ἀρεσσάμενος θυσίῃσι
λᾶαν ὑπερμενέεσσιν ἀοιδαῖς ἔμπνοον ἔρδεν.
ἐν καθαρῷ δὲ φάος μεγάρῳ λύχνοισιν ἀνάπτων,
χερσὶν ἑαῖς ἀτίταλλε, θεουδέα πέτρον ἀείρων,
μητέρι νήπιον υἱὸν ἐοικὼς ἀγκὰς ἐχούσῃ.
καὶ σὺ δ', ἐπὴν ἐθέλῃς ὅπα δαιμονίην ἐπακοῦσαι,
ὣδ' ἔρδειν, ἵνα θαῦμα μετὰ φρεσὶ σῇσι δαείῃς·
ὁππότε γάρ μιν πάγχυ κάμῃς ἐνὶ χείρεσι πάλλων,
ἐξαπίνης ὄρσει νεογιλοῦ παιδὸς ἀϋτὴν
μαίης ἐν κόλπῳ κεκληγότος ἀμφὶ γάλακτι.
καὶ θεὸν ὣς λιπαρῇσιν ἀρεσσάμενος θυσίῃσι
χρὴ δέ σε τετληῶτι νόῳ ἐπακουέμεν αἰεί,
μήπως ἠπεδανοῦ λυθεὶς ὑπὸ δείματος ἔξω
ἐκ χειρῶν οὔδάσδε βαλὼν χόλον αἰνὸν ὀρίνῃς
ἀθανάτων. τύλμα δὲ θεοπροπίην ἐρεείνειν·
πάντα γὰρ ἐξερέει νημερτέα. καί μιν ἔπειτα
πλησίον ὀφθαλμῶν, ὅτε κεν λήγῃσι, πελάσσας
δέρκεο· θεσπεσίως γὰρ ἀποψύχοντα νοήσεις.

τῷδε μὲν Ἀτρείδῃσιν ἀλώσιμον ἔφρασε πάτρην
Λαυμεδοντιάδης, φοιβήτορι λᾶϊ πιθήσας.
σοὶ δέ τι καὶ σθένος ἄλλο σιδηρίτιο πιφαύσκω·
ἑρπετὰ γὰρ δὴ πάμπαν ὑποτρομέοντι ἔοικας.
σεῖο δ' ἔχεν πολὺ μεῖζον ἀκοίμητόν τε νόοιο
δεῖμα Φιλοκτήτης μεμνημένος αἰὲν ἐχίδνης.
τοὔνεκα Πριαμίδαο σαώφρονος οὔποτε νόσφιν
ἤθελεν ἔρχεσθαι, γουνούμενος, ὄφρα τιν' εἴπῃ
θαλπωρήν, εἴ πέρ ποτ' ἐπὶ χθόνα μητέρα θηρῶν
ἔρχηται, πῶς κεν πολιὸν γένος ἐκπροφύγῃσι.
τῷ δ' ἅγε Δητοίδην ἐπέων ἐπιμάρτυρα Φοῖβον
κικλήσκων ἀγόρευε, τὰ δὴ νῦν σοι καταλέξω.
Εὖτέ με παῖδ' ἐδίδασκεν Ἀκειρεκόμης ἀγορεύειν
μαντοσύνας, μέγαν ὄρκον ἐκέκλετο πρῶτον ὀμόσσαι,
ψευδέα μήποτε μῦθον ἐνισπεῖν ἀνθρώποισι.
τοὔνεκεν ἀτρεκέως μάλα τοι ἐρέω τὰ ἕκαστα.
φράζεο νῦν, ἥρως ἑκατηβόλε, μῦθον ἐμεῖο.
Αὐτὴ γαῖα μέλαινα πολυκλαύτοισι βροτοῖσι
τίκτει καὶ κυκύτητα καὶ ἄλγεος ἄλκαρ ἑκάστου·
γαῖα μὲν ἑρπετὰ τίκτε, τέκεν δ' ἐπὶ τοῖσιν ἀρωγήν·
ἐκ γαίης δὲ λίθων πάντων γένος, ἐν δ' ἄρα τοῖσι
κάρτος ἀπειρέσιον καὶ ποικίλον· ὅσσα δύνανται
ῥίζαι, τόσσα λίθοι. μέγα μὲν σθένος ἔπλετο ῥίζης,
ἀλλὰ λίθου πολὺ μεῖζον, ἐπεὶ μένος ἄφθιτον αἰεὶ
γεινομένῳ μήτηρ καὶ ἀγήραον ἐγγυάλιξεν.
ἡ δὲ καταθνήσκει τε μινυνθάδιον θαλέθουσα,
καὶ τόσον αὐτῆς κάρτος, ἐφ' ὁππόσον ἔμπνοός ἐστιν·
εἰ δέ κ' ἀποπνεύσῃ, τίς ἔτ' ἐλπωρὴ παρὰ νεκρῆς;
ἐν μὲν δὴ βυτάναις ἄγυριν λυγρῶν τε καὶ ἐσθλῶν
δήεις, ἐν δὲ λίθοις ἄτην οὐ ῥεῖά κεν εὕροις.
ἤτοι ὅσαι βοτάναι, τόσσοι λίθοι. Ἀλλὰ σύ γ' ἥρως,
λᾶϊ σιδηρίτῃ πεφυλαγμένος ἑρπετὰ πάντα
θαρσαλέως, εἰ καί τοι ὁμιλαδὸν ἀντιόωσιν,

ἔρχεσθαι διὰ μέσσα χελαινῆς οὐκ ἀλεγίζων
λώβης. οὐ γὰρ ἔτι σφι θέμις μεμνῆσθαι ὀδόντων,
οὐδ' εἴ κεν στείχοντος ἐνιχρίμπτοιντο πόδεσσιν.
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ μένειν περ ἔτι προφανέντα δύνανται,
ἀλλὰ μετά σφισι θάμβος, ἐλαυνομένοισι δ' ὁμοῖα
ἔσσυνται. τὰ δὲ καίπερ ἐναντίον ἀΐξαντα
ἄψ ὀπίσω παλίνορσα μεθερπύζειν μενεαίνει·
καί σφισιν ἐξαπίνης ῥόθος ἵσταται· οὐδέ τι πρόσσω
νίσσεται, ἀλλ' ὀρέγοντα πέλας περιμήκεα δειρὴν
γλώσσῃσιν μεμάασι περισσαίνειν, σκύλακες ὥς.
πολλάκι καὶ κατέδαρθε δαφοινῶν ἄγχι δρακόντων,
ἀμφὶ κυνηγεσίῃσι μένων ἐν τάρφεσιν Ἴδης,
θηρητὴρ Εὔφορβος ἀρωγῇ τῇδε πεποιθώς.
δῶκα γὰρ ἀντομένῳ λίθον ἱερόν, οὐδέ ποτ' αὐτῷ
ἐκ μάλα περ πολλῶν ἐλθεῖν κατεναντίον ἔτλη

— — — — — — — — —

τέρπετο δ' Εὐφόρβῳ περικαλλέϊ φέρτατος ἀνδρῶν
αἰχμητὴς Μελάνιππος, ἀνεψιὸς ἐσθλὸς ἐμεῖο,
εἶδος ἀμώμητον καὶ ἐπ' εἴδεϊ κάρτος ἄρειον
αἰζηοῦ ποθέων δουριχλυτοῦ, εὐπλόκαμοιο.
τοὔνεκα καὶ μετὰ θῆρας ἁλωμένου οὔποτε νόσφιν
ἔσθενεν Εὐφόρβοιο μένειν Ἰκετάονος υἱός,
ἀλλ' αἰεὶ λασίοισιν ἐν οὔρεσιν ἀντιθέοιο
καγχαλόων κούροιο μετ' ἴχνια σύν τε κύνεσσιν
ἕσπετο σύν θ' ἑτάροις, ἔθελέν τέ οἱ οἷος ἕπεσθαι.
ἦ μέν κέν μιν πολλὰ πατὴρ μενέαινεν ἐρύκειν,
αἰσχαλόων ἐὸν υἷα φίλον θήρεσσι μάχεσθαι,
καὶ Πριάμοιο βίη μιν ἐρήτυεν· οὐδ' ὅγε θυμῷ
πείθετ' ἐπεὶ οὐ ἐθέλεσκέ ποτ' Εὐφόρβοιο λιπέσθαι·
ῥεῖά γε μὴν ἀέκοντα μέλας ἠρύκακεν ὕδρος,
νέρθεν ὑπὸ κνήμην ὀλεσίμβροτον ἰὸν ἐλάσσας·
τὸν μὲν ἔπειτ' ὀλοὴ νόσος ἔλλαβεν, οὔνεκ' ἔμελλεν
αὖθι λελείψεσθαι, τό ῥά μιν καὶ μᾶλλον ἔτειρεν.

οἰχτείρων δ' ὀρέγοντα χέρας ποτὶ γούνατ' ἐμεῖο,
αὐτοῦ τοῦδε λίθοιο διατρίψαντα κέλευσα
λεπταλέην ἄχνην ἐπιπασσέμεν ἕλκεϊ λυγρῷ·
καί ῥα μάλ' αὐτίκα φῶτα χραταιὴ κάλλιπε νοῦσος.
τοῖον γαῖα βροτοῖσιν ἀρηγόνα τίκτεν ὀρείτην,
ὅς τε καὶ οὐταμένοις ἄκος ἠρώεσσι κομίζει,
καὶ στείρῃσι γυναιξὶ τεκεῖν φίλα τέκνα δίδωσι.
ποικίλα γὰρ θνητοῖσι λίθους ἔρδειν ἀγορεύω.
ὡς καὶ ἐῆς ποτὲ μητρὸς Ἀβαρβαρέης ἐπακούσας,
ἀνδρῶν εὖ μάλα νοῦσον ἐπισταμένης ἀκέσασθαι,
Βουκολίδης Εὔφορβος ἀγαυοῦ φάσκεν ὀφίτου
φάρμακα μὴ μούνων ὄφεων κατένωπα δύνασθαι,
ἀλλὰ καὶ ὀφθαλμοῖσι φέρειν φάος, ἠδὲ βαρεῖαν
ἐκ κεφαλῆς ἕλκειν ὀδύνην· ἤδη δέ τιν' ἀνδρῶν
οὔασι δηθύνοντα καθήρας ὤπασεν αἶψα
καὶ δὴ καὶ λεπτῆς ἐριήκοον ἔμμεν ἀϋτῆς.
ἤδη καί τινα φῶτα χόλῳ χρυσέης Ἀφροδίτης
ἔργα πρὸς ἱμερόεντα γάμων ἀμενηνὸν ἐόντα
μεμνῆσθαι φιλότητος ἀκεσσάμενος προΐαλλεν.
ἐν πυρὶ δ' εἴ κε βάλῃς μιν, ὀδωδὴν ἑρπετὰ τοῖο
φεύξεται, οὐδ' ἔτι πω μενέει σχεδόν, οὐδ' ἐνὶ χειῇ.
Φεύγει καὶ κνίσσῃσι γαγάτην ὀρνυμένῃσι
τείροντα θνητοὺς ἐχεπευκέϊ πάντας ἀϋτμῇ.
χροιὴν δ' αἰθαλόεις, πλατὺς, οὐ μέγας ἔπλετ' ἰδέσθαι,
καρφαλέῃ δ' ἴκελον πεύκῃ φλόγα δῖαν ὀρίνει.
ἀλλ' ὀλοὸν ποτὶ ῥῖνας ἄγει μένος· οὐδέ τι φῶτες
λήσονθ', ὧν κ' ἐθέλοις ἱερὴν ἀπὸ νοῦσον ἐλέγξαι.
γναμπτεῖ γάρ σφεας αἶψα χαμαὶ προπρηνέας ἕλκων·
οἱ δ' ἄρ' ἀπὸ σφετέρου πεπαλαγμένοι ἀφλοισμοῖο
στρωφῶντ' ἔνθα καὶ ἔνθα κυλινδόμενοι κατὰ γαῖαν.
τοῖσι δὲ χωομένη φρένα τέρπεται, ὁππότ' ἴδῃσι
πήματα πάσχοντας κεραὴ πόδας ὠκέα Μήνη.
θηλυτέρη δ' εἴ κεν πολυφάρμακον ἀμφιβεβῶσα

(484) καπνὸν ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἀναΐσσοντα δέχηται,
λιθρόος ἔνδοθεν ὦχα μέλας καταλείβεται ἰχώρ,
ὅς τε γυναικοφόνος νεάτῃ μίμνων ἐνὶ γαστρὶ
κέκληται. τότε δ' αὖτις ὑπὸ πνοιῇσι λίθοιο
490 δερκομένη γάνυταί τις ἐῆς θολὸν ἐκβλύζοντα
(485) νηδύος· ἐκ γὰρ νοῦσον ἀπειρεσίην ἀλεείνει.
ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖσι γαγάτην θέσκελα ῥέζειν
οἶδα· σὲ δὲ κνίσσῃσιν ἐλαύνων ἑρπετὰ τέρψει.
Σκορπίε, σεῖο δὲ λᾶαν ὁμώνυμον ἔμμεναι ἦρως
495 ἀγλαὸς Ὠρίων οὐκ ἔκλυεν· ἦ γὰρ ὀΐω,
(490) πικρῇσιν τότε γυῖα πεπαρμένος ἀμφ' ὀδύνῃσι
μᾶλλον σφωϊτέρων κεν ἔχειν ἐθέλεσκέ μιν ἄστρων.
Οὐδ' ὅγε κορσήεντα λίθον κλύεν, οὕνεκα μιχθεὶς
δριμεΐ σὺν σκορόδοιο καρήατι, τοξευτῆρα
500 πευκεδανῶν ὤκιστα βελέμνων σκορπίον εἵργει.
(495) τὸν μὲν ἐγὼ κόρσῃ μάλ' ἐοικότα φημὶ βροτείῃ
παύειν ὀξυτάτῳ τετριμμένον ἄμμιγα Βάκχῳ
ἀμφίπολον θανάτοιο κελαινῆς ἀσπίδος ἰόν.
μέτρῳ δ' ὅς κεν ἴσῳ μίξῃ ῥοδίεντος ἐλαίου
505 κόψας ἐκ πυρὸς ὀπτόν, ἐν αὐχενίαις ὀδύνῃσιν
(500) ἄλκαρ ἄγει· μέλιτος δὲ μετὰ γλυκεροῖο κερασθεὶς
ὕδατος ἀτηρὴν ὀλέκει κατὰ γαστέρος ἰλύν,
ἤτε καταΐγδην ὑπὸ νέρτερα νηδύος ἀνδρῶν
δυομένη φέρει ὄγκον ἀεικέα βουβώνεσσιν.
510 Ἴσθι δ' ἀμαλδύνειν σκορπῆϊα κέντρα δύνασθαι
(505) καὶ Περσηϊάδαο μένος μέγα κουραλίοιο,
ἠδὲ παλαμναίην ἀνεμώλιον ἀσπίδα θεῖναι.
τοῦδε δέ μοι πάντων περιώσιον, ὅσσα φύονται
Φοῖβος ἀκειρεκόμης φύσιν ἔμμεναι ἐξ ἑτέροιο
515 μυθεῖτ' εἰς ἕτερον στρωφωμένου εἶδος· ὅ τίς τοι
(510) ψεῦδός κεν φαίη· τὸ δ' ἐτήτυμον οἶδα τετύχθαι.
χλωρὴ γὰρ βοτάνη πρῶτον φύει· οὐδ' ἐνὶ γαίῃ,
ἣν γε φυτῶν ἴσμεν στερεὴν τροφόν, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ

ἀτρυγέτῳ, ἵνα φύκι', ἵνα βρύα γίνετ' ἐλαφρά.
αὐτὰρ ἐπεί κ' ἔλθῃσι μαρμαινομένη ποτὶ γῆρας,
ἤτοι μέν οἱ φύλλα περιφθινύθουσιν ὑφ' ἅλμης·
αὐτὴ δ' ἐν βένθεσσιν ὑπὸ φλοίσβοιο θαλάσσης
νήχεται, ἔφρα ἑ κύματ' ἀποπτύσῃ αἰγιαλόνδε.
ἔνθα δ' ἄρ' ἐξαπίνης μιν ἀναπλησθεῖσαν ὑπ' αἴθρης
βάζουσ', οἵ περ ἴδοντο, κρατυνομένην δράασθαι.
δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα πάγῳ περιπαχνωθεῖσα
πετροῦται, καὶ χερσὶν ἐν ὀχριόεντα τεῇσιν
ἀμφαφάεις λίθον, ὃς πρὶν ἔχων ὑγρὸν δέμας ἦεν.
σχῆμα μὲν οὖν βοτάνης ἔτι οἱ μένει, οἷον ἔην περ,
οἵ τε χλάδοι, ὅσα τέ σφιν ἀχρόδρυα προσπεφύασιν,
ἥ τέ οἱ ἐβλάστησε καὶ ἐτράφη εἰν ἁλὶ ῥίζα·
φλοιῷς θ' ὅςπερ ἔην· φλοιὸς δέ γε λαΐνός ἐστι.
τερπωλὴ δ' ἡδεῖα θεωμένου ἐς φρένα σεῖο
βήσετ'· ἐγὼ δ' οὐκ οἶδα, τί μοι θέλγητρον ἰδόντι
αἰὲν ἐπὶ πραπίδας καταλείβεται· οὐδὲ δύνανται
ὅσσε χορεσθῆναι θηευμένου, ἀλλά με θάμβος
σεύεται ἐν στέρνοισιν ὀϊόμενον τέρας εἶναι·
καί οἱ πιστεύων περ ἔολπά μιν εἶναι ἄπιστον.
ἀλλ' οὐ Γοργείην μὲν ἐτώσιος ἀνθρώποισι
σμερδαλέην κεφαλὴν φάτις ἔμμεναι· οὐδ' ἄρα Περσεὺς
ὠκυπέτης πέλεται ψευδὲς τέρας ἡγήσασθαι.
Γοργόνα γὰρ Περσῆϊ δρακοντοέθειραν ἀκούεις
Ἄτλαντος νεάτοισιν ὑπὸ χρημνοῖσι δαμῆναι,
παρθένον ἀργαλέην, ἐρεβώπιδα, κῆρα μέλαιναν
ἀνθρώπων, οἷσίν κεν ἐπ' ἀνδροφόνῳ βάλεν ὄσσε·
οἵ μιν δεῖμα πέλωρον ἀάσχετον ἀθρήσαντες
αἴσῃ λαϊνέῃ τεθνηότες ἑστήκασι.
τὴν δ' οὔτ' εὐρύστερνος ἐναντίον Ἀτρυτώνη
δέρκεσθαι μενέαινεν, ἀδείμαντός περ ἐοῦσα,
οὔτε κασιγνήτῳ κέλετο, κρατερόφρονι φωτί,
χρυσογόνῳ Περσῆϊ φονευομένην περ ἰδέσθαι,

ἀλλὰ δόλῳ θήρειον ἀφήρπασεν αὐχένα κούρης
ἦκα μάλ' ἐξόπιθεν γαμψώνυχον οὐ προϊδούσης
ἀμφιβαλὼν ἅρπην Κυλληνίδα λευκανίῃσι.
τῆς δ' ἄρα καὶ φθιμένης περ ὀλέθριος ἔσχεν ὀπωπή,
καὶ στυγεροῦ Κρονίδαο μολεῖν ὑπὸ δῶμα κελαινὸν
πολλοῖς αἴσιμον ἕπλετ' ἐναιριμένοις ὑπὸ νεκρῆς.
ἀλλὰ τότ' αἰγιαλόνδε φόνῳ πεπαλαγμένος ἥρως
ἐλθών, εἰσόκε λύθρον ἀποπλύνειε θαλάσσῃ,
θερμὴν ἐξ ὁμάδου κεφαλὴν ἔτι καὶ τρομέουσαν
Γοργείην κατέθηκεν ἐπὶ χλοεραῖς βοτάνῃσιν.
ὕφρα δ' δγ' ἐν δίνῃσιν ἀναψύχεσκε θαλάσσης,
στείχων ἔκ τ' ὀλοοῖο πόνου, δολιχοῦ τε κελεύθου,
τόφρα δὲ πορφυρέοιο διαινόμενοι χορέσαντο
αἵματος, οἵ ῥα κέχυντο χαμαὶ ὑπὸ χράατι θάμνοι.
ἀμφὶ δ' ἄρα σφίσιν αἶψα θοαὶ πόντοιο θύγατρες
λύθρον ἐπεσσύμεναι θάμνοις περιπήγνυον αὖραι·
πήγνυτο δ', ὥστε σε πάγχυ λίθον στερεὴν δίσασθαι·
οὐδ' ἔτ' ἔην δίσασθαι, ἐπεὶ στερεὴ λίθος ἦεν.
ἐκ δ' ὄλεσεν βοτάνης ὑγρὸν δέμας· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
ὀλλυμένης πάμπαν βοτάνης οὐκ ὤλεσεν εἶδος.
τὴν μὲν ἄρα χροιὴν ἐξ αἵματος ἔσχεν ἐρυθρήν,
ἀμφασίη δ' ἥρωα λάβε θρασύν, ὡς ἐνόησεν
ἐξαπίνης μέγα θαῦμα· τὸ καὶ πέλας αἶψα χιοῦσα
διογενὴς πολύμητις ἐθαύμασεν Ὀβριμοπάτρη
θῆκε δ' ἀδελφειοῦ κλέος ἄφθιτον ὥς κε πέλοιτο,
αἰεὶ κουράλιον προτέρην φύσιν ἀλλάσσεσθαι.
ἐν δὲ βίην οἱ δῶκεν ἀπειρεσίην Ἀγελείη
φῦλα φυλασσέμεναι χρυερὴν ἐς δῆριν ἰόντα,
ἢ δολιχὴν ἕρπων ἐς ἀταρπιτὸν εἴ μιν ἔχει τις,
ἢ περόων ἅλα δῖαν ἐϋσσέλμῳ ἐνὶ νηΐ.
καὶ γὰρ Ἐνυαλίοιο θοὸν δόρυ μαινομένοιο,
καὶ λόχον ἀνδροφόνων φεύγειν ἄπο λῃϊστήρων,
καὶ πολιὸν Νηρῆα κυκώμενον ἐξυπαλύξαι

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

εἶδος ἔχοντα δαφοινὸν ἀμαιμακέτοιο λέοντος·
τῷ καί μιν προτέροισι λεοντοδέρην ὀνομῆναι
ἤνδανεν ἡμιθέοισι κατάστικτον σπιλάδεσσι
πυρσῇσιν, λευκαῖς τε, μελαινομέναις, χλοεραῖς τε·
τὸν δ', εἰ σκορπείῃν ὀλοφυρόμενός τις ἀκωκὴν
ἔλθοι, ἀερτάζειν περὶ ἕλκεϊ κέκλετο λυγρῷ,
ἦ μιν ἐπιπλάσσειν· ἀπὸ γὰρ μινύθουσιν ἀνῖαι.
ἰμερτόν τε γυναιξὶ δυνήσεαι ἀνέρα θεῖναι,
καὶ θέλξεις μύθοισι βροτούς, καὶ πάντα κομίζων
ὅσσα κεν αἰτήσειας, ἀφίξεαι οἴκαδε χαίρων.
καὶ νούσῳ κάμνοντα σαωθῆναι θέμις ἐστίν,
ὅς μιν ἐνὶ σφετέρῃσι λαβὼν χείρεσσι κατάσχῃ·
εἰ δὲ Ζεύς τοι τόν γε βιωσέμεν ἀρνήσηται,
ἀλλὰ νόει σὺ τεῇσιν ἐνὶ φρεσίν, οὕνεκεν αὐτῷ
ῥῆξε λίνον Κλωθώ· τὸ δέ χ' ἕρχεται ὕστατον ἦμαρ.
Εἰ δὲ πυριφλεγέθων ἑτερήμερος ἄνδρα θαμίζων,
ἢ χρυερὸς μάρπτων πυρετὸς παραδηθύνῃσιν,
ἠὲ τεταρταίης πῆμα βραδὺ μήποτε λήγειν
βουλομένης, ἀλλ' αἰὲν ὅπῃ πελάσῃσι μενούσης,
τόνδε σύ γ' ἰᾶσθαι δι' ἀμύμονος ἀντιαχάτου·
οὗτος γὰρ πυρετῶν πολὺ φέρτερος. αἶψα δὲ σῆμα
ἐξερέω, τό περ ὦκα βίην δείκνυσι λίθοιο.
ἐν γάρ μιν χεράεσσι βαλὼν μέσον ἑψομένοισι
τυτθὸν ἀνασχέσθαι· τὰ δὲ τήκεται ἔνδοθι πάντα.
οὐ μέν τοι καὶ τόνδε πρὸς ἑρπετά φημι δύνασθαι,
ἀλλ' ἕτερον δώσω χατέοντί τοι ἰητῆρα
οὐρανόθεν γεγαῶτα· σὺ δ' ἐν φρεσὶ βάλλεο μῦθον.
εὖτε γὰρ αἰγλῆεν σφέτερον δέμας εὐρύστερνος
Οὐρανὸς ὠμηστῆρος ὑπαὶ παλάμῃσι Κρόνοιο
δηωθεὶς εἵλιξεν ἀπειρεσίην ἐπὶ γαῖαν
αἰθέρος ἐκ δίης πεσέειν οὐδάζδε μενοινῶν,
ὄφρα κε πάντ' ἀΐδηλα πολύτροχον ἀμφιπετάσσας
νῶτον ἑὸν τεύξαι, μηδ' Οὐρανοῦ ἀστερόεντος

θυμὸν ἀνιήσας Κρόνος οὐρανὸν εἰσέτι ναίοι·
δή ῥα τότ' ἀμβροσίοιο κατειβόμεναι φορέοντο
αἵματος ὠτειλῆθεν ἐπὶ τραφερὴν ῥαθάμιγγες,
τὰς οὐ μόρσιμον ἦεν ἀπ' ἀθανάτοιο χιούσας
σώματος ὄλλυσθαι· μενέμεν δ' ἐριβώλακι Μοῖραι
ἐν γαίῃ προγόνοιο θεῶν σόον αἷμα κέλοντο.
μεῖνε μὲν οὖν, αὖον δὲ πυρίγληνοι θέσαν ἵπποι
Ἠελίου· καί κέν τις ἐπιψαύων ἐρίσειε
λᾶαν ἔχειν ἐνὶ χερσίν, ἔχει γε μὲν αἷμα πεπηγός.
ἐν γάρ οἱ χρὼς αὐτὸς ἐτήτυμον αἵματός ἐστιν,
ἐν δὲ καὶ ὕδατι ῥεῖα δαμασθεὶς ἀτρεκὲς αἷμα
γίνεται· αἱματόεις δὲ καὶ οὔνομα λᾶας ἔτ' ἀνδρῶν
ἐκ προτέρων κέκληται· ἀκήρατα δ' οὔνεκ' ἔοικε
φάρμακ' ἔχειν, νημερτὲς ἀπόρροιάν μιν ἀοιδοὶ
οὐρανίην κλείουσιν ἐς ἀνθρώπους ἀφικέσθαι.
οὐ γὰρ δ γ' οὔτε νέην ἐθέλει θνητοῖσιν ὀΐζὺν
ἔρχεσθαι ποτὶ ὅσσε, παλαιοτέρην δ' ἀπερύκει
πινόμενος λευκοῖο μετὰ γλάγεος· κεράσας δὲ
ἰχῶρι σφετέρῳ γλυκερὸν μέλι, τὸν δὲ δαμάσσας

— — — — — — — — — —

ἐκ βλεφάρων ἀπὸ πᾶσαν ἄγει νόσον· ἀσχαλάᾳ γὰρ
εἴργεσθαι θνητοὺς δράαν ἐρατεινὰ πρόσωπα
πρεσβυτάτου μακάρων ἀστροβλεφάρου βασιλῆος.
καὶ γλήνῃσι τεῇσιν, ὁμιλήσας κυλίκεσσιν

— — — — — — — — — —

ἀνέρος αἰδοίων ἄχος ἔσσεται, ὅς κε πίῃσι.
καί μιν ἐγὼν Αἴαντι δαΐφρονι πόλλ' ἐπέτελλον
ἔντεσι δῆριν θεῖναι ἀμύμονος ἀμφ' Ἀχιλῆος
ἐσσυμένῳ, νίκης ἐπαρηγόνα χειρὶ κομίζειν.
καί κεν Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἀντίον αὐτῷ
κῦδος Ἀθηναίη περ ἐλέπτολις ἐγγυάλιξεν·
ἀλλ' οὔ οἱ μοῖρ' ἔσχε παραιφαμένοιο πιθέσθαι·
τοὔνεκα θεσπέσιόν μιν ἀνὴρ ἀθέριζεν ὄνειαρ,

λάζετο δ' οὐλοὸν ἄορ. ἀτὰρ σύ γε τοῦο μὲν αἶσαν
ἄζεο, πρὸς δὲ μέλαιναν ὀλισθηροῖο γενέθλην
ἑρπετοῦ αἱματόεντα δαεὶς λίθον, αἰὲν ἑταίρους
πινέμεναι νύμφαις ἐνὶ νηϊάδεσσι κέλευε.
καὶ μὲν ἐγὼ λαιψηρὸν ἐμὸν θεράποντα Δόλωνα
αὐτοχασιγνήτῳ μεμαὼς φίλον Ἕκτορι θεῖναι
πρόφρων ὤπασα λᾶαν Ὀλύμπιον αἰτήσαντι·
αὐτὰρ ὃ γ' ἐξαπίνης Τρώων προπάροιθεν ἁπάντων
Ἕκτορι Πριαμίδῃ κεχαρισμένος ἔπλεθ' ἑταῖρος.
τοῖο δ' ἔχητί μ' ἐκεῖνος ἀμοιβήδην ἀρέσασθαι
ἱέμενος λιπαραῖον ἐπίκλησιν παρὰ πατρὸς
ὤπασεν ἀφνειοῖο λαβὼν λίθον, ὃν ποτ' ἄρ' αὐτὸς
ἐλθὼν Ἰλιόθεν χρατερὸν μετὰ Μέμνονα κῆρυξ
σήματ' ἐμεῖο πορόντος ἀνευρὼν Ἀσσυρίηθεν
χρυσοῦ τιμήεντος ἀρείονα δεῦρο κόμισσε
μυρία κεῖθι μάγοισι πορὼν πολυΐδμοσι δῶρα.
εἰ δ' ἄγε δέχνυσο μῦθον· ἐγὼ δ' ἐδάην, τά κε λέξω.
Πρῶτα μὲν οὖν σπένδοντας ἀναιμάχτων ἐπὶ βωμῶν
— οὐ γὰρ ἄγειν θέμις ἐστὶ θυηλὴν ἐμψύχοιο —
Ἥλιον εὐρύοπα χλῄζειν ὕμνοισιν ἄνωγα,
καὶ χθόνα πείραν πάντων τροφὸν οὐθατόεσσαν.
δεύτερον αὖτ' αἴθωνος ὑπὲρ λίθον Ἡφαίστοιο
τήχειν ἡδείῃ ταναοὺς θέλγοντα δράκοντας
ὀδμῇ, τὴν ἄρα χεῖνοι ἀνερχομένην ἐσορῶντες
σπερχόμενοι ποτὶ βωμὸν ἀολλέες ἐκπρομολόντες
χηραμόθεν ῥώονται ἐφερπύζοντες ἅπαντες.
αὐτὰρ ἔπειτα λίνοιο νεόπλυτα φάρεα κοῦροι
ἑσσάμενοι τρεῖς, ὀξὺ φέρων ἄμφηκες ἕκαστος
ἄορ, ἀναρπάζων ὄφιν αἰόλον, ὅς κε μάλιστα
κνίσσης ἱμείρων πυρὸς ἐγγύθι δινεύῃσι·
τοῦ δὲ διαμελεϊστὶ δαΐζειν ἐννέα μοίρας·
τρεῖς μὲν ἐπὶ κλῆσιν πανδερκέος ἠελίοιο,
τρεῖς δ' ἑτέρας γαίης ἐριβώλου λαοβοτείρης,

τρεῖς δὲ θεοπροπίης πολυΐδμονος ἀψεύστοιο·
τὰς δὲ λέβης χεράμοιο τετυγμένος αἱματοέσσας
δεξάσθω· καὶ δῶρον ἐλάϊον Ἀτρυτώνης,
ἠδὲ μέθυ Βρομίοιο καλεσσιχόρου καταχεύειν,
ἐν δ' ἅλας ἀργεννοὺς βαλέειν θεράποντας ἐδωδῆς·
ἐν δέ σφιν καὶ δριμὺν ἐπήλυδα κόκκον ἄνωγα
μῖξαι ῥυσοχίτωνα, μελαγχροιὴν, ἐρίτιμον·
ἐν δὲ καὶ ὅσσα περ ἄλλα μετ' ἀλλήλοισι μιγέντα
ἦμερον ἐσπέμπουσιν ἐδητύος ἀνθρώποισιν.
ὄφρα δ' ἐνὶ τρίποδος κρέα γαστέρι δάμνατ' ἐόντα,
τύφρα δὲ κικλήσκειν μακάρων ἄρρηκτον ἕκαστον
οὔνομα· τέρπονται γάρ, ἐπεί κέ τις ἐν τελετῇσι
μυστικὸν ἀείδῃσιν ἐπώνυμον οὐρανιώνων.
ἀρᾶσθαι δὲ Μέγαιραν ἀπόπροθι παφλάζοντος
σευέμεναι τρίποδος κακομήχανον· ἐς δ' ἄρα τούς γε
πνεῦμα διϊπετὲς ἔνδον ἄγειν ἱερὰς ἐπὶ μοίρας.
ὁππότε δ' ἐψυμένοισιν ἐπὶ κρεάεσσιν ἵκηται,
δαίνυσθαι τότ' ἔπειτα χορέννυσθαι μεμαῶτας
αὐτόθεν ἐκ τρίπυδος· τὰ δὲ λείψανα γαῖα καλύπτοι·
καί σφιν ἐπισπεῖσαι λευκὸν γάλα καὶ μέθυ ἡδὺ
καὶ λίπ' ἐπήρατον ἠδὲ μελίσσης ἄνθιμον εἶδαρ,
καὶ στέψαι πλέξαντας ἀκρόδρυα καρποφόροιο
παρθενικῆς ἀφελύντας ἐλαίης· ἀμφὶ δὲ κόρσαις
σφωϊτέραις πέπλους ἑλέειν οἰκόνδε κιόντας·
μηδὲ μεταστρωφᾶσθαι, ἐπεί κ' ἀπονόσφι τράπησθε,
ἀλλ' αἰεὶ προτέρην ἐς ἀταρπιτὸν ὄσσε φέροντας
ἔρχεσθ'ἐς μέγαρον, μηδὲ προτιμυθήσασθαι,
εἴ κέν τις ξύμβληται ὁδίτης, ἔστ' ἂν ἵκησθε
ἐς δόμον· ἔνθα δ' ἔπειτα θυηλὰς ἀθανάτοισιν
ἐξαῦτις ῥέζοντας ἀρώματα ποικίλα καίειν.

Ταῦτ' ἐγὼ ἐκτελέσας, ὅσα τ' ἔσσεται, ὅσσα τε κοῦφοι
ὄρνιθες κλάζουσιν, ἐπίσταμαι, ὅσσα τε θῆρες
ὠμησταὶ τετράπεζοι ἐνὶ σφισιν ὠρύονται.

Ἔνθεν ἐγὼν ἐδάην καὶ Βαχχιχὰ νεβρίταο
δῶρα λίθου Βρομίῳ κεχαρισμένα· τόν περ ἔχοντες
ἄνθρωποι θύοιτε καὶ ἀράων ἀΐουσιν
Οὐρανίδαι. γυμνῷ δὲ ῥάχιν πόδα πευκεδανοῖο
εἴ κέν τις θλίψας ὄφιος διὰ σάρκας ἀκάνθῃ
δηώσῃ σφετέρας, ὀδυνήφατος ἔσσεται αὐτῷ
νεβρίτης. ἔρδει δ' ἀλόχῳ πόσιν ἱμερόεντα.
Ἔνθεν καὶ κατένωπα κελαινῆς ἀσπίδος ἔγνων
χαρτερὰ φάρμακα σεῖο, βροτοσσόε θέσκελε πέτρη,
τῆς ὄνομα χροιή τε πέλει χλοεροῖο πράσοιο.
Ἔνθεν καὶ σέο, δῖε χαλάζιε, πειρηθῆναι
ἐν θυμῷ βαλόμην, καί σευ μένος εὗρον ἄριστον.
ἄμφω γάρ, καὶ νοῦσον ἀναψύχεις πυρόεσσαν,
καί μοι σκορπιόθεν βεβολημένῳ ἦρα κομίζεις.
Λητοΐδαο μάλα χρῃσμοῖς, Ποιάντιος ἥρως,
ἑσπόμενον τάδε πάντα μ' ἀμήχανά φημι πιφαύσκειν.
αὐτοκασιγνήτην κεχολώμενος Ἀργυρότοξος
Κασσάνδρην ἐκέλευσεν ἀκουόντεσσιν ἄπιστα
θεσπίζειν Τρώεσσιν ἐτήτυμά περ φρονέουσαν·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ πρόσθεν ἀπώμοσα καρτερὸν ὅρκον,
ψευδέα μήποτε μῦθον ἐνισπεῖν ἀνθρώποισι·
καὶ νῦν ἀτρεκέως μάλα τοι λέξαντος ἕκαστα
ἡμετέροις, ἥρως ἑκατηβόλε, πείθεο μύθοις.
Ὣς ἄρ' ἔφη Πριάμοιο διοτρεφέος φίλος υἱὸς
ἀτρέστου θεράποντι φέρων χάριν Ἡρακλῆος·
νῶϊ δὲ ποιήεσσαν ἐς ἀκρώρειαν ἰοῦσι
τρηχεῖαν μάλα μῦθοι ἀταρπιτὸν ἐπρήϋναν.

COMMENTARIUS CRITICUS.

Carmen inscribitur *Ὀρφέως περὶ λίθων* in edd. In A, ubi primi nonaginta versus desiderantur, inscriptio a librario ut videtur ficta est: *τοῦ αὐτοῦ ὀρφέως ἐπήκοοι καὶ πρὸς ἕρπετα*, (non .... *καὶ προβέρπετα* quod Baumeister ex eo profert in Hymnorum Homericorum editione p. 97.) *Ὀρφέως ἀρίστου ποιητοῦ περὶ λίθων* B V. *Ὀρφέως ποιητου τὸ περὶ λίθων* M.; deest inscr. in P. *Ὀρφέως τοῦ ποιητοῦ περὶ λίθων* Pal. Tzetzes ubique *Ὀρφέως Λιθικά* laudat, et certe vox *Λιθικά* maioris antiquitatis speciem prae se fert, quam *περὶ λίθων*; cfr. antiquorum poetarum carmina, quae *Θηριακά*, *Ἀλεξιφάρμακα*, *Γεωργικά*, *Ὀφιακά*, inscribuntur. Dedi ergo *Λιθικά* omisso auctoris nomine, quod quale fuerit ignoramus. — Prooemii lemma *προοίμιον* primus introduxit Steph., om. Tyrwh. Herm.

1 *ὦρον* P. Moschi scholion: *ἦλθε κομίζων ὁ τῆς Μαίης υἱὸς Ἑρμῆς δῶρον τοῦ ἀλεξικάκου Διός, κελεύων μοι τοῦτο δοῦναι τοῖς ἀνθρώποις, ὅπως ἔχωμεν (ὤφειλε δὲ ἔχωσιν εἰπεῖν) βοήθειαν τοῖς ἐπιγινομένοις ἡμῖν χαλεποῖς ἀσφαλῆ.* (*με* pro *μοι* V, *βοήθει ἐν* P, quod corr. Tyrwh.) — 2 *νομίζων* B. — 3 Tzetzes ad Lycophr. 219 hoc schol. habet: *Μαίας δὲ καὶ Διὸς Ἑρμῆς, ὡς Ὀρφεύς φησιν ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν Λιθιακῶν* (sic duo codd., duo alii rectius *Λιθικῶν*) *Δῶρον ἀλεξικάκοιο Διὸς θνητοῖσιν ὀπάσσαι κελόμενος Μαίης ἐριούνιος ἦλθε κομίζων Υἱὸς ὅπως ἀνέχωμεν δἰζύος ἀτρεκὲς ἄλκαρ.* Sic hi versus editi sunt a Bachmanno, in cuius editione vide recentiorum codicum discrepantiam. Ego ut antiquissimorum codicum (Parisini 2723 et Ambrosiani 222) lectiones proferre possim, viri doctissimi, E. Scheer, benevolentia factum est. Habet ergo v. 1 *ὀπάσσαι* cod. Par. v. 2 *Μαίας* codd. v. 3 *ὅπερ* pro *ὅπως* Par., *μιν ἔχοιμεν δἰζύος ἄλκαρ αἰνῆς* codd., et *μιν ἔχοιμεν* (vel *ἔχωμεν*, *ἔχυμεν*) *δἰζ. ἄλκ. αἰνῆς* ex suis quoque codicibus protulerat Bachm. In illo *δἰζύος ἄλκαρ αἰνῆς* fortasse *δ. ἄ. ἀνιγρῆς* latet. *ἂν ἔχωμεν* B Pal., P a prima manu ex *ἀνέχομεν*, et Herm. ex coni., *ἀνέχωμεν* V et edd. ante Herm. *ἔχοιμεν* legit Tzetzes; *ἀνέχοιμεν* M, unde *ἂν ἔχοιμεν* recepi. Cfr. Herm. Orph. p. 812: »Coniunctivus post praeterita frequenter occurrit apud huius aetatis poetas. Lithicorum scriptor v. 3. 645 [vulg.] 646 [vulg.]« Sed ex omnibus his locis coniunctivus a Stephano demum invectus meliorum codicum ope expulsus est. — 4 *δέχνησθε* B P Pal. V. a i f. *δέχνυσθε* [M.] Steph. et rell. edd. *βροτοί* B. — 5 *καρδίῃ* P a i f., corr. Steph. *ἀθανάτοισι* codd. *ἀθανάτοισιν* edd. — 6 v. 6 citatur in excc. Vatt. *νηπιτύοισι* B P V et edd. ante Herm. *νηπιτίοισι* Pal. *νηπυτίοισι* excc. Vatt. M. Pal. et Herm. ex Tyrwhitti emendatione quam fecerat iam Perdr. *θέμιν* P in textu,

θέμιν V., θέμις P in marg. a pr. m. et rell. — 7 ἀγαλλόμενος codd. et edd ante Tyrwh., qui ἀγαλλομένους proposuit »quod scilicet non ad Apollinem, sed ad Aesculapium et Herculem coniunctivus referatur«. Idem Herm. postea in Tzetzae exegesi Iliadis manuscripta invenit, ubi (p. 22. 23 ed. Herm.) vv. 7—12 citantur. — 8 υἱὸς λητ. Tzetzes l. l. ἀχεσίμβροτου (sic) B. ἀχεσίβροτον Tzetzes l. l. — 9 ἧξεν Tzetzes l. l. scribarum, puto, errore. ἶξεν B. — 10 λαοσόον Pal. Nescio an hunc versum respexerit Jo. Tzetzes in Iliadis Allegoria p. 150 v. 177 qq. (ap. Matrangam, Anecdd. Graeca. Romae. 1850):

Οὐδ' Ἡρακλὴς γὰρ ὁ στερρὸς ἐξέφυγε τὴν μοῖραν, | Ὃς περ Διὶ τῷ ἄναχτι ὑπῆρχε πεφιλμένος, | Ἢ ἀστρολόγῳ τῷ Διὶ ἐχείνῳ στερηφόρῳ | Οὗ καὶ Ὄρφεύς που μέμνηται εἴτε καὶ τῷ Ἡλίῳ· | Ἔργα χλεινὰ γὰρ καὶ λαμπρὰ ζῶν Ἡρακλεῖς ἐτέλει· | Ἢ τῷ Διὶ καὶ Οὐρανῷ φίλον τὸν ἄνδρα λέγει· | Ἄριστος ἀστρολόγος γὰρ ὁ Ἡρακλῆς ὑπῆρχεν· | Ὡς καὶ Ὀρφεὺς τοῖς λιθιχοῖς βοᾷ διαπρυσίως, | Οὕτω Διὶ τὸν Ἡρακλῇ νόει μοι πεφιλμένον· | Τῇ εἱμαρμένῃ δὲ αὐτὸν μὴ εἴπῃς πεφυλμένον (sic). —

11 ἄλλτο P, sed ἄλτο in marg. adscripsit m. pr. — ταναόν codd. et edd. ante Herm. qui ταναδν Κρονίδης scripsit, postea vero in Addendis p. XXII, quod in Tzetza l. l. invenit, ταναήν probavit. χεῖρα Tzetzes l. l. quo codicis errore deceptus Iovem quemdam magum esse Κρονίδην poetae falso putavit Tzetzes l. l. p. 22: *αὐτὸς δὲ ὁ Ὀρφεὺς τὸν Ἡραχλέα ἐπὶ τῇ μαγιχῇ ὑπεραίρων, οὐ μόνον αὐτοῦ παλαιότερον ἀλλὰ καὶ τοῦ τοῦ Κρόνου υἱοῦ Διὸς τοῦ μάγου σχεδὸν πρότερον ἀποδείχνυσιν.* — 13 'χείνους B et P, qui tamen in marg. χεί habet a pr. m. — 14 χαίροντας codd. χαίροντες Ruhnk. in Bibl. Crit. part. VIII p. 90. et Tzetzes Exeg. Il. pag. 31, ubi laudat vv. 13. 14. — 14 ὄχ' B. — 15 δὲ ἐν B. — 17 ὅς δέ χεν et πεγνυμένον B. ἀνώγοι M. ἀνώγει B P V Pal. a i f. Steph. et edd. ante Herm. qui ἀνώγῃ scripsit, recte, licet obloquente Wielio, qui p. 14. 15 provocans ad Koechlyi praefationes in Manethonem et Quintum hosce nostri locos ab Hermanno perperam ad antiquiorum epicorum normam redactos esse affirmat: v. 17 vulg. ἀνώγει. 268 ῥέζοι. 308. πελάσοι. 314. παλύνοι. 318. φυλάσσοι. 396. εἴπερ ἔρχηται. 420. εἰ ἀντιόωσιν. 472. εἴ χε βάλοις. 617. εἴ χέ μιν εὕροις. 711. ὅς χε διιεύεσχε. 753. εἴ χέν τις δῃώσοι. 52. αἴ χεν ποτιχρίμπτοιτο. 84—85. ὅς χεν πειρῷτο μενοινήσει τε χάμοι τε, ὅς τε διδάσχηται χαὶ ὃς εἰδότας ἐξερεείνοι. Sed cum tres loci (52. 318. 711.) ex libris corrigi debeant, v. 17 ἀνώγῃ etiam a Tzetza (Chil. II 858, XII 608) lectum sit, coniunctivus post αἴ χε in vv. 43. 204. etiam metro firmetur, v. 314 παλύνοι infirma auctoritate nitatur, v. 308 πελάσοι et v. 753 δῃώσοι ne recentissimorum quidem epicorum consuetudine excusentur, satius duxi Hermanno obsecutus reliquos locos corrigere praeter εἴ περ ἔρχηται v. 396, et εἰ ἀντιόωσιν v. 428, de quibus suo loco dicetur. Neque credo poetam in uno eodemque versu nulla omnino necessitate co-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of human knowledge in 797,885 volumes

Instant access $8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ἀλλὰ δόλῳ θήρειον ἀφήρπασεν αὐχένα κούρης
ἦκα μάλ' ἐξύπιθεν γαμψώνυχον οὐ προϊδούσης
ἀμφιβαλὼν ἅρπην Κυλληνίδα λευκανίῃσι.
τῆς δ' ἄρα καὶ φθιμένης περ ὀλέθριος ἔσχεν ὀπωπή,
καὶ στυγεροῦ Κρονίδαο μολεῖν ὑπὸ δῶμα κελαινὸν
πολλῳῖς αἴσιμον ἔπλετ' ἐναιρομένοις ὑπὸ νεκρῆς.
ἀλλὰ τότ' αἰγιαλόνδε φόνῳ πεπαλαγμένος ἥρως
ἐλθών, εἰσόχε λύθρον ἀποπλύνειε θαλάσσῃ,
θερμὴν ἐξ ὁμάδου κεφαλὴν ἔτι καὶ τρομέουσαν
Γοργείην κατέθηκεν ἐπὶ χλοεραῖς βοτάνῃσιν.
ὄφρα δ' ὀγ' ἐν δίνῃσιν ἀναψύχεσκε θαλάσσης,
στείχων ἔκ τ' ὀλοοῖο πόνου, δολιχοῦ τε κελεύθου,
τόφρα δὲ πορφυρέοιο διαινόμενοι χορέσαντο
αἵματος, οἵ ῥα κέχυντο χαμαὶ ὑπὸ κράατι θάμνοι.
ἀμφὶ δ' ἄρα σφίσιν αἶψα θοαὶ πόντοιο θύγατρες
λύθρον ἐπεσσύμεναι θάμνοις περιπήγνυον αὖραι·
πήγνυτο δ', ὥστε σε πάγχυ λίθον στερεὴν ὀΐσασθαι·
οὐδ' ἔτ' ἔην ὀΐσασθαι, ἐπεὶ στερεὴ λίθος ἦεν.
ἐκ δ' ὄλεσεν βοτάνης ὑγρὸν δέμας· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
ὀλλυμένης πάμπαν βοτάνης οὐκ ὤλεσεν εἶδος.
τὴν μὲν ἄρα χροιὴν ἐξ αἵματος ἔσχεν ἐρυθρήν,
ἀμφασίη δ' ἥρωα λάβε θρασύν, ὡς ἐνόησεν
ἐξαπίνης μέγα θαῦμα· τὸ καὶ πέλας αἶψα χιοῦσα
διογενὴς πολύμητις ἐθαύμασεν Ὀβριμοπάτρη
θῆκε δ' ἀδελφειοῦ κλέος ἄφθιτον ὥς κε πέλοιτο,
αἰεὶ κουράλιον προτέρην φύσιν ἀλλάσσεσθαι.
ἐν δὲ βίην οἱ δῶκεν ἀπειρεσίην Ἀγελείη
φῦλα φυλασσέμεναι κρυερὴν ἐς δῆριν ἰόντα,
ἢ δολιχὴν ἕρπων ἐς ἀταρπιτὸν εἴ μιν ἔχει τις,
ἢ περόων ἅλα δῖαν ἐϋσσέλμῳ ἐνὶ νηΐ.
καὶ γὰρ Ἐνυαλίοιο θοὸν δόρυ μαινομένοιο,
καὶ λόχον ἀνδροφόνων φεύγειν ἄπο λῃστήρων,
καὶ πολιὸν Νηρῆα κυκώμενον ἐξυπαλύξαι

ἐσθλὴ κουραλίοιο βίη θνητοῖσιν ὀπάσσει.
γλαυκὴν δ' ἐγρεκύδοιμον ἀταρβέα Τριτογένειαν
σφωϊτέρων καμάτων ἐπαμύντορα κικλήσκουσι.
φάρμακα δ' ὅσσα πέλονται ἀτάσθαλα καὶ κατάδεσμα,
ἀραί τ' ἀγνάμπτοισιν Ἐρινύσι πάγχυ μέλουσαι,
εἴτε μύσος κεύθων οἰκοφθόρον οὐκ ἐνόησεν
ἀνήρ, εἴθ' ὅσα λύματ' ἐπὶ σφισιν ἠδ' ἐπαοιδὰς
σχέτλιοι ἀλλήλοισι μεγαίροντες τελέουσι,
πάντων ἀντίλυτρον δήεις κρατερώτατον εἶναι.
κόψας δὲ σπείρειν ξανθῇ Δημήτερι μίσγων·
καί τοι λοιγὸν ἅπαντα τεῆς ἀπάτερθεν ἀρούρης,
αὐχμούς τ' ἐξελάσει σταχύων γλάγος ἐκπίνοντας,
ἀτηρήν τε χάλαζαν ἀπειρεσίοισι βελέμνοις
ἀγρῷ τραῦμα φέρουσαν ἀμήχανον ἐξακέσασθαι.
βρωτήρων τ' ἐπὶ τοῖσι γένος πάντων ἀλαπάξει
εὐλάς τε κάμπας τε καὶ αἰθερίην ἐρυσίβην,
ἥ τε κατ' οὐρανόθεν πταμένη ποτὶ καρπὸν ἐρυθρὴ
ἀμφὶ περὶ σταχύεσσι περισμύχουσα κάθηται.
ἔκ τε μυῶν ἀγέλας ἔκ τ' ἀκρίδος ἄπλετον ἔθνος
ῥαίσει, καὶ Κρονίδαο παραΐσσουσι κεραυνοὶ
παιδὸς ἑοῦ κλέος ἕρξαι ἐτώσιον ἀζομένοιο.
κεῖνο πολὺ πρώτιστον ἀνερχόμενος περάτηθεν
κουράλιον θνητοῖσι φέρων πόρεν Ἀργειφόντης·
τύνη δ' ἀκρήτοιο μετ' οἴνου πινέμεν αἰεὶ
μέμνεο πευκεδανῆς ἕνεκ' ἀσπίδος, ὥσπερ ἔειπον.
Καὶ πολυειδέα πῖνε μετ' ἀκρήτου Βρομίοιο
μορφὴν παντοίην ἐπιειμένον ἐσθλὸν ἀχάτην.
πολλὰ μὲν οὖν ῥέα γ' ἐστὶν ἀχάτου χρώματ' ἰδέσθαι·
ἐν γάρ οἱ δήεις δρύων διάλωπιν ἴασπιν
σάρδιά θ' αἱματόεντα καὶ αἰγλήεντα μάραγδον·
ἐν δ' ὅ γε μιλτοπάρῃος· ἀτὰρ καὶ χαλκὸν ἐν αὐτῷ
δήεις καὶ χροιὴν ἐαροτρεφέος μήλοιο·
ἀλλ' οἷος πάντων προφερέστατος, εἴ κέ μιν εὕρῃς

εἶδος ἔχοντα δαφοινὸν ἀμαιμακέτοιο λέοντος·
τῷ καί μιν προτέροισι λειοντοδέρην ὀνομῆναι
ἤνδανεν ἡμιθέοισι κατάστικτον σπιλάδεσσι
πυρσῇσιν, λευκαῖς τε, μελαινομέναις, χλοεραῖς τε·
τὸν δ', εἰ σκορπείῃν ὀλοφυρόμενός τις ἀκωκὴν
ἔλθοι, ἀερτάζειν περὶ ἕλκεϊ κέκλετο λυγρῷ,
ἤ μιν ἐπιπλάσσειν· ἀπὸ γὰρ μινύθουσιν ἀνῖαι.
ἱμερτόν τε γυναιξὶ δυνήσεαι ἀνέρα θεῖναι,
καὶ θέλξεις μύθοισι βροτούς, καὶ πάντα κομίζων
ὅσσα κεν αἰτήσειας, ἀφίξεαι οἴκαδε χαίρων.
καὶ νούσῳ κάμνοντα σαωθῆναι θέμις ἐστίν,
ὅς μιν ἐνὶ σφετέρῃσι λαβὼν χείρεσσι κατάσχῃ·
εἰ δὲ Ζεύς τοι τόν γε βιωσέμεν ἀρνήσηται,
ἀλλὰ νόει σὺ τεῇσιν ἐνὶ φρεσίν, οὕνεκεν αὐτῷ
ῥῆξε λίνον Κλωθώ· τὸ δέ χ' ἕρχεται ὕστατον ἦμαρ.
Εἰ δὲ πυριφλεγέθων ἑτερήμερος ἄνδρα θαμίζων,
ἢ χρυερὸς μάρπτων πυρετὸς παραδηθύνῃσιν,
ἠὲ τεταρταίης πῆμα βραδὺ μήποτε λήγειν
βουλομένης, ἀλλ' αἰὲν ὅπῃ πελάσῃσι μενούσης,
τόνδε σύ γ' ἰᾶσθαι δι' ἀμύμονος ἀντιαχάτου·
οὗτος γὰρ πυρετῶν πολὺ φέρτερος. αἶψα δὲ σῆμα
ἐξερέω, τό περ ὦκα βίην δείκνυσι λίθοιο.
ἐν γάρ μιν κεράεσσι βαλὼν μέσον ἑψομένοισι
τυτθὸν ἀνασχέσθαι· τὰ δὲ τήκεται ἔνδοθι πάντα.
οὐ μέν τοι καὶ τόνδε πρὸς ἑρπετά φημι δύνασθαι,
ἀλλ' ἕτερον δώσω χατέοντί τοι ἰητῆρα
οὐρανόθεν γεγαῶτα· σὺ δ' ἐν φρεσὶ βάλλεο μῦθον.
εὖτε γὰρ αἰγλῆεν σφέτερον δέμας εὐρύστερνος
Οὐρανὸς ὠμηστῆρος ὑπαὶ παλάμῃσι Κρόνοιο
δηωθεὶς εἵλιξεν ἀπειρεσίην ἐπὶ γαῖαν
αἰθέρος ἐκ δίης πεσέειν οὐδάζδε μενοινῶν,
ὄφρα κε πάντ' ἀΐδηλα πολύτροχον ἀμφιπετάσσας
νῶτον ἑὸν τεύξαι, μηδ' Οὐρανοῦ ἀστερόεντος

θυμὸν ἀνιήσας Κρόνος οὐρανὸν εἰσέτι ναίοι·
δή ῥα τότ' ἀμβροσίοιο κατειβόμεναι φορέοντο
αἵματος ὠτειλῆθεν ἐπὶ τραφερὴν ῥαθάμιγγες,
τὰς οὐ μόρσιμον ἦεν ἀπ' ἀθανάτοιο χιούσας
σώματος ὄλλυσθαι· μενέμεν δ' ἐριβώλακι Μοῖραι
ἐν γαίῃ προγόνοιο θεῶν σόον αἷμα χέλοντο.
μεῖνε μὲν οὖν, αὖον δὲ πυρίγληνοι ὑέσαν ἵπποι
Ἠελίου· καί κέν τις ἐπιψαύων ἐρίσειε
λᾶαν ἔχειν ἐνὶ χερσίν, ἔχει γε μὲν αἷμα πεπηγός.
ἐν γάρ οἱ χρὼς αὐτὸς ἐτήτυμον αἵματός ἐστιν,
ἐν δὲ καὶ ὕδατι ῥεῖα δαμασθεὶς ἀτρεκὲς αἷμα
γίνεται· αἱματόεις δὲ καὶ οὔνομα λᾶας ἔτ' ἀνδρῶν
ἐκ προτέρων κέκληται· ἀκήρατα δ' οὔνεκ' ἔοικε
φάρμακ' ἔχειν, νημερτὲς ἀπόρροιάν μιν ἀοιδοὶ
οὐρανίην κλείουσιν ἐς ἀνθρώπους ἀφικέσθαι.
οὐ γὰρ δ γ' οὔτε νέην ἐθέλει θνητοῖσιν ὀΐζὺν
ἔρχεσθαι ποτὶ ὅσσε, παλαιοτέρην δ' ἀπερύκει
πινόμενος λευκοῖο μετὰ γλάγεος· κεράσας δὲ
ἰχῶρι σφετέρῳ γλυκερὸν μέλι, τὸν δὲ δαμάσσας

— — — — — — — — — —

ἐκ βλεφάρων ἀπὸ πᾶσαν ἄγει νόσον· ἀσχαλάᾳ γὰρ
εἴργεσθαι θνητοὺς δράαν ἐρατεινὰ πρόσωπα
πρεσβυτάτου μακάρων ἀστροβλεφάρου βασιλῆος.
καὶ γλήνῃσι τεῇσιν, δμιλήσας κυλίκεσσιν

— — — — — — — — — —

ἀνέρος αἰδοίων ἄχος ἔσσεται, ὅς κε πίῃσι.
καί μιν ἐγὼν Αἴαντι δαΐφρονι πόλλ' ἐπέτελλον
ἔντεσι δῆριν θεῖναι ἀμύμονος ἀμφ' Ἀχιλῆος
ἐσσυμένῳ, νίκης ἐπαρηγόνα χειρὶ κομίζειν.
καί κεν Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἀντίον αὐτῷ
κῦδος Ἀθηναίη περ ἐλέπτολις ἐγγυάλιξεν·
ἀλλ' οὔ οἱ μοῖρ' ἔσχε παραιφαμένοιο πιθέσθαι·
τοὔνεκα θεσπέσιόν μιν ἀνὴρ ἀθέριζεν ὄνειαρ,

λάζετο δ' οὐλοὸν ἄορ. ἀτὰρ σύ γε τοῖο μὲν αἶσαν
ἄζεο, πρὸς δὲ μέλαιναν ὀλισθηροῖο γενέθλην
ἑρπετοῦ αἱματόεντα δαεὶς λίθον, αἰὲν ἑταίρους
πινέμεναι νύμφαις ἐνὶ νηϊάδεσσι κέλευε.
καὶ μὲν ἐγὼ λαιψηρὸν ἐμὸν θεράποντα Δόλωνα
αὐτοχασιγνήτῳ μεμαὼς φίλον Ἕκτορι θεῖναι
πρόφρων ὤπασα λᾶαν Ὀλύμπιον αἰτήσαντι·
αὐτὰρ ὃ γ' ἐξαπίνης Τρώων προπάροιθεν ἁπάντων
Ἕκτορι Πριαμίδῃ κεχαρισμένος ἔπλεθ' ἑταῖρος.
τοῖο δ' ἔχητί μ' ἐκεῖνος ἀμοιβήδην ἀρέσασθαι
ἱέμενος λιπαραῖον ἐπίκλησιν παρὰ πατρὸς
ὤπασεν ἀφνειοῖο λαβὼν λίθον, ὃν ποτ' ἄρ' αὐτὸς
ἐλθὼν Ἰλιόθεν χρατερὸν μετὰ Μέμνονα κῆρυξ
σήματ' ἐμεῖο πορόντος ἀνευρὼν Ἀσσυρίηθεν
χρυσοῦ τιμήεντος ἀρείονα δεῦρο κόμισσε
μυρία κεῖθι μάγοισι πορὼν πολυΐδμοσι δῶρα.
εἰ δ' ἄγε δέχνυσο μῦθον· ἐγὼ δ' ἐδάην, τά κε λέξω.
Πρῶτα μὲν οὖν σπένδοντας ἀναιμάκτων ἐπὶ βωμῶν
— οὐ γὰρ ἄγειν θέμις ἐστὶ θυηλὴν ἐμψύχοιο —
Ἥλιον εὐρύοπα κλήζειν ὕμνοισιν ἄνωγα,
καὶ χθόνα πείραν πάντων τροφὸν οὐθατόεσσαν.
δεύτερον αὖτ' αἴθωνος ὑπὲρ λίθον Ἡφαίστοιο
τήκειν ἠδείῃ ταναοὺς θέλγοντα δράκοντας
ὀδμῇ, τὴν ἄρα κεῖνοι ἀνερχομένην ἐσορῶντες
σπερχόμενοι ποτὶ βωμὸν ἀολλέες ἐκπρομολόντες
χηραμόθεν ῥώονται ἐφερπύζοντες ἅπαντες.
αὐτὰρ ἔπειτα λίνοιο νεόπλυτα φάρεα κοῦροι
ἑσσάμενοι τρεῖς, ὀξὺ φέρων ἄμφηκες ἕκαστος
ἄορ, ἀναρπάζων ὄφιν αἰόλον, ὅς κε μάλιστα
κνίσσης ἱμείρων πυρὸς ἐγγύθι δινεύῃσι·
τοῦ δὲ διαμελεϊστὶ δαΐζειν ἐννέα μοίρας·
τρεῖς μὲν ἐπὶ κλῆσιν πανδερκέος ἠελίοιο,
τρεῖς δ' ἑτέρας γαίης ἐριβώλου λαοβοτείρης,

τρεῖς δὲ θεοπροπίης πολυΐδμονος ἀψεύστοιο·
τὰς δὲ λέβης χεράμοιο τετυγμένος αἱματοέσσας
δεξάσθω· καὶ δῶρον ἐλάϊον Ἀτρυτώνης,
ἠδὲ μέθυ Βρομίοιο καλεσσιχόρου καταχεύειν,
ἐν δ' ἅλας ἀργεννοὺς βαλέειν θεράποντας ἐδωδῆς·
ἐν δέ σφιν καὶ δριμὺν ἐπήλυδα κόκκον ἄνωγα
μῖξαι ῥυσοχίτωνα, μελαγχροίην, ἐρίτιμον·
ἐν δὲ καὶ ὅσσα περ ἄλλα μετ' ἀλλήλοισι μιγέντα
ἦμερον ἐσπέμπουσιν ἐδητύος ἀνθρώποισιν.
ὄφρα δ' ἐνὶ τρίποδος κρέα γαστέρι δάμνατ' ἐόντα,
τύφρα δὲ κικλήσκειν μακάρων ἄρρηκτον ἕκαστον
οὔνομα· τέρπονται γάρ, ἐπεί κέ τις ἐν τελετῇσι
μυστικὸν ἀείδῃσιν ἐπώνυμον οὐρανιώνων.
ἀρᾶσθαι δὲ Μέγαιραν ἀπόπροθι παφλάζοντος
σευέμεναι τρίποδος κακομήχανον· ἐς δ' ἄρα τούς γε
πνεῦμα διϊπετὲς ἔνδον ἄγειν ἱερὰς ἐπὶ μοίρας.
ὁππότε δ' ἐψομένοισιν ἐπὶ κρεάεσσιν ἴκηται,
δαίνυσθαι τότ' ἔπειτα χορέννυσθαι μεμαῶτας
αὐτόθεν ἐκ τρίπυδος· τὰ δὲ λείψανα γαῖα καλύπτοι·
καί σφιν ἐπισπεῖσαι λευκὸν γάλα καὶ μέθυ ἡδὺ
καὶ λίπ' ἐπήρατον ἠδὲ μελίσσης ἄνθιμον εἶδαρ,
καὶ στέψαι πλέξαντας ἀκρόδρυα καρποφόροιο
παρθενικῆς ἀφελύντας ἐλαίης· ἀμφὶ δὲ κόρσαις
σφωϊτέραις πέπλους ἑλέειν οἰκόνδε κιόντας·
μηδὲ μεταστρωφᾶσθαι, ἐπεί κ' ἀπονόσφι τράπησθε,
ἀλλ' αἰεὶ προτέρην ἐς ἀταρπιτὸν ὄσσε φέροντας
ἔρχεσθ'ἐς μέγαρον, μηδὲ προτιμυθήσασθαι,
εἴ κέν τις ξύμβληται ὁδίτης, ἔστ' ἂν ἵκησθε
ἐς δόμον· ἔνθα δ' ἔπειτα θυηλὰς ἀθανάτοισιν
ἐξαῦτις ῥέζοντας ἀρώματα ποικίλα καίειν.

Ταῦτ' ἐγὼ ἐκτελέσας, ὅσα τ' ἔσσεται, ὅσσα τε κοῦφοι
ὄρνιθες κλάζουσιν, ἐπίσταμαι, ὅσσα τε θῆρες
ὠμησταὶ τετράπεζοι ἐνὶ σφισιν ὠρύονται.

etiam Perdr. — 82 *ἀλλ' ἐμέθεν ὑπισχνοῦμαι* codd. et edd. ante Steph. qui *ἔμ'* pro *ἐμέθεν* invexit. Hermanno »in vulgata lectione displicet verbum *ὑπισχνοῦμαι*, hac certe forma . . non usitatum epicis. Accedit quod ed. Ald. et cod. Paris *ἐμέθεν ὑπισχνοῦμαι* habent, satis certum melioris scripturae vestigium. Hanc igitur lectionem recepi, reposito *στεῦμαι*. Favorinus *στεῦται*, *διαβεβαιοῦται*, *ὑπισχνεῖται*«. Dubitanter secutus sum Hermannum, licet huius verbi, ut etiam Wiel annotavit p. 33, alibi non nisi *στεῦται* et *στεῦτο* formae inveniantur. Hermanni emendatio etiam Lehrsio (Quaest. Epp. p. 330) non dubia visa est. Nihil valet quod praeterea Wiel p. 33 contra Herm. scripsit: »Accedit ut, si quod Hermannus iubet legeris, poeta gloriosius de se ipso loqui videatur, qui alias quae tradit ab Herme se accepisse modeste fateatur«. Cfr. enim v. 29—32 *καί μιν . . . λέοντα δεινὸν καὶ λαοῖσιν ἐοικότα δαίμονι τεύξω* etc. Wiel ipse *ἀλλ' ἔμ' ἔνθεν στεῦται* scripsit, quod »ad Mercurium referendum, cuius mentio in versu abhinc quinto facta est *οὔθ' ὅπ' ἀρωγὴν Θεσπεσίην φυγέτην Φαεσιμβρότου ἐκ κακότητος*. Huius enim nomine iussuque se hominibus dona ferre poeta ipsis primis huius carminis versibus pronuntiat«. Certissimum autem emendationis suae adminiculum existere putat Wiel »e versu subsequente 84 *φῶτα δὲ δίζηται ταλαχάρδιον, ὅς κεν ἑκάστου*, ubi tertia persona, quae veram superiora emendandi viam monstrare poterat, quum a criticis non intelligeretur, perperam mutata est in *δίζημαι*«. Sed primo *Φαεσιμβρότου* etiamsi in textu relictum esset (v. 77), longius remotum esset, quam ut in v. 82 quasi primaria enuntiationis pars subintellegi posset, deinde autem quod gravissimum est, *Φαεσίμβροτος* poetae nostro semper (v. 129 et 166) Sol, nusquam Mercurius est, et *ὑπισχνοῦμαι* glossa (v. 82) non *στεῦται*, sed verbum primae personae singularis ex textu expulsum esse innuit. Cadit ergo Wielii ratiocinatio etiam de v. 84. — *κειμηλία ἀπειθομένοισιν* B; *πειθομένοισι* M P V et edd. ante Herm. qui tacite corr. — 83 *ἀφνειοῖο* codd. et edd. ante Steph. — 84 *δείξηται* B M, P in textu, Pal. V, *δίζηται* P in marg. et edd. ante Herm. qui *δίζημαι* edidit, contradicente Wielio, de quo v. ad v. 82. — 84 *μενοινήσει τε κάμοι τε* codd. et edd. ante Herm. qui Gesneri coniecturam *μενοινήσαι τε κ. τε* recepit. Steph. *μενοινήσειε κάμοι τε* coniecerat. Mirum est Wielium p. 15 in indicativo futuri sic inter duos optativos posito non offendisse atque etiam in versu sequente *ἐξερεείνοι* retinuisse. — 86 *ὅς κε διό.* M. *οἰδότας* B. *ἐξερεείνοι* codd. et edd. ante Herm. vv. 87—90 extant in excc. Vatt. exesis litteris bisce: 87 *οισι καὶ ἔργοις*, 89 *ντες ἀν' αἰθέρα.* — 87 *καμάτοι* Pal. — 88 *εὐρύωπα* B P Pal. V. a i f. — *δώμεν* B. *αὐτόν* recepi ex excc. Vatt. *αὐτοί* rell. codd. et edd *ἀναπνοῦντες* codd. et edd. ante Steph. qui Porti coniecturam, *αἰνὰ πονοῦντες* recepit secutus a rell. editoribus, praeter Herm. qui *ἀναπνοῦντες* glossema esse verbi *ἀσθμαίνοντες* recte vidit. Et *ἀσθμαινε . . .* adhuc extat in excc. Vatt. *ἀσθμαίνοντες* veluti glossa supra *ἀναπνοῦντες*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ἀταρπητὸν Pal. ἀταρπιτόν V. εἰσοράας A V. γὰρ om. B. — 104 ἀτρῶν a, ἀτρὸν i f. χίοντα B. ἀχρόρειαν B. — 105 ἀνελθεῖν om. B V; in V post μοῦνος deletum est προφυγόντε. — 106 λεψηρῶ B. — 107 οἵ δ' B solus ut videtur, οἱ δ' rell. codd. et edd. εἷως A M V et edd. ante Herm. qui τείως scripsit, quod etiam Musgr. invenerat. εἵως B, εἷς P, εἷω Pal. Ego εἷως retinui, collato Hom. M 141 οἳ δ' ἤτοι εἷως μέν, Od. γ. 126 ἔνθ' ἤτοι εἷως μέν. Hermanno tamen ad Hom. hymn. IV v. 225 »τείως quod cum Musgravio edidi, servandum videtur propter aetatem scriptoris, tamquam pro εἷως dictum, vitandi hiatus caussa, ut apud Apollonium [II 132. IV 285]«. Sed ne de hiatu sollicitus sis, cfr. v. 196 ἁζόμενοι ἐθέλωσι; v. 519 ἀτρυγετῷ, ἵνα; v. 530 οἵ τε χλάδοι, ὅσα; — 108 μίμνεσκεν codd. dett. et edd., recepi ex A μίμνασκεν, quam verbi formam bonam esse puto; saltem verbi μίμνω forma secundaria μιμνάζω extat, imperfecta autem in — ασκον eorum tantum verborum reperiuntur, quorum etiam stirpes in — άζω exeuntes in usu fuerunt. — 108 ὀρεξάμενος δὲ δοχεῦσαι B M P Pal. V; ὀρεξάμενος δὲ δοχεῦσθαι edd. ante Herm. ὀρεξάμενον δὲ δοχεύσας, quod coni. Portus apud Steph., probaverat Tyrwh. et recepit Herm., extat in A. ὀρεξαμένου δὲ δέχεσθαι Bernardum coniecisse ad Nonnum II p. 177 adnotat Schneider apud Herm. — 109 χείρεσιν B P Pal. ἁλυσκάζων M Pal. V i f. ἁλυσκάζων ex ἁλυσκένζων P. ἁλυσκάνζων a, corr. etiam Perdr. — 110 pro κέν iam ante me μέν maluit Tyrwh. Sed vide quae Herm. contra dixit: »Non placet μὲν hoc loco. Recte se habet κέν. Nota vis huius particulae, qua factum aliquid semel iterumque esse indicatur. Nostri: ich fiel wohl. Confer ad Vigerum not. 286. p. 785. Vide v. 439. 440. 539. 594. Odyss. XXIV 138«. — vv. 111—114 om. A in lac. — 111 ἄψ a. αὖθις codd. et edd. ante Herm. — 112 κορυφὴν δὲ a i f. ἴον B M Pal. V, εἷον a i f, corr. Steph. de P non notavi. ἄρχην B. — 113 οἱ V et edd. ante Herm. ὀρῶντες P V a i f, ὁρῶντες rell. (»excitantes« vertit Eschenb.) in M glossa: βλέποντες καὶ αἰσθανόμενοι. — ὀροῦντες Gesn.; ὄροντες »a verbo ὄρω« Tyrwh. proposuit, collato v. 379. ὄρσει νεογιλοῦ παιδὸς ἀϋτήν, recepit Herm. Sed nullum est verbum ὄρω, neque ὄρσει l. l. a verbo ὄρνυμι divelli potest. ὄροντες potius activum ceteroquin inusitatum verbi ὄρομαι putandum erit, quod ὄρομαι et ipsum non nisi semel legitur Od. 14, 104. Sed ὄροντε scripsi de duobus perdicibus, cum infra v. 115 προϊδόντε de iisdem pro προϊδόντες ex A scribendum sit. Gesneri ὀροῦντες fortasse Homerico ὀρέοντο (pro ὄροντο) et verbo ὀρέομαι (in epigr. ap. Paus. 9, 38) defendi potest. — 114 θεώτερον B. — 115 προϊδόντε A, προϊδόντες rell. (προϊδίντες P ante corr.) — 116 πετάσοντα P Pal. V a i f. πλείω codd. et edd. ante Herm. qui πλείην scripsit. πλεῖον coni. Schneider. — 117 ἐγχριφθείς A. ὀπενάντιον B. — 118 versus modulatione offensus μάλ' pro μοι scribendum esse dixit Gerhard in Quaestt. Apoll. p. 138. — ἀλάληντο codd. et edd. ante Herm. qui λελίηντο edidit, nam »contrarium eius, quod

hic dici debebat, vulgata lectio continet«. Contradixit Wiel, approbante Seidenadelio, p. 35 comparans »similium genetivorum amplam analogiam, qua elucet *ἁλάλησθαί τινος* brevi quodam dicendi genere ‘circumerrare ad assequendum aliquid’ significare posse [avibus intenti errarunt vertit Eschenb.] Cuius usus exempla quamquam nunc non praesto sunt, quin extent tamen vix dubito«. *ἁλαλῆσθαί τινος* nihil aliud significare, quam procul abesse ab aliquo, vel carere aliquo, lexica docent. Hermannianum etiam Lehrs probavit Quaestt. Epp. p. 290. — 119 Ruhnk. (in Bibl. Crit. VIII p. 91) ablegans lectores ad Epist. Crit. II p. 189 etsi vulgatam lectionem non prorsus damnaverit, tamen *πρίν περ ἀνασχήσαντος ἀπὸ χθονὸς αὐχένα δεινὴν ἐφρασάμην* a poeta scriptum esse suspicatus est, ut sit imitatio Callimachi fragm. 438 *ὃς δ’ ὥστ’ ἐξ ὀχέης ὄφις αἰόλος αὐχέν’ ἀνασχών*. Barbarum hoc inventum iure miratus est Herm., in supplementis ad Buttmanni grammaticam mentionem eius fecit Lehrs. in Quaestt. Epp. p. 329. — *δεινήν* B P Pal. V et edd. ante Herm. Schneideri coniecturam *δεινόν*, quod habent A M, recepit Herm. Perperam vulgatam scripturam defendit Wiel p. 35: »nam usitatissimum vocabulum errori minus obnoxium fuisse par est, quam rarius *δειρήν*; quod ut antiquitus scriptum fuisse censeam me movent hi loci, in quibus et ipsis de serpentibus simillime dicitur. Lith. v. 423 [vulg.] *ὀρέγοντα πέλας περιμήκεα δειρήν*. Orph. Arg. 1017 *δολιχὴν δ’ ἀμφ’ αὐχένι δειρὴν ὕῆκε*. Coniungendum autem est *δειρὴν* cum *ἐφρασάμην*, *αὐχένα* cum *ἀναστήσαντος*«. Quae probavit Seidenadel. — 120 *ἐφρασσάμην* A. *τὲ* A. *φυλάξαι* codd. dett. et vulgo. *λαφύξαι* A et Herm. ex Bernardi coniectura ad Synes. de Febrib. p. 78. Wiel p. 35 *μέματ’ ἀμφιελίξαι* coniecit, »et sententia et exemplis« ut affirmat, »imprimis commendatum, quo simul molestiam quam et illud *τε* post *ἤδη* positum hic habet, et participiorum *ἀναστήσαντος* et *μεμαῶτα* casuum varietatem removeri vides«. — 122 *οὔτέ με* A. — 123 *οὔτέ με* A. *δίσατο* codd. et edd. ante Herm. qui *δίσσατο* edidit sine causa, propter *ι* breve, puto, in *δίσασθαι* v. 568. 569., sed longum est *ι* in *δίω* v. 495, et *διόμενον* vv. 41. 537. Caeterum cfr. Rzachium, Grammatische Studien zu Apollonios Rhodios p. 569. *ποσί* Pal. — 124 *κέκλ . . . . . δεῖμα τανύπτερον αἰετὸν εἶναι καὶ πνοιὴν ἀνέμου* adhuc legi potest in excc. Vatt. Scholion Moschi: »*ὁ γὰρ φόβος* (*φοῖβος* B) *με ἠνάγκαζε καὶ ἀετὸν καὶ πνοὴν* (*πνοιὴν* V), *ἀνέμου γίνεσθαι, τοῦτ’ ἐστὶ ταχύτατον*«. — *εἶναι ἀετόν* B, P in ras., Pal. V *εἶναι αἰτὸν* a, *εἶναι ἀαιτόν* i f. *αἰνόν* coni. Perdr. *αἰετὸν εἶναι* [A M] Steph. rell. — 125 *πνοίην* P a i f. *πνοὴν* B. *παρὰ δὲ ποσὶν* A, M ante corr., Pal. ante corr., *παρὰ δὲ ποσσὶν* B, M post corr., P, Pal. post corr., V a i f. corr. Steph. — 126 *ἄκρον* codd. dett. et edd. *ἄκρου* A; idem coni. Lud. Dindorf in Steph. Thes., cum *ἐπιψαύω* cum accusativo iunctum apud epicos rarissimum sit. — 126 *ἐπεψάνεσκεν* Pal. *ἀκωναῖς* B. — 127 *ἀμφέκανεν* B. — 128 *ὦρτῖ* B. *ὀρούσαι* a i f, *ὀρούσθαι* M. — 129 *φαεσιμβρότω* A, *φαεσεμβρότω* a i f. —

130 τῷ δ' αὖ ἐπὶ B P Pal. V aif, τῷ δ' αὖτ' ἐπὶ M, τῷ δ' αὖ ἔπι Steph. et rell. ante Herm. qui τῷ δ' ἄρ' ἔπι scripsit, idque recepi, cum τῷ δ' ἄρ' ἐπὶ extet in A. τῷ δ' αὖ reducendum esse dixit Wiel p. 36: »haec enim particula, sicut Latinorum autem non raro narrationi simpliciter continuandae inservit, nulla alia notione adiuncta«. — 130 ἑλαεινέης B, ἑλαινέης P Pal. aif, ἑλαεινέης V. ἑλέλειπε P ante corr. — 131 ἐξέλιπε B V. — 132 τάν Pal. V, ταν B, τὴν δ' M. κατένοπα A. — 133 μαίνηται B P Pal. V aif, μαίνησεν M cum gl. ὥρμησεν. μαίμησε [A] Steph. rell. ὀρεσκώου A M V, ὀρεσκόου Pal. ὀρεσκώον aif. — 134 εἵλυτο B M, εἵλυτο rell. dett. et edd. εἵλεῖτο A, quod probavi in epist. p. 8 »cum εἵλύω nusquam alibi volvendi vertendique significationem habeat«. ἄλλῳ A. — 136 schol. Moschi: πολλοὺς κύκλους καὶ πλοκὰς περιστρεφόμενος ἐποίει. — ἐπ' ἄλλος P et edd. ante Herm. qui tacite ἔπ' edidit. ἔτ' ἄλλος coni. Schneider, quod tamen Hermanno minus poeticum visum est. Schneideri coniecturam A libri scriptura δέ τ' ἄλλος firmari dixi in epist. p. 8; sed ipsum illud δέ τ' ἄλλος recipiendum fuit. ἑλισσομένου B. τρόχος edd. ante Steph. τρόχός B. In Pal. huic versui corruptelae signum (:) praefixit librarius. — 137 ἠέρταζε A, ἠέρταζεν codd. dett. et edd. — 138 βοῶντος Pal. ante corr. — 139 τύπτον B P Pal. V aif. ὀρεσκώοιο A V aif. — 140 in A post ἀμφ' αὐτῶ θω (sic) unius versus spatio interiecto sequitur v. 144 sqq. — ἄκικιν edd. ante Herm., ἄκικυν codd. omnes. — 141 οὐ γὰρ codd. et edd. ante Herm. qui οὐδ' ἄρα scripsit ex Tyrwhitti coniectura, quam Wiel p. 36 firmavit allato Orph. Arg. v. 527 τῷ δ' ἄρα μόρσιμον ἦεν ὑφ' Ἡρακλῆϊ δαμῆναι. — 142 αἰπολίοισιν ἀποπρόθι B. βοσκομένοισι P V et edd. ante Herm. — 143 ἑσπομένῳ aif. δύε κῦνε πατρὸς ἐμοῦ κ. M. κεκληγότα B V. vv. 145—146 in Moschi exemplari sic contracti erant: χῷ μὲν ἄρ' ἕσσυτο τοῖιν· ἐγὼ δ' ἐς γαῖαν ὀρούσας; verba ὀλάσσοντες ἐπέδραμον· αὐτὰρ δ γ' αἶψα ἀντίον addidi ex A. Caeterum erravi in epist. p. 21, ubi infelicem quemdam emendatorem postquam v. 145 excidisset, χ' ὧ μὲν ἄρ' pro ἀντίον substituisse dixi. Immo in exemplari, unde deteriorum codicum archetypus ortus est, v. 144 non οἱ μὲν ἄρ' (ut in A est), sed crasi vix tolerabili χῷ μὲν ἄρ' scriptum erat, unde librarii oculi ad ἕσσυτο in sequenti versu aberraverunt. οἳ μὲν pro οἱ μὲν ego scripsi. Vulgatam lectionem, χ' ὧ μὲν ἄρ' ἕσσυτο, Eschenbachi versioni »et in ipsos draco irruit« minime convenire intellexit Tyrwh., quare χ' ὧ μὲν ἐπ' ἕσσυτο τοῖιν coniecit, quod recepit Herm. qui tamen tacite ἐπέσσυτο scripsit. — χ' ᾧ enotavi ex M Pal. V, [illegible] ὧ μέν ex B, ἄρ ex M P V; in B et Pal. supra τοῖιν et in marg. corruptelae signum est; Demetrius Moschi ergo χῷ ad canes, τοῖιν ad draconem retulisse videtur. — ὀροῦσας B. — 147 λασιθάμνοισι A, λάοι θάμνοισι M P Pal. V (hi duo quidem cum corruptelae signo) et edd. ante Tyrwh. qui Gesneri coniecturam λάθοι, (idem extat in B) recepit. [latet vertit iam Eschenb.] Herm. λάθεν scripsit ad litterarum ductum, ut vi-

detur, propius accedere cupiens, addit enim: »Immo *Λ A O I* natum ex *Λ A θ E*«. Ego coniunctivum restitui, memor eorum quae Köchly docuit in praef. ad Quint. Sm. p. LXXXI, cfr. praesertim Quint. Sm. I 315 sqq. *ὥς τίς τε λέαινα ἐνιθόρῃ* et ib. 615 sqq. *ὥς τις — θηρητὴρ — νηδύα κέρσῃ*. — 149 *τῷ* A. *ἕκελος* A M. *ὅλοοῦ* B. *ὁπὸ* codd. dett. et edd. ante Herm., *ἀπὸ* A; idem coni. Tyrwh. Musgr., recepit Herm. »Quod quam non necessarie factum sit vel Homerica exempla demonstrant«. Wiel p. 36. — 150 *μέσσοισιν* B. *ἐνὶ πτήξας* coni. Tyrwh. recepit Herm. *ἐνιπτήξας* A, et sic coni. Musgr. *ἐνιπτύξας* M P edd. ante Herm. *ἐνὶ πτύξας* B Pal. V. *ἐρίφοισι* B M P V. — 151 *κάκητα* A. — 153 *τεύνων* B P Pal. V. Escor. et edd. ante Steph. *ἠελίῳ* A. *ἠελίοιο* Pal. *ἠελίῳ* B. — v. 154 om. codd. dett. et edd. omnes; addidi versum ex A, nisi quod *μοῖραί μιν ἀπήγαγον* scripsi pro codicis scriptura *μοῖρά μιν ἀπήγαγεν*, quam correxi iam in epist. p. 21. — 155 *αὐτὸς* A, *αὐτὰρ* codd. dett. et edd. ex superiore versu, quod ineptum esse primus vidit Wiel, qui pro eo *νῦν δ' ἄρ'* scribendum esse dixit p 36. — *ἕλάσας* codd. omnes, etiam Escor. *ἐλάσας* a i f. corr. Steph. — 156 *νεήνιθος* A. — 157 *ἔρχομ' ἐς ἀκρώρειαν* A, ut coniecerunt Tyrwh. Musgr. Koenius ad Greg. Cor. p. 73, et Schrader in Em. Praet., p. VII, recepit Herm. *ἔρχομαι εἰς ἀκρώρειαν* codd. dett. a i f. *ἔρχομαι εἰς ἀκρόρειαν* Steph. et edd. ante Herm. *ἑτέρων* B. — 158 *σφι* M. *τὼ δεδραχ.* a i f. *τῶδε* B. *κῦνε* M. — 159 *αὐτομάτῳ* P. *πέλεν* A. — 160 *μάλα καί τ'* B. *ἐπὶ* enotavi ex A B M P V. — 161 *λασία* codd. dett. et edd. ante Herm. (*λάσια* ante corr. B.) *λασίαις* Herm. ex coniectura, quam fecit Ruhnk. in Ep. Crit. II p. 148 collato v. 236 vulg.; *λασία πτελέῃσι πυκινὴ· ἄγχι* etc. est in A; in qua scriptura fort. latet aliquid; *πυκινόν* de ramis etiam v. 148 usurpatum est. *δ' ἄρ* A. — *ὁπὸ* codd. dett. a i f. — 162 *δέννεον* M. *λυσσῆς* A. *πυθμένι* A, *πυθμένα* codd. dett. et edd. omnes. — 163 *ἀνάβλυζον* B. *κελαρίζετ'* B, *κελαρύζετ'* A P et Pal. ante corr. *κελαρύζεθ'* Pal. post corr., *κελαρήζεθ'* V, *κελαρύζετε* a i f. *ἔκελον* A M, *ἕκελον* B P Pal. V, *ἧκελον* a i f. *ὠδῇ* A. — 164 *οὔτι* M. *θέμες* V. — 165 *ὡς* P. *ὁ δὲ* Pal. P a i f, *ὁ δέ* Steph. et edd. ante Herm. *δαιμόνιον φῶς* Dinner p. 806. *φῶς* P. — 167 *μὲν* pro *αἰέν* A; post *πέμποι* colon in V. — 168 colon post *ὄλβου* est in B Pal. P. *πρὸς μέγα δ' ἅμα* B Pal. V. Pro *ἕνεκα σφῆς* rectius *ἕνεκεν σῆς* scribere potuisse poetam annotavit Tyrwh. — 171 *ὄφρα τοι εὐχο* om. A in spatio vacuo; quod magis etiam suspectam reddit vulgatam lectionem; non solet enim Lithicorum scriptor dativum pronominis personalis cum genitivo iungere, id quod iam observatum Hermanno Orph. p. 800. — Praeterea *κλύοιεν*. *ἐγγυαλίξω* omisso vocabulo *θεός* A, in quo etiam vv. 172—175 desunt spatio vacuo relicto. Post v. 171 lacunae signa posuit Steph. (quem secutus est Eschenb.) hac nota addita: »Imperfecta relinquitur haec *ὑπόθεσις* vel potius praefatio«. Lacunae signa rursus sustulit Gesn. — »Schneidero in mentem venit, ita orationem posse coniungi: *ἐγγυαλίξω κρύσταλλον φαε-*

ϑοντα. *Διαυγέα, λάζεο χερσὶ λᾶαν.* Equidem malo *ἐγγυαλίξω* ad praecedentia, *ὄφρά τοι εὐχ. κλ. ϑεός* referrem. Herm. Post hunc versum inscriptio *περὶ χρυστάλλου* in B Pal. V, *ὁ χρύσταλλος* M, *χρισταλλος* P, *χρύσταλλος* edd. ante Tyrwh. — 172 *χερσί* B Pal. V et edd. ante Herm. *χερσίν* [rell. dett.] Herm. — 173 *περιφεγγέος* B M Pal. V. Dinner p. 428. et ex Stephani coniectura rell. edd. ante Herm. *περιφεγγέες* a i f. *περιφεγγέος* vel *περιφεγγέες* P. *πυριφεγγέος* Herm. — 174 *αἰϑέρι* B M Steph. et edd. ante Herm. *αἰϑερί* P Pal. V a i f. *αἴϑεϊ* scripsit Herm. ex Apoll. Rhod. III 1303. — 175 *τόν χεν εἶπερ* B. *εἶπερ a*, *εἴπερ* i et rell. *περὶ νηὸν* codd. et edd. ante Herm. qui *παρὰ νηὸν* scripsit. *ἴχναι* B. — 176 *οὔτοις τοι* P in textu, sed *τις* in marg. *εὐχωλῆσι* A, *εὐχωλῇσι* M P Pal. V edd. ante Herm. qui tacite *εὐχωλῆσιν* edidit. — 177 *μάϑοις γέ μενος* edd. ante Steph. qui *γε* expulit. *γὲ μένος* coni. Perdr. *μάϑοις γε μένος λίϑου ἀργεννοῖο* Dinner p. 428. *μάϑοις γε μένος* P ante corr., *γε* enim induxit m. pr. ut videtur. *γε* om. rell. *ἀργενοῖο* B M P V a i f, *ἀριγενοῖο* Pal. *ἀργεννοῖο* [A] Steph. — 178 »σημείωσαι εἰς ὅσα χρήσιμος ὁ χρύσταλλος« nota inedita Moschi. *χρατεροῖο* codd. et edd. *ϑέλοις* A, *ϑέλεις* codd. dett. et edd. *χρατερροῦ ἐϑέλοις* autem ego scripsi, praeeunte Gerhardo, qui in Lectt. Apoll. p. 91 *χρατερροῦ ἐϑέλεις* coniecit, cum recentiores epici plerique *ἐϑέλω*, non vero *ϑέλω* forma usi sint; neque *ϑέλω* apud nostrum reperitur. *ἐς φλόγας* edd. ante Tyrwh. *ἐξ φλόγας* coni. Gesn. *ἐκ φλ.* Tyrwh. Musgr. *ἔκ* scripsit Herm. *ἐκ* codd. omnes. *φλόγυς* Pal. V. — 179 *ἀναλέων* B, *ἀβαλέων* a i f, corr. iam Perdr. *μίν* V. *καταϑῆναι* B. — 180 *ἠελίοιο κατ' ἀντίον* B (sed hic *ἡελίοιο* habet) M P Pal. a i f, *ἠελίοιο καταντίον* [V] et edd. inde a Steph. *ἠελίοιο κατεναντίον* A, unde *ἠελίου κατεναντίον* scribendum esse dixi in epist. p. 9 collato v. 212. — 179 *ἀντιχ'* a i, *ἀντίχ'* f. corr. Steph. *οὐλόγην a*, *οὔ λίγην* i, *οὐ λίγην* f, *ὀλίγην* codd. omnes et edd. inde a Steph. Male Herm.: »dubitari potest, an ex illa lectione *οὐλόγην*, etsi mox v. 181 similis varietas est, faciendum sit *φλογέην*«. — 181 *ταν(ει)ύσσοι* Pal. — 182 *ἤδ'* [voluisse videtur *ἠδ'*] pro *ἢ δ'* male coni. Bernard ad Psellum de Lap. 21, collato Marbodo Redonensi cap. 23: »Sed certum cunctis neque stat violabile tanquam Quod lapis hic soli subiectus concipit ignem Admotosque sibi solet hic accendere fungos«. *χαλέη* B. *τεϑίγη* a i f. *οὐλίγον* a i f. — 184 *ἄρα φαόπαλαι γονίης* B, *φασὶ παλαιγονίης* codd. dett. et edd. ante Herm. qui *παλαιγενέες* scripsit e coniectura, quam fecit Tyrwh. collato v. 192, et postea epitomatoris verbis firmavit. *παλαιγενέες* etiam Musgr. et quod plus valet A. Vestam *Παλαιγονίης* nomine significari putabat Gesn. Wiel vero (p. 37) ignem quemdam fuisse *Παλαιγονίην* vult, »qui secundum vatum philosophorumque cosmogonicas doctrinas in primordiis rerum ab ipso coelo deductus esse perhibetur et propter coelestem suam naturam et insignem quem in fabrica mundi et in cultu vitae humanae obtinet locum prae caeterís elementis in divino honore habebatur«. In re certissima taedet trans-

scribere argumenta a Wielio contra Tyrwhitti, ut putabat, coniecturam congesta. Ne autem de metro sollicitus sis, lege Hermanni verba: »In longiore vocabulo facilius etiam recentiores ultimam brevem in caesura producunt«; cfr. etiam ad v. 35. — 185 ἑταίρας P ante corr., ἑτέρας μᾶλλον φλογός P post corr., rell. codd. omnes et edd. ante Herm. qui ex Tyrwhitti emendatione φλόγας scripsit (»His mage non alias flammas«); τοίνυν pro τάων, quod mihi quoque displicet, legi volebat Gesn. »Sed fefellit viros doctissimos rarior hic genetivi usus et potestas, qua dativi quodammodo vice fungi videtur; exempla collegit Matth. Gr. Gr. II § 375 in quibus simillima leguntur haec: Hom. Il. β 415 πρῆσαι πυρὸς δηΐοιο θύρετρα cfr. ζ 331. Od. ρ. 23. Il. η. 410 πυρὸς μειλισσέμεν ὦκα. ζ 508 λούεσθαι ποταμοῖο. cfr. ε 6. Itaque modo ἑτέρης scribatur, mutatione nulla opus est. Sententia enim haec est: itaque equidem puto me non aliis potius flammis dis tam grata sacra comburere quam hisce«. Wiel p. 37. — 185 ἕλπομαι ἔγωγε B V. ἕλπομ' P a i f. — 186 ἀθανάτους A, male. — 187 ἔτι τοι A, ἔτι σοι codd dett. et edd. omnes. πιφάσκω codd. dett. a i f, πιφαύσκω A Steph. et rell. edd. Hunc versum sic vertit Gesn.: »Praeterea et hoc amicus miraculum magnum tibi narro« vituperatus ob id a Koehnio ad Greg. Cor. p. 48. — 188 αὐτὸν codd. et edd. ante Herm. qui Gesneri coniecturam quam Tyrwh. iure minus necessariam dixit, αὐτὸς, recepit [quod ille vertit iam Eschenb.]. In A fortasse in rasura est ν in αὐτόν. — ὅστις Pal. V, ὅστι B. — 189 ἁρπάζας B, ἁρπάξας P V a i f, ἁρπάξαις [A M Pal.] Steph. rell. edd. ἁρπάξῃς ego scripsi, quia post αἴχεν semper noster coniunctivum usurpavit. Post v. 190 titulus in B περὶ γαλαχτίτου λίθου; in M γαγαλίτης; in P a i f γαλατίτης; in Pal. V περὶ γαλατίτου; in Steph. Esch. Gesn. γαλαχτίτης; om. titulum A Tyrwh. Herm. — 191 εὐχομένω A. λάαν A. — 192 ἐνι πλέον A. — 193 μὴ χάδος a i f. — 194 ἀναχτίτην A M (hic ex ἀναχτῖτιν) et Herm. ἀναχτίτιν B P Pal. V et edd. ante Herm. ἀναγχίτην coni. Salmas. ad Solinum p 97a D »et illam ἀνάγχην a carminibus explicat p. 264a A. it. 768b. C. D.« Gesn. ananchiten tacite scripsit Eschenb. in versione. ἀναχτήτην conciliatorem esse voluit Gesn. ea significatione qua Xenophon dixit in Cyrop. 1, 3, 9 ἵνα χάγὼ ἀναχτήσωμαί σε. »In eandem conciliandi et obligandi sententiam malim ἀναρτίτην ab ἀναρτάω ductum; cfr. Xen. Cyrop. I 4. 1 ταχὺ δὲ τοὺς πατέρας αὐτῶν ἀνήρτητο προσιών et II 2. 29 ποίῳ ποτέ σε ἔργῳ ὁ ἀνὴρ οὗτος ἀνήρτηται; id enim melius argumento carminis convenire videtur, quo ἀνάρτησις illa gemmarum saepe commendatur, ut de ipso galactite in v. 222« Wiel p. 38. Retinui ἀναχτίτην, quod etiam in carminis nostri fonte, in Damigerone graeco scriptum fuisse fidem facit forma anathites in Damigeronis versione latina (cfr. auctor et author, similia). — 196 ἀζόμενοι A B. — 197 οἵ δ' ἄρα A, υἱ δ' ἄρα Herm. qui annotat: »Pro ἠδ' ἄρα scribendum esse οἱ δ' ἄρα, et particula ἄρα et quod mox v. 199 sequitur, ἄλλοι δὲ

ostendit. Sic etiam Schneiderus emendata. ἠδ' ἄρα codd. dett. et edd. ante Herm. — 201 ἐσπέφαντο A, ἐσπήφαντο dett. et edd. quod hic inceptum. γαττίδα V, γαλαττίδα B. vv. 202—206 verba a πέτρην usque ad τεοῖσιν om. A in lacuna. — 202 πέτρον B. ὅτι τοι codd. et edd. ante Steph. qui ὅθι τοι edidit. Illud reduxit Herm. τρίφαντο a i f. — 203 ἐκπορρέοι B. κανάτελος codd. a i f. — 204 αἶκε θέλῃσθαι B, αἶκε θέλησθε B P Pal. V a i f. αἶκε θέλῃσθα Steph. et rell. edd. ante Herm. qui αἴκ' ἐθέλῃσθα scripsit. Ego cum M αἴκ' ἐθέλῃσθα edidi. — 206 ἔρξεις B, et Herm. in addendis. ἔρξεις rell. ut vid τεοῖσι P Pal. et edd. ante Herm. τεοῖσιν B [M V] Herm. — Καὶ ὁ κωμῳδὸς ἐν Ὀδυσσείᾳ· δῶρόν (δῶρον V) τοι καὶ (καὶ om. V) ἐγώ, τέκνον φίλε, τοῦτο δίδωμι Schol. Moschi. — 207 ὑπεκπροφυγὼν A, quod, licet in epist. p. 9 probare non ausus sim, nunc recepi, ut amphilogia, quae vulgatae lectioni ὑπεκπροφυγεῖν inest, evitetur; sic »Pro quibus, feram ut horrendam effugiant, aliquando supplicastis, vertit Eschenb., »Ad quos, feram ut horrendam effugeres, aliquando supplex confugistis Gesner. ὑπ' ἐκπροφυγεῖν B, ὑπεκπροφυγεῖν rell. dett. et edd. ἱκέτευσας A M, ἱκετεύεσθαι B P Pal. V, ἱκέτευες edd. omnes. — 208 κοτασταίης B V uterque cum corruptelae signo. τελήσσι P V a i f, τελήσσιν B, τελήσσιν Pal. τετληότι Steph. et rell. ante Herm. τετληότιν A M Herm. οἱ δ' V et edd. ante Herm. σχεῖν A. — 209 λειτοὶ ex λειταλέῃ A. κερμωχήσονται codd. κερμωχήσωνται Herm. quod »tantummodo de bubulo genere valere vel ipse sonus docet; de capellis inauditum est. Scribendum κερμαχήσωνται Wiel p. 38; id recepi et probaverat iam Seidenadel. — 210 τῷ μὲν Pal. αἰφὰ scripsi e Wielii (p. 38) coniectura, cui nescio an ex A libri scriptura δία (sic) aliquid auctoritatis accedat. Sed potest αἰα etiam ex αἰαὶ ortum esse ει litterarum ductu ligato male pro α lecto. αἰὲν codd. rell. et edd. omnes. — 211 κωκυτεῶν codd dett. et edd. ante Herm. quod ex disciplina metricorum Clarkiana κωκυτῶν pronunciatum voluit Gesn. ἐν δόναξι κωκυτείοις Musgr. B. Slothouwer nihil nisi ἐν delevit. κωκυτόων Tyrwh. κωκυγέων Herm. insitata apud nostrum synizesi, ut recte monuit Ludwich in epistolae meae censura (Annal. litter. Jenens. 1879 nr. 6); κωκυγετίδων ἐνὶ δόναξι Wiel p. 38 collato Orph. Arg. v. 515 μελανυγέτιν ὄρφνην et Hymn. XXIII. 1. κωκυγέτου ἔδρης. Recepi ex A κωκυγέσσι. Nihil est quod Wiel l. l. certissimum suae emendationi argumentum accedere dicit ex constante huius poetae usu, quo spondiaci versus non nisi quadrisyllabis terminentur. Confer locos iam ab ipso Wielio p. 10 laudatos: κερμαχήσονται v. 209, κερκαχνωθείσα v. 256. προτιμωθήσασθε v. 741, φῶλ' ἀνδρείκτων v. 227, Δημήτηρ v. 242, et praetera ἑαροτρεφέος μήλοιο v. 616 — δόγσι codd. dett. et edd. ante Herm. δίνησιν A, δίνησσι Herm. — 212 ἠελίου B. κατ' ἐναντίον B Pal. V. ἀνατέλλοντος B. — 213 ἀγνίζειν B. περὶ codd. et edd. ante Herm. qui tacite πέρι edidit, non necessario. — 214 λευκὰ B, λευτὰ V. — 215 ἔρχε' codd. i f et rell. edd. ante Herm.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of human knowledge in 797,885 volumes

Instant access $8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

κεα a, Steph. et edd. ante Herm. *πετράκια* if. *πετρήκης* in Thesauro citat Steph. unde *πετρήκεα* recepit Herm. Cum notionem »praeduric quam lexici *πετρήκης* vocabulo tribuunt eo minus probare possit, »quod vix commode dicitur lapis durus esse sicut lapis«, Wiel p. 39 *πετραγέα*, ut *περιαγής* ab *ἄγνυμι* ductum, coniecit, »quod et egregie respondet subsequenti *τρύφος πέτρης*, quo et ipso saxi fragmentum significatur, et similiter de eodem lapide legitur apud Dion. Perieg. v. 1075:

Τοῦ δ' ἂν ἐπὶ πλευρῇσιν ἴδοις εὐωπὸν ἀχάτην | Κείμενον οἷα κύλινδρον ἐπὶ χθονός, ὅν ῥ' ἀπὸ πέτρης | Χειμερίου ποταμοῖο κάτω σύρουσι χαράδραι«. —

Πετράκης nomen esse lapidis alicuius ignoti, sententia erat Eschenbachi et Gesneri, quorum prior *εὐπέταλον* per virens, posterior per fissile vertit. H. Stephanus in Thesauro s. v, eupetalon apud Plinium gemmae nomen esse non ignorabat, tamen dubius haerebat, utrum *εὐπέταλον*, an *πετράκεα* substantivi vice fungeretur. Schneider in lexico graeco, ut ante eum iam epitomator fecerat, et *εὐπέταλον*, et *πετράκεα* in adiectivorum numero habebat et de achate dictum esse censebat, vv. 230. 231 autem cum sequentibus iunxit. Cuius sententiam amplexus est Wiel p. 39 praesertim quod »qui vulgo praefigitur titulus: III *πετράκης* abest a cod. Parisiensi«. Sed in P quoque a sequentibus seiunctos esse hos duos versus haec mea editio docet. Herm. nihil nisi optabat, quid epitome haberet indicavisset Tyrwhitt. Miror virorum doctorum errores Cum et eupetalos, et dendrachates a Plinio quoque quasi diversa gemmarum genera enumerentur (cfr. praeter locum supra laudatum N H. XXXVII, 10, 139: »vocatur .... dendrachates quae velut arbusculis insignis est«) nihil restat nisi ut de eupetalo dictos esse versus 230–231 sumamus. Et est in margine A ad v. 230 *περὶ εὐπετάλου*, et ad v. 232 *περὶ δενδραχάτου*. — 230 *λάαν* A. Post v. 231 titulus in B *περὶ ἀχάτου λίθου*; in Pal. V *περὶ ἀχάτου*; in P et edd. ante Tyrwh. *ἀχάτης*; titulum om. A et in spatio vacuo M. Ad v. 232 »*ὅτι ἐν αὐτῷ οἷον δένδρα φαίνονται, δενδρόφυτος ἐπωνόμασται ὁ ἀχάτης*« Moschi schol. ineditum. — 232 *εἰ καὶ* A, Tyrwh. ex coni. et Herm. *εἰ* deest in codd. dett. et in edd. ante Tyrwh. *αἴ κεν* vel *ἤν δέ γε* coni. Portus apud Steph. *δενδροφυτοῖο* A M. *χερσὶ* B. — 233 *μᾶλλον καὶ* dett. et edd. ante Herm. qui *μᾶλλόν κεν* scripsit *μᾶλλον καί* (vel *κεν*) om. A in lacuna. *θάλποιτο* A, *τέρποιτο* codd. dett. et edd. omnes — vv. 234–237 om. A in lacuna. — 234 *κατόψεται* B P Pal. V aif. *κατόψεαι* [M] inde a Steph. — 236 *τοὔνεκεν* edd. ante Steph. — 237 *ἐπώνυμιν* B. — 239 *τὸν δὲ* A B Pal. *τόνδε* rell. dett. et edd. omnes. *τεοῖς* Pal. — 240 *κέρα δύω* codd. (*κέρατα* Pal) et edd. ante Herm. *κέραε δύω* maluisset Tyrwh. »si res integra esset«; *κέρατα δύω* Schneider; *κέρα δοίω* Herm. et Tauchn. errore; quem corr. corrector Weigelianae. *κράτερον* B. — 241 *ἀπουρ.* B. — 242 *σταχυοπλάκαμος* Pal. ante corr. *ἴοι* a verbo *ἴημι* derivasse

videtur Eschenb. qui vertit »Plenum in sulcum effundet frugiferum sinum«. *ἐσαύλαχα* a. Post v. 243 titulus est in B P Pal. V et edd. ante Tyrwh.: *περὶ κέρατος ἐλάφου*. om. titulum A et in spatio vacuo M. — 244 *σκέπτεω* M ante corr. *θυητόν* ex *θνητόν* B V, *θνητόν* P in textu, Pal. if. *θῆητόν* P in marg. et rell. *ἔχον* B. — 246 *φύσεως* A, *φύσιος* codd. dett. et edd. omnes. *πολυδαίδαλον* voluisse videtur Eschenb., vertit enim: varium naturae opus. colon post *ἰδόντων* est ex A. v. 247 addidi ex A, deest in codd. dett. et in edd. omnibus. — 248 *οὔποτε κόρση* A, *οὔποτε κόρσην* B M, P in textu, Pal. *ὶ* supra *ε* scripto, *οὔ ποτὲ κόρσην* V, *οὐ ποτὶ κόρσην* edd. omnes; *ποτί* iam P in marg. — 249 *πέτρην·* A, *πέτρη* codd. dett. et edd. omnes; *κρατερὴ τόγε πέτρη* A, *κρατερή τε γε πέτρη* codd. dett. (*κρατερη* B qui *γε* om.) et edd. ante Herm. vv. 248—249 multum vexati sunt. *οὔποτε κόρση πέτρην* egregie iam Gesner coniectura assecutus est, quae tamen neque a Tyrwhitto, neque a Wielio intellecta est. Tyrwh. locum sic constituit, stigmate post *ἰδόντων* posito:

Ἐκ κεφαλῆς ἐλάφοιο φύει γε μὲν οὐ ποτὶ κόρσην,
*Πέτρη ἀλλ' ἔμπης πέλεται **** κρατερή τε.*

(»Ex capite cervi nascitur quidem, non ad tempora. Sed nihilominus lapis est *** et validus). Nimirum post *πέλεται* excidisse adiectivum quoddam v. gr. *σκληρή* putavit, cuius loco ab interpolatore metri fulciendi causa *τε γε πέτρη* adsutum fuerit. Unde profectus Ruhnken (in Bibl. Crit. VIII p. 91) *πέλεται κρατερὴ στερεή τε* scripsit quod ab Hermanno receptum est collato v. 568 *ὥστε σε πάγχυ λίθον στερεὴν ὀΐσασθαι*. Obscurum additamentum *οὐ ποτὶ κόρσην* (»neque vero innascitur capiti petra, sed tamen duro lapidi aliquid simile« vertit Eschenb.) a tantis criticis intactum relictum esse miratus Wiel p. 40 his conatibus nihil profici declarat: »quid enim potest ineptius dici quam cornua non ad tempora bestiae nascuntur tamen durissima sunt, quum potius exspectaveris quamquam ad tempora nascuntur tamen durissima sunt«. Tum pergit: »Sed locum graviore corruptione laborare, quam ut leni remedio sanari possit, vel hiatus docet in *πέτρη ἀλλ'* non sine maxima offensione admissus, solum in hoc carmine exemplum, quo longa vocalis in spondei thesi ante vocalem producta maneat. In eo autem codice, unde libri nostri originem duxerunt, *πέτρη* suo loco errore omissum margini appositum fuisse videtur, unde a librario aliquo imperito in primam versus sedem receptum est. Itaque persanaveris locum scribendo:

ἐκ κεφαλῆς ἐλάφοιο φυτευόμενον ποτὶ κόρσην·
ἀλλ' ἔμπης πέτρη πέλεται κρατερὴ στερεή τε

simul commate post *ἰδόντων* deleto. Mens enim coelestium, inquit poeta, exhilaratur, quum artificis naturae opus ex

capite cervi ad calvariam enascens conspiciunt: Nam *κόρση* apud recentiores non modo tempora, sed calvariam atque totum etiam caput significat. cfr. R Volkmann. Comm. Epp. p. 48. Hom. Il. 8, 109 *τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἑκκαιδεκάδωρα πεφύκει*«. Wielianum vertendo expressit Seidenadel. Scripturam, quam ex A recepi, sic interpretatus sum in epist. p. 22: »'Est lapis, de quo agitur, cornu, (cornui simile), quale ex cervi capite nasci solet; quamvis autem tempora cervi nunquam lapidem gignant, tamen cornu illud (*τό γε*) *φύσεως πολυδαιδάλου ἔργον* durus est lapis'. Quemdam ingenii vocabulorumque lusum his verbis inesse, facile, credo, perspici potest«. — v. 247 *οὐδέ κεν ἀγνοίης* coni. Schneider. »Dubito de tali composito. Si quid mutandum, scribi potest *οὐδέ κ' ἀναγνοίης*. Sed potius visum est vulgatam servare.« Herm. qui didacticis et recentioribus epicis *ἦν κε, ἦν ἄν, ἄν ἄν* similia dicere licuisse pluribus exemplis plus minusve certis demonstrat. Et *ἄν κεν* legitur iam apud Homerum Il. XIII 127 et in formula *ὄφρ' ἂν μέν κεν*. — 250 *ἐστί* (vel *ἔστι*) codd. (*ἔστι* P) et edd. ante Herm. qui tacite *ἐστίν* scripsit. — 251 *πρίν κεν μιν* B P Pal. *πρίν κέν μιν* A. *ἀμφαφόωσι* B. *εὕρης* A, *εὕρῃς* B, *εὕροις* codd. rell. et edd. ante Herm. qui recte *εὕρῃς* edidit. *νημερτέα* Pal. ante corr. *λάαν* A. — 252 *χράατα* A quod non placet — vv. 253—254. *ψευδνοχάρηνος* B. *τρίβειν* A, *τρίβοις* codd. dett. et edd. ante Herm. *ἐλαίῳ* A. — *πάνθ' ἅματα* B Pal. V, *πάντ' ἅματα* P, sed prior *τ* in ras. *σεῖο* om. Pal. — *Τρίψας αὐτὸν μίσγε σὺν ἐλαίῳ, καὶ τούτῳ τὸ βρέγμα ἀλειφόμενος, τρίχας ἐπαναφύσεις.* Schol. Moschi. Ex hoc scholio et ex epitoma (*φαλακρὸν ἐπιχρίσεις*) Ruhnken (in Bibl. Crit. VIII p. 92) olim *χρίοις* lectum esse coniecit, perperam; nam neque Demetrius Moschi melioribus codicibus, quam nostri sunt, usus est, neque epitomatoris verba cum vulgata scriptura conciliari nequeunt. *χρίοις* recepit Herm. spreta alia Ruhnkenii emendatione *χροτάφοις*. Sed lege, quae Wiel p. 39, 40 de Hermanni textu scripsit: »In his non pauca sunt quae displiceant. Primum *εἰ* particula in eodem versu iterata, quod ab elegantia huius poetae abest [??]; deinde additamentum *εἰ καὶ ψευδνοχάρηνος ἔοις* sic uti nunc est post versum superiorem prorsus inutile est; [Non credo.] accedit apertum vitium contra linguae usum, quo dicendum est *χρίειν τινά τινι* non *τινά τι*, ut hic legitur omnino singulariter; quod quidem vitium lenitur, non removetur Ruhnkenii coniectura *χροτάφοις*; nam hoc et ipsum est insolens. Restat apodosis *δὲ* particula instructa [v. 255], quod contra morem huius poetae est; Tyrwhitto denique vel articulus quamvis ad Homericum usum accedens incommodus fuit. Quae quum ita sint, equidem non dubito, quin sic scribendum sit *εἰ καὶ ψευδνοχάρηνος ἐὼν μίξας μιν ἐλαίῳ*, qua leni mutatione cunctis illis incommodis remotis omnia vides plana et aperta: *μιν τριβόμενον* coniunge cum *μίξας*, *χροτάφους* cum *χρίοις*; postremus autem versus sic non amplius apodosis loco accipiendus est, sed suam habet sententiam integram

et solutam. Cui vero haec magis placeat ratio, ut enuntiatio conditionalis priorem, ut assolet, comprehensionis sedem occupet, illi scribendum erit *εἰ γὰρ* et in ultimo versu *αἶψα νέαι* sive quod magis arridet *αἶψ' ἀέλλαι*. Sed recepta ex optimo codice forma *τρίβειν* (neque enim eodem vocabulo in eodem versu iterato apud nostrum offendor) Wielii coniecturae cadunt omnes. Primum *ἢ γὰρ* pro *εἰ γὰρ* scripturus eram, sed cum neque apud nostrum neque apud alium quempiam *ἐλαίῳ τριβόμενον* idem atque *τριβόμενον καὶ ἕπειτα ἐλαίῳ μιγέν* significare possit, versum amissum esse statui, in quo miscendi notionem expressam fuisse credo. Offendit praeterea quod tempora illinenda sunt, ut in calvaria capilli nascantur; an *χροτέφους* glossema est, quod vocem *κόρσην* (i. e. caput) expulerit? — 255 *αἱ δὲ* A Pal. V et edd. ante Herm. *καὶ δὲ* maluit Tyrwh. improbatus ab Herm. *αἳ δὲ* [rell. codd.] Herm. tacite. *ἀνθήσουσι* codd. et edd. ante Herm. qui tacite *ἀνθήσουσιν* scripsit. — 256 *προτώγαμον* B. *ἐπὶ δέμνια* Dinner p. 412. »*Νέος δὲ παρθένον εἰς γυναῖκα ἄγων τοῦτον εἰ φέροι τὸ* (sic P V, *φέροιτο* Tyrwhitti apogr. quod corr. Tyrwh.) *πρῶτον αὐτῇ συγγινόμενος* (sic P V; *συγγενόμενος* edd.), *αἴτιος αὐτοῖς ὁμονοίας ἔσται*«. Moschi schol. *αἰζηιὸς* M P aif. — 257 *ἐρατῆς* B. *ἐπὶ μάρτυρα* A. *φέροιο* voluisse videtur Eschenb., qui vertit »habebis«. — 258 *λάαν* A. *ὃ δ'* edd. ante Herm. - *σύνησιν* A. — 259 *τῆρας* B. *ἅματα* B P Pal. V. — Post v. 259 spatium in M; titulus *τῶν ἐν ἀγροῖς αὐλιζομένων* B P Pal. (hic quidem *τ. ἐν ἀγρῶν αὐλ.*) V et edd. ante Gesn. qui recte vidit hunc titulum nihil nisi glossema vocabuli *ἀγραύλων* esse. *περὶ βαρβάρου λίθου* Gesn. Om. titulum Tyrwh. Herm. *περὶ ζαμιλάμπου* margo in A. — 260 *αἰγιόχοιο διός* B Pal. V.; in P *διός* suppletum est in marg. — 261 *υἱεῖ* B. *χεσσοχίτωνι* a if. *λάαν* M, sed *λίθον* tamquam glossema suprascriptum est. — »*Τῷ Διονύσῳ χισσοχίτωνι ἤγουν χισσοφόρῳ, τοῦ Διὸς υἱῷ τοῦ αἰγιόχου, ἀγγέλλω ἤτοι προλέγω τὸν λίθον εὐάρεστον εἶναι. Βάρβαρον δὲ ὅτι ἐν Συρίᾳ παρὰ τὰ ῥεύματα τοῦ ποταμοῦ εὑρίσκεται· διὸ καί φησι τοῖς ζαθέοις αὐτὸν ὕδασι βρεχόμενον*«. Moschi schol. — 263 *διανόμενος* B V. *ζαμίλαμπιν* A, *ζαθέοισιν* rell. (*ζαθέοισι* P et edd. ante Herm.) Lam in epist. p. 11 monui hinc restituendam esse zamilampis formam apud Plinium N. H. XXXVII, 10, 185 (et apud Isidorum Or. XVI, 15, 14). Haec enim Plinius de nostro lapide: »Zmilampis in Euphrate nascitur, Proconnesio marmori similis, medio colore glaucoc, ubi zmilatis cod. Pollingens. saec. XV, zmylacis cod Vindob. saec. XV, zmilaces edd. vett.; sed scribendum est zamilampis ex cod. Bambergensi antiquissimo (saec. X—XI) qui zamilamfis habet in indice. Apud Isidorum zimilanius, zimilanitius, zimilanicus est in codd. — 265 *ἁλωὴν* A M Pal., *ἁλώην* B, *ἁλωὴν* V, *ἅλωας* a if. *ἁλωὰς* [P?] Steph. et rell. edd. Post v. 265 in P ante corr. iterum *κλήματα αὐτίκα σεῖο* erat. vv. 266—270 om. ab *πολλὸν* usque ad *ἀρούρας* A in lacuna. — 266 *ἀρύσσεσθαι* B a if. *μεθύσσεσθαι* V. Post v. 266

titulus *ἴασπις* in M P et edd. ante Tyrwh. *περὶ ἰασπέως λίθου* B, *περὶ ἰάσπεως* Pal. V. om. Tyrwh. Herm. — v. 267 *γλαφυρήν* requirebat Wiel p. 41, cum *ἴασπις* non solum apud alios scriptores verum etiam apud nostrum (v. 270) feminini sit generis. »*γλαφυρόν* vocabulum suspectum et a notione et a forma: a notione quod non facile intelligas, quid sit illud de iaspide dictum; a forma, quod *γλαφυρὴν* desideratur .... Praeterea *γλαφυρὸς* alibi non legitur in hoc carmine, saepe *χλοερήν*, quod substitui malim et intelligi de prasino colore subviridi, qui iaspidi a gemmarum scriptoribus passim tribuitur. Egregie convenit alterum epitheton *ἐαρόχροον*«. Ego *γλαφυρήν* retinui, ne duobus epithetis eandem notionem expressisse poeta putandus sit; praeterea *γλαφυρόν*, quod per politum vertit Gesn. per elegantem Eschenb. haud absurdum esse puto. — *ἐαρόχροον* codd. et edd. omnes; pro quo *ἀερόχροον* coni. Salmas. ad Solin. p. 143a B, et Bernard ad Psellum de lap. p. 17, vertendo expresserunt (aerini coloris) Eschenb. et Gesn.; probavit Koen. ad Greg. Corinth. p. 33. Sed recte contra Tyrwh.: »Ego sane an prima in *ἀερόχροος* corripi possit, dubito; et praeterea nulla mutatione opus esse censeo, cum viridis iaspides scriptores de gemmis passim agnoscant«. Probavit hoc Ruhnken in Bibl. Crit. VIII p. 92 simul monens Tyrwhittum suam vocabuli *ἐαρόχροος* explicationem confirmare potuisse ex Hemsterhusio ad Lucian. Nigrin. p. 52. Salmasius *ἀερόχροον* suum ex Dionysio Periegeta firmaverat, qui v. 724 iaspidem *ἠερόεσσαν* appellavit. »Addere poterat Psellum de Lapid. *ἡ ἴασπις φύσει χρυσταλλοειδής, ὀλίγον ἐπιτεινομένη τὴν χροιάν· καὶ ἀρίστη μὲν ἡ πορφύρουσα· ἔστι δέ τις καὶ ἀεροειδής*. Sed quoniam utrumque ad gemmae colorem, qui non unus est, aeque est accommodatum et *ἐαρόχροον* quamquam hic tantum repertum, bonum admittit explicatum, non video, cur quod habemus sine causa amittamus. Sin vero audacius fieri alicui videatur, ut coloris notio ab anni tempore ducatur, is certe non dubitabit eius vocis originem ducere ab ea notione, qua *ἔαρ* significat ut de animantibus sanguinem, ita de plantis sucum. Cfr. *ἔαρ ἐλαίης* Nic. Al. 87. 314. Callim. fragm. 201. Itaque prasinum colorem indicari vides, sicuti prasoidis nomine apud Plin. 37. 8. 32 iaspidis quaedam species appellatur. Similem coloris significationem habemus in Aglaiae Byzantini carmine medico, ubi est *λίθος ἐλαριήτης*, ab ipso scriptore explicatum per haematiten lapidem«. Wiel l. l. — v. 268 *ἱερὰ ῥέζοι τις* codd. et edd. ante Herm. qui correxit. (*τὶς* Pal. *τίς* V) *ἵενται* B V. — v. 270 *ἠδὲ καὶ αὐχμηρῇσιν ἄγοι* codd. (praeter B qui totum versum om. haplographica neglegentia; *αὐχμηροῖσιν* M) et edd. ante Herm. — v. 270 ut ex glossa natum deleri voluit Ruhnken Ep. Crit. I p. 55, cum *καρφαλέας* per *αὐχμηράς*, *νεφέλαις χορέσουσι* per *πολὺν ὄμβρον ἄγουσι* explicetur. Cui oblocutus est Gesn. »multum enim negotii sibi facessierit qui *ταυτολογίας* hoc genus ex antiquissimis quibusque Romanis, Graecis, Orientalibus expungere velit«. Probavit hoc iudicium Tyrwh.

qui tamen addit: »In hoc loco confusa orationis series, et similes terminationes versuum 266 et 267 [vulg.] faciunt ut suspicer, inter duos illos versus nonnullos intercidisse, in quibus de alio quodam lapide narratio incepta sit. Potestates certe, quae inferius memorantur, a nullo, quod sciam, scriptore iaspidi tribuuntur, earum autem principes hephaestite a Plinio N. H. XXXVII. 60 et Marbodeo cap. XXXII«. Hanc autem de lacuna suspicionem missam fecit Tyrwh. postquam epitomae ope versus 271 sqq. de lychnite non de iaspide dictos esse intellexit; neque tamen hac de causa vulgatam recte se habere iudicavit; dicit enim: »ex his patet, opinor, versum 267 [vulg.] quem deleri voluit Ruhnk. ab Epitomatore nostro in exemplari suo lectum fuisse; quod tamen me non movet, quin aut illum delendum, aut priorem (nescio quomodo) emendandum iudicem«. Hermanni haec est nota: »Koenius ad Greg. Cor. p. 35 ita hos versus emendat: *καί οἱ καρφαλέας νεφέλαι χορέσουσιν ἀρούρας· Ἠδὲ καὶ αὐχμηρῇσιν ἄγοις πολὺν ὄμβρον ἀρούραις*, postremo versu poetam ratus alloquutum esse cum sequentibus vss. ipsum lapidem. Non in v. 266 ut putat Tyrwh. sed in v. 267 vitium latet. Scripsit enim poeta *ἦδε γὰρ αὐχμηρῇσιν ἄγει πολὺν ὄμβρον ἀρούραις*. Ita planus est sensus. Cum iaspide, inquit, si quis deos adeat, siccis agris nubes mittent. Haec enim vis est huius lapidis, ut imbrem cieat«. Wiel p. 41 in vulgata scriptura »eandem in utroque versu terminationem, verba tautologica, copulationem per *ἠδὲ καὶ* ineptam, optativum *ἄγοι* inexplicabilem, orationis seriem confusam« reprehendit et Hermanni coniectura offensionum minimam partem remotam, longe gravissimam relictam esse queritur; quare transpositis versibus simulque partem Koeniani inventi auctore non nominato recipiens locum sic constituit:

ἦδε καὶ αὐχμηρῇς [sic!] *κεν ἄγοι πολὺν ὄμβρον ἀπ' αὔρης*
καί οἱ καρφαλέας νεφέλαι χορέσουσιν ἀρούρας.

hac nota addita: »Quam autem facile ab altero versu ad alterum oculis aberrari potuerit, probat utriusque terminationis similitudo; et esse aberratum mihi quidem persuadet illud, quod *ἦδε καί* in posteriore versu ineptum, aptissimum est in priore. Hoc modo servari vides codicis lectiones *καί* et *ἄγοι*, evitari praeter alia incommoda etiam *ἄγειν* dativo coniunctum, quod aliqua certe offensione hic quidem non caret«. [Immo nostri usum loquendi quam maxime sapit; cfr. v. 8. 9. *ἀθανάτοισιν ἄγων* et v. 591 vulg. *ἀγρῷ τραῦμα φέρουσαν*.] Ego Hermannianum recepi, cum in violenta Wielii mutatione etiam *αὐχμηρῆς ἀπ' αὔρης* (sic, non *αὐχμηρῇς* eum voluisse puto) *ὄμβρον ἄγειν* ineptum esse videatur. — 271 *λύχνις δ' ἐκ πεδίου ῥοθίων ἀπόερξε χάλαζαν* A, qui *περὶ λυχνίτου* habet in marg., et rell. codd. nisi quod *ἀπόεργε* dett., *Ἄχνης* B, *Λύχνης* M, *αὔχνης* P, Pal. V et edd. ante Steph. qui praeeunte Perdr. *αὔχμης* dedit. In codd. omnibus *αὔχνης* (*λύχνης* etc.) ita scriptum est, ut de alio inde ab hoc versu lapide agi clare indicetur. *ῥοθίων* codd. omnes (*ῥοτθίων* V) et edd.

ante Herm. omisso τ'. ἀπόερξε A, ἀπόεργε rell. χαλάζαν B; χάβαζαν edd. ante Eschenb. qui tacite correxit. »Non dubito, quin dederit poeta Λύχμὰς δ' ἐκ πεδίου, ῥόθιόν τ' ἀπόεργε χάλαζαν. Poeta, ut solet, convertit se ad gemmam ipsam«. Gesn. De lychnite hoc loco agi ex epitoma didicit Tyrwh. qui λύχνις, σὺ δ' ἐκ πεδίου coniecit, probatum Hermanno, et recte quidem puto, nam licet λύχνις, si cum A ἀπόερξε scribas, contra metrum non peccet, nimis dura foret apostrophe in v. 272, neque aoristus ἀπόερξε aptum praebet sensum. Obstat etiam auctoris usus loquendi, quo in prima carminis parte, ubi ex Theiodamantis persona loquitur, verborum vel praesenti vel futuro tempore lapidum virtutes praedicat. ῥόθιόν τ' pro ῥοθίων coni. Gesn. recepit Herm. ῥόθιον κυρίως τὸ κῦμα schol. Moschi. — 272 κῆρες M (cum gl. μοῖραι) et P ante corr. στιχόωνται A, στιχόωσιν codd. dett. et edd. — 273 καὶ σὺ A V. — 274 ἧυτε a i f. χρύσταλος A. ἐκ A M P Pal, ἔκ [B? V?] Herm. ἐς a i f. ἐκ inde a Steph. edd. ante Herm. — 275 »ὅτι ἐκ τούτου πῦρ ἅπτεται ὥστε καὶ λέβητα ἀναζεῖν ποιῆσαι« Schol. ined. Moschi. μή pro δή codd. a i f, δὴ Steph. et rell. edd. — 276 ἀμφιέσησιν A, ἀμφιέσησιν Herm. ex coni. ἀμφιέσῃ codd. dett. et edd. ante Herm. ἐν δὲ πλείοιο A, ἐνὶ δὲ πλείοιο codd. dett. et edd. ante Gesn. qui ἔνιδε (ecce) scripsit sine sensu. »Simplicius est ἐνιπλείοιο coniunctim accipere (ut supra v. 190 ἐνίπλεον) et δέ interpositum quasi δή reddere: et quidem pleni lebetis«. Tyrwh. »Non minus barbara haec Gesneriano commento. V. Slothouwerus in Actis Soc. Trai. vol. III p. 158 ὄδεος πλείοιο coniicit, parum eleganter« Herm. qui ἀμφιέσησιν ἐνιπλείοιο λέβητος scripsit. Probaret hoc Wiel p. 19 »nisi parum videretur verisimile vocem vulgarem tam mirae corruptioni obnoxiam fuisse. Equidem rarissimum vocabulum ὑδηπλείοιο reponere ausim« quod equidem nusquam inveni et a codicum scriptura nimis recedere puto. — 277 προσμένει A M, προσμίμνει rell. dett. et edd. ante Herm. qui quod ex Tyrwhitti et Slothouweri coniectura recepit πυρὸς μένει Homerico loco firmavit Il. XXI 362 ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ. — 278 ψυχροῖσι B M Pal. V a i f, de P non notavi. χονίοισι M. λίπη A, λίποι codd. dett. et edd. εἰ cum coniunctivo habes v. 96. 420. 630. 633. — 279 κυκώμενον coni. O. Schneider in Nicandreorum praef. p. 128 et Wiel p. 19. κυκωμένου codd. et edd. κωκυμένου coni. Perdr. Post v. 279 titulus περὶ τοπαζίτου λίθου in B, τόπαζος in M P et in edd. ante Tyrwh., qui titulum om. cum A et Herm. περὶ τοπάζου in Pal. V. περὶ τοπαζίτου A in marg. — 281 θυητοῖσι a i f. θυηποτίοισι P ante corr. θυηπολίοισι B, P post corr., Pal. V a i f et Dinner p. 755. θυηπολίῃσι edd. post Steph. »Aldina habet θυηπολίοισι quod propius ad verum accedit quam θυηπολίῃσι. Nam duplex hic dativus ab epica dictione alienus est. Legendum θυηπολέουσι, nisi θυηπόλιος pro θυηπόλος nove formatum statuere velis, quod in hoc quidem poeta, qui in adiectivis multa novavit, non audacius fieri vide-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

μέν B P V a, ἄλλο· τὸ μέν M Pal. i f et rell. edd. ante Herm., λίθων ἐστ'. ἄλλο coni. Gesn. Emendationem non absolutam esse a Tyrwhitto contendit Wiel p. 24, qui scripsit τῷ τὸν μὲν ὄΐεις, »nam thesis quarti pedis positione producta quamquam qualis hic est offensione paene caret, tamen eam ut rarissimam in hoc poeta ne sic quidem admiserim. Exempla eaque satis dubia [?] in toto carmine extant tria, de quibus vide in capite de numeris inscripto [p. 10; sunt vero v. 292 ἐν τάρφεσιν ἴδῃς, v. 145 ἐς γαῖαν ὀρούσας, et v. 253 ἐς δέμνια κούρην]. Deinde ut pro νοήσεις poneretur ὄΐεις ipsa sententia postulare videbatur; et positum vides in simili loco v. 562 [vulg.] πήγνυον, ὥστε σε πάγχυ λίθον στερεὴν ὀΐσασθαι Οὐδέ τ' ἔην ὀΐσασθαι, ἐπεὶ στερεὴ λίθος ἦεν. Sed νοήσεις videtur requiri etiam a vocabulo εἶχελος εἰσιδέειν in v. 299. Deinde postquam totus locus ex A emendatus est (cfr. χρύσταλλον λευκήν) aptum quoque sensum praebet νοήσεις, neque dubia sunt tria illa exempla, quae ad monosyllabi τόν in quarti pedis thesi productionem excusandam Wiel attulit. — vv. 296—297 verba λευκήν· εἰ δ' οὐκ ἔχεν ἔνδον ἐθείρας χρύσταλλος addidi ex A (qui χρύσταλλον habet); omittunt codd. dett. et edd. omnes; neque sequens εἰ δ' οὐκ ἔχεν οὐδ' ὅγ' ἐθείρας viros doctos de vulgatae scripturae vitio monuit; quod sane mirum est. — 297 χρύσταλον A. — 298 χρύσταλλον κενεήν codd omnes, (etiam A) et edd. ante Herm., qui Tyrwhitti coniecturam χρύσταλλον γενεήν recepit (vertit Tyrwh.: »hunc quidem senties esse crystallum secundum genus«). Multo deterior est Hermanno iudice Koenii coniectura ad Greg. Cor. p. 100 λίθων ἄλλων· ὁ μὲν εἴγε νοήσεις, χρύσταλλός κεν ἔην, unde tamen ut χρύσταλλός κεν ἔην recipiatur et a sequente χρυσόλιθός κεν ἔην et a totius loci sensu flagitari monui in Epist. p. 23. — 298 ὁ δὲ A M; χρυσολίθω A. — 299 ἶχελος codd. et edd. ante Steph. qui εἶκελος edidit; εἰσί δέειν B; ἔσχεν οὐδ' ὅγε B. — 300 κε ἔην A; ἐσθλώ φημι A et sic corrigendum in textu, ἐσθλὼ (ἐσθλῷ B) φημὶ ut videtur, rell. codd. et edd. — vv. 301 usque ad 304 om. A in lac. — 302 ἠέλιος B. — ῥοῖζον ἐριχυδέος αὐτίκα φωτός codd. et edd. ante Herm., nisi quod ῥοίζον a i f. Quod de stridore electrico dictum esse putabat Gesn. qui sermonem esse »de gemmis succini similitudinem habentibus« ratus v. 304 »de scalptura facili harum gemmarum« intellexit. Quod improbans Tyrwh. ῥέζον ἐριχυδέας αὐτίκα φῶτας coniecit, cui coniecturae postea ex epitomae verbis (φορούμενοι δὲ οὗτοι, φασίν, εὐπρεπεστέρους καὶ σεμνοτέρους τοὺς ἀνθρώπους ποιοῦσι καὶ παρὰ πᾶσιν αἰδοῦς ἀξίους) multum auctoritatis accedere recte intellexit. Idem coni. Musgr., nisi quod ῥέζειν scripsit, quod metri causa iure praetulit Herm. — 303 τε B ante corr. pro τ'. — 304 ἀγανόν B, Pal. ante corr. — 305 οἵτε .... φορέουσι codd. dett. et edd. ante Herm., in qua lectione οἵτε qui, non et hi reddi debere observavit Tyrwh. »At οἵτε etsi plerumque reddi debet qui pariter atque οἵ, multum tamen ab hoc differt. Ὅστε notioni, quae

iam definita esse debet, aliud quid addit, quod ad ipsam notionem non est necessarium .... ipsam vero notionem definitione constituere, id ab his pronominibus atque adverbiis [ἔνθα τε] alienum est .... Ita hoc in loco οἵτε Graeci sermonis natura postularet ad ἡρώων referri. Quare noli dubitare quin poeta scripserit οἵ κε φορέωσιν, ut Homerus, ὅς κεν ἀριστὴν βουλὴν βουλεύσῃσι. Recte haec Herm.; habet A quoque οἵ καὶ ... φορέωσι. — εἶγε θεοῦ μέγα δ. ἐπ. φορέουσιν coni. Schaefer Mel. Crit. p. 90, refutatus ab Hermanno in Incredibilium Libro p. 362 (Opusc. vol. IV). — v. 306 in codd. et edd. ante Herm. prioribus adnexus est. Post v. 306 titulus μαγνῆτις in M P et edd. ante Tyrwh., περὶ μαγνήτεως Pal., περὶ μαγνητεως λίθου (sic) B, περὶ μαγνήτεος V. A versu 307 A quoque novum caput incipit; περὶ μαγνήτου A in marg. ad v. 307. — In v. 306 ἐνηέϊ pro ἐνηείᾳ dictum esse putans Gesn. locum sic intellexit: »Audendo pariter ac concedendo, fiducia atque obsequio Di aeque placantur: ut non modo gemmae durae et saxa imagines Deorum et heroum recipiunt, sed etiam, et facilius quidem, mollescc. Versum 306 non prioribus, sed sequentibus coniungendum esse viderunt Koen. ad Greg. Cor. p. 199, Musgr. et Tyrwh. — v. 307 Μαγνησίτην δ' ἔξοχ' ἐφίλατο A, Μαγνῆτιν δ' ἔξοχ' ἐφίλησεν dett. (ἐφίλησε B V) et edd. ante Herm., Μαγνήσσᾳ· τὴν δ' ἔξοχ' ἐφίλατο coni. Musgr. Et idem invenit Tyrwh. nisi quod primum inter Μαγνήσᾳ· τὴν δ', Μαγνήτῃ· τὸν δ' et Μαγνῆτι· τὸν δ' incertus haerebat, postea tamen Μαγνήσᾳ, »quia eadem voce noster infra utitur v. 320 [vulg.]« praetulit, concedens tamen Μάγνησσαν, quae forma apud Tzetzam legatur in Chil. 4, 403 veriorem scribendi rationem esse. Herm. recte Μαγνήσσῃ scripsit, quo ducit etiam A libri scriptura. Steph. ἔξοχα μαγνῆτιν φίλησεν θούριος Ἄρης dubitanter coniecerat. τήν τ' pro τὴν δ' scripsit Herm. minus necessario. — Tzetzes in Chil. II 403 respexit hunc locum, de magnetide loquens ἦτορ Ὀρφεὺς ἐν Λιθικοῖς ἔγραψε τὰς δυνάμεις. — 308 πελάσει A, πελάσῃ M cum gl. πλησιάσει, πελάσοι rell. dett. et edd. ante Herm., qui πελάσῃ edidit. — 309 παρθενικῇ Dinner p. 617; γλαγόφρονα A, γλαγεόφρονι M, γλαϊώφρονι B, γλαιώφρονι V, γλαγόφρονι P Pal. (hic cum corruptelae signo) et edd. ante Herm.; γλαγερόφρονι coni. Tyrwh., sed »neque omnino hoc epitheton placet, et multo minus ad στέρνῳ relatum, praesertim quum hoc habeat aliud epithetoncc. Herm. Ruhnken in Bibl. Crit. VIII p. 92 ex v. 35 μαλαχόφρων coniecit quod tamen nimis a librorum, praesertim A scriptura (γλαγόφρονα) recedit. Hermann »facilem et elegantem emendationemcc Musgravii, ἀγανόφρονα recepit, quae mihi vel ob hiatum displicet. Wiel p. 9 compositum γαλερόφρονα finxit, cuius prima pars et ipsa rarissime invenitur. Ego τερενόχροα ausus sum; nihil enim frequentius quam commutatio terminationum -χροα et -φρονα, et videntur pueri τερενόχροες nostro in deliciis fuisse, cfr. v. 33 ἠΐθεοι τερενόχροες et v. 283 ἱμερτοῦ τέρενα χρόα παιδὸς ἔχοντα. Quod si quis ex hoc nostro loco

Tzetzam adiectivum γλαγόχρους et γλαγεόχρους sumpsisse crederet, quo ille in Antehom. v. 224, 245, 253 et alibi usus est, is γλαγεόχροα vel quod rectius formatum esset γλαγερόχροα scribere posset. — 310 στέρνῳ A. — 311 ὅν pro ὡς B; ἥ γάρ πάζουσα a, ἦγ' ἁρπάζουσα if; corr. Steph. — αἰεί et v. 312 ἀψ A; αἰεί, et καί pro ἀψ codd. dett. et edd. ante Herm. qui αἴρεῖ pro αἰεί ex Musgravii coniectura restituit probante Wielio p. 38. — 313 ἤτοι P Pal. V et edd. ante Steph.; μιν φασὶν A, μιν φασί rell. codd. et edd.; ἠελίοιο B. — 314 ἀμφίπονον χρούρης B; παλύνει A, παλύνοι codd. dett. et edd. ante Herm., qui παλύνῃ scripsit. — 315 ὑπέρθυμος τεχεοκτόνος A, ὑπέρθυμος τε τεχεοκτόνος M, ὑπέρθυμος τεκεκτόνος B (sed hic τεκεκτόνος) P Pal. V et edd. ante Eschenb., qui γε post ὑπερθ. inseruit. ὑπερθύμως Gesneri coniecturam recepit Tyrwh., Dinneri emendationem (p. 31) ὑπερθύμοιο τεκεκτόνος, probatam etiam Schneidero, recepit Hermann, (magnanimi Aeetae vertit iam Eschenb.), et τεκοκτόνος ex constante linguae Graecae lege scribi iubebat Lobeck ad Phryn. p. 678. τεχεοκτόνος retinere nolui, cum tale compositum paucis similibus, ut ἐλεόθρεπτος, ὀρεοπολεῖν, ἀλγεόδωρος non satis firmetur. — »τεχεοκτόνος (sic, non τεκεκτόνος ut habet Tyrwh.) ἡ τὰ τέκνα φονεύσασα τὰ ἑαυτῆς« Moschi scholion in quo lemma et τὰ ante ἑαυτῆς om. V. — 317 ἔθεν A. — 318 ἐπ' B; δῶμα codd. omnes et edd. ante Herm., qui elegantem Piersonii coniecturam (Veris. p. 147) σῶμα recepit. Male oblocutus est Gesn.: »Sed illa optime σῶμα custodiet mulier, quae cupidos iuvenes ne in δῶμα quidem admittet.« — φυλάσσει A, et Herm. ex coni., φυλάσσοι codd. et edd. rell. — 319 ἐς codd. et edd. ante Herm. qui tacite ἔς edidit. Comma, quod in edd. inde a Stephano (non in codd. et aif) post δέμνια positum erat, sustulit Herm.; ὑποδέμνια Pal. aif. — 319 λάθρῃ B. — 320 ὠδήν A. — 321 ἠδὲ B V et edd. ante Herm.; ταχϋωσούσσα B, καταχνώσουσα M, καταχυώσσουσα aif; ὕπνω A. — 323 ante v. 322 scriptus est in B, sed appictis litteris ordinem restituit m. pr. — 322 σὲ A; ὀρέγουσα P Pal. if, ὀρεγουσα a; μεναιαίνει B ante corr. — 324 εἰδὲ ἐμαχλ. B, μαχλοσύνησιν A, -σύνῃσι P aif; ἐλαύνοι A M, ἐλαύνει codd. rell. et edd.; δῖα B, δῖ' a, δί f. — 319 εἰς B; τε τανύσσεται B V, τὲ τανύσσεται Pal. — 325 μάγνησσαν A et Herm. ex coni., μάγνησαν codd. dett. et edd. ante Herm.; φερεόντων V. — 327 ὀπῇ suprascripto ῖ B Pal; καλῇ A, καρῇ aif. — 328 fort. ἀγορήν τε συναγρομένην coni. Eschenb., qui vertit: »etiam populum et forum congregatum . . demulcebis«; ἐνὶ B Pal. aif; στήθεσιν M; πειθῶ aif. — 329 καταλέξω, ut coni. Perdr., codd. omnes, καταλύξω edd. ante Steph. qui καταλέξαι edidit. — 330 comma post θέσκελα, quod praebent primae editiones et damnaverat iam Steph., sustulit Hermann. — τοι om. codd. dett. praeter M et edd. ante Herm.; τίη πλέον coni. Gesn. »rectius fortasse« iudice Tyrwhitto, quam Steph., qui τί καὶ scribi iubebat; τί τοι πλέον edidit Herm., quod recepi, cum idem in A M extet; improbavit

a Seidenadelio secutus Wiel p. 25: »quod *καί τοι* in eiusdem membri parte priore iam legitur; praeterea in simili sententia v. 393 [vulg.] poeta scripsit *νῦν*. Hoc eo libentius hic etiam legerim, quod sic commoda quaedam et paene necessaria oppositio existit ad versum 329 [vulg.] *ἀλλ' ἤτοι τάδε μὲν καὶ ἐπαυτίκα πειρηθῆναι*«. — *οὐρανιόνων* V ante corr. — 331 *φθέγγομαι ὧν αἶψα* codd. dett. et edd. ante Herm., *φθέγγομαι τῶν αἶψα* A, *φθέγξομαι* coni. Steph., *φθέγγωμαι* Tyrwh., quod »etiam si *τῶν* deinde scribatur, numeros elegantes« minime praebere dixit Hermann. Mirati sumus hoc viri praestantissimi iudicium et ego in Epist. p. 12 et Wiel p. 25, qui recte *φθέγγωμαι τῶν αἶψα* praetulit etiam hiatus vitandi causa. Hermann *φθέγξομαι ὧν ἥγ' αἶψα* scripsit, ubi *ἥγ'* nihil offensionis habere dixit »licet *τοῖο λίθοιο* praecesserit. Nam sic etiam alibi, ut v. 267 [vulg.]« Tradita verba male intellegens de lacuna circa hunc versum cogitavisse videtur Steph., cuius haec est nota: »Sed illa verba, *τί καὶ πλέον οὐρανιώνων φθέγξομαι*, fateor me ad verbum non vertere, quod quum ad verbum sonent: Quid amplius vel ulterius coelestibus dicam, hoc tamen significent: Si commemoravero, quanta sit eius apud ipsos etiam deos auctoritas (vel quantum eius erga deos robur) addendumne quicquam fuerit?« — 332 *ἦτορ ἐπιγνάπτει* A; *ὄφρα χισεῖο* B V, *ὄφρα κε* rell., *ὄφρά κε* edd. inde a Steph. — vv. 333–336 om. A in lacuna. — 333 *ὥτε* Pal.; *ἑέλδωρ* B P Pal V a i f; *ἐκτελέσωσι* M P Pal. V et edd. ante Herm., *ἐκτελέσωσιν* B Herm. — 334 *ἐπαυτῖχα* B. — 335 *καὶ γάρ μοι* codd. et edd. ante Herm. Pronominis *μοι* geminationem suspectam habuit Stephanus; *τοι* scripsit Hermann pro priore *μοι* ex Tyrwhitti coniectura, quod invita sententia factum esse nescio quo iure affirmavit Wiel p. 25, ubi vocabulum epicis non usitatum *συνεπισπόμενος* reponendum esse dixit. — 336 *ὤμοισι* A M P Pal. V et edd. ante Herm., *ὤμοισιν* [B] Herm.; *κρατεροῖσινέων* A, *κρατεροῖσιν ἐὼν* rell. codd. et edd. ante Steph., qui *ἰὼν* scripsit; *τῶν* pro *ἰὼν* videtur coniecisse Eschenb., qui iam ante Gesnerum vertit »in robustis humeris fert variam harum rerum materiam«. *κρατερυῖσι λίθων* coni. Tyrwh., recepit Hermann. *φέρει* A M, et Tyrwh. Herm. ex Gesneri coniectura, *φέροι* rell. codd. et edd. — 339 *σεῖο δ' ἔτι κραδίην κλονέει* A (*δ' ἔτι* etiam M), quam scripturam recordationem eorum quae in carminis hypothesi de poetae cum dracone pugna narrentur, longe fortiorem et clariorem reddere, quam deteriorum praeter M codicum et omnium editionum scripturam *σεῖο δέ τοι κλονέει κραδίην*, in Epist. p. 13 dixi. *δ' ἔτι* coniecisse videtur iam Eschenb. qui vertit »Tuumque cor turbat adhuc«. — *δεῖμα* pro *δέργμα* coni. Pierson in Veris. p. 50, ingeniose, sed sine causa, ut recte intellexit Gesner. — 340 *δειέμεν* A M, P in textu, Pal. in marg., V, *δηιέμεν εἰούς* B, *δεδιέναι* P in marg., Pal. in textu, *δειδέμεν* ex Tyrwhitti coniectura recepit Herm. — 341 *τρίψας* M; *καίχλεο* P ante corr., *κεκλεο* a. — 342 *ἦν* B, P ante corr., a i f; *κρατεροῖο* B M P V

aif, *χρατεροῖσι* [A Pal.?] Steph. et rell. edd.; *ἕλθῃ γ' ὀδοῦσι* A, *ἕλθῃ* (om. *γ'*) codd. dett. et edd.; *ὀδοῦσι* B M, *ὀδοῦσι* P Pal. V et edd. ante Herm., qui tacite *ὀδοῦσιν* scripsit. — *περὶ ὀφίτου* A in marg. — 343 *ἕλχεϊ* A et Herm. ex coni., *ἕλχει* rell. codd. et edd.; *ἔσετ'* Pal. ante corr. — Post v 343 titulus *περὶ ὀστρίτου λίθου* in B, *ὀστρίτης* in P et in edd. ante Herm., *περὶ ὀστρίτου* in Pal. V; versus spatium vacuum relictum in M; *περὶ ὀστρίτου* A in marg. — vv. 344—345 recte prioribus coniunxit Hermann. — 344 *σὺν δὲ καὶ* A et Herm. ex coni., *νῦν δὲ καὶ* codd. dett. et edd. ante Herm.; *οἴνῳ* A — 345 *ἄκρητον* codd. et edd. ante Gesn., *ἀκρήτῳ* coni. Gesner, probavit Herm. — Versum 346, quem omittunt codd. dett. et edd. omnes, addidi ex A, in quo male ligatis litteris *πυιέρη* potius quam *πέτρη* scriptum esse videtur. *περὶ ἐχίδνης* A in marg. — 347 *αὐτοκασιγνήτη* A M et edd. inde a Gesnero, *αὐτοκασιγνήτῃ* P Pal. V, *αὐτοκασιγνήτην* B, Dinner p. 596, et edd. ante Gesn. *δμώνυμε* A. Iam Steph. vitium subesse vulgatae scripturae vidit: »Fortasse inter hunc versum et proxime praecedentem aliquid deest; nam cum *δμώνυμ'* pro *δμώνυμε* videtur legendum *αὐτοκασιγνήτηα*. Quod vertendo expressit Eschenb. Caeterum recte haec a prioribus seiunxit Gesner, non de ostrite, sed de ophite aliquo lapide in versu 347 et sequentibus agi intellegens. Probavit hoc iudicium etiam Wiel p. 23. 24, hoc solum vituperans, quod *Ὀφίτης* lemma ante v. 346 posuit Gesner, cum de echietide lapide poetam locutum esse forma feminina *αὐτοκασιγνήτη* arguat. Male Hermann sequentia quoque de eadem ophietide dicta esse putavit, cuius descriptionem a v. 341 orsus sit poeta. Improbavit hoc Wiel p. 23 »quum ipsa verba . . supra scripta nihil dubitationis relinquant, quin poeta ad novum argumentum sese convertat, qui si in una eademque re tractanda pergit, nunquam tam magnifica utitur apostrophe, saepe, ubi ad novum caput transitionem instituit, velut v. 488 [vulg.]« — Epitomatori *ἐχῖτις* audit lapis iste *δμώνυμος ἐχίδνης*. Eundem atque *ὀφιήτιδα* modo laudatam esse putavisse videtur Tzetzes, cuius haec est nota ad Lycophr. 911: *μεταχληθεὶς γὰρ ἐκ Λήμνου Φιλοκτήτης ὑφ' Ἑλλήνων κατὰ μὲν τὸν Ὀρφέα ὑπὸ Μαχάονος ἰατροῦ ἰᾶται τῇ Ὀφιήτιδι πέτρῃ*. Sed idem *ἐχιήτιδα*, non *ὀφιήτιδα* appellat Posthom. 582sqq.:

πόδας δέ οἱ ἕλκος ἔτειρε.
πέτρῃ δ' ἀρτεμέα ἐχιήτιδι τεῦξε Μαχάων.

δμώνυμ' ἐχίδειης B. — 348 *ἦ ῥά ποτ'* codd. et edd. ante Herm., qui *ἦ ῥά ποτ'* recepit ex Tyrwhitti coniectura, qua nunc non amplius opus. — *εἰναετῇ* V, *εἰναετ' ἰ* a, *εἴναετ' ἰλωβήν* if, *εἰναέτ' ἦ* Dinner p. 474; *ἀμένηνον* a. — 350 *πῶς* Pal. aif; *κείνυν* aif; *ἕλπετο* M P Pal. et edd. ante Steph., *ἔπλετο* A; *θυμῶ* A, *θυμός* V ante corr., *θυμό* (?) V post corr. — 351 *ὑπεκφεύξασθαι* B et Dinner p. 546 — 352 *ὄγε* B; *παπρός* a. — 353 *λάην* A; *ὅτις κε πίθοιτο* A M, *ὅτι*ς *κε πόθοιτο* B, *ὅτις κε πύ-*

ϑοιτο P Pal. V, δ τίς κε πύϑοιτο coni. Stephanus, δ τίς κε πίϑοιτο Tyrwh., quod vertit »quod quis credat«. Idem voluisse videtur Musgr., qui πίϑοιτο coniecit. »At id dici debuisset, δ τίς κεν πεπίϑοιτο; Nam πιϑέσϑαι est obedire, non credere. Quamquam quid omnino sibi vult talis quaestio, qua mea quidem sententia, nihil fingi potest ineptius. Quid enim? Nonne plurima, quae in hoc libello traduntur de lapidibus, ad vim eorum medicam spectant? Quare mirum, immo absonum est, de uno lapide hoc incredibile perhiberi, quod de plerisque aliis sine miratione narratur. Quae quum ita sint, id quod maxime, immo unice, hic dici debebat, reposui ὅτις κ' ἀκέοιτο. Machaon, inquit poeta, a patre Aesculapio nactus auxilium, lapidem, qui medelam afferret, impositis femori medicamentis misit ad Troiam Alexandri occisorem«. Herm. Wielio (p. 24) et »ὅστις de certo illo lapide pro simplice ὅς positum« displicuit et »totum illud additamentum post ἀρωγήν omnino languere«, iniuria puto, visum est. »Scribendum est ὅτις κ' ἐπιϑεῖτο, quod et mutationis lenitate et sententiae commoditate prae illo commendatur. Haec enim est sententia: Machaon a patre Aesculapio remedium edoctus, lapidem si quis imponeret, illum imposuit. Caeterum dubitari potest, an codicis [cuiusnam?] scriptura ἐπίϑοιτο servari possit ex more Atticorum, a quo hic scriptor non plane alienus est. Sed id audacius visum«. Haec Wiel. Ego, cum neque ὅτις κ' ἐπιϑεῖτο, neque versionem horum vocabulorum a Wielio propositam intellegere potuerim, Hermannianum recepi. Wielii coniecturam vertendo expressit Seidenadel: »Aber als Mittel erfuhr vom heilungkundigen Vater Jener den Stein, wer ihn braucht, [l?]; ihn legt er als Mittel an's Bein ihm«. — ἐπὶ A Pal. et edd. ante Herm., παρὰ M, ἔπι [rell. codd.?] Herm.; μηρῷ codd. dett. et edd., μασϑῷ A, mero errore, nam epitomatorem quoque μηρῷ legisse verba eius Φιλοκτήτου τὸ σκέλος ἰάσατο fidem faciunt. — 355 τὸν ῥὰ aif; δσμόνην P in textu; ποσσὶν A; ἀρτεμέεσσι A, et ἀρτεμέεσσιν coni. Ruhnken in Bibl. Crit. VIII p. 93, ἀτρεμέεσσι M, P post corr., V, ἀτρεμέεσσιν B Pal. et edd. ante Herm., ἀτρεμέεσιν P ante corr.; valentibus pedibus vertit Eschenb. — 356 Πάρις A et Herm. ex Tyrwhitti et Koenii (ad Greg. Cor. p. 125) coniectura, πάρος B M P et edd. ante Herm., πάριος Pal. — περ ἀπίστει [A B M Pal. V] et edd. inde a Steph. παρὰ πίστει P aif. — 357 ὑπεροπῆα B; ποιάντοιος B. — 358 Hunc versum respicit Tzetzes ad Lycophr. 911: Ἑλένου δὲ τοῦ Πριάμου παιδὸς μάντεως ὄντος καὶ ἢ μόνου αὐτομολήσαντος τοῖς Ἕλλησιν, ὡς φασιν Ὀρφεύς τε καὶ Τρυφιόδωρος; et ad 1048: Ὁ δὲ παλαιὸς Ὀρφεὺς καὶ μετὰ θάνατον Εὐρυπύλου ζῶντα παρεισάγει τὸν Μαχάονα, ἰώμενον τὸν Φιλοκτήτην. — Posthom. 520 sqq.:

> κτεῖνε (Eurypylus) δὲ πολλοὺς Ἀργείων Ἀσκληπιάδη τε
> ἥρω' ἰητῆρα, Μαχάονα, κάλλιμον ἄνδρα
> ὣς ῥα Κόϊντος ἔφη· ὁ δ' ἄρ' Ὀρφεὺς ἄλλ' ἐπαείδει.

κεκλόμενον B; *κομίσαι* A. — 359 *λόγον* B, *λογὸν* V. — 360 vv. 360—362 citat Tzetzes in Exeg. Il. p. 19 Herm. — *τῶ* A. — 361 *περὶ σιδηρίτου* A in marg. — *δώκεσι δηρῖτιν* P, *δῶκεσι δηρῖτιν* a i f, *δῶκε σιδηρῖτιν* A M Pal. V et edd. ante Herm., *σιδηρίτιν* B post corr., *σιδηρίτην* B ante corr. et Herm. et idem habet Tzetzes in Exeg. Il.; et *σιδηρίτην* et *σιδηρῖτιν* recte dictum esse putabat Gesn. provocans ad *ὁ λίθος* et *ἡ λίθος*. — *τὸν ῥὰ* a i f et Tzetzes. — 362 *ἤνδανεν* codd. omnes et edd. ante Steph.; *ἄλλοισι* codd. dett. et edd. ante Steph.; *ἔμψυχον* A et sic coni. Tyrwh., recepit Herm., *ἄψυχον* codd. dett. et rell. edd.; — *ὀρίτην* A, *ὀρείτην* quod coni. Tyrwh., recepit Herm., habet M; atque idem legit Tzetzes l. l. et epitomator; *ὀφίτην* B, ut coni. Perdr., *ὀφείτην* P, *ὀφείτην* Pal. et edd. ante Herm., *ὀφειτην* V. — 363 *λυγρόν* codd. dett. (*ὀλέθριον* est glossa in M) et edd. ante Herm.; *λυπρόν* coni. Runken ad Timaei lexicon p. 50; *γυρόν*, quod recepit Herm., coniecit Tyrwh. ex epitoma, in qua *στρογγύλος ἢ ὡς ὑποστρόγγυλος* est, collato Hesychio (*γυρόν· κυρτόν, στρογγύλον, κυκλοειδῆ*) Suida (*γυρόν· κυρτόν, στρογγύλον*) et Plinio (Oritis globosa specie N H. XXXVII. 65). Oblocutus est Wiel p. 22: »Rectius fortasse ex epitomatoris verbis supra positis scriptum fuisse coniicias *γυρότυπον, τρηχύν*. Sed aliquam mutandi dubitationem facit Hesychii glossa, qua *λυγρὸς* praeter solitas notiones explicatur *ἰσχυρός;* praeterea qui reputaverit vocabula a *λυγ* radice formata flectendi et flexuosi significationem habere velut *λυγηρός*, quod cum *εὐκαμπής* coniunctum legimus apud mathematicos veteres, is cunctabitur *λυγρόν*, fortasse ex *λυγηρόν* ortum statim damnare, praesertim quum comparaverit *λυπηρός* et *λυπρός*, *χλοηρός* et *χλωρός*, et similia«. Ego cum de lapide flexuoso numquam audivcrim, et *γυρόν* etiam in A extet, hoc recepi. — *ὑπὸ τρηχὺν* A M, P ante corr., Pal.; *στίβαρον* B. — 364 *κύκλῳ* A, *κόκλῳ* B; *περὶ τ'* A M et edd. ante Herm., qui tacite *πέρι τ'* scripsit. Versum corruptum esse iudicavit Wiel p. 7; nam in eo »eandem notionem vides non minus quinquies repetitam; si ter esset, facile ferrem ut in epico; si quater, aegre; sed quinquies, id tandem nimium videtur«. Et Wielio etiam »aliquid quidem suspicionis movet caesura trochaica pedis quarti, quae quamquam qualis hic est paene nullam habet offensionem, tamen vel sic in hoc carmine rarissima est«. Iisdem causis motus Seidenadel p. 6 *κύκλῳ πυριλαμπεῖς παντόθεν ἶνες* coniecit, sed ipse vidit hoc *πυριλαμπέες* a nostro dici debuisse. Vulgatam retinui, amat enim noster eandem notionem pluries exprimere, ut v. 427 et v. 602. — vv. 365–368 om. A in lacuna. — 365 *ἴκελοι* M (cum glossa *ὅμοιοι*) P Pal. V et edd. ante Steph., qui *εἴκελοι* scripsit. *ἴκελοιο* (sic) B. *πάνθ' ἴκελοι* coni. Tyrwh. »*ἴκελοι* vel *εἴκελοι* glossa est. Epitome habet *ὅμοιαι*. Itaque *ἐμφερέες* reposui. Hesych. *ἐμφερές, ὅμοιον. ἐμφερής, ὅμοιος*«. Herm. »Iure mireris utrumque tam leni vitio medicinam tam gravem adhibuisse, quum nulla paene mutatione *εἰκελίαι* [sic] scribendum fuisse

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of human knowledge in 797,885 volumes

Instant access $8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

doctissimus; non vidit enim lacerum scholii initium sic fere restituendum esse: *περὶ τοῦ σιδηρίτου τούτου λίθου τοῦ καὶ δρείτου φησὶν ὁ Ὀρφεὺς ἐν τοῖς Λιθικοῖς ὡς εἴ τις ἐπὶ δέκα ἡμέρας γυναικῶν συνουσίας ἁγνεύσειε καὶ κοινῶν λοετρῶν* etc. ubi *ἁγνεύσειε συνουσίας* etc. nihil aliud significat, quam abstinuisse Helenum a mulierum concubitu. Quae de *ἐμψύχῳ ἐδωδῇ* dixit Tzetzes, ea in sequentibus *ἔτι δὲ καὶ ἅ* . . . latere manifestum est. Tum neque ex vocabulis *νηστεύοντα καὶ καθαίροντα* quicquam sequitur, et, quod gravissimum est, a Tzetza ipso *καὶ μίμνειν ἀμίαντον* lectum esse alius ille locus ab Hermanno laudatus probat. Quod testimonium miror a Wielio neglectum esse. — *ἐδοδῆς* a i f. — 369 *δενάω* A; *δ' ἐνὶ* A et Herm. ex coni., et »in fonte« vertit iam Eschenb., *δ' ἐπὶ* codd. dett. et rell. edd.; *πέτρῳ* Pal.; *ἐχέφρονι* B V; *πόδαχι* P a i f; — 370 *καθαροῖς* fortasse pro *μαλακοῖς* legit Tzetzes, sicut ex scholio supra laudato patet. — *ἁλδίσσεσκε* A, *ἀλδήσασκε* B M (hic cum glossa *ἀνέτρεφε*) P Pal. V, *ἀλδίσασκε* a i f, *ἀλδήσσασκε* edd. inde a Steph. ante Herm. — 371 *ὡς* B P Pal. V a i f, *ὣς* A M et edd. inde a Steph.; *ἐπ' ἀρῆσιν* A M (hic cum glossa *εὐχαῖς*), *ἐπ' ἀρῇσιν* [B] P Pal. *a* et edd. ante Herm., *ἐπαρῇσιν* V, *ἀπ' ἀρῇσιν* i f; *ὣς ἀρῇσιν* pro *ὡς ἐπ' ἀρῇσιν* et *θύεσίν τε* pro *θυέεσσιν* coni. Tyrwh., cum »illud *ἐπ'* tam sensui quam metro incommodum sit, si *ἀρῇσιν* pro p r e c i b u s accipiatur«; *λιπαροῖσιν* Herm. scripsit ex Musgravii emendatione. — *ἀρασσάμενος* B ante corr.; *θοέεσσι* P, *θυέεσσι* rell. dett. et edd. ante Herm., *θυέεσσιν* tacite Herm., *θυσίῃσι* (sic) A, quod ut recipiatur ipsam terminationem in *ἐπ' ἀρῇ σιν* suadere monui in Epist. p. 13; quare etiam *λιπαρῇσιν* pro *λιπαροῖσιν* scripsi. — 372 *λάαν* A; *ὑπὲρ μενέεσσιν* B; *ἔρδε* A, *ἔρδειν* B, *ἔρδεν* M. — 373 *καθαρῶ* A, *ἐκ καθαρῶ* V; *μεγάρω* A, *μέγα* pro *μενάρῳ* M. — 374 *θεονδέα* Pal.; *ἀείρων* A, *ἀείρας* codd. dett. et edd. — *ἐοικὼς δὴ κατεχούσῃ* A M Pal. V, sic vel *-χούσῃ* B P, *δὴ κατεχούσῃ* etiam edd. omnes ante Herm., qui *ἀγκὰς ἐχούσῃ* scripsit, quia »quod vulgo legitur *ἐοικὼς δὴ κατεχούσῃ* duplici vitio laborat, inepto usu particulae *δή*, et verbo, quod qua hic ratione dicatur, obscurum est«. — 376 *ἐπῆν* A; *ἐθέλης* A. — 371 *ἔρδειν* codd. et edd., ut videtur, omnes; correxi. — *σῇσι* A. — 378 *πάγχυ* A M et Tyrwh. ex Gesneri coniectura, *πάγχι* B P Pal. V et edd. ante Tyrwh.; *χάμης* A; *χείρσεσι* B ante corr. — 379 *ὄρσει* A M et Tyrwh. ex Gesneri coni. (e d e t vertit Eschenb.), *ὄρσῃ* (*-ση*) rell. codd. et edd. ante Tyrwh. — 380 *φαίης* codd. (glossa *εἴποις* est in M) et edd. ante Gesn., *μαίης* Eschenb. tacite, vertendo n u t r i c i s i n s i n u, et Gesn diserte; *κόλπω* A. — 381 *τετληότι* codd. et edd. ante Herm.; *νόω* A M P Pal., *νόῳ* B V. »In *τετληότι* penultima licenter producta ob consonantem asperiorem« G e s n.; *τετλειῶτι* coni. Tyrwh., *τετληῶτι* Schrader in Emend. Praef. p. 7, et Musgr., afferens Argon. 437 et 1347; rerepit Hermann. — *αἰνέμεν* codd. et edd. ante Herm. omnes, praeter M, qui

ἀναίμεναι habet cum glossa *χρατεῖν*; *χηδαινέμεν* Bernard ad Thom. Mag. p. 177 a. Tyrwhitto magis placebat *μελεδαινέμεν* eodem sensu. Hermann probabilius esse existimabat, verbum quo firmiter tenere, quam quo curare, cavere indicetur, positum esse, et praeterea tali loco non esse mutationem faciendam, nisi quae litterarum similitudine sese tueatur dixit. Quare *ἀχταινέμεν* scripsit collato Hesychio *ἀχταίνειν· μετεωρίζειν. ἀχταίνουσα· τρέμουσα· ἢ ἀσφαλῶς χρατοῦσα* et Aeschylo in Eum. 36 *ὡς μήτε σωχεῖν, μήτε μ' ἀχταίνειν βάσιν*. Contra Wiel p. 23: »Sed ne hoc quidem vocabulum uno loco Aeschylio servatum placebit cuiquam, qui quam incerta sit eius significatio reputaverit. Cogitaveram de *ἀλεσινέμεν*; nunc maxime arridet *ἰαινέμεν* et propter mutationis lenitatem et sententiae commoditatem. Nam quod saepe factum esse videmus, *ι* littera absumpta est eadem littera proxime posita in *νώψ*; fovendi autem quam habet *ἰαιμέμεν* notio quam egregie conveniat cum iis, quae in superioribus versibus de siderite commemorantur, *ἀλδήσασχε, ἀρεσσάμενος θυέεσσιν, χερσὶν ἓαῖς ἀτίταλλε* non est quod multis exponamus«. *ἰαινέμεν* videtur iam Eschenb. legisse qui vertit »fovere eum semper«. Fovendi tamen notionem huic loco minus aptam esse censens *δινευέμεν* coni. Seidenadel p. 7 eodemque sensu ego olim de *αἰολλέμεν* cogitavi. Sed nunc *ἐπαχουέμεν* collato *ἐπαχοῦσαι* in v. 376. scripsi ex Tzetzae scholio, quod ad v. 366 attuli, ubi verba *πλὴν φησὶν ὡς ἐάν τις δαλ .... βίψῃ αὐτόν, μεγάλης .... ἐπιτεύξεται βλάβης .... ναίως καὶ τληχαρδίως τις αὐτοῦ χαταχούσειε* sine dubio ad hunc versum spectant, licet quomodo cum praedecentibus et sequentibus olim cohaeserint, nunc non amplius liquet. Ipsum autem *χαταχούω* vocabulum est epicis non usitatum. — 382 *πῶς* P aif. — 383 *ἐχ χερὸς* codd. et edd. ante Herm., *χειρὸς* coni. Tyrwh., *χειρῶν* Schrader Emend. Praef. p. VII, quod recepit Herm — *οὔδας δε* A M P, *οὖδας δὲ* B, *ὦὐδας δε* a, *οὔδας δὲ* if; corr. Steph; *ἀγνὸν* B; *ὀρίνης* A B M P Pal. a, *ὀρίνῃς* V, *ὀρίνυς* if, *ὀρίνῃ* Steph. et edd. ante Tyrwh., qui *ὀρίνῃς* ex P reduxit. — 384 *ἐρεείνην* P ante corr.; *ἐξερέει* A M et Herm. ex coni. (et exponet verterat Eschenb.), *ἐξερέῃ* (-*έῃ*) rell. codd. et edd., nisi quod *ἐξερέην ἠμερτέα* B. — 386 *λήγησι* A, *λύσήσι* B, *λύσησι* M P V et edd. ante Steph., *λύσῃσι* Pal, *λούσῃς γε* Steph et rell. edd. ex v. 369, ut videtur. A libri scripturam ex Tzetzae scholio iam saepe memorato (*λήγοντος ἤδη τοῦ λέγειν*) firmavi in Epist. p. 13. Ex eodem scholio atque ex epitomatoris verbis *πρὸς τὸ τέλως* profectus Wiel p. 23 haec annotat: »Unde quid certius, quam poetam scripsisse *ὅτε χεν παύσῃσι*? Poterat etiam *παύθῃ γε*. Sed ut *γε* particula hoc loco non apta evitaretur, illud praeferendum duxi; *παύειν* enim etiam activa forma eam, quam medium *παύεσθαι*, desinendi notionem habere exempla sunt satis frequentia«. — *πελάσας* A B P Pal. V aif, *πελάσσας* M, Steph. et rell. edd. — 388 *ὧδε* codd. et edd., *τῷδε* apte coni. Herm. in nota, »ut coniungatur cum *φοιβήτυρι λᾶϊ*. Huic lapidi fatidico; non terri-

bili, ut Gesnerus vertit.« *ἀτρείδησιν* A; *ἀλώσιμον* B. — Hunc versum (una cum v. 358) ante oculos habuit Tzetzes Posthom. 574 sqq : *ἐκ σιδηρίταο, κατ' Ὀρφέα, μαντιπόλοιο | λίθου ἀνδρολόγοιο, μαθὼν ὅσα τεύχετο Τροίῃ,| εἶπε* (scil. Helenus) *Φιλοκτήταο βίην κομίσαι ἀπὸ Λήμνου | ὀστέα τε Πέλοπος ἐξ Ἤλιδος οἰσέμεν ὦκα.* — 389 *φοιβήτωρι* B P Pal. V a; *λᾶϊ* B. — 390 *δέ τι* A, *δ' ἐπὶ* B, *δ' ἔπι* V, *δ' ἔτι* rell. codd. et edd. omnes. — *σιδηρήταο* P Pal., *σιδιρήταο* edd. ante Steph., corr. etiam Perdr.; *πιφάσκω* A M, *πεφάσκω* B V, *πιφαύσκω* rell.; — *ἑρπετὰ* .... *ἔοικας* A et Herm. ex Tyrwhitti et Musgravii coni., *ἑρπετῷ* (-*τῶ*) ... *ἔοικε* codd. dett. et rell. edd. — 392 *μείζων* B. Scripsit ne *ἀκοιμήτοιο* pro *ἀκοίμητον τε*? Aliter hic esset unicus locus quo apud nostrum duo epitheta per *τε* copulam coniungerentur. — 394 *Πριαμίδαο* A, et Herm ex coni., quam fecerunt Tyrwh., Musgr., Koenius ad Greg. Cor. p. 124 et Schrader in Emend. Praef. p. XI; *Παλλαμήδαο* M, *Παλαμήδαο* rell., Dinner p. 610, et edd. ante Herm.; *νόσφι* B M P V [a i f Steph.] et rell. edd. ante Herm. — 395 *ἔρχεσθαι* A et Herm. ex Tyrwhitti coni., *εὔχεσθαι* rell. codd. et edd.; *εἴπη* A, *εἴποι* rell. codd. et edd.; *ὄφρα* finale (non *ὔφρα κε*) etiam v. 195 coniunctivum post se habet. — 396 *ἤν πέρ* Herm., *εἴπερ* codd. et rell. edd., recte, probante Wielio. — 397 *ἔρχεται* B P Pal. V a i f; *πολοιὸν* codd. praeter A M; *ἐκπροφύγησι* A M P Pal. a i f, *ἐκπροφύγῃσι* [B V] Steph. et rell. edd. ante Herm., qui *ν ἐφελκυστικόν* tacite addidit. — 398 *τό δ'* B V, *τῶ δ'* A; — *Λητοΐδην* in quinque fere litterarum lacuna om. A; — *ἐπὶ μάρτυρα* A M. — Post v. 398 unius versus spatium vacuum relictum est in A, tunc sequitur v. 467 sqq. — 400 *εὖτε με* a i f, *εὖγε* videtur requisivisse Eschenb., qui vertit: b e n e. — *παιδα* (sic) V ante corr. — vv. 398—403 affert Tzetzes in Exeg p. 19 Herm., sine varietate nisi quod v. 398 *Λητωίδης* et v. 400 *ἀχειρεχόμης* habet, quod hinc recepi; *ἀχερσεχόμης* codd. et edd. — 401 *ὅρκον* a i f; *πρῶτο* P ante corr.; *ὁμόσαι* B Pal. V a i f, *ὁμόσσαι* M. — v. 402 iterum recurrit v. 768, et habet hunc versum Tzetzes Posthom. v. 706:

Ὀρφεὺς γάρ μ' ἐδίδαξεν ἀπ' ἀνέρος ἄλλου ἀκούσας,
ψευδέα μή ποτε μῦθον ἐνίσπειν (sic) *ἀνθρώποισιν.*

In quarto hexametri pede infinitivos in -*έμεν* exeuntes ab epicis praelatos esse contendens *ἐνισπέμεν* pro *ἐνισπεῖν* scribi vult Nauck in Melanges Graeco-Latins II p. 417. — *ἀνθρώποισιν* tacite Herm. — 403. »Minime elegantes numeros habet hic versus. Mirum ni sic maluit poeta scribere: *τοὔνεκά σοι τὰ ἕκαστα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω*« Herm. — 404 *ἐμεῖν* B. — 405 *μέλενα* P, *μέλανα* B; *πολυκλαύστοισι* B V; *βροτοῖσιν* tacite Herm. — 406 *ἄλκαρ* P. — vv. 405—406 sine ulla varietate citantur in Excc. Vatt. — 407 *τίκτεν* Pal. ante corr.; *τέκε* Pal. — 408 *τοῖσιν* tacite Herm. — 410 *βίζαι* Pal. V a i f — 412 *γενομένω* B — 413 *ἦ* scripsi; *ἤ* [codd.] et edd. — 414 *καρπὸς* codd. et edd. ante Herm., qui recte Musgravii coniecturam *κάρτος* recepit, obloquente Wielio p. 26: »nam *καρπόν* non modo naturalem et propriam fructus notionem habere, sed omnes etiam,

quae inde derivantur, ceteras nemo est quin sciat«. Hoc de philosophis verum est, de epicis non item; cfr. praeterea *χάρτος* v. 409, *σθένος* v. 410, *μένος* v. 411. — *ὁπόσον* BV; *ἔμπνοος· ἐστίν* MP. — 415 *ἦν δέ* codd. et edd. praeter Herm., corr. Herm. ad v. 247 vulg. — 416 *βοτάνας ἦρι λυγρῶν* codd. et edd. ante Herm. »V. Slothouwerus, quum in Act. Soc. Trai. vol. III p. 159 duas inutiles coniecturas *ἐν μὲν γὰρ βοτανῶν ἦρι λυγράς τε καὶ ἐσθλάς* et *ἐν μὲν γὰρ βοτάνας ἦρι λυγράς τε καὶ ἐσθλάς* protulisset, tandem paullo meliorem viam ingressus, *βοτάναις εἴδῃ* praefert, *εἶδος* hac significatione dici putans v. 292 [vulg.] et v. 509 [vulg.]. Sed utroque in loco alia est huius vocabuli vis. Ego *ῥίζας* scripsi, quod satis firmatur v. 404 [vulg.]« Herm. Wiel p. 26 dubitavit, num quod Herm. scripsit *ῥίζας λυγρῶν τε καὶ ἐσθλῶν* pro *ῥίζας λυγράς τε καὶ ἐσθλάς* graece dici possit, quare *δῆριν* pro *ἦρι* coniecit. Ego *βοτάναις ἄγυριν λ.* etc. recepi ex Excc. Vatt., ubi vv. 416—417 sine varietate leguntur, nisi quod male *εὖρης* extat in v. 417. — 418 *ὅσσαι* B; *τόσσοι* B P Pal. V a i f. — 419 *σιδηρῖτι* M, *σιδηρήτῃ* B, *σιδηρήτῃ* P Pal. V a i f. — 420 *ἀντιώωσιν* codd. et edd. ante Herm., *ἀντιόῳεν* Herm. improbante Wielio. — 421 *ἔργεσθαι* B; *μέσα* B V. — 422 *εἶχεν* a i f. — 423 *στείχοντος* quod ex Gesneri coni. receperunt Tyrwh., Herm., est in M P (sed in hoc posterius *ο* ex corr.); *στείχοντας* B Pal. V, *στείχοντες* edd. ante Tyrwh. — *πόδεσσι* P Pal. V et edd. ante Herm., *πόδεσσιν* diserte enotavi ex B. »Quantum autem et ponderis et elegantiae sententiae accedat si scripseris *οὐδ' εἴ κεν στείχων τις ἐνιχρίμπτοιτο πόδεσσιν* facile vides; quod ut scribamus maximo opere suadet v. 745 [vulg.] *γυμνῷ δὲ ῥάχιν ποδὶ πευκεδανοῖο Εἴ κεν τις θλίψας ὄφιος διὰ σάρκας ἀκάνθῃ*. cfr. v. 117« Wiel p. 26, eleganter, si non vere. — 424 pro *ἔτι προφανέντα* ex Apoll. Rhod. III 917 *ἐπιπροφανέντας οἰωνούς* Wiel p. 26 *ἐπιπροφανέντα* legendum esse coniecit; in idem ego olim incidi, sed *ἔτι* firmatur versu 422 et v. 529. — 424 *δύνανται* om. B V. — 425 *ἀλλὰ μέγα σφίσι* M, *μετὰ σφίσι* rell., quod correxi — 426 *ἔσσυται* Pal. ante corr., *ἔσσυντο* B V. — 427 *ὀπίσσω* B M; *μεθερπίζειν* B P Pal. V; *μενεναίνει* B. — 428 *καὶ σιφίσιν* B, *καὶ σφίσιν* vulgo; correxi; *πρόσω* M. — 429 *νήχεται* codd. et edd. ante Herm., *νίσσεται* coni. Ruhnken in Bibl. Crit. VIII p. 93 collato Nicandro Ther. 222 *νωθεῖ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα διὰ δρυμὰ νίσσεται ὀλχῷ* et v. 470 *οὔρεα μαιμώσσων ἐπινίσσεται ἀκριόεντα*. Procedet verterat iam Eschenb. — 430 *γλώσσῃσι* (*-ῃσι*) B Pal. V; *περισαίνειν* codd. et edd. ante Herm., qui tacite correxit; *ὡς* P V *a*. — 431 *καθέδαρθε* B. — 432 *κυνηγεσίοισι* M. »An scribendum sit *ἐνὶ* dubitari potest, si comparaveris v. 372 [vulg.] *ἐνὶ χείρεσι πάλλων* et v. 447 [vulg.] *ποτὶ γούνατ' ἐμεῖο* et similia quaedam« Wiel p. 10. Sed *ἐν τάρφεσιν ἴδῃς* est phrasis Homerica. — *ἴδῃς* a i f; *ἐνταρ σφεσιν ἴδῃς* B. — v. 434 *αὐτομένῳ* B, et Pal. ante corr.; *ἰρόν* M P *a*, *ἰρόν* B Pal.

V, *ἱερόν* iam i f. — *οὐδέ ποτ' αὐτῷ* codd. et edd. omnes, sed lege Wielii notam (p. 26): »silentio praeterire nolo locutionis genus quum rarum omnino, tum in epica poesi, quantum equidem observare potui, prorsus singulare, quo, genetivo quem rexerat relicto *τις* vel simile quid desideratur. Quod quamquam leni coniectura *οὐδέ τις* sive *κατέναντά τις* scribendo removeri potest, tamen manum continere malui, quum apud Atticos quidem haec figura aliquoties reperiatur. Exempla collecta vide apud Vigerum p. 149, 10. Neque dissimile est, quod in hoc carmine legitur v. 664 [vulg.] *μέλιτι γλυκερῷ διάνας ἐκ βλεφάρων ἄγει νόσον*, quem locum corruptum esse infra probabo. Ego post v. 435 versum excidisse statui, in quo de serpentibus locutus sit poeta. Si Wielii coniecturam *τις* reciperes, primo obtutu de homine aliquo, non de serpentibus auctor loqui videri posset. — *κατ' ἀντίον* B, *κατ' ἐναντίον* Pal. V; *περικαλέϊ* B Pal.; *φέρτερος* P ante corr. — 437 *αἰχμῆ· τὴν* M, et P in textu, *αἰχμητῇ τὴν* B Pal. V, *αἰχμητῆ* (om. *τήν*) P in marg., a i f; *αἰχμητῇ* Steph. et rell. edd. ante Herm., qui Tyrwhitti coniecturam *αἰχμητὴς* recepit. — Menalippus Eschenb. in versione. — *ἐμοῖο* B. — 438 *ἀμώμητος καὶ εἴδεϊ καρπὸς ἀρείων* codd. (*εἴδει* M) et edd. ante Herm., nisi quod *κάρτος* edd. inde ab Eschenbachio. V. Slothouwer in Act Soc. Trai. vol. III p. 160 *καὶ κάρτος ἢ εἶδος ἀρείων* (robore quam specie praestantior) coniecit, pessime iudice Hermanno, qui ipse *εἶδος ἀμώμητον καὶ ἐπ' εἴδεϊ κάρτος ἄρειον* (scil. *ποθέων*) edidit coll. Od. XVII 308 *ταχὺς ἔσχε θέειν ἐπὶ εἴδεϊ τῷδε*, et 454 *οὐκ ἄρα σοίγ' ἐπὶ εἴδεϊ καὶ φρένες ἦσαν. Κάρτος ἄρειον* etiam Schneidero placuit. Probante Seidenadelio Wiel p. 27 *εἶδος ἀμώμητός τε καὶ ἔγχεϊ παντὸς ἀρείων* sive *πατρὸς ἀρείων* coniecit, conferens Od. IV 211 *υἱέας αὖ πινυτούς τε καὶ ἔγχεσιν εἶναι ἀρίστους*, Od. II 277 *πατρὸς ἀρείους*, et VIII 127 *τῇ δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπεχαίνυτο πάντας ἀρίστους*. Ego Hermanni coniecturam recepi, cum etiam v. 414 *κάρτος* in *καρπὸς* depravatum sit, et hunc locum respexisse videatur Tzetzes in Antehom. 223 *ἐπ' εἴδεϊ κάρτος ἔκειτο;* deinde quodam modo respondere sibi videntur *κάρτος* et *δουριχλυτοῦ*, *εἶδος* et *εὐπλοκαμοῖο*. Quod autem Wiel l. l. *εἶδος ποθεῖν* intellegi posse, *κάρτος ποθεῖν* quid sibi velit omnino non intellegi posse affirmat, nihil est; *ποθεῖν* enim deperdite amandi significationem hoc loco habet et *κάρτος ποθεῖν* bellicoso Melanippo haud absone tributum esse videtur. — 439 *αἰζειοῦ* M P, Pal. post corr., V a i f, *αἰζηοῦ* [B] Pal. ante corr. et rell. edd.; *δουρυχλυτοῦ* B M P Pal a i f. — 440 *μετὰ θήκας* M, *μεταθῆκας* P in textu, *μετὰ θῆρας* P in marg.; *ἁλωμένου* M, Pal. post corr., P in textu; *ἁλωμένος* B, *ἁλώμενος* P in marg., Pal. ante corr., V a i; *ἁλόμενος* f, *ἁλώμενος* Steph. et rell. edd. ante Herm., qui Tyrwhitti coniecturam ab optimis libris firmatam *ἁλωμένου* recepit. — *νόσφι* B P Pal. V et edd. ante Herm., qui tacite corr. — 441 *ἔαθεν* B V; *φέρειν* edd., quo retento Ruhnken in Bibl. Crit. VIII p. 93 in versu superiore

οὐ πώδε pro οὔ ποτε coniecit; οὔ ποτε retinuit Herm. et μένειν pro φέρειν ex Slothouweri coniectura (in Act. Soc. Trai. vol. III p. 160) recepit. — Ἰχετάονος B solus, quod recepi. Hicetaon enim, non Icetaon audit Melanippi pater apud Homerum semper, et cfr. Ἰκέτας, Ἰκέτης nomen proprium; ἰχετάονος rell. codd. et edd. Iterum adstipulante Seidenadelio Wiel p. 27 transpositis versibus 439 et 440 locum sic constituit:

τοὔνεκα καὶ μετὰ θῆρας ἁλώμενος οὔποτε νόσφιν
αἰζηοῖο πόθων δουριχλυτοῦ, εὐπλοκάμοιο
ἔσθενεν Εὐφόρβοιο φέρειν ....

et addit:

»Quam transpositionem ut faciendam existimem id maxime mihi persuadet, quod versus 433 [vulg.] eo quo vulgo est loco languet [?] et habet nescio quid claudi; praeterea sic tandem φέρειν, omnibus libris sustentatum, habet quo referatur«. Sed ut de transpositione taceam, mutatur αἰζηοῖο πόθων, omnibus libris sustentatum, et, ne sensus corruat, respuitur ἁλωμένου ab optimis codicibus commendatum. — 442 λασσίοισι B; ἀντιθέτοιο P in textu, quod correctum in marg.; κύνεσσι P a i f; καγχάλοων B; καγχαλόων ineptissimum hoc loco esse censet Wiel p. 27, »nihil enim ut alias causas taceam, a venando alienius quam strepitus et risus. Quamquam hic scriptor, qui v. 115 perdices arbori insidentes facit, rei venaticae omnino rudis fuisse videtur, tamen ob mutationis lenitatem sententiamque hoc loco unice aptam legendum censeo παμφαλόων. Cfr. Apoll. Rh. II 127 ubi de lupis ovibus insidiantibus πόλλ' ἐπιπαμφαλόωντες ὄμοῦ«. Mihi quidem risus ille summum animi gaudium testificans neque inepte Melanippo tribui videtur, neque in omni venationis genere silentium teneant venatores necesse est. — κούροιο per ferarum vertit Eschenb. — 444 ἑτάροισι θέλεν coni. Wiel p. 6, ubi caesuram trochaicam a poeta praelatam esse demonstrat. Sed cfr. ad v. 178. — ἑτέρους B; τέ μιν codd. et edd. ante Herm., qui οἱ pro μιν scripsit, recte, puto, licet et apud Pindarum et apud Lucianum ἕπομαι accusativo casu coniunctum inveniatur. — οἷος B a i f. — 445 μενεαίνων V; ἐρύσσειν codd. (praeter B in quo ὀρύσσειν est) et edd. ante Herm.; ἐρύξαι vel ἐρύκειν coni. Musgr., quorum posterius recepit Herm. — 447 μιν codd. et edd., quod retinui; κεν Herm. »Si quid e v. 439 [vulg.] repetendum erat, κὲν repeti, non μὶν debuit. Utitur autem illo κὲν sic, ut supra monitum ad v. 110α. — ἐρήτευεν B. — 448 πείθετο· τίς κ' ἐθέλεσκε τότ' Εὐφόρβοιο λιπέσθαι codd. et edd. ante Herm., nisi quod ἐφόρβοιο V, λίπεσθαι B M. »Vulgata lectio tam est inepta, ut mirer hucusque servatam, certe toleratam, a viris doctis fuisse. Certa est quam recepi, emendatio nostra. Ἐπεὶ οὐκ contrahuntur: v. Canter. ad Soph. Philoctet. Adde Hesiod. Scut. Herc. 218. Similiter Il. VII 31α. Herm. cui dubitanter obsecutus sum. Nimis ἀσυνδέτως ipse olim πείθετο· τίς δ' ἐθέλεσκέ ποτ' Εὐφόρβοιο λιπέσθαι; conieceram et simile quid in codice suo legisse videtur Ioannes Tzetzes,

ex cuius »θεογονίᾳ ἐν βραχεῖ· μετὰ προσθήκης καὶ τῶν ἐπὶ τὴν Ἴλιον ἀρίστων ἑλλήνων τε καὶ τρώων« haec ad hunc locum spectantia excerpsi ex unico ut videtur codice Casanatensi G IV 16, unde totum carmen satis neglegenter a Bekkero in Actis Academiae Berolinensis (1840 p. 140—170) vulgatum est: *Καὶ Πάνθους Πολυδάμαντος πατὴρ καὶ τοῦ Εὐφόρβου | Ὃς χρυσοκόμης Εὔφορβος ὑπάρχων ὑπὲρ φύσιν | Καὶ χρυσοκατα-δέσμητον εἶχεν αὐτοῦ τὴν κόμην· | Καὶ πολεμῶν καὶ καρτερῶν πόνους ἐν τοῖς πολέμοις· | Ὡς Ὅμηρος παρίστησι τὸν νέον διαγράφειν. | Ὁ δὲ σο-φώτατος Ὀρφεὺς τοῦτον ὑπερεξαίρων | Λέγει ποθεῖν τοὺς σύμπαντας πορεύεσθαι σὺν τούτῳ.* — Peius etiam Seidenadel Hermannianum probavit et non nisi *κ' οὐκ* pro *ἐπεὶ οὐκ* substituit. — 449 *γε μέν* M, *γέ μιν* B P (non *γε μὲν* ut ap. Tyrwh. legitur) Pal. V a i f; *δέκοντα* a, *αεκοντα* i, *ἀέκοντα* f et rell. — 450 *κνήμην* M, recte, cfr. vv. 76. 508. 524. 556; *κνήμης* rell. codd. et edd.; *ὀλεσίμβριτον* edd. ante Steph.; *ἐλάσας* P ante corr., a i f. — 451 *τὸν μὲν ἔτ' ὦ ὀλοΐστερος οὐ λάθεν* codd. et edd. ante Herm. nisi quod *ὢν* M, *ὦ* B P Pal. V, *ὀλοΐστερος* B. »Haec corrupta esse nemo dubitet. Pro *ὦ* coni. Gesn. *ὢν*, qua mente non video. Tentabam *τὸν μὲν ἔτι ζώοντ' ἔρος οὐ λάθεν*. Sed praestet fortasse *ἀδυναμίαν* fateri«. Tyrwh. »*Τὸν μὲν ἔτι λυσσῶνθ' ἑνὸς οὐ λάθεν* — vel, pro *ἔτι λυσσῶνθ'*, *ἔτ' οἰμώζονθ'* — vel *ἔτ' οἰδαίνονθ'* — vel *ἔτ' ὤμ' ἀγοῦνθ'*, — vel si in activo legatur, *ἔτ' ἰλυσπῶνθ'*« Musgr. »Ego nec Tyrwhitti coniecturam, nec quae Musgr. satis mira excogitavit intelligere me fateor. Aliam igitur viam ingressus ex his *τὸν μὲν ΕΤΩΟΛΟΙΣΤΕΡΟΣΟΥΛΑΘΕΝ* feci *τὸν μὲν ΕΠΕΙΤ' ΌΛΟΟΣΠΥΡΕΤΟΣ ΛΑΒΕΝ*. Utitur hoc vocabulo noster infra v. 628 [vulg.] Melanippo *νοῦσος* mox tribuitur v. 450«. Herm. qui coniecturam suam *τὸν μὲν ἔπειτ' ὀλοὸς πυρετὸς λάβεν* in textum recepit. »Hic quod posuit quamvis commode inventum et perquam sit probabile, aliquid tamen dubitationis id moverit, quod primum legitur atrum hydrum retinuisse virum, deinde eum in morbum incidisse qui eum retineret, ut negari non possit quin iteratum illud *οὔνεκ' ἔμελλεν αὖθι λελείψεσθαι* langueat. Quod incommodum evitabimus, si ad litterarum qualia tradita sunt, vestigia propius etiam accedentes legerimus *τὸν μὲν ἔρως ὀλοὸς φρένας ἥλασεν, οὔνεκ' ἔμελλεν*, quo fit, ut quod sequitur *οὔνεκα* in aliam sententiam accipiendum optime se habeat. Dicit enim hoc: miserum domi remanere coactum transversum agebat perditus amor. cfr. Ael. H. A. 14, 18 *ἐλαύνεται τὴν ψυχὴν ἐρωτικῇ μανίᾳ*, Il. *γ*. 442 *ἔρως φρένας ἀμφεκάλυψε*, Pind. P. X 60. *ἔρως ὑπέκνισε φρένας*, Lith. v. 318 [vulg.]« Wiel p. 28. Ego Hermanni vestigiis insistens *τὸν μὲν ἔπειτ' ὀλοὴ νόσος ἔλλαβε* scripsi ex v. 456, neque quae Wiel contra Hermannum attulit rata esse concedo. — *οὔνεκεν* B, *οὔνεκ'* P Pal. V. — 453 *οἰκτείρω* B P Pal. a i f; *ἀμοῖο* B Pal. V. — 455 *ἐπιπάσσεμεν* B; *ἕλκει* V. — 457 *τεκεν* (sic) B. — Gesner ad v. 344 *σιδηρίτην* eundem esse atque *ὀφίτην* »ex hoc ipso

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Post hunc versum titulus *γαγάτης* in M et edd. ante Tyrwh., *γατάτης* P, *περὶ γαγάτου* B Pal. V; om. titulum A, Tyrwh. Herm.; *περὶ γαγάτου* A in marg. — 474 *ὀρνυμένοσι* (sic) M, *ὀρνυμένῃσιν* tacite Herm. — 475 *ἀϊτμῇ* A. — 476 *χροιὴν* A, *χροιῇ* rell. codd. et edd. (*χρογῇ* P in textu); *δ'* om. Dinner p. 164; *ἀθαλόεις* B; *ἔκλετ'* A M Dinner p. 164 et Tyrwh. Herm. ex Stephani coni., *ἕλπετ'* rell. — 477 *καρφαλέῃ* A; *ἔκελον* codd. et edd., quod tacite correxit Wiel p. 30; *ἔκελος* coni. Tyrwh. sine causa, puto. Cui coniecturae quomodo firmamentum accedere ex Nicandri Ther. v. 37 *ἄλλοτε δ' ἀζαλέην δαίων Γαγγίτιδα πέτρην* dicere potuerit Wiel p. 30, equidem non intellego. — 478 *ὁλόον* B; *ῥίνας* A; *οὐδέ τι* A, *οὐδ' ὅγε* B in ras. a m. pr., *οὐδ' ὅγε* omnes rell.; *φῦτας* P ante corr. a i f, *φῶτας* omnes rell. »plantarum memoriam delebit a quibus sacrum morbum arcetis« vertit Perdr. p. 168 et in marg. annotat »Iste locus mihi suspectus est«. — 479 *λήσονθ'* A, quod recepi, et simul in v. 478 *φῶτας* in *φῶτες* mutavi. Vulgata scriptura *οὐδ' ὅγε φῶτας λήσεται* sensu caret, »viri non latent lapidem«, non vero »lapis non latet viros in quibus sacrum morbum deprehendere volueris« poetae dicendum erat. *λήσσεται* B V, *ῥύσσοιθ'* M, *λίσσουθ'* P in textu, sed *λήσεται* in marg., *λίσσουθ'* Pal. in textu, et *λήσηται* in marg., *λήσεται* edd. omnes. *ὧν* a; *καθέλοις* P Pal. V a i f, *κ' ἐθέλεις* A, *κ' ἐθέλοις* B [M] et edd. post Steph. *ἀπὸ* notavi ex A B P Pal. et edd. ante Herm., qui tacite *ἄπο* scripsit. *ἐρύξαι* dett., *ἐλέγξαι* A et Herm. ex Salmasii coni., quam ingeniosam, si non veram esse putavit etiam Tyrwh. et Wiel quoque probavit p. 30. (»probare velis« Eschenb. in versione). Attulit Salmas. (ad Solin. 178 b E) Plinii locum N. H. XXXVI 34 de gagate: »deprehendit sonticum morbum, et virginitatem suffitus«, et Appuleii in Apolog. p. 103: »Quod si magnum putarem, caducum delicere, quid opus carmine fuit? cum incensus gagates lapis, ut apud physicos lego, pulcre et facile hunc morbum exploret: cuius odore etiam in venalitiis vulgo sanitatem aut morbum venalium experiantur«. Addit Wiel p. 30 locum Alexandri Aphrod. Problem. S. II 64: *ἐπὶ δὲ τῶν ἐπιληπτικῶν κατάπτωσιν ποιεῖ τὰ δυσώδη, ὡς πτερὰ καιόμενα, λίθος γαγάτης* etc. — 480 *γνάμπτει* A, *γνάμψει* rell. codd. et edd. praeter B, in quo *Ννάμψει* est; *γάρ σφεας* scripsi, *γὰρ σφέας* codd. et edd. — 481 *οἱ δ'* P et edd. ante Herm., qui tacite correxit; *ἀπὸ* codd. et edd., *ὑπὸ* recte coni. Wiel p. 30, licet p. 14 idem in *ἀπὸ σφ. πεπαλαγμένοι ἀφλ.* »praepositionum laxiorem et paene abundantem qualem recentiores sibi permittunt, usum« agnoverit. — *ἄφαρ οἴμοιο* codd. et edd. ante Gesn., qui *ἀφρισμοῖο* scripsit Tyrwhitto quoque probatum. Idem Salmasium l. l. voluisse Tyrwhitti est sententia, scripsit enim Salmasius *ἀφρασμοῖο* typothetae errore, ut putat Tyrwh., *ἀφλοισμοῖο* recte Herm. ex Il. XV 607 *ἀφλοισμὸς δὲ περὶ ῥῶμα γίγνετο.* — 482 *στυφῶντ'* B, *στρωφῶντ'* V; *κυλινδόμενος* B.

vv. 481—482 ab *ἀφλοισμοῖο* usque ad *κυλινδόμενοι* om. Pal.; *γαίης* A minus apte. — 483 *ὅπποτ'* B; *ἴδῃσιν* Herm. tacite, *ἴδῃσι* A. — 485 *θηλυδέρῃ* P a i f. — 485 *ἀμφιβεβῶτα* A, male, cfr. Damigeronem: »deinde iubeas mulieri circumgredi«; *ἀμφιβῶσα* B V, *ἀμφιβεβῶσαν* Pal. ante corr. — 486 *σπλάγχνοισι* Pal. a i f; *ἀναΐσσοντα* A et Herm. ex Musgravii et Schraderi (in Em. Praef. p. VIII) coni., *ἀΐσσοντα* rell. codd. et edd., etiam Dinner p. 380, exsurgentem Eschenb. in versione, *ἀναΐσσοντα* coni. Tyrwh. — 487 *ἀθρόως* B P Pal. V. — 488 *γυναικοφόνος* A, *γυναικεύς* P Pal. V a i f, *γυναικείη* [B? M] et edd. post Steph.; *νεάτη* A; *μέμναν* Pal.; *ἑνί* B; *κέκληται* codd. et edd. ante Steph., quae scriptura retinenda erat, recepta A libri lectione *γυναικοφόνος*; *κέκλεισται* edd. inde a Steph. — *τό* pro *τό τε* B; *αὐτὸν* codd. et edd. ante Herm., quod Gesner ad *ἰχώρ* retulit; *αὖτις* coni. Herm.; *πνοιῇσι* A. — 490 *δερχομένη γάνυται τισέ η σόλον ἐκβλύζοντα* A, *δερχόμενοι γάννυνται ἄφαρ δόλον ἐκβλύζοντα* codd. dett. et edd. ante Gesn., nisi quod *δόλῳο* B; *θολὸν* primus Gesner ex Bernardi coniectura (ad Synes. de Febr. p. 127) scripsit; *δερχόμεναι* coni. Schneider, *δερχομένη γάνυταί οἱ ἄφαρ θολὸν ἐκβλύζοντα* scripsit Herm., »nam et praecedit singularis, et sequitur; vitiosum etiam *γάννυνται* quod *γάνυνται* prima brevi esse debebat«. *ψαφαρὸν* pro *οἱ ἄφαρ* coni. Wiel p. 30, qui ibidem totum locum apte conferri posse cum Seren. Samon. de Med. Praec. v. 1015—1020 monet. Cum A in *δερχομένη γάνυται* rectum servaverit et alia eius scriptura *σόλον* per malam pronuntiationem orta ad verum propius accedat, ausus sum interpolatam deteriorum codicum lectionem *ἄφαρ* expellere, et A libri vestigia premens ex *τισέ η σόλον τις ἑῆς θολὸν* scribere, ut iam in Epist. p. 14 conieceram; *ἑῆς* autem a *νηδύος* non nimis longe abesse exemplis probari potest, cfr. praeter alia Quint. Sm. VIII 57. 58 *ἐὴ δ' ἐκέλευεν ἕκαστον Ἀλκὴ ἀνηρὴν ἐς φύλοπιν ὀτρύνουσα*. — 491 *ἔκ* tacite Herm. — 492 *ἄλλα τὲ* A. — 493 *κνίσσησιν* A. Post v. 493 titulus *σκορπίος* in P Pal. et edd. ante Tyrwh., *περὶ σκορπίου* in B V; idem habet A in marg. — *οὐδὲ δ αὐτὸς Ὠρίων περὶ τοῦ λίθου ἤκουσεν, ὡς ὠφελεῖ τοὺς σκορπιοδήκτους*, schol. Moschi. — 494 *λάαν* A; *ἔμμενε* B. — 496 *πικρῆσιν* A, *πικρῇσι* B Pal. V; *πεπαρμένον* coni. Gesner, recepit Tyrwh. attamen, — ut bene observavit Herm. — accusativus repugnat illi lectioni, quam in v. 497 probaturus erat. *πεπαρμένον* Dinner p. 750, sed idem p. 560 *πεπαρμένος*. — *ὀδύνησι* A, *ὀδύνῃσι* B, *ὀδύνῃσι* rell. codd. et edd. ante Herm., qui tacite *ὀδύνῃσιν* scripsit. — 497 *κεν ἐκεῖνα θελεσκέμεν ἄστρων* codd. et edd. ante Herm., qui Tyrwhitti coniecturam, in quam ipse quoque inciderat, *κεν ἔχειν ἐθέλεσκέ μιν ἄστρων* recepit. — Post v. 498 titulus *χοριφώδη* in B P Pal. V a i f, *χορυφώδης* Steph. et rell. ante Tyrwh., qui omittit cum Herm. et rell. codd. — 498 *χορσίεντα* A, *χορσιώεντα* codd dett. et edd. ante Herm. »Walchius in Antiqu. medic. select. diss. VI pro indice qui vulgo ponitur, *χορυφώδης* legi vult *χορσοειδής*, et pro

χορσιόεντα scribi χορσωθέντα, quod crinitum interpretatur. Contra disputat V. D. in Bibl. philolog. Gottingensi vol. II p. 205 sqq. qui χορσήεντα scribendum censet. Quod verum iudicavi.« Herm. Idem latet in A libri scriptura. — vv. 498—499 verba a λίθον usque ad τοξευτῆρα om. A in lacuna. — 498 οὔνεχα P. Pal. aif. — 499 δριμέος ἐν σκοróδοιο χαρήατι codd. (sed σκόρδοιο M P) et edd. Sed recte Wiel p. 30: »Res ipsa postulare videtur, ut legamus δριμέϊ σὺν σκοróδοιο χαρήατι, quum μίσγειν ἔν τινι nisi de liquidis non commode intelligatur«. — 500 ἠπέδανον B, ἠπεδανόν V, ἠπεδανὼν i, ηπεδανὼν f, ἠπεδανῶν rell. codd. et edd. ante Herm., qui Bernardi emendationem πευκεδανῶν (ad Pallad. de Febrib. p. 70) Gesnero quoque probatam recte recepit, »ἠπεδανὸς enim imbecillis, quod hic plane contrarium, πευκεδανὸς mortifer«. Gesn. Obloquitur Wiel p. 30 »nam ἠπεδανὸς non solum de eo quod debile est, sed de eo etiam quod debilitat in usu fuit quamquam raro. Confer huius carminis v. 376 [vulg.] ἠπεδανοῖο δείματος, praeter magnum eorum adiectivorum numerum, qui media quadam natura e notione passiva facilem habent transitum in activam«. Idem p. 13 confert »v. 22 νοῦσος ἄκικυς de morbo qui debilitat, quum apud veteres ἄκικυς id tantum significet quod debile est ipsum«. Recepi Bernardi coniecturam; longe enim alia est res, si substantivis abstractis qualia sunt νοῦσος, δεῖμα (cfr. χλωρὸν δέος Homericum) addita adiectiva e media significatione in activam transeunt, quam si idem accidit adiectivis, quae nominibus aliquam materiam denotantibus (βέλεμνα, puta) accedunt. — βλέμνων B; — σκορπίον V, σκορπίος B Pal. aif. — 501 κόρση A; βροτείη A. — 502 ὀξυτάτω A; βάκχω A. — 503 κελενῆς B; ἀσπιδόσιον A; ἰῷ P in textu, Pal. in textu; sed ἰὸν iidem in marg. — vv. 504. 505 sic scripti sunt in A:

μέτρω δ' ὅς κεν ἴσω μίξει ῥοδόεντος ἐλαίου
κόψας ἐκ πυρὸς ὀπτὸν, ἐν αὐχενίαις ὀδύνησιν

in deterioribus autem codicibus et in edd. ante Herm. sic:

μέτρῳ δ' ὅς κεν μίξει ῥοδόεντι ἐλαίῳ
κάψας ἐκ πυρὸς ὀπὸν ἐναυχενίαις ὀδύναισι

ubi μίξειεν edd., μέτρον δ' ὃς μίξοι μιν ῥ. ἐλ. M; κάμψας if, βάψας edd. inde a Steph.; ὀπόν om. M; ἐν αὐχενίαις B Pal.; ὀδύνῃσι M, ὀδύνησιν Herm. »In ὀπὸν primam produci propter asperitatem consonantis iam dictum ad II, 37. [v. 375 vulg.] Sed quid sibi vult βάψας ἐκ, vel ἐκβάπτω. An ὀπὸς ἐκ πυρὸς est succus fervens, ut est de igne vel ex igni ablatus? Sed forte melior est altera lectio κάψας, sumens, glutiens. Mihi N. L. cum nec quis ὀπὸς hic ex lapide paretur, videam«. Gesn. Πέτρῳ δ' ὅς κεν μίξειεν ῥοδόεντι ἐλαίῳ βάψας ἐκ πύους (vel πύου, vel πύεος) ὀπόν, αὐχενίαις ὀδύναισι ἄλκαρ ἄγει coni. Tyrwh., quod vertit: »Lapidi autem huic si quis immiscuerit rosaceo oleo tinctum ex colostro coagulum colli doloribus remedium affert«. Moschi scholion: ὁ αὐτὸς

τὰς ἐν αὐχένι ὀδύνας παύει μιχθεὶς ῥοδελαίῳ καὶ ὀπῷ secundum Hermannum »firmaret quodammodo Tyrwhitti coniecturam, nisi probabile esset, ex corrupta lectione ὀπὸν istam interpretationem ortam esse. Quare praetuli, quod ad sensum planius, ad mutationem lenius est, ὀπτόν, in quod inciderunt Musgr. et Schraderus in Emend. praef. p. VIII. Sed praetera μέτρῳ non in πέτρῳ, verum in πέτρον, et μίξειεν, etiamsi numeri non admonerent, in μίξῃ ἐνὶ mutari debuit« Herm. Non probavit haec Wiel p. 30. 31: »Et πέτρον quidem ut usitatissimum in hoc carmine corruptioni obnoxium fuisse aegre credas; deinde ἐνὶ ῥοδόεντι ἐλαίῳ et productione brevis syllabae ob caesuram et hiatu laborant; quae qualia hic sunt quamquam facile excusantur, tamen vel a talibus hic poeta diligentissime abstinuit; denique quod in subsequente versu scripsit βάψας ἐκ πυρὸς ὀπτόν, vix potest intellegi. Igitur quod melius sit aliquid circumspectanti pro μέτρῳ occurrit sive νίτρῳ sive ἤτρῳ sive μύρτῳ, quorum quid poeta scripserit in tanta huius loci obscuritate vix dispicias. Mihi praeferendum videtur μύρτῳ idque ob hanc unam causam, quod, quoniam de herbarum oleo agitur, cum ῥοδόεντι ἐλαίῳ et ὀπῷ optime convenire videtur; totum autem locum sic scripserim:

μύρτῳ δ' ὅς κέν μιν μίξῃ ῥοδόεντι τ' ἐλαίῳ
βάψας ἔκπυρ' ὀπῷ, ὄγ' ἐναυχενίαις ὀδύνῃσιν

hac sententia: Lapidem si quis miscuerit cum oleo myrrhino et rosaceo et calido hoc suco se inunxerit, is colli doloribus medebitur. Oleo enim myrrhino nihil frequentius apud medicos scriptores; μυρτός et substantivum est et adiectivum; μιν propter sequentem similem syllabam facile excidit; offensiones metricas vides sublatas; βάπτειν eadem notione accipiendum qua λούειν; ἔκπυρα autem adverbium est ut Epigr. ad 64 (v. 82) ἔκπυρα λούειν; denique ὀπῷ vocabulum omnino servandum duxi ut et rarum et totius loci sententiae imprimis accommodatum«. Haec Wiel, ingeniose sane. Πέτρον δ' ὅς κεν μίξειεν ῥοδόεντι ἐλαίῳ Τήξας ἐν πυρὶ πρῶτον ἐναυχ. ὀδ. ἄλκ. ἄγει. coni. Seidenadel p. 7. Ego egregiam A libri scripturam paucis tantum orthographicis mutatis recepi. Pro ἐν αὐχενίαις olim in Epist. p. 15 ἐναυχ. scribendum esse dixi; perperam, retento enim ἐναυχένιος vocabulo ἐναυχενίων ὀδυνάων ἄλκαρ scribendum fuisset. — 507 ἀτειρὴν Pal.; ὕλην codd. et edd. ante Herm., ἰλὺν coni. Schrader in Emend. Praef. p. VIII et Bernard in vita Reiskii p. 225, recepit Herm. — 508 κατάϊγδην B; ἀνδρὸς V in textu, quod correctum in marg. — 509 δευομένη P Pal. et edd. ante Herm., σευομένη coni. Musgr., δυομένη Schneider, quod recepit Herm.; βουβώνεσσι codd. dett. et edd. ante Herm., qui tacite correxit. Post v. 509 titulus χουραλιον in P et edd. ante Tyrwh., qui primus titulum omisit, χοράλιον in M, περὶ χοραλίου in B V, περὶ χουραλίου in Pal., περὶ χοραλλίου A in marg. — 510 ἁμαδύνειν B. — 511 καίπερ σηΐδαο

P a i f, *καὶ Περσηΐδαο* B M Steph. Dinner p. 419 et edd. ante Herm., qui *Περσηϊάδαο* scripsit ex Tyrwhitti coniectura; idem habent codd. meliores. — 513 *τοῦδε* codd. et edd. ante Herm., qui *τόνδε* Tyrwhitti coniecturam recepit, male, numquam enim masculini generis reperiri *χουράλιον*, semper neutrius generis, bene observavit Wiel p. 31. — 514 *ἀχειρεκόμης* codd. et edd. ante Herm., qui *ἀχερσεκόμης* scripsit more suo. *ἕταροιο* V. — 515 *στρωφώμενον* A, *στρωφώμενος* M et edd. ante Herm., *στρωφώμενος* P Pal., *στρωφώμένου* B, *στρωφώμενος* V, *στρωφώμενον* coni. Steph. in nota, probavit Tyrwh., recepit Herm.; sed cum v. 512 *τοῦδε* servandum sit, recte Gesneri coniecturam *στρωφωμένου* praetulit Wiel p. 31. — 516 *τόδ' ἐτήτυμον ἄρα τέτυκται* codd., nisi quod *ἐτήτυμον* A, *ἄρατε τύχθαι* B, *ἄρα τέτυχθαι* P V a i f, *ἄρα τετύχθαι* Pal.; *τόδ' ἐτήτυμον αἶψα τετύχθαι* Steph. et edd. ante Herm., *τόδ' ἐτήτυμον ἄρα τέτυκται* (s e d i l l u d v e r u m s a n e e s t) coni. Tyrwh. addens: »Priorem in *ἄρα* produci ab hoc scriptore non indignere«. *τόδ' ἐτήτυμον ἦ ῥα τέτυκται* coni. Ruhnken in Bibl. Crit. VIII p. 93 collato v. 342 [vulg.] *ἦ ῥά ποτ' εἰναετῇ λώβην ἀμενηνὸν ἔθηκας*. »Infeliciter uterque, Tyrwh. quod *ἄρα* hic ineptum est, Ruhnk. quod *ἦρα* in initio dici debuit. Praeterea tota sententia laborat, si *τόδε* scribitur, quo fit, ut *ὅ*, quod in superiore versu est, non ad praecedentia, sed ad istud ipsum *τόδε* referatur: q u o d q u i s f o r t a s s e f a l s u m d i c a t, i d v e r u m e s t. Quae sententia quis non videt quam languida, ne dicam inepta, sit? Scribendum *ὅ τίς τοι ψεῦδός κεν φαίη· τὸ δ' ἐτήτυμον οἶδα τετύχθαι*. Q u o d e r i t f o r t a s s e q u i f a l s u m p u t e t: a t i d v e r e s i c e s s e s c i o. Similiter supra v. 486 [vulg.] *ἀλλά τε πόλλ' ἐπὶ τοῖσι γαγάτην θέσκελα βέζειν οἶδα*. Et v. 339 [vulg.] *σὺν δὲ καὶ ὀστρίτην οἴνῳ λίθον ἐντρίψαντας ἀκρήτῳ κέλομαι πίνειν ὀδυνήφατον εἰδώς*«. H e r m. cui obsecutus sum, licet olim, in Epist. p. 15 Tyrwhitti *ἄρα* ex recentiorum epicorum usu defendi posse perperam credidissem. Sed fortasse Ruhnkenii *ἦ ῥα τέτυκται* recipiendum erat; *ἦ ῥα* mediae orationi inseitum legitur etiam Nicandr. Alexiph. 82 *ἀβλεμὲς ἦ γὰρ* et Nicandr. Georg. (fragm. 74) v. 45 *φυλλάσιν ἦ γὰρ* ex Schweighaeuseri coniectura. — 517 *βατάνη* B; *οὐδενὶ* B P V a i f; *γαίῃ* A. — 518 *ἦντε* scribendum esse visum est Hermanno in Addendis; fort. recte. *ἴσμεν* a i f; *ἑνί* B; *τροφην* Pal.; *πόντω* A. — 519 *ἀτρυγέτω* A; *γίνετ'* A, B post corr., M post corr., P V et edd. ante Herm., *γύνετ'* M ante corr., *γίνεται* B ante corr., Pal., *γίγνετ'* Herm. *γίνεται*, quod recentiorum usu firmatur, recte, ut videtur defendit Wiel p. 14 provocans ad Koechlyum Praef. in Quint. p. LIV. Apud nostrum nunc res paullo dubior est, cum *γίνομαι* verbum praeter hunc versum non nisi in v. 662 reperiatur. — 520 *ἔλθησι* A. — 521 *φῦλλα* M; *περιφοιβόωσι* B; *ὑφ'* A M et Herm. ex Tyrwhitti coni., *ἀφ'* rell. codd. et edd. — 522 *βένθεσιν* B Pal. V a i f; *ὑπὸ φλοίσβοιο* A B M P, *ὑπὸ φλοι-*

σβοιο Pal., *δποφλοίσβοιο* V et edd. ante Herm., qui usitatum *πολυφλοίσβοιο* reposuit ex Slothouweri sententia (in Actis Soc. Trai vol. III p. 161). Quod non probo; videtur enim *δπὸ φλοίσβοιο θαλάσσης* similiter dictum atque *ἀϋσάντων δπ' Ἀχαιῶν, δαῖδων δπὸ λαμπομενάων, δπ' αὐλοῦ, δπὸ φορμίγγων, δπὸ συρίγγων* apud Homerum aliosque epicos. — ἑ A et Gesner ex coni., quam probaverunt Tyrwh. Herm. et eam in versione addiderat iam Eschenb., ἑ om. rell. — *ἀποπτύσῃ* Herm., *ἀποπτύσῃ* A, *ἀποπτύσοι* dett. et edd. ante Herm., *ἀποπτύοι* coniecerunt Tyrwh. et Slothouwer l. l. — 524 *ἀναπτεύσασαν* A, *ἀναπνεύσασαν* rell. codd. et edd. ante Herm., qui Bernardi coniecturam (in vita Reiskii p. 408) *ἀναπλεύσασαν* recepit. Gesner *ἀναπνεύσασαν* audaci metaphora dictum esse vohuit »de curalio iam e marinis undis emergente, tanquam de animali, quod eo ipso quo nascitur momento, irruente in nares ac pulmones aere, respirare incipit«. Ego *ἀναπλησθεῖσαν δπ' αἴθρης* scripsi ex epitoma: *ἐπὰν δὲ καὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀέρος ἀναπλησθῇ ξηραίνεσθαι καὶ στερεοῦσθαι μᾶλλον.* — 525 *βάζους* B. — 526 *δειρὸν* V; *πάγω* A; — *ωθῖσα* a. — 527 *ἐνοχρινθέντα* A, *ἐνοχρῐ̀νθέντα* B, *ἐνοχριθέντα* M P Pal. V a i f, *ἐνιχριμφθέντα* Steph. et edd. ante Herm., qui Tyrwhitti coniecturam *καὶ χερσὶν ἐν ὀχριόεντα τεῦξιν* recepit, nisi quod *ἓν* scripsit. Similis permutatio horum vocabulorum erat in Quinto Smyrnaeo XII v. 135, ubi Köchly recte recepit Tychsenii emendationem *δπ' ὀχριόεντι* pro codicum scriptura *δποχριθέντι*. Nostro loco »antiquam lectionem« *ἐνιχριμφθέντα* revocandam esse censuit Gerhard in Lectt. Apoll. p. 134. 135 et ob rariorem in *καὶ χερσὶν ἐν ὀχριόεντα* praepositionis *ἐν* anastropham et ob eandem *ἐν* praepositionem a substantivo suo vitiose per caesuram divisam. At exempla ab ipso Gerhardo allata docent divisionem illam non omnino singularem esse; praeterea sensum parum aptum praebet *ἐνιχριμφθέντα*. — 528 *ἀμφιφάεις* B. — 529 *λίθον ὡς· πρὶν δ' ἔχων ὑγρὸν θέμας ἦεν* A, unde nolim aliquis *λίθον ὡς· πρὶν ἔχων δ' ὑγρὸν θ. ἦεν* vel *λίθον ὡς· πρὸ* (antea) *δ' ἔχων ὑ. θ. ἦεν* erueret; *λίθον δ πριν ἔχ.* Pal., *ὁ πρὶν* V, *δ πρὶν ἔχ.* rell. codd. et edd. ante Herm., qui *δς* pro *δ* substituit. *ἦες* pro *ἦεν* coni. Gesner, ut sit paraphrasis: »diu habebas«. — 529 *οἷον* B. — 530 *ἠΰτε* pro *οἷτε* A, et idem vel *εὖτε* legit epitomator, male. *προσπεφύασι* P et edd. ante Herm., qui tacite corr., *προσπεφύσσω* B. — Ad *ἀχρόδρυα* cfr. Tzetzae schol. ad Chil. v. 175 *Σημείωσον ὅτι Ὀρφεὺς ἀχρόδρυα πᾶσαν ὀπῶραν καλεῖ* (ap. Cramer. Anecdd. Oxx. III p. 357.) — 531 *ἤτε οἱ ἐβλάστησε καὶ* om. A in lacuna, *ἢ οἵτ'* P Pal. V a i f, *ἢ οἵτ'* B M, *ἤτε οἱ* inde a Steph. edd. — 532 *φλοίης θ'* ed. Weigeliana, errore; *κεν* codd. et edd. ante Herm., qui *δέ γε* scripsit. *λάϊνος ἐστί* codd. dett. a i f, *λάϊνός ἐστι* Steph. et rell. edd. ante Herm., qui *ἐστιν* scripsit tacite; totus hic versus deest in A in lacuna. — 533 *δ' ἠδεῖα* A, Tyrwh. et Herm. ex Gesneri coniectura, quam fecit etiam Schra-

der in Obss. p. 77 et in Emend. Praef. p. LVI; *δ' ἤδια* coni. Perdr., qui vertit iucunda, *δήδια* codd. dett. (*δὴ δια* V) aif, *δ' ἰδία* Steph. Eschenb. Gesn., solida Eschenb. in versione. — 534 *βήσετ'* [A M] et edd. post Steph., *βήσεται ἐγὼ δ'* B P Pal. V aif; *οἶδ' ὅτι* codd. et edd. (*οἶδα* B ante corr.), *οἶδα τί* recte coni. Wiel p. 6, ut evitetur elisio, quam post tertii pedis arsim in toto carmine nusquam admisit poeta. Seidenadel p. 7 versum sic emendatum scribi vult *βήσεται· τῷ δ'* [sic?!] *οὐκ οἶδα τί μοι θέλγητρον ἰδόντι*, ubi nescio an typothetae error in *βήσεται τῷ* lateat, addit enim »So ist eine Apostrophirung weniger, welche die Spätern möglichst vermeiden; die trochaische Cäsur aber ist bei unserem Dichter häufiger«. Fortasse igitur non nisi *οἶδ' ὅτι* in *οἶδα τί* mutare voluit. — *μοι* om. B V. — *θέλγηθρον* A. — 535 *δύνονται* A, *δύναται* V. — 536 *ὅσσε* B; *θειομένου* A, *θειωμένον* M, *θεωμένου* B P, et edd. ante Herm., *θηωμένου*, ut coni. Gesner, habent Pal. V; *τεθεαμένου* maluit Tyrwh., *θηευμένου* scripsit Herm. collato Hesychio: *θηεύμενοι· θεωροῦντες*. — *ἀλλά με* A M P aif, *ἀλλὰ με* B Pal. V, *ἀλλά γε* Steph. et rell. edd. ante Herm., qui *ἀλλά με* reduxit. — *τάμβος* B. — 537 *δεύεται ἐν στ.* A, unde *σεύεται ἐν* scribendum esse dixi in Epist. p. 15, *σεύηται στ.* codd. dett. et edd. ante Steph., qui *σεύετ' ἐνὶ στ.* edidit. Herm. *σεύει ἐνὶ στ.* scripsit; *δϊόμενον* A, Eschenb. in versione: arbitrantem, et Herm. ex coni.; *δϊομένου* B M, P ante corr., Pal. V; *δΐομένευ* ai, *δϊομένευ* f et rell. ante Herm., *δϊομένω* P post corr. »Sed vereor ut *θάμβος με σεύει ἐνὶ στέρνοισιν* graece omnino dici possit; epicorum certe usus obstat. Praeterea in qua omnes libri consentiunt passiva forma [? est potius media] vitium alibi quaerendum fuisse indicare videtur. Scribendum est *ἀλλ' ἅμα θυμὸς σεύεται ἐν στέρνοισιν δϊομένου τέρας εἶναι*, aut *στεῦται ἐνὶ* quod quidem ut rarius repertum saepe a librariis corruptum est«. Wiel p. 31. 32. — 538 citatur in excc. Vatt. — *μιν* codd. omnes et edd. ante Herm., qui »quid *ἕωλπά μινα* sit quaerens, *μὲν* substituit, et simul punctum, quod erat post *ἄπιστον*, in colon mutavit sine causa. Wiel p. 32 postquam etiam trochaicam in quarto pede caesuram apud nostrum admodum raram esse monuit, sic pergit: »Et hoc quidem loco praeter istam caesuram totius sententiae ratio incommoda est, qua poeta postquam dixit, quod licet credam incredibile tamen videtur, statim se ipse corrigens sic pergit: at vero de Gorgonis capite et de Perseo quae feruntur non sunt falsa existimanda, quae minus bene [??] nexa sunt, quam si scripseris *καί τοι πιστεύοντες, ἐώλπαμεν εἶναι ἄπιστον*, quo etiam *οἱ* evitatur, de quo quid faciendum sit, vix intelligitur. [? Est referendum ad *τέρας* in v. 537]. Itaque quum Helenus non amplius de se solo loquatur, sed una intelligat Philocteten, quocum hunc sermonem instituit commodum transitum parari vides ad narrationem sequentem. Et intellexisse poetam utrumque veri fit simillimum e versu 527 [vulg.] paulo antecedente et e v. 536 [vulg.] prope

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of human knowledge in 797,885 volumes

Instant access $8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ἀφήρπασεν iam ante me requirebat Wiel p. 32, cuius haec est nota: »Praeterea nescio an sententiarum nexus in sequente versu *ἁφαρπάσαι* scribi iubeat, pendens a praecedente *κέλετο*, et similiter in v. 548 *ἀμφιβαλόνθ' ἅρπην*. Id olim scriptum fuisse vel *ἀλλά* particula indicare videtur, pro qua, ut nunc ea verba leguntur, *καί βα* expectamus; suadet etiam *ἀφάρπασεν*, quod sine augmento poni neque memini, et diligentissime praecipue sepulcralia Anthologiae epigrammata pervestigando saepissime inveni *ἀφήρπασεν*, illius autem formae ne unum quidem exemplum. Accedit quod brevi antea v. 537 poeta Gorgonem a Perseo necatam esse iam narravit«. Immo commemoravit tantum. Wielium secutus est Seidenadel. — 553 *ἦκα* B P Pal. V a i f; *ἐξόπισθεν* A, *ἐξόπισθε* M P Pal. V a i f, *ἐξ ὄπισθεν* B; *προῖ δούσης* a i f. — 554 *ἅρπην* P a i f; *λευκανίησι* A, *λευκανίῃσιν* tacite Herm. — 556 *μολῆν* a. — 557 *ἕπλτ'* B; *ἐναιρομένοις* A et Herm. ex Tyrwhitti coni., *ἐναιρομένης* rell. codd. et edd. — 558 *φόνῳ* A. — 559 *εἰσχόχε* Pal. V, uterque cum corruptelae signo in marg.; *λῦθρον* B P Pal. V. — 559 *θαλάσσῃ* A M et *θαλάσσῃ* coniecerunt Tyrwh., Slothouwer in Act. Soc. Trai. vol. III p. 161; *θαλάσσης* rell. codd. et edd., quod A libri lectionis ignarus defendit Wiel p. 37 rariorem in eo genetivi usum agnoscens, quo dativi quodammodo vice fungi videtur. — 561 *βοτάνεσσιν* B, *βοτάνεσσι* P a i f, *βοτάνεσι* Pal., *βοτάνεσσιν* V, *βοτάναισι* M Steph. et rell. edd. ante Herm., qui *βοτάνῃσιν* scripsit. Et *βοτάνῃσιν* iam A. — 562 *δ' ὄγε δίνῃσιν* A, *δ' ὄγε δίναισιν* M, *δ' ὄγε δίνῃσιν* B P Pal. V a i f, *δ' ὅγ' ἐν δίνῃσιν* edd. post Steph. — *ἀναψύχεσχε* A M et Herm. ex coni., *ἀνεψύχεσχε* rell. codd. et edd. (*ἀνεστύχεσχε* i f.); *θαλάσσης* codd. et edd. ante Herm., qui omissum in vulgata lectione pronomen *ἕ* vel simile quid requirens, *θαλάσσης* utpote aut ex interpretatione aut ex aberratione ad v. 559 ortum eiecit et pro eo *φίλον χῆρ* posuit. »Verisimilius quidem scripsisset *ἀναψύχεσχε παλαγμόν*; sed omnem correctionem perperam fieri eo elucet, quod *ἀναψύχω* etiam reviviscendi et se reficiendi notionem habet, ut Opp. Hal. V 623 *προτέροιο δ' ἀναψύξωσι πόνοιο*. Nic. Ther. 313, aliisque locis non paucis«. Wiel p. 32 quem secutus est Seidenadel. Apud Nicandrum nunc quidem rectius *ἀποψύχοντα* editur, sed alia exempla minime dubia leguntur in novissima Thesauri Stephaniani editione. — 564 *διενόμενοι* V; *χορέσσαντο* B P Pal. V a i f. — 564. 565 *διαινόμενοι — θάμνοι* om. A in lacuna. — 565 *οἱ βὰ* a i f. — 566 *σφίν τ'* M, *σφιν* omnes rell. codd. et edd. ante Herm., qui *σφίσιν* recepit, Tyrwhitti, Musgravii et Schraderi (in Em. Praef. p. VII) coniecturam. — 567 *λῦθρον* B; *θοαὶ* pro *θάμνοις* ex superiore versu irrepsit in A. — *περὶ πήγνυον* coni. Tyrwh., aut repetitio *τοῦ πήγνυον* in versu sequente mollior evadat«. »De *περιπήγνυον* nondum assentior Tyrwhitto, qui videam similiter dixisse Euripidem in Bacchis 1053. *λαβὼν γὰρ ἐλάτης οὐράνιον ἄκρον κλάδον, κατῆ-*

γεν, ἦγεν, ἦγεν εἰς μέλαν πέδον. In Euripide hoc minus de corrupta lectione cogitandum puto, quod, etsi variata oratione, eandem dictionis figuram imitatus est Nonnus XLVI 152. p. 1188, 17 *ἀκρότατον δὲ κόρυμβον ἀφειδέϊ χειρὶ πιέζων εἰς πέδον, εἰς πέδον εἶλκε*, in eiusdem fabulae expositione. Haec ratio loquendi frequens in Germanica lingua est«. Herm. *αὔραι* A et Herm. ex Tyrwhitti, Musgravii, Schraderi (l. l.) et Bernardi (in vita Reiskii p. 409) coniectura, *ὦραι* B M Pal. *a* Steph. et rell. edd. ante Herm., *ὥραι* P V, *ὧραι* i f. — 568 *πήγνυντο δ' ὥστε* A, *πήγνυον δ' ὅστε* codd. dett. a i f, *πήγνυον ὥστε* Steph. et rell. edd.; scripsi *πήγνυτο δ' ὅστε*, scl. cruor ille, quem aurae ramis circumpingebant. — 568 *παγχυλίθου*, P a i f; *στερεὸν* Pal. V. — 569 *οὐδ' ἑτεὴν* A, *οὐδ' ἔτην* M, *οὐδέ τ' ἔην* rell., *οὐδ' ἔτ' ἔην* scripsi. — 570 *ὄλεσε* B Pal. V, *ὄλεσεν* rell., etiam Herm., qui in adnot. crit. »*ὄλεσεν* vulgo« affert, quasi aliud quid in textu dedisset. — 571 *οὐλομένης* codd. et edd. ante Herm., qui *ἀλυμένης* scripsit; *ὤλεσεν* omnes, idem ex »vulgata« affert Herm. in adnot. crit. — 572 *χροιὴν* A, ut coni. Gesn. et vertendo expressit Eschenb. (colorem), probavit Tyrwh. et Herm., qui tamen *χροίην* dedit errore, quem retinuit ed. Weigeliana et Tauchnitziana; *χρονίην* rell. codd. et edd. — 573 *ἀφασίῃ* A, *ἀφασίῃ* V; *ἤρωα* B; *λάβεν* tacite Herm.; *ἐνίησε* P et edd. ante Herm., qui tacite corr. — 575 *ὀμβριμοπάτρη* A V, fort. recte, *ὁμβριμοπαπάτρη* B. — 576 comma, quod in edd. male post *ἄφυτον* erat, recte post *θῆκε δ'* posuit ab Hermanno secutus Tyrwh. qui etiam post *πέλοιτο* interpunxit. — 577 *χουράλιον* Herm. ex Tyrwhitti coni., *χουραλίου* codd. et rell. edd.; *ἀλλάσεσθαι* A. — 578 *ἓν* tacite Herm.; *ἀγελείην* B ante corr. — 579 *φῦλλα* codd. dett. a i f; *φυλασέμεναι* Pal.; *ἐς* A, ut coni. Wiel p. 33, *εἰς* codd. dett. et edd. — *δῆριν* A, *φύσιν* codd. dett. (*φυσιν* B) a i f, *φῦσιν* Steph. Eschenb. Gesn., *φύξιν* Bernardi coniecturam (ad Synes. de Febr. p. 95) probaverunt Gesn. Tyrwh. Herm. Improbavit Wiel p. 33: »Vel interpretandi necessitas, qua *φύξις* quamvis profectionem significare vult, satis indicare poterat in illa mutatione non acquiescendum esse. Neque de quovis itinere hic agi demonstrat epitheton *χρυσερήν*, tum proxime subsequentis versus verba *ἢ δολιχὴν ἕρπων ἐς ἀταρπιτόν*; denique quum quatuor versibus 576—579 [vulg.] ii versus quatuor qui proxime praecedunt tamquam paraphrasi quadam illustrentur, eum de quo agitur, his verbis redditum videmus *καὶ γὰρ Ἐνυαλίοιο θοὸν δόρυ μαινομένοιο.* Unde quid clarius quam poetam de pugna loqui? Scribe igitur *χρυσερὴν ἐς ἄμυξιν ἰόντα* . . . cf. Orph. Argon. *Ἡρακλέος περίφημον ἄμυξινα*. Quae probavit Seidenadel. lisdem argumentis Bernardi *φύξιν* improbavi, A libri *δῆριν* commendavi in Epist. p. 16. — 580 *ἤ* A, et Herm. ex Tyrwhitti coni., *ἦν* rell. codd. et edd.; *ἀταρπητὸν* B, *ἀταρπητὸν* V — *ἔχει* A, *ἔχοι* codd.

dett. et edd. — 581 *περάαν* B M P Pal. V, *περάᾳν* a i f, *περάᾳ* Steph. et rell. edd. ante Herm., *περάων* coni. Tyrwh., *περόων* A et Herm.; *ἅλα* P a; *ἐϋσέλμῳ* codd. omnes (*ἐϋσέλμω* A) a i f. — 582 *μενομένοιο* V, *μενομένοιο* B Pal. — 583 *χόλον ἀνδρϊφόνον* A, *χόλον ἀνδροφόνον* dett. codd. et edd. ante Herm. »Lege, transpositis litteris *καὶ λόχον ἀνδροφόνον φεύγειν ἀπὸ ληϊστήρων*. *λόχος* proprie dicitur de latronibus. Vide Cl. Valckenarium ad Bion. Carm. 15«. Ruhnk. in Bibl. Crit. VIII p. 94. *ἀνδροφόνων* coni. Bernard in vita Reiskii p. 409; *λόχον ἀνδροφόνων* recepit Herm., recte, puto, ut in epico; licet ad vulgatam scripturam tuendam non inepte conferri possint ea quae simillima de Memnonio lapide dixit Damigeron: »Hunc autem lapidem usus omnia superabis quae dico et omnes iras effugies, et naufragio facto enatabis et contempnes Neptunum maris«. *ἄπο* A, *ἀπὸ* codd. dett. et edd. »Praepositionum laxiorem et paene abundantem qualem recentiores sibi permittunt usum« etiam in *λόχον φεύγειν ἀπὸ ληϊστήρων* cognoscere sibi videbatur Wiel p. 14, male. — 584 *κωκύμενον* coni. Perdr. — 585 *ὀπάσσει* A et Eschenb. in versione: dabit, *ὀπάσσαι* codd. dett. et edd.; *θνητοῖσι* B. — 586 *γλυκὴν δ'* A Pal. V, *γλικὺν δ'* B P a i f, *δεινὴν δ'* M, *γλαυκὴν δ'* Steph. et rell. edd.; *ἐγρεκύδιμον* B P Pal. V a i f; — *ἀτέρβεα* P Pal. V a i f, *ἀτέβεα* B, *ἀτάρβεα* coni. Perdr. — 587 *κικλήσκουσιν* [P] edd. — 588 *κατὰ δέσμοι* B. — 589 *ἀγναμπτοῖσι* ex *ἀγνάμπτοισι* B; *ἐρρνύσι* ante *ἐρ.* deletum in B, qui ante corr. *ἐρυνύσι* habuit; *πάγχι* P Pal. a i f; *μέλλουσαι* Pal. — 590 *μίσος* codd. dett. a i f et Dinner p. 502, qui addit: »sed rectius fortasse legemus *μύσος*, piaculum«. Gesner, cum dubitaverit, an commode dicatur aliquis occultare, quod se habere nesciat, *κεῦθον* coni. passivo sensu; sed hoc tragicorum est, non epicorum, ut recte observat Wiel p. 25; *σπεύδων* pro *κεύθων* coni. Bernard ad Synes. de Febrib. p 95. Haesisse hic viros doctos miratus est Herm. »Certe in verbis nihil est impeditum, modo ne *οἰχοφθόρον* adiectivi loco cum *μύσος* iungatur, sed pro *οἰχοφθόρουν* acceptum cum *ἐνόησεν*. Sed sententia habet nescio quid impediti. Qui enim piaculo commisso quantae id sibi noxae sit ne cognoverit quidem, quid ei opus est averrunco? at opus est si scelus contractum celans nondum luit. Itaque primum *ἤγνευσεν* scribendum esse suspicabar, sed id ut trisyllabum in versus spondaici exitu contra morem poetae est; nunc propono *οὔκετ'* [sic] *ἔτισεν*«. Wiel p. 25, qui totum locum male intellexit, itemque *οἰχοφθόρον* male pro *οἰχοφθόρουν* dictum esse putavit. Qui piaculum a se commissum esse novit, is numina expiare potest; qui autem ne novit quidem peccatum suum, is deos iratos placare omnino non potest, nisi quis coralii ope ei subvenerit. Hoc poetam dicere voluisse puto. — 591 *ἐπὶ σφίσιν* vulgo, quod correxi; *ἐπ' ἀοῖδας* B, *ἐπ' ἀοιδάς* V. — 592 *ἀλλήλοισιν* P ante corr., a i f; *τελέουσιν* A, ut coniecerunt Gesner, Ber-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

mile sit poetam, qum certam aliquam regionem indicare vellet, talia posuisse, unde quid voluisset ne suspicari quidem posset quisquam, tum similis quam Tyrwh. affert Alcaei locutio tam est dissimilis, ut cum hoc loco apte conferri nullo modo possit; illa enim praebet planissimam ad intellectum sententiam, hic omnino nullam«. Quare p. 20 Wiel *κεῖνο πολὺ πρώτιστον ἀνευρὼν Ἐσπερίηθεν* coni. collata simili huius carminis locutione v. 695 *σήματ' ἐμεῖο πορόντος ἀνευρὼν Ἀσσυρίηθεν Χρυσοῦ τιμήεντος ἀρείονα δεῦρο κόμισσεν*, simulque monens Gorgonem *Ἄτλαντος νεάτοισιν ὑπὸ χρημνοῖσι δαμῆναι*, deinde ex cruore ortum esse coralium. Tum pergit: »Quodsi tenueris sub Atlantis radicibus virginem caesam esse, iam vides quo res evadat; etenim *Ἐσπερίας* nomine praeter Italiam latiore ambitu regiones occidentales significari constat, Hesperidum sedes ad Oceanum et Atlantem ponuntur; *Ἔσπερος* Atlantis esse frater perhibetur ..... Vitium autem ex solita de stellarum ortu locutione originem duxisse credibile est. cf. Maneth. 3, 49 *Ἄρης δ' ἀντολίηθεν ἀνερχόμενος*. 6. 89 *ἦν δ' Ἄρης περάτηθεν ἀνέρχητ'*. 6, 60 *περάτηθεν ἀθρεομένους*«. Me ut vulgatam retineam moverunt et eiusdem locutionis exempla a Wielio modo allata et vv. 1. 2 *δῶρον ἀλεξικάκοιο Διὸς θνητοῖσιν ὀπάσσαι Κεκλόμενος Μαίης ἐριούνιος ἦλθε κομίζων*. Inter dona, quae Mercurius ex superiore regione nobis opposita veniens (*ἀνερχόμενος περάτηθεν*) mortalibus tradiderit, coralium primarium locum obtinuisse hoc nostro versu edocemur. — 608 *δὲ* ante corr. B; *πινέμεναι αἰεί* M. — 609 *μίμνεο* B, *μίμνεο* V; *πευκεδανῆς* A, *πευκεδανοῦ* codd. dett. et edd. Post v. 609 titulus *ἀχάτης* in M P et edd. ante Tyrwh., qui titulum omisit cum A; *περὶ ἀχάτου* B Pal. V. »Lapidem eum hic memorari, qui a Plinio sardachates dicatur, notavit Schneiderus. Plinii locus est XXXVII. 54. Ibi etiam cum aliis iaspachates est«. Herm. — 610 *πίνε* B Pal. V, *πινε* a; *μετ' ἀκρήτοιο βρόμοιο* codd. aif, corr. Steph. — 613 *ἓν γὰρ οὐ δήεις* A. »Pro *δήεις* malim ubique *δήοις* legere; illud tamen ita frequens esse video, ut tanto minus aliquid audeam«. Gesn. *δρώων* V; *θαλάπιν* B; *θασπιν* A. — 614 *σμαράγδον* (sic) coni. Perdr. et *σμάραγδον* A, quod ob A libri auctoritatem recipiendum esse contendi in Epist. p. 17, perperam, licet in fine quinti pedis omnem correptionem aliquanto minus offensionis habere observaverit Lehrs Quaest. Epp. p. 315, ubi ex Oppiani Halieuticis plura similis correptionis exempla citantur. — 614 *σάρδια θ'* A. — 615 *ἐν* codd. et edd. ante Herm., qui tacite *ἓν* scripsit. *ἔνθ' ὄγε* scribendum esse vix dubitavit Gesner, *ἐν* pro *ἐν αὐτοῖς* elliptice ut saepe apud Homerum dictum esse ratus nihil mutandum esse censuit Tyrwh.; *μιλτοπάρηος* A; *αὐτῷ* A. — »Chalcitin et melitin Plinii huc spectare putat Schneiderus. Locus Plinii in quo hos lapides a colore nominatos refert, est XXXVII 73. Sed de priore saltem lapide dubitare licet, quum in Achaten non expetant, quae alibi de eo praedicat Plinius

ut XXXIV 2. 29. XXXV 52c. Herm. — ἄταρ B; ἐαρωτρεφέως B, ἐαρτρεφέος P Pal.V a i f. — 617 ἀλλ' οὗτος citat Salmas. ad Solin. p. 95. οἷος B; εἰ καί μιν A; εὕροις codd. et edd. ante Herm. — 618 ἀμαιμαχέτεω B P Pal.V a i f; δράκοντος pro λέοντος citat Salmas. l. c. ex codice a nostris diverso, ut putat Gesner, ex lapsu memoriae, ut rectius observavit Tyrwh. Hoc memoriae errore deceptus Salmas. l. c. nostrum pugnare dixit cum Plinii loco: »Leoninae pelli similes achatae habere potentiam contra serpentes dicuntur«. — 619 τῶ A; λεοντοδέρην A, ut coniecerunt Tyrwh. et Musgr., recepit Herm., λεοντοσέρην rell. codd. et edd. ad quam formam explicandam σερίς· σειρά attulit Salmas. l. l. — 620 ἤνδανεν codd. omnes et a i f; ἡμηθέοισι P; κατάστικτον A M, quod tacite scripsit Salmas. l l., unde recepit iam Tyrwh., κατάστικτος rell.; σπιλάδεσσιν tacite Herm. — 621 πυρσαῖσιν A P Pal. et edd. ante Herm., πυρσαῖσι B M V, πυρσῇσιν Herm. — 622 τοῦ δ' B; σκορπείην A M et Herm., σκορπίην rell. codd. et edd. (σικορπίην i f). — 623 ἕλκει A; κελέῳ B; λυγρῷ A. — 624 ἤ μιν ἐπιπάσσειν A B M P, V post corr., et edd. ante Herm., ἤ μιν ἐπὶ πάσσειν Pal., V ante corr. »Μίν molestum est, praegresso τόν. [Non magis quam χουράλιον v. 607 praegresso κεῖνο, cfr. etiam Baumeisterum ad Hymn. Hom. IV v. 256] Ἐπιπάσσειν autem etiam metro repugnat: Μίν hic ut alibi ex οἵ ortum erat. Exempla dabit index. Supra v. 338 [vulg.] καί μιν ἐφ' ἕλκεϊ πάσσει. Herm. qui ἤ ἔπι οἵ πάσσειν scripsit, probante Wielio p. 8. ἤ μιν ἐπιπλάσσειν scripsi ex epitoma (ἤ καὶ ἐπιπλάσσῃ μάλιστα συγχόψας) et Damigerone (»sed qui similem habet colorem pelli leonis valet ad scorpionis morsum, alligatus enim vel illinitus cum aqua statim tollit dolorem et viperarum morsus curat«). — ἀπό A, ἀπὸ B Pal. et edd. ante Herm., ἀπο MP, ἄπο [V?] Herm. tacite — ἀνῖαι scripsi, ἀνίαι codd. et edd. — 625 δυνήσεαι Musgr. Herm., δυνήσεται codd. et rell. edd. — 626 θέλξιος B, θέλξεις P, θέλξοις rell. dett. — 627 ὅσσα A Pal.V, ὅσα B, ἄσσα [rell. codd.] et edd.; αἰτησείας B; ἀφίξιαι B, ἀφίξεαι V. — 628 νούσω A. — 629 σφετέρησι A; κατάσχῃ dedi ex A, qui κατάσχῃ habet, κατάσχοι rell. codd. et edd.; χείρεσι B P Pal. — 630—632. 630 δίζεσθ' οὗτοι τόνγε A B P Pal.V Steph. et rell. edd., ante Herm.; idem, sed οὗτοι, a i f; δίζεσθαι οὗτοι τόνδε M; ἀρνήσηται A, ἀρνήσοιτο codd. et edd. ante Herm., qui ἀρνήσαιτο scripsit. — 631 »Τοῦτο δηλονότι παρὰ σεαυτοῦ νοεῖς εἰ πέπρωται αὐτῷ θανεῖν, πάντως ἀποθανεῖται« Moschi schol. ubi εἰπὲ πρώτον (non εἶπε πρῶτον) et πάντας P; Tyrwh. corr., nisi quod εἰ πέπρωτο edidit. ἀλλ' ἃ νοεῖς A, ἀλλὰ νοεῖς codd. dett. (νόεις V) et edd. ante Herm.; τεῆσιν A. — οὔνεκεν αὐτῶν A, οὕνεκεν ὅττω M cum glossa ὧ τινι, οὕνεκεν αὐτῷ rell. codd. et edd.; ἑνί B. — 632 ῥῆξαι B, ῥῆξε V; λῖνον B; τὸ δὲ κ' ἔρδεται (sic) A, τῷ (τῶ) δ' ἔρχεται rell. codd. et edd., nisi quod coniunctim τῷδ' scripserunt Steph. et edd. ante Herm.; ἦμαρ B.

— vv. 630—632 graviter corruptos esse omnes fatentur. ἡνέκα pro οὔνεκεν in v. 631 coni. Gesner; Tyrwh. locum sic constituit: *Εἰ Ζεὺς οὗτοι τόν γε βιωσέμεν ἀρνήσατο. Ἀλλὰ νοεῖς σὺ τεῇσιν ἐνὶ φρεσίν, οὔνεκεν εἴ τῳ ῥῆξε λίνον Κλωθώ, τῷδ' ἔρχεται ὕστατον ἦμαρ.* »Nisi quidem Iupiter illum vivere negabit. Sed nosti tu in animo tuo, quod si cui ruperit filum Clotho, huic venit ultima dies«. Haec Tyrwh. — εἰ *Ζεὺς οὐ τοῖόν γε βιωσέμεν ἀρήσοιτο*, vel contrario sensu *ἀρνήσοιτο*, vel οἰζύς τ' — *ὅττε κεν αὐτῷ* coni. Musgr. Improbavit haec Herm. et ob soloecum εἰ οὐ in Tyrwhitti pariter ac Musgravii emendatione, et quod pro *ἀλλὰ νοεῖς σὺ τεῇσιν ἐνὶ φρεσίν* conveniebat dicere *καὶ νοέεις γὰρ σῇσιν ἐνὶ φρεσίν*, cuius loco rursus Wiel p. 17 auctori *καί ῥα νοεῖς σὺ τεῇσιν ἐνὶ φρεσίν* tribuendum fuisse dixit, »quum hic scriptor thesim secundi spondei positione productam raro admiserit«. Neque ex Moschi scholio Tyrwhitti emendationem *εἴ τῳ* firmari posse Herm. credidit, Moschi enim scholion »non minus in vulgatam quadrat, si quidem sensum huius loci non singula verba interpretari scholiastes voluit. Nam quae poeta dicit, eadem sunt: *νόει, οὔνεκεν αὐτῷ ῥῆξε λίνον Κλωθώ· τῷ δ'* (i. e. *ᾧ ῥῆξε λίνον Κλωθώ*) *ἔρχεται ὕστατον ἦμαρ*. Herm. ipse *Εἰ δὲ Ζεύς τοι τόνγε β. ἀρν. ἀλλὰ νόει σὺ τ. ἐ. φρ. οὔνεκεν αὐτῷ ῥῆξε λίνον Κλωθώ· τῷ δ' ἔρχεται ὕστατον ἦμαρ* scripsit, quod vertit: »Quod si hunc tibi negarit vivere deus at tu reputa filum ei rupisse Clotho: huic vero supremam adesse diem«, atque et cum praecedentibus et cum illis, quae postea dicuntur, *εἰ δὲ πυριφλεγέθων* aptissime cohaerere dixit. In Hermanni emendatione acquieverunt Bernhardy et Seidenadel, nisi quod ille *εἰ δὲ θεός* (in Hist. litt. gr. II p. 361), hic autem (p. 8) *εἰ δὲ λίθος* pro *εἰ δὲ Ζεύς* coniecit. Improbavit eam Wiel p. 17 ob ratiocinationis quae in ea inest debilitatem: »Sententiarum enim series existit haec: Achates medetur aegrotantibus; si autem deus negaverit eos vivere, achates ei non medebitur; medetur autem febribus qualibuscunque. Quod quidem perinde est dictum, ac si deorum potestas in eos qui febribus laborant nulla sit, sed febres vel contra deorum voluntatem achatae ope pelli possint. Quae ratiocinandi confusa infirmitas non fugit Bernhardyi acumen, qui ... iure eam perstrinxit, sed immerito, puto, poetae imputavit, a quo quid scriptum fuerit ne sciamus quidem; quin imo haec ipsa sententiarum perturbatio postulare videtur, ne locum qualis nunc legitur a poeta esse existimemus«. Sed cum ex iis quae ad sequentes versus afferam, eluceat inde a v. 635 non amplius de achate leontodere, sed de antiachate agi, cadit solum confusae ratiocinandi infirmitatis argumentum, quod contra Hermanni coniecturam afferi poterat; eam ergo recepi, reposito etiam ex A *ἀρνήσηται* et, licet dubitanter, *τὸ δέ κ' ἔρχεται*. Wiel p. 18 sic pergit: »Atque quum ceteros lapides non ad omne morborum genus valere enarret, id ne de achate quidem eum contendere velle par est: quid igitur, si hanc sen-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of human knowledge in 797,885 volumes

Instant access $8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

negat auctor in v. 642, aperte pugnet cum iis, quae in vv. 621 sqq. de eodem achate dixit, de haematite agi inde a v. 642 suspicatus est Gesner. Paulo melius Tyrwh. *ἀχάτην ἀμύμονα* de quo nunc loquatur, diversum esse ab achate *λεοντοδέρῃ* de quo solo supra egerit, statuit. Contra quem iam in Epist. p 17 monui, de achate qui *ἀμύμων* dictus sit, nihil innotuisse, neque aliter epitheti ornantis officio *ἀμύμων* hoc loco fungi videri atque *ἐσθλός* de eodem achate in v. 611 usurpatum. Ibidem ex A libri scriptura *ἄντι' ἀχάτου* scribendum esse conieci *ἀντιαχάτου*, idque Plinii loco firmavi, (N. H. XXXVII, 10, 139) ubi nunc quidem sane »vocatur enim iaspachates, cerachates, zmaragdachates, haemachates, leucachates, dendrachates ... aethachates, quae, cum uritur, murram redolet, coralloachates« editur, sed aethachates nihil est nisi mera Ianii coniectura vel potius interpolatio pro eo quod plurimi libri et edd. habent antachates (anthacates antiquissimus Bambergensis), pro quo Sillig aeque male ex uno codice recentiore (Paris. 6797 saec. XIII) autachates invexit. Plinio antachates, cuius *ἀντιαχάτης* non nisi poetica forma est, reddendum esse dixi iam in Epist. p. 17 (ubi tamen calami vel typothetae errore male antiachates, non antachates excusum est). Postea ex Socratis et Dionysii libello *περὶ λίθων*, quem ineditum in codice bibliothecae Vaticanae legi, coniecturam meam magis etiam firmare licuit, in eo enim ex Damigerone puto transsumpta de antachate haec leguntur: *λίθος ἀνταχάτης· ἔστι μὲν πολλῷ διαφερώτερος τῷ εἴδει τοῦ ἀχάτου. τῇ δὲ δυνάμει χράτιστος. οὗτος ὁ λίθος. τριταῖον τε καὶ τεταρταῖον καὶ πᾶσαν ἄλλην περίοδον νόσου ἰᾶται. γίνεται δὲ οὕτως. τρίψας ὑποθυμία εἰς διαπύρους ἄνθρακας. ὡς ἀντιλιβανωτοῦ· οὐκ ἄγαν δὲ λεπτὸν θυμιᾶται· ὡς ἂν ἐπιπλείονας ὥρας μείνας ἐλκυσθῇ διὰ τῶν αἰσθήσεων. καὶ οὕτως ἀπαλάσσεται περὶ* (deest reliqua pars libelli in codice mutilo)· — 638 *οὔτις* codd. et edd. ante Herm., qui Tyrwhitti, Musgravii et Slothouweri (in Act. Soc. Trai. III p. 161) coniecturam, *οὗτος* recepit. — *προτέρων* codd., *πυρετῶν π. φ.* coni. Slothouwer l. l. quod significare vult omnes febres domat, ut Graeci dicunt *ἥσσων ἔρωτος* etc.; recte probavit Wiel p. 18, cum Hermanni lectio hunc praebeat sensum: »Achatae ope febres pelle; hic enim prioribus lapidibus multo melior; quod inde cognosces, quod, si eum in carnes dum in lebete coquuntur inieceris, omnes intus carnes brevi colliquefient«. Sed quid, contra affert Wiel, carnium cocturae et dissolutioni cum febribus pellendis commune? — *σῦμα* aif, *σήμα* (sic) coni. Perdr. — 639 *τώπερ* Pal. P V. — 640 *χεράεσσι* A et Epitomator, *χρεάεσσι* rell. codd. et edd. In vulgata lectione primus offendit Wiel, p. 18. 19: »porro quid mirum carnes igne coctas liquefieri, quum id potius mirum esset, eas iniecto lapide non dissolvi ..... in v. 635 [vulg.] *πήγνυται* scribendum erit pro *τήκεται* quod quam ineptum esset nemo vidit. Sic demum intelligitur quid sibi velit illud *γὰρ*; inde etiam, cur poeta tam mirum ad vires lapidis demonstrandas adhi-

buerit argumentum. Etenim Graecorum *πυρετὸς* sicut Latinorum febris vocabulum a fervendi notione ductum; achates autem omni fervori inimicus adeo vi sua plus valet, ut et febres pellat et carnes igni impositas non modo liquescere non sinat, sed imo congelet eas et coagulet.« Nimis haec arguta; mirarique licet Wielium alicui persuadere voluisse carnes igni superpositas liquefieri posse Optimam A libri lectionem recepi Seidenadel Wielium secutus est. — 640 *μέσω* codd. dett. aif; *ἐφομένοισιν* tacite Herm. — 641 *ἀνάσχεσθαι* B. Post hunc versum novum caput incipit in M P Pal. V; titulum om. codd. Tyrwh. Herm., *ἔτι περὶ αὐτοῦ* edd. ante Gesn., qui caput *αἱματίτης* inscripsit; vide ad v. 637. — 642 *τὸν ἀχάτην* glossa supra *τόνδε* scripta extat in B Pal. V; *τόνδε πρὸς ἑρπ.* A, ut coni. Gesner, *τόνδε γε ἑρπ.* codd. dett. et edd. ante Tyrwh., qui Stephani coniecturam *τόνδε γ' ἐφ' ἑρπ.* recepit. *Οὐ μέντοι πᾶν τόνδε γ' ἐς ἑρπετά* mire coni. Musgr; *ἕρπετα* B ex *ἕρπεται*. — 643 *ζάθεον λίθον* pro *χατέοντί τοι* coni. Wiel, qui in versu caesura quarti pedis trochaica instructo utramque quarti pedis thesim ex monosyllabis constare debere docet; sed vide ad v. 295. — 644 *βάλλεο μῦθον* A, *βάλλεο σῆσιν* B P V et edd. ante Herm. ex recordatione locorum Homericorum, *βάλεο σῆσιν* Pal., *βάλλεο σῇσιν* [M] et Herm. tacite. — 646 *ὠμοστῆρος* B; *παλάμῃσι* A. — 647 *δηωθεὶς* A; *ἔλλιξεν* A, *ἐλέλιξεν* M cum glossa *ἐστράφη*, *ἔλεξεν* B V, *ἔλιξεν* P Pal., *ἔλιυξεν* a i f., corr. Steph. — 648 *δίης* A et ex coni. Herm., qui addit: »Caeterum nemo non videt vel ex Homero scribendum fuisse *αἰθέρος ἐκ δίης*, et, nisi fallor, fuit qui ita hic corrigeret«, *δίνης* rell. codd. et edd. — *οὔδας δὲ* A M P Pal., *οὐδὰς δέ* B a i f. — 649 *πολύτρωχον* A, *πολύτριχον* rell. codd. et edd., quod pro nigro dictum esse voluit Gesn. conferens Apocalypseos locum 6, 12 *καὶ ὁ ἥλιος ἐγένετο μέλας ὡς σάκκος τρίχινος*. — *ἀμφιπετάσας* A. — 650 *ἐὸν* B; *τεύξοι* A M, *τεύξει* B P Pal. V a i f; *τεύξαι* scripsi, et in versu sequente *ναίοι* retinui, cfr. ad v. 3. — *μήδ'* (non *μηδ'*) codd., quod ex P enotatum probaverunt Tyrwh. Herm, *μήν δ'* a i f, *θήν δ'* Steph. et rell. edd., *δήν* coni. Gesner. — 651 *ἀνιάσας* V; *χρένος* B; *ναίοι* A M, quod retinui, *ναίει* B P Pal. V a i f, *ναίῃ* Steph. et rell. — 652 *δή ῥα τότ' ἀμβρ.* A, *δὴ τότ' ἀμβρ* B P Pal. V a i f, *δὴ τότε ἀμβρ.* rell. edd. ante Herm., *δὴ τότε γ' ἀμβρ.* M. »Perinde est utrum *τότε γ'* an *τότ' ἀπ' ἀμβροσίοιο* scribatur. Hoc praeferenti favere videtur Aldinae *τότ'*.« Herm., qui *δὴ τότ' ἀπ'* scripsit. — 653 *ὠτηλῆθεν* Pal.; *ἀνὰ* pro *ἐπὶ* M; *ἐπὶ ποαφερὴν ἀθάμιγγες* P in textu, sed idem in marg.: *τραφερὴν βαθάμιγγες*. — 655 *ἀλλύσθαι* B ante corr.; *μοῖρα* B. — 656 *γαίῃ* A; *σῶον* B. — 657 *μεινέμεν οὖν* codd. (sed *μιμνέμεν* M) a i f, corr. Steph.; *αὖον δε* A; *πυρίγληνοι* A et Herm. ex Tyrwhitti coni., *περίγληνοι* rell. codd. (*περίγληνος* V, *περὶ γληνοὶ* B) et edd. (lucidi vertit Eschenb.). — 658 *ἠελίου* B; *κεν* add. in marg. P; *ἐρίσειε* Herm. tacite. — 659 *λάαν* A; *χερσὶ* P; *ἔχει γε μὲν* dedi ex A, in quo

ἔχει γέ μεν est; ἔχει δέ μιν rell. codd. et edd. ante Herm. »μιν opinor in hoc loco ferri nequit. Poeta fortasse dedit ἔχει δὲ μὲν, habet autem sane sanguinem concretum.« Tyrwh. »At δὲ μὲν non magis quam μὶν hoc loco ferri potest. Itaque ἔχοι δέ κεν reposui. Κὲν et μὶν quum alibi, tum mox v. 658 [vulg.] permutantur, in quem versum, quae hic legi debebant, ἔχοι et κέν irrepserunt.« Herm. — αἶμα B. — 660 ἦν Herm. tacite; οἱ A, δὴ codd. dett. et edd.; ἐτήτυμον A, ἐτήτυμος codd. dett. et edd. (ἐτήτ. M); αἵματος ἐστίν codd. (ἐστί M) aif. — 661 ἄτρεκες B. — 662 γίγνεται A et Herm. ex coni., γίνεται rell. codd. et edd., cfr. ad v. 519. — λάας A; ἔπ' V, ἐτ' aif. — 663 δ' ὡς ἐπέοικε codd. (-οικεν V) et edd. ante Herm. »Vulgata lectio ἀχήρατα δ' ὡς ἐπέοικεν, φάρμαχ' ἔχει· νημερτές, et quae sequuntur non solum male nexa habet membra sed etiam frigido isto additamento, ὡς ἐπέοικεν laborat« Herm., quare δ' οὔνεχ' ἔοικεν scripsit, quod recepi, nisi quod ἔοικε praetuli. — 664 ἔχει A M Steph. et rell. edd. ante Herm., ἔχοι rell. codd. dett. aif, ἔχειν Herm. — μιν Herm., κεν codd. et rell. edd. — 665 καλέουσιν codd., κλείουσι coni. O. Schneider in Nicandreorum praef. p. 128, probavit Wiel p. 28. — ἀφικέεσθαι A. — 666 »οὔτε νέαν ὀϊζύν, ἤγουν ταλαιπωρίαν καὶ ἀρρωστίαν, ἀφίησι τοῖς ἀνθρώποις ἐπελθεῖν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τὴν παλαιὰν ἀποκωλύει ὁ τοιοῦτος λίθος.« Schol. Moschi. — ὅγε ante corr. B; θνητοῖσι V. — 667 ποτὶ A, προτὶ rell. codd. et edd. »Hiatus in verbis προτὶ ὅσσε ortus est ex Homericis προτὶ Ἴλιον, προτὶ ἄστυ, quum digamma ignotum esset recentioribus.« Herm.; ὅσσε B. — δ' A, τ' rell. codd. et edd. — 668 πινόμενος A, μιγνύμενος rell. codd. et edd., quod propter sequens κεράσας non sine iuris specie alicui magis placere posse dixi in Epist. p. 18; γλάγεω A, γλάκεος P Pal. V aif, γάλακτος B in textu, sed idem in marg.: γρ. γλάκεος. — κεράσσας B, κορέσας (scil. τὰ βλέφαρα) pro κεράσας coni. O. Schneider in Nicandr. praef. p. 128; τε codd. et edd. ante Herm, qui δὲ scripsit. — 669 ἰχῶρι om. A in lac., ἐχῶρι P aif, et lemma scholii in P, corr. etiam Perdr.; σφετέρω A. ψαφαρῷ pro σφετέρῳ »perquam inelegante« legi voluit Wiel p. 16, »nam de flore lactis coagulato agi clare indicat subsequens illud διάνας, quod nihili esset, si iam in superioribus de re per se ipsa fluida agere-tur.« Sed ipsum illud διάνας corruptum esse infra docebo. ἰχῶρ hoc loco serum lactis significare voluerunt Eschenb. et Gesner, sanguinem humanum esse vult Seidenadel in versione. Contra Demetrius Moschi: »ἰχῶρι τῷ οἷον ἀφρῷ. οἶμαι δὲ ἀντὶ τοῦ πτυέλου λαμβάνεσθαι.« (ἐχῶρι P; lemma om. V). — γλυκερὸν μελίτην δε δανάσσας A, γλυκερῷ μέλιτι δὲ (δε Pal. V, τε M) διάνας codd. dett. et edd. ante Herm., qui μέλιτι γλυκερῷ ex Tyrwhitti et Schraderi (in Emend. Praef. p. X) coniectura recepit, et ipse τε pro δὲ substituit. Idem τε extat iam in M, qui γλυκερῷ in textu omissum in marg. additum habet; βρέξας glossa est in M ad διάνας. — 670 ἐκ βλεφάρων om. A in lac.; ἀπὸ B M P Pal. edd. ante

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

»quod uno loco excepto secundam producit, sed ab adiectivo *στροβιλὸς* secunda brevi, quod ut *στροβελός*, *στροβαλός*, *στρεβλός* incurvati et arcuati notionem habet.« — 673 *γλήναισι* codd. et edd. ante Herm.; *τεῆσιν* A, *τεῆσι* B; *χυλίχεσσι* M. — 674 *ἀνέρος* A, *ἀνδρός τ'* codd. dett. et edd. omnes. Locum gravi corruptela laborare primus perspexit Wiel p. 16: »Quis enim unquam *δμιλήσας χυλίχεσσιν* de lapide intelligat poculis immixtus? deinde quum in talibus mistionibus certum aliquem liquorem indicari par sit, isque in ceteris huius carminis de re simili locis nunquam non indicetur: qualia tandem hic significantur pocula? an vini? an lactis? an mellis? quid porro in altero versu *γλήνῃσι* dativus, in altero genitivus *αἰδοίων*, uterque pariter pendens ab *ἄχος*? Denique quis ex poculis hauriat lapides eosque non tritos neque solutos? quum ut res ipsa, ita veteris artis medicae historia doceat oculorum pravis affectionibus unguenta potius quam potiones et adhibenda esse et adhibita.« Scripsit ergo

καὶ γλήνῃς ἰλλῇς [debuit certe *γλήναις ἰλλαῖς*] *καὶ*
δμιχλήσσαις χυλίδεσσιν
ἀνδρός τ' αἰδοίῳ ἄχος ἔσσεται, ὅς χ' ἐπιθῇσιν,

id est »et pupulis limis obscuratisque oculis virilibusque« etc., collato Aeschylo Prom. 145 *ἐμοῖσιν ὄσσοις δμίχλη προσῆξε πλήρης δακρύων*. »Quod quam accommodatum sit consilio poetae in aperto est. Praedicat enim versu 660 [vulg.] haematite omnem oculorum labem removeri, quod deinde in subsequentibus versibus per singulas oculorum partes accuratius exponit v. 664 [vulg.] de palpebris, v. 667 [vulg.] supra restituto de pupulis limis ..... Epitheton autem *ὀμιχλήεις* si cui minus apte de palpebris dici visum fuerit, nihil obstabit, quominus, ut in *βλέφαρα* saepe fieri videmus, ita *χυλίδες* tamquam partem pro toto intelligat oculos; aut si ne hoc quidem placuerit, legat *οἰδαλέας*, quod et ipsum a vulgata scriptura non nimium recedit. Iam vero patet quam paene necessario prior error in *χυλίχεσσι* commissus secum traxerit alterum, quo pro *ἐπιθῇσιν* scriberetur *χε πίῃσινα*. Seidenadel p. 8 qui et ipse *χυλίδεσσιν* coniecerat, vulgatum *χυλίχεσσιν* tamen defendi posse ratus est, cum in sequentibus versibus de Aiace agatur, in Sophoclis autem Aiace v. 1172 *οὔτε βαθείᾶν χυλίχων νεῖμεν ἐμοὶ τέρψιν δμιλεῖν* legatur. Ego post v. 673 aliquot versuum iacturam significavi, quod recte me fecisse probatur A libri scriptura *ἀνέρος* in deterioribus codicibus lacunae obtegendae causa perperam mutata, Damigeronis loco supra citato: »et omnem oculorum dolorem infusus cum lacte mulieris curat«, denique eo quoque, quod sic demum omnes difficultates quas Wiel in vulgata scriptura reprehendit et violentissima mutatione sanavit, removentur. Quod ad *δμιλήσας χυλίχεσσιν* attinet, lactis muliebris et haematitis mentionem cum eo coniunctam fuisse puto: »si autem in poculis lapis

haematites contritus cum lacte muliebri sociabitur etc« — 674 *πίῃσι* A M P Pal. V a i f, *πίῃσι* [B] et rell. edd. ante Herm., qui tacite *πίῃσιν* scripsit. — 676 *δῆριν θεῖναι* A, *δηριν θῆναι* codd. dett. et edd., quod probavit Scheindler (Zeitschr. f. österr. Gymn. 1879 p. 437) *δῆριν θεῖναι* meam esse coniecturam falso ratus, ne brevis syllaba in consonantem desinens in secundi pedis thesi producatur. Sed cfr. Euphor. fr 50, 2 *ἧς πέρι δῆριν θέντε* [*δῆριν ἔθεντο* coni. nonnulli] *χαλκίφραδες ἀλλήλοισιν* et Lith. v. 92 *τέρψομαι, ἤπερ χρυσόν*. — *ἀχιλλῆος* B P Pal. V. — 677 *ἐσσυμένων* A; *ἐπ' ἀρηγόνα* P V a i f; *χειρὶ* A, *χερσὶ* codd. dett. et edd. — 678 *αὐτῷ* A. — 679 *ἀθηναίη περ ἐλέπτολις* A, *ἀθηναίη περσέπτολις* codd. dett. et edd. »V. Slothouwerus in Act. Soc. Trai. III p. 161 *ἐρυσίπτολις* scribi mavult, quia scilicet Pallas sine ullo ad urbem Troiam respectu non commode *περσέπτολις* dicatur.« Herm. — 680 *παραιφαμένοισι* coni. Steph., quo non opus esse, si intellegatur: *ἀλλ' οὔ οἱ μοῖρ' ἦεν πιθέσθαι, ἐμοῦ παραιφαμένοιο*, monuit Hermann. — 681 *μιν* A, *μοι* codd. et edd. ante Herm., non male. *ἀνὴρ* A, om. codd. dett. et edd.; *ἀθέριζεν* A, *ἀθέριξεν* codd. dett. et edd.; versum in vulgatis libris mutilum sic correxit Steph.: *θεσπέσιον τόδε μοῦ* vel *τόδ' ἐμοῦ*, *θεσπέσιόν πέρ μου* Gesner, *θεσπεσίοιο λίθου* Tyrwh. dubitanter, quod recepit Herm. — 682 *ἄορ* A M P Pal. V a i f; fort. *σεῖο* coni. Eschenb. qui vertit: tuam sortem. — 683 *μελαίναν* B. — 683 *γενέμεναι* tacite Eschenb. qui vertit »amicos tuos inter Nymphas Najades versari iube«, *πενέμεναι* coniectura restituit Bernard ad Psellum de Lap. p 28 — 684 *αἱματόεντος* Pal. — 686 *λαφήρων* B; *αὐτοχασιγνήτω* A. — 688 *ὅπασα* (*π* in ras.) B; *λίθον* M; *αἰτίσαντι* B. »*Λᾶας Ὀλύμπιος* dici videtur haematites. Plinius XXXVI 37, ubi de hoc lapide exponit nihil habet de eo, quod gratos reddit homines aliis. Sed idem XXXVII 60 ita scribit de eodem lapide: Zachalias Babylonius in his libris, quos scripsit ad regem Mithridatem, humana gemmis attribuit fata: hanc non contentus oculorum et iocinerum medicina decorasse, a rege etiam aliquid petituris dedit, et litibus iudiciisque interposuit: in praeliis etiam ex ea ungi salutare pronunciavit.« Herm. — 690 *ἕκτορι πατρί τ' ἐμῷ* codd. (*πατρὶ* Pal. V, *ἐμῶ* A) et edd. ante Herm, qui »ineptam vulgatam *πρ̄ιτεμῷ* mutavit in *Πριαμίδῃ*«. — 691 *ἔχητί* a i f, *ἔχητι* B; *ἀμοιβηδὴν* A, *ἀμυιβαδὸν* codd. dett. et edd. ante Herm.; *ἀρέσασθαι* A M, Pal. ante corr., *ἀρέσασθαι* B P, Pal. post corr. et edd. ante Herm., qui *ἀμοιβήδην ἀρέσασθαι* ex Tyrwhitti et Schraderi (Praef. Emend. p. IX) coniectura recepit. — 692 *λέμενος* A; — »Plinius XXXVII. 62. De lipare hoc tantum traditur, suffita ea omnes bestias evocari. Observante Schneidero Liparaea est Marbodeo p. 607 ubi aliae edd. lipares. *Λιπαραῖον* Theophrasti de Lap. comparatum a Schwarzio cum Plinii lapide Obsidiano (XXXVI 67.) idem notavit.« Herm. — 693 in *ὤπασεν εν* ex

corr. in P; *οὔ ποτ'* B; *ἄρ* A; *αὐτῶ* A M, *αὐτῷ* P in textu, Pal. supra, V supra, *αὐτός* [B] P in marg., Pal. infra, V infra, et edd. omnes. *αὐτός* contra meliorum librorum auctoritatem retinendum duxi, ne *αὐτῷ* recepto nimis longe obiectum a verbo *κόμισσεν* desit. Praeterea Eumedes ipse, non filius eius Dolon praeco vocatur ab Homero *K* 314 *Δόλων Εὐμήδεος υἱός, κήρυκος θείοιο.* »Quod autem addit, [auctor noster] Eumeden, ad Memnonem legatum, ex Assyria lapidem Liparaeum attulisse, ipsius figmentum est.« Tyrwh. — 694 *κῆρυξ* codd. et edd. ante Herm., qui tacite *κήρυξ* scripsit. — 695 *σῆματ'* A P a i f, *σῆμάτ'* B, *σήματ'* [M Pal. V] Steph. et rell. edd.; *πορόντος* A (sed prius *o* ex *α*) et Herm. ex Tyrwhitti coni., *παρόντος* rell.; *Ἀσσυρίηθεν*, non *Ἀσσυρίηθε* codd. et edd. omnes. — 696 *κόμισσε* A M P Steph. et rell. edd. ante Herm., *κόμισε* B Pal. V a i f, *κόμισσεν* tacite Herm. — 697 *μυριά* a i f; *πολυΐδμωσι* V. — 698 *τὰ καὶ λέξω* A, *τὰ καὶ λέξω* B. — 699 *σπένδοντας* A et Herm. ex Tyrwhitti et Musgravii coniectura, *σπεύδοντας* rell. codd (*σπεύδοντα* B) et edd., quod ferri posse existimavit idem Tyrwh. — 700 *ἔστι* M. — 701 *εὐρύωπα* Pal, *εὐρύοπα* B; *κληΐζειν ὑμνοῖσιν* A, et *ὑμνοῖσιν* coni. Perdr., *κληΐζειν ὑμνοῦσιν* codd. dett. a i f; corr. Steph. — 703 *ἠφαίστοιο* A. — 704 *τήκειν ἠδείῃ* codd. a i f, quod reduxit Tyrwh. *ἡδείῃ* scribens et Schrader quoque probavit in Emend. Praef. p. LXI, *τήκειν τόν γ' ἰδίῃ* Steph. Eschenb. Gesn. — 705 *ὀδμῇ* A, *δδμῇ* a i, *οδμῇ* f; *ἄρα* om. M; *'κεῖνοι* M; *ἐσορῶτες* ante corr. B, *εἰσορῶντες* Pal. — 707 *γ' ὁρόωνται* A, in quo *γ'* particula postea tantum a prima manu addita est; *δρόωνται* codd. dett. et edd. ante Herm., *ἀρύονται* coni. Bernard ad Psellum de Lapid. p. 10 et Musgr., non male, iudice Tyrwhitto. »Facilius probarem, nisi *χηραμόθεν* ita non haberet, quo ultima syllaba recte produceretur. Quamquam hoc excusari scio, quia longius vocabulum est. Sed licebat poetae *χηραμόνων* scribere, quod vocabulum in Argonauticis est v. 1272. Quare *ῥώονται* praetuli ut coniungantur haec: *ἐφερπύζοντες ἀϋτμήν*. Schol. Aristoph. ad illud in Pluto 675. *ἐφ' ἣν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι, περισσή*, inquit, *ἡ μία ἐπί.*« Herm. Improbavit haec Wiel p. 20: »Nam sic ter repetitam vides movendi notionem eamque parum sibi constantem: nam in uno tardi motus, in altero vehementer concitati notio inest«, quod, ut in serpentibus, mirari non debebat Wiel. Quod autem hic coniecit *ῥοφόωνται*, id nunc expulsa speciosa deteriorum librorum interpolatione *ἀϋτμήν*, amplius ferri non potest. — *ἐφερπίζοντες* V; *ἅπαντες* A, *ἀϋτμήν* codd. dett. et edd. — 708 *ἐσσάμενοι* V; *ἄμηχες* A, *ἄμφιχες* B V. — 710 *ἄορ* codd. a i, *αορ* f, *ἄορ* edd. inde a Steph.; *αἰόλον ὄφιν* M. — 711 *κνίσης* B; *δινεύησι* A, *δινεύεσκε* codd. dett. et edd. ante Herm., *δινευέσκῃ* coni. Tyrwh., *δινεύηται* scripsit Herm. — 712 *τοῦδε* A P a; *διαμελειστὶ* P Pal. a i f, *διαμελιστὶ* B V; *δαϊζέμεν* scribendum esse dixit Nauck in Mélanges Gr. Rom. II p. 417, cfr. ad v. 400 et 768; *μοῖρας* B et ante corr. V. — 713 *μὲν*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of human knowledge in 797,885 volumes

Instant access $8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ante corr. — 731 *ἐψομ.* B; *ἐνὶ* M; *χρεάεσσιν* Herm., *χρεάτεσσιν* codd. et rell. edd.; *ἴχηται* (scil. *τὸ πνεῦμα*) A, *ἴχονται* B V, *ἴχωνται* rell. codd. et edd. — 732 *δαίννυσθα* P, *δαίνυσθα* Pal., *δαίννυσθαι* B M V a i f. — *τε* quod non habent codd. a i f, ante *μεμαῶτας* mira ratione add. Steph., expulit Tyrwh. P codicis auctoritate nisus. »V. Slothouwerus in Act. Soc. Trai. III p. 162 miratur, quod editores, qui non ignorarint *ἐπεὶ* a nostro haud raro pro *ἔπειτα* poni, hunc versum suae pristinae formae non reddiderint legendo *δαίνυσθαι τότ'*, *ἐπεί τε χορέννυσθαι μεμαῶτας*. Mitto soloecum *ἐπεί*. Sed illud ego mirarer, si epulando non satiarentur isti, verum post epulas. Cum Tyrwhitto consentit Schraderus praef. Emend. p. IX.« Herm. — *χορεννύσθαι* A. — 733 *καλύπτει* A, *καλύπτειοι* B. — 734 *ἐπειστεῖσαι* Pal. — 735 *καὶ λίπα τ' ἐρατὸν αὖτε μελ.* codd. a i f; *αὔθιμον* a i f; *καὶ λίπατ' ἠδ' ἐρατόν τε* Steph. et rell. edd. Sed recte vidit Seidenadel p. 8 per hanc coniecturam vocabulum *λίπα* male epitheto privari et *εἶδαρ* duobus epithetis onerari, quod eo magis displicet, cum in versu superiore vocabula *γάλα* et *μέθυ* singulis epithetis ornata sint. Scripsit ergo *καὶ λίπ' ἐπήρατον αὖτε μελίσσης τ' ἄνθιμον εἶδαρ*. »So enthalten beide Verse ein Paar mit entsprechenden Epitheta: weisse Milch und süsser Wein, liebliches Oel und der Biene blumige Speise; diese zwei Paare soll *αὖτε* einander gegenüberstellen.« Quod contra epicorum usum esset, cum *αὖτε* novam sententiam ordiri debeat. Itaque *ἐπήρατον* recepi, et *ἠδὲ* pro *αὖτε* scripsi. — »*Μέθυ ἡδύ* hiatus Homericus.« Herm. — 736. 737 *ἀμφὶ δὲ χόρσαις* A, *μὴ δὲ χορέσσης* codd. dett. a i f, *μηδὲ χορέσσῃς* Steph. et rell. edd. ante Herm. — v. 737 *σφωϊτέραις* A, *σφωϊτέροις* codd. dett. (*σφωϊτέρης* Pal.) et edd.; *πέπλον* A, *πέπλοις* codd. dett. et edd.; *οἴκονδε* A B M V, *οἴκονδε* a i f. »Quid sibi *χορέσσῃς* hic velit, non intelligo. Iam dixerat v. 92 [v. 733] *τὰ δὲ λείψανα γαῖα καλύπτοι·* nihil debet de hoc sacro auferri, domum portari, servari in alterum diem. Verbo, legendum puto *μηδὲ πορέσσῃς*. Ne impertias cuiquam domum ferendum quidquam. Totus apparatus hoc loquitur, ab hoc sacrificio nihil esse quasi eliminandum.« Gesn. »Neque *χορέσσῃς* nec *πορέσσῃς* quidem, mihi verum videtur. Cogitabam aliquando scribendum esse *χοτέσσῃς*, irascaris, invideas. Sed quid sit ramos oleae vestimentis suis capere, non intelligo.« Tyrwh. »Recte Schneiderus *ἀχρόδρυα* intelligenda putat, ut supra v. 524 [vulg.]. Caeterum aequabilitas orationis ad *μηδὲ* infinitivum exigit, ut in sequentibus. Quare *μηδὲ χορέσσῃς* in *μηδ' ἀχορέστους* mutavi. Ad *ἐλέειν* intelligendum e praecedentibus *ἀχρόδρυα*.« Herm. »Quibus omnibus res minime expeditur. Nam *στέψαι* pro *στέφασθαι* inauditum; quid sit *ἀχρόδρυα πέπλοις ἐλεῖν*, ramos oleae vestimentis suis capere, id non posse perspici iure affirmat Tyrwhittus; neque res melius se habet, si cum Schneidero intellegas fructus oleae; sic

enim πλέξαντας ineptum fieri vides, quum fructus plecti non possint; denique quoquo rem vertis tota sententia tam nihili est, ut mirum sit criticos aliam corrigendi viam ingrediendam esse non vidisse. Poeta scripsit στέφεα πλέξαντας et μηλινοέσσης, quo aptissima fit sententia: (Iube socios) serta plectere, fructus autem oleae domum secum ferre. Quod quam verisimile sit apparet e v. 735 [vulg.] ubi domum reduces iterum sacra facere et ῥῴματα ποικίλα καίειν iubentur. Ad ἐλαίης μηλινοέσσης cf. γλαυκῶπιν ἐλαίαν Meinek. Anal Alex pag. 148.« Wiel p. 33. Tribus epithetis a Wielio ἐλαίαν oneratam esse negre feras Seidenadel p. 9 καὶ στέφεα πλέξασθαι et μηδ' ἀκορήτους, vel ex v. 708 μηδέ τι κούρους coniecit. Ego olim in Epist. p. 19 A libri lectionem commemorans: »Estne hic peplus ἁπλῶς ὑφασμά τι λαμπρὸν καὶ ἀκατέργαστον« quaesivi, »ut ait Eustathius ad η 96 p. 272, 30? an aliquam Orphici sacrificii caerimoniam respicit poeta, in quibus magnum peplorum fuisse notum est?« Sed nunc absurdum puto in rationem caerimoniarum hoc loco a poeta descriptarum inquirere, στέφαι autem de tumulo dictum puto, in quo λείβανα δαιτός condita sunt. Quod in sepulturis in usu erat, hic quoque fieri iubet poeta: Tumulo libamenta superfundant, eumque insuper sertis coronent. Quare A libri scripturam recepi, nisi quod πέπλον metri gratia in πέπλους mutavi. — Caeterum Wiel p. 6 pro πέπλους ἐλέειν scribendum esse dixit πέπλοισιν ἐλεῖν, cum trochaicas terminationes in tertio pede semper praetulerit poeta — 739 μὴ δὲ A B M Pal. V; μεταστρωφᾶσθε A, μεταστροφᾶσθαι B; — ἀπονίσσῃ scripsi, ἀπὸ νίσσῃ A B M P Pal. et edd. ante Herm., ἄπο νίσσῃ [V?] Herm. tacite. — τράποισθε A M. — 740 ἐς ἀταρπιτὸν A M et Herm. ex coni., ἐς ἀτραπὸν B Pal. V a i f, ἐς ἀτροπὸν P; — ὅσσε B P; φέροντας Herm. ex Tyrwhitti coni., φέροντες codd. et rell. edd — 741 μὴ δὲ A B M Pal. a i f. — 742 εἴ κέν τις A et Herm. ex coni., εἰ καί τις rell codd. et edd., quod probavit Wiel p. 15; ἱκέσθαι codd. et edd. ante Herm, qui ἵκησθε scripsit et addidit: »ἕς τ' ἂν ἵκεσθε correxit Schneiderus. Voluit puto ἵκησθε.«; ἵστ' ἀφικέσθαι coni. Wiel p. 15. — 743 ἐνθάδ' A; ἀθανάτοισι Pal. — 744 ἐξ αὖτις B. — 745 ὅσσα τ' B; ἔσσεται a i f; ὥσσα τὲ A, ὅσσα τε B a i f, ἠδ' ὅσα M, ὅσσά τε [P Pal. V] Steph. et rell. — 746 ὅσσά τε codd. et edd. omnes, ut videtur; correxi; (ὅσσά τε diserte notavi ex B). — 747 ἐνὶ σφίσιν codd. et edd. ut videtur omnes; correxi. ὠρυῶνται A, unde aliquis forte ὠρύωνται, et supra κλάζωσιν scribendum esse censebit; cfr. Köchly Proll. in Quintum p. LXXXXIV et notam ad v. 629. — Post v. 747 versus spatium vacuum relictum in codd. dett.; titulus νευρῖτις in edd. ante Tyrwh. — 748 βαχχίδα codd. a i f et Dinner p. 533; νεβρίταο Herm. ex Tyrwhitti coniectura. »Apud Plinium N. H. XXXVII. 64. Nebritis dicitur. In multis MSS υ et β eadem fere forma pinguntur.« Tyrwh., νευρίταο codd. et rell. edd. — 749 λίθων Pal.; βρομίῳ A; τὸν παρέχοντες A, quod improbavi in Epist. p. 20, sac-

pissime enim ἔχειν dixit noster de lapidibus, nusquam παρέχειν; cfr. indicem vocabulorum s. v. ἔχω; τόνπερ ἔχοντες rell. codd. (etiam V, puto, de quo non notavi) et edd. ante Herm. — 750 ἄνθρωποι codd. et edd. ante Herm.; θύοιτε codd. aif, θυέων τε edd. inde a Steph. »Vertit interpres [Gesn.] quem habentis hominis quasi scriptum esset τόνπερ ἔχοντος ἀνθρώπου. Et sic opinor, scribi debet.« Tyrwh. Iam Eschenb. vertit: Cuius possessorum hominum. In idem incidit Pierson Verisim. p. 211, improbavit Koen. ad Greg. Cor. p. 34, recepit Herm. Codicum scripturam licet non nimis elegantem restituendam esse iudicavi in Epist. p. 19. 20. — 751 γυμνῶ A, γυμνῶν B ante corr.; ῥάχεν aif. — 752 εἴκεντες aif; τρίψας M; ἔφιος a; ἀκάνθη A. — 753 δηώσει A, δηώσοι B P Pal. et edd. ante Herm. (δῃώσοι edd. inde a Steph.) δηώση M (cum glossa βλάψῃ) et V, δῃώσῃ Herm. ex coni.; αὐτῶ A. — 754 νευρίτης A, νευρίτις B P Pal. V et edd. ante Herm., νευρῖτις M, νεβρίτης Herm. ex Tyrwhitti coni. ad v. 748 (»Νεβρῖτις vel potius Νεβρίτης.«). — ἔρδει A M, ἕρδει rell. codd. et edd.; ἀλόχω A. — 755 Ἔνθεν καὶ κατένωπα. »Fortasse haec de alio lapide dicuntur et imperfecta sunt. Sic paulo ante Ἔνθεν ἐγών, et statim post Ἔνθεν καὶ σέο etc.« Steph. »Certe dicuntur de lapide Chrysoprasio ut Gesnerus vidit. In ver. 750 [vulg.] malim θέσκελε. Nihil deesse credo.« Tyrwh. Maiorem litteram in Ἔνθεν ego demum posui. — 756 χρατερὰ A; θέσκελε Herm. ex Tyrwhitti coni., θέσκελα codd. et rell. edd.; πέτρῃ aif. — Post v. 757 versus spatium vacuum relictum in B P Pal. V; titulus χαβάζιος est in edd. ante Tyrwh. — 758 χαλάζιε codd. praeter P, in quo χαβάζιε est post corr., χαβάζιε edd. ante Herm., qui Tyrwhitti coniecturam χαλάζιε recepit. — 759 θυμῶ A; ὅσυ A B M P Pal., σεῦ [V?] edd. — 761 μου A; βεβολημένω A; ἦ ῥα B. — 762 Δητοΐδη σέο μέχρις ἐμοῦ codd., nisi quod ληθοΐδη· M et punctum (vel comma) ante σέο habent codd. dett. et edd. inde a Steph. usque ad Herm., qui sustulit. — 763 ἐσσύμενος τάδε πάντα ἀμήχανα φησὶ πιφάσκειν codd. (ἐσσυμένος ante corr. V) et edd. ante Herm., quod sic vertit Eschenbach: »Latonae Fili, Poeantius Heros, tui plenus dicit, haec ad me usque omnia hactenus perplexe exposita fuisse«, Gesner autem sic: »Latonae Fili, haec tua omnia ad me usque Poeantius heros audacter ait se impossibilia dixisse.« »Versus primus, ut videtur, misere luxatus est, et mihi prorsus insanabilis. In secundo, nisi multum fallor, posteriora sic scribenda sunt — τάδε πάντα ἀμήχανα φημὶ πιφάσκειν.« Tyrwh. — ἐμοὶ Π. ἥρ. ἐσπόμενος τάδε πάντα μ' ἀμήχανα coni. Musgr., τέο μέχρις et κεκλυμένος coni. Tiedemann ap. Herm.; λητοΐδης ἔο με χρησμοῦ, Ποιάντιος ἥρως, ἐσσυμένοις τάδε πάντ' ἐπαρηγόνα φησὶ πιφαύσκειν scripsit Herm. qui addit: »Hoc dicit: Latonius sui me oraculi cupidis, heros Poeantie, haec omnia salutaria aperire iubet. Sequentia, quae non bene nexa sunt a poeta, in hanc sententiam dicuntur: sorori meae

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

iecturam ad Tryphiod. v. 408 p. 63 *ἄπιστα* recepit. Bernard ad Synes. de Febrib. p. 120 *ἄφαντα* coni., *ἄχραντα* coni. Wernicke ad Tryph. p. 351—353 collato imprimis Quinti Smyrnaei loco XII 526 de Cassandrae vaticiniis

οἴη δ' ἔμπεδον ἦτορ ἔχεν πινυτόν τε νόημα
Κασσάνδρη, τῆς οὔποτ' ἔπος γένετ' ἀχράαντον
ἀλλ' ἄρ' ἐτήτυμον ἔσκεν· ἀκούετο δ' ἔκ τινος αἴσης,
ὡς ἀνεμώλιον ἦεν, ἵν' ἄλγεα Τρωσὶ γένηται

et Plutarcho in Polit. Praeceptis c. 28 *ὥσπερ οὖν τῆς Κασσάνδρας ἀδοξούσης ἀνόητος ἦν ἡ μαντικὴ τοῖς πολίταις*

ἄχραντα γάρ με (φησὶν) ἔθηκε θεσπίζειν θεός. etc.

Voluit autem Wernicke *ἄχραντα θεσπίζειν* esse futura sine ullo effectu praenuntiare, non vero falsa vaticinia edere. Eandem coniecturam fecerat Toup in Animadv. in Longinum p. 188, poetam nostrum versus illos a Plutarcho servatos respexisse putans. Sed *ἀχράαντα* non *ἄχραντα* dicere debuit epicus poeta, quare Merrickianum recepi. — 767 *θεσπέζειν* aif; *ἐτήτυμα* P, *ἐτύτημα* B. — 767 *χρατερὸν* A; *ὄρχον* PV aif; *ἐνισπέμεν* requirit Nauck. Mel. II p. 417, cfr ad v. 402. — *ἀνθρώποισιν* tacite Herm. — 770 *ἑκατήβολε* B. — 771 *ὡς* B; *ἆρ* APV. »Nunc Orpheus sermonem Theiodamantis et argumentum libelli finitum, more aliorum dialogorum declarat.« Gesner. »765 et 766 [vulg.] sive Theodamanti sive Auctori tribuantur, non multum refert: sed huic potius tribuendos existimo, quoniam per coniunctionem *δὲ* in ver. 767 [vulg.] cum versibus duobus sequentibus connecti videntur, qui Auctori necessario tribuendi sunt. Sermo scilicet Theodamantis cum sermone Heleni eundem finem habuit; quod explicate indicare Auctor supervacuum duxit.« Tyrwh. »Immo Theodamantis sunt versus 765 [vulg.] usque ad finem carminis. Mirum enim, immo absurdum foret, si, quum Theodamas retulisset Heleni sermonem, alter iste i. e. scriptor ipse, quicum loquitur Theodamas, diceret, *ὣς ἄρ' ἔφη Πριάμοιο υἱός.* Ultimi vero duo versus a Theodamante eodem iure, quo ab ipso scriptore dici potuerunt. Nam uterque viae molestias sermonibus leniri optaverat.« Hermann. Omnes quattuor versus poetae tribuit O. Schneider in Nicandreorum praef. p. 128. »Quod quidem sine obscuritatis aliqua offensione fieri nullo modo potest; nam post versus paene trecentos eosque per variam materiem continuatos par erat formulae *ὣς ἄρ' ἔφη*, si poetam haec addere putamus, narratoris nomen non deesse, quippe post tantum versuum rerumque seriem ex memoria sive legentium sive audientium facile elapsum.« Wiel p. 29 — vv. 771. 772 Theodamanti, vv. 773. 774 poetae etiam Seidenadel p. 10 attribuit. Caeterum cfr. O. Schneideri de his versibus verba l. l.: »quos, uti nunc scripti sunt, eleganti poeta indignos censeo; nam quum duo priores non nisi Theodamas eloqui pos-

sit, offendit quod nimis abrupti reliqui duo adiiciuntur versus, qui non possunt nisi ipsius poetae esse; huic incommodo mihi succurrere videor scribendo *φίλον υἱόν*, *φέρειν*, *νῶϊν δ' αἰπήεσσαν*. Nam ne hoc quidem concesserim bonum poetam *νῶϊ* pro dativo posuisse, (quod alii quidem licitum sibi putavisse videntur. cfr. Buttm. Lexilog. I p. 53 sq.). Sed displicuit Wielio p. 29 *φέρειν χάριν* in hac coniectura pro stabili phrasi epica *φέρων χάριν* positum, tum *νῶιν δ' αἰπήεσσαν*, quod *αἰπήεσσαν* minus apte dici videtur de eo colle, de quo poeta dixerat, v. 103 *ἄξω δ' ὀὐ μακρὴν ἐς ἀταρπιτόν*; *ποιήεσσαν* autem imprimis accommodatum videbitur ei, qui comparaverit, quae v. 157 [vulg.] de eodem colle leguntur. Scripsit ergo

νῶϊ δὲ ποιήεσσαν ἐς ἀκρώρειαν ἰόντες
τρηχεῖαν μάλα μύθῳ ἀταρπιτὸν ἐπρήϊναν.

νῶϊ autem primae personae dualem numerum cum tertia pluralis iunctum se alicubi in Anthologia Graeca legisse affirmat, ibique in nota aliud simile exemplum citari. Quod quin re vera ita se habeat non dubito, nihilominus mihi quidem *νῶϊ ἐπρήϊναν* non minus barbarum vel ut rectius dicam inusitatum videtur, quam *νῶϊ* pro dativo usurpatum. Vulgatam ferri posse censuit etiam Seidenadel p. 9, qui praeterea, melius quam Wiel *νῷν δὴ* coniecit. — 773 *ἀκρώσειαν* B, *ἀκρῶρειαν* a: *ἰοῦσιν* Herm. tacite; de rell. cf. ad v. superiorem. Subscriptio *ἀδελφὸς ὀὐκλεριανὸς φοροὐλιβιεὺς ὁ ἀλβίνου ταύτην ἔγραψε βίβλων τοῦ περὶ λίθων ὀρφέως. τέλος* in B; *ἐπὶ φούσκης κρατούσης* in P; *τέλος τοῦ περὶ λίθων ὀρφέως* in Pal.; *τέλος τοῦ περὶ λίθων* in V; deest subscriptio in rell. codd.

INDEX VERBORUM.

ἄ 69.
ἀάσχετον 536.
Ἀβαρβαρέης 461.
ἀγαθή 5. ἀγαθοί 101. ἀγαθῶν 19, 289.
ἄρειον 438. ἀρείονα 696. ἄριστον 759. ἄριστοι 102. ἀρίστους 14.
ἀγαλλομένους 7.
ἀγανά 200.
ἀγάννιφον 9.
ἀγαυόν 304. ἀγαυοῦ 463.
ἀγγέλλω 262.
ἀγέλας 603. ἀγέληθεν 155.
Ἀγελείη 578.
ἀγέρωχοι 220.
ἀγήραον 412.
ἀγχάς 375.
ἀγλαός 495. ἀγλαόν 283.
ἄγναμπτον 27. ἀγνάμπτοισιν 589.
ἁγνίζειν 212.
ἁγνόν 317.
ἀγορεύω 460. ἀγόρευε 399. ἀγορεύειν 400. ἀγόρευσα 335.
ἀγορήνδε 327.
ἀγραύλων 260.
ἀγροιώτου 241.
ἀγρῷ 598. ἀγρῶν 68, 103. ἀγρούς 272. ἀγρόθεν 94.
ἄγυριν 416.
ἄγχι 161, 431.
ἄγω: ἄγει 270, 478, 506, 670. ἄγουσι 90. ἄγεσχεν 152. ἄγοι 167. ἄγε 698. ἄγων 9, 93, 157, 256, 328. ἄγειν 700, 730. ἄξω 103. ἄξων 170.
ἀγῶνι 25.
ἀδαχρύτοιο 167.
ἀδάμαντα 194.
ἀδείμαντος 549.
ἀδελφειοῖο 359. ἀδελφειοῦ 576. ἀδελφειώ 325.
ἀδηφάγον 131.
ἀδίδακτοι 75.
ἀείδησιν 727. ἀείδων 320.
ἀεικέα 509.
ἀείρων 374.
ἀέκοντα 449.
ἀελλοπόδεσσιν 122.
ἀέναον 162. ἀενάῳ 369. ἀενάοισι 223.
ἀερτάζω: ἠέρταζε 137. ἀερτάζουσα 224. ἀερτάζειν 623.
ἄζεο 683. ἀζομένοιο 605. ἀζόμενοι 196.
ἀθανάτοιο 654. ἀθάνατοι 228, 289. ἀθανάτων 102, 174, 273, 384. ἀθανάτοισιν 8, 67, 743. ἀθανάτοισι 5, 245. ἀθανάτοις 186. ἀθανάτους 199, 306.
ἀθέριζεν 681.
Ἀθηναίη 10, 679.
ἀθλητῆρι 25.
ἀθρήσαντες 546.
ἀθρόος 487.
Αἴαντι 675.
αἰγανέης 114.
αἰγιαλόνδε 523, 558.
αἰγιόχοιο 260.
αἴγλης 173.
αἰγλήεντα 614. αἰγλῆεν 645.
αἰδέσσονται 226.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of human knowledge in 797,885 volumes

Instant access $8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ἀλωήν 265.
ἀλωμένου 440.
ἀλώσιμον 388.
ἅμ' 258.
ἀμαιμακέτοιο 618.
ἀμαλδύνειν 510.
ἀμβροσίοιο 652.
ἀμβρότου 173. ἄμβροτοι 56. ἄμβροτα 12.
ἀμείρω: ἀμέρσω 169. ἀμερθείς 73.
ἀμενηνόν 348, 470.
ἀμήχανον 598.
ἀμίαντον 368.
ἄμμιγα 502.
ἀμοιβῆς 169.
ἀμοιβήδην 691.
ἀμύμονος 637, 676. ἀμύμονες 226.
ἀμύντορα 152.
ἀμύνει 291.
ἀμφασίη 573.
ἀμφαφάεις 528. ἀμφαφόων 251. ἀμφαφάασθαι 189.
ἄμφηκες 709.
ἀμφί 190, 209, 224, 240, 322, 364 (bis), 380, 432, 566, 602, 737. ἀμφ' 140, 496, 676.
ἀμφιβεβῶσα 485.
ἀμφιβαλών 554.
ἀμφιέσῃσιν 276. ἀμφιέσας 266.
ἀμφιπεριπλεχθεῖσα 80.
ἀμφιπετάσσας 649.
ἀμφίπολον 314, 503.
ἀμφίς 240.
ἀμφιχαίνω: ἀμφέχανεν 127.
ἀμφοτέροις 294. ἀμφοτέρῃσιν 20.
ἄμφω 258, 293, 760.
ἀμώμητον 438. ἀμώμητοι 13.
ἄν 3, 102, 250, 742 (?).
ἀν' 89.
ἀναβλύζον 163.
ἀνέγχαι 96.
ἀνέγωσιν 102.
ἀναιμάκτων 699.
ἀναΐσσοντα 486. ἀναΐξας 111.
ἀναχτίτην 194.
ἀναμνήσοντ' 220.
ἄναχτος 42, 159.
ἀναπλησθεῖσαν 524.
ἀνάπτων 373.
ἀναρπάζων 710.
ἀνάρσιον 40.
ἀνασχίζουσιν 239.
ἀναχωρήσει 24.
ἀναψύχεσκε 562.
ἀνδάνω ἤνδανεν 362, 620.
ἀνδροφόνω 545. ἀνδροφόνων 583.
ἀνέμου 125.
ἀνεμώλιον 512.
ἀνερχόμενος 606. ἀνερχομένην 705. ἀνελθεῖν 105.
ἄνευ 274.
ἀνευρών 696.
ἀνέχω: ἀνασχέσθαι 641.
ἀνεψιός 437.
ἀνήρ 27 336, 591, 681. ἀνέρος 91, 674. ἀνδρός 318. ἀνέρα 625. ἄνδρα 633. ἀνδρῶν 92, 436, 462, 466, 508, 662.
ἀνθεμόεντι 235. ἀνθεμόεντα 80.
ἀνθήσουσι 255.
ἄνθιμον 735.
ἄνθρωποι 750. ἀνθρώπων 17, 227, 545. ἀνθρώποισιν 59, 723, 768. ἀνθρώποισι 32, 402, 539. ἀνθρώποις 46. ἀνθρώπους 665.
ἀνῖαι 624.
ἀνιήσας 651.
ἀνίστημι: ἀναστήσαντος 119.
ἀντέλλοντος 212.
ἀντεβόλησα 93.
ἄντην 298.
ἀντιαχάτου 637.
ἀντιβίην 26.
ἀντιθέοιο 442.
ἄντικρυ 28.

ἀντίλυτρον 593.
ἀντίον 146, 678.
ἀντιώσσιν 420.
ἀντίπαλον 275.
ἀντομένῳ 434.
ἄντρον 18.
ἄνωγα 701, 720. ἀνώγῃ 17.
ἀοιδῆς 60. ἀοιδήν 46. ἀοιδαῖς 372.
ἀοιδοί 664.
ἀολλέες 706.
ἄορ 682, 710. ἄορι 73.
ἀορσητῆρα 64, 65, 284.
ἀπάγω: ἀπήγαγον 154.
ἅπαντα 595, 707. ἁπάντων 92, 689.
ἀπάτερθεν 595. ἀπάτερθε 63.
ἀπειρέσιον 54, 409. ἀπειρεσίης 326. ἀπειρεσίην 491, 578, 647. ἀπειρεσίοισι 597.
ἀπειρήτοις 16.
ἀπερύκει 198, 667.
ἀπεχθής 71.
ἀπίστει 356.
ἄπιστον 538. ἄπιστα 765.
ἄπλετον 603. ἄπλετα 227.
ἀπό 60, 119, 149, 479, 481, 624, 670. ἀπ' 242, 318, 654. ἄπο 583.
ἀπύεργε 271.
ἀποθνήσκων 356.
Ἀπόλλων 360.
ἀπόμνυμι: ἀπώμοσα 767.
ἀπόνοσφι 739.
ἀποπλύνεις 559.
ἀποπνεύσῃ 415.
ἀπόπροθι 728.
ἀποπτύσῃ 523.
ἀπόρροιαν 173, 664.
ἀποστείχοι 21.
ἀποστίλβοντα 287.
ἀποψύχοντα 387.
ἄρα 141, 184, 197, 217, 273, 408, 540, 555, 566, 572, 705, 729. ἄρ' 113, 130, 145, 161, 219, 224, 481, 524, 693, 771.
ἀρᾶσθαι 231, 728.
ἀργαλέος 71. ἀργαλέην 544.
Ἀργειφόντης 58, 607.
ἀργεννοῖο 177, ἀργεννούς 719.
ἀργυρότοξος 764.
ἀργυφέαις 287.
ἀρέσασθαι 691. ἀρεσσάμενος 371.
ἀρετήν 63. ἀρετῆς 81.
ἀρή: ἀραί 589. ἀράων 220, 750.
ἀρηγόνα 191, 457.
Ἄρης 307.
ἄρματι 90.
ἀρνήσεται 176. ἀρνήσηται 630. ἀρνήσασθαι 164.
ἀροτρεύοντος 241.
ἀρούρης 595. ἄρουραν 239. ἀρούραις 270. ἀρούρας 269.
ἁρπάζουσα 311. ἁρπάξαις 180. ἁρπάξας 132.
ἅρπην 554.
ἄρρηκτον 139, 725. ἀρρήκτοισιν 248.
ἀρτεμέεσσι 355.
ἀρωγῇ 433. ἀρωγήν 76, 352, 407.
ἀρώματα 744
ἀσθμαίνοντες 89.
ἀσπίδος 503, 609, 755. ἀσπίδα 512.
ἄσσ' 290.
Ἀσσυρίηθε 695.
ἀστερόεντος 650.
ἄστρων 497.
ἀστροβλεφάρου 672.
ἄστυδ' 94.
ἀσχαλάᾳ 670. ἀσχαλόων 446.
ἀτάρ 300, 615, 682.
ἀταρβέα 586.
ἀταρπιτόν 103, 580, 740, 774. cfr. ἀτραπιτοῖο.
ἀταρτηρήν 51, 351.
ἀτάσθαλα 588.
ἅτε 370.
ἀτειρέος 241.
ἄτερ 87, 178.
ἄτην 417.

ἀτηρήν 507, 597.
ἀτίταλλε 374.
ἀτίουσι 62.
Ἄτλαντος 548.
ἀτραπιτοῖο 338, cfr. ἀταρπιτόν.
Ἀτρείδῃσιν 388.
ἀτρεχές 3, 250, 343, 661. ἀτρεχέες 56. ἀτρεχέως 403, 769.
ἀτρέμας 320.
ἀτρέστου 772.
ἀτρυγέτῳ 519.
Ἀτρυτώνη 548. Ἀτρυτώνης 717.
αὐαλέων 179.
αὐγάζοντος 180.
αὐδήεντα 360.
αὖθι 452.
αὔλακα 243.
αὖον 130, 657.
αὖραι 567.
αὔριον 97.
αὐτάρ 110, 135, 145, 154, 180, 316, 520, 689, 708, 767. cfr. ἀτάρ.
αὖτ' 280, 703.
ἀϋτῆς 138, 468. ἀϋτήν 379.
αὐτίκα 71, 265, 288, 302, 346, 456. αὐτίχ' 181.
αὖτις 111, 489.
ἀϋτμῇ 475.
αὐτόθεν 733.
αὐτοκασιγνήτη 347. αὐτοκασιγνήτην 764.
αὐτοκασιγνήτῳ 687.
αὐτομάτω 159.
αὐτός 98, 155, 169, 356, 660, 693. αὐτή 405, 522. αὐτοῦ 454. αὐτῆς 414. αὐτῷ 7, 140, 434, 615, 631, 678, 753. αὐτόν 88, 188. αὐτῶν 161, 303.
αὐχενίαις 505.
αὐχένα 119, 552. αὐχένι 224. αὐχένας 137.
αὐχμηρῇσιν 270.
αὐχμούς 596.
ἀφαιρέω: ἀφελόντας 737.
ἀφαρπάζω: ἀφήρπασεν 552.
ἄφθιτον 174, 411, 576.
ἀφίξεαι 627. ἀφίξεται 37. ἀφικέσθαι 665.
ἀφλυισμοῖο 481.
ἀφνειοῖο 693. ἀφνειοῦ 83.
ἄφραστον 46.
Ἀφροδίτη 323. Ἀφροδίτης 469.
ἀφύσσεσθαι 266.
ἀχάτου 237, 612. ἀχάτῃ 236. ἀχάτην 611.
Ἀχιλῆος 676.
ἄχνην 455.
ἄψ 24, 111, 312, 427.
ἀψεύστοιο 715.
Βαδιζέμεν 80.
βάζουσ' 525.
βαίνω: βήσετ' 39, 534. βήτην 158.
Βαχχιχά 748.
Βάχχῳ 502.
βάλλεο 644. βάλεν 545. βάλῃς 472. βαλόμην 759. βαλών 353, 383, 640. βαλέειν 240, 719. βεβολημένῳ 759.
βάρβαρον 262.
βαρεῖαν 465.
βασιλῆος 672. βασιλῆες 226. βασιλεῦσι 31.
βελέμνου 114. βελέμνων 500. βελέμνοις 597.
βένθεσσιν 522.
βίη 447, 585. βίην 366, 578, 639.
βίου 65.
βιωσέμεν 630.
βλαστάνω: ἐβλάστησε 531.
βλεφάρων 670.
βοόωντος 138.
βοτάνη 517. βοτάνης 529, 570, 571. βοτάναι 418. βοτάνῃσιν 561. βοτάναις 416.
βουβώνεσσιν 509.
Βουκολίδης 463.
βουλεύεσθαι 200.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

506, 513, 532, 564, 578, 594, 630, 632, 633, 638, 641, 657, 661, 662, 668, 669, 683, 712, 715, 716, 720, 722, 725, 728, 733, 737, 751, 773.
δ' 6, 7, 15, 63, 68, 71, 100, 103, 107, 111, 117, 126, 130, 133, 146, 161, 174, 177, 182, 184, 187, 197, 199, 201, 208, 212, 214, 217, 219, 224, 238, 256, 258, 260, 271, 273, 280, 292, 297, 299, 338, 339, 357, 369, 376, 392, 398, 407, 408, 425, 436, 453, 472, 476, 477, 481, 485, 489, 504, 510, 516, 522, 524, 526, 534, 535, 548, 555, 566, 568, 570, 573, 576, 586, 588, 608, 615, 622, 644, 655, 663, 667, 682, 691, 698, 714, 719, 724, 729, 731, 743, 754.
δειδέμεν 240.
δείκνυσι 639. δείξειν 83.
δειλοί 69.
δεῖμα 124, 393, 546. δείματος 382.
δεινόν 30, 119.
δειρήν 429.
δέμας 120, 238, 298, 311, 528, 570, 645.
δέμνια 256, 319.
δένδρεα 234.
δενδρήεντι 236.
δενδροφύτοιο 232.
δέργμα 339.
δέρκεο 387. δερκομένη 490. δέρκεσθαι 549
δεῦρο 696.
δεύτερον 191, 703.
δέχνυσο 698. δέχνυσθε 4.
δέχηται 486. δέξαντο 14. δεξάσθω 77.
δέω: δεθείς 190.
δή 112, 275, 391, 399, 416, 468, 652.
δηθύνοντα 467
δηϊόω: δηώσῃ 753 δηωθείς 647.
Δημήτηρ 242. Δημήτερι 594.
δῆριν 579, 676.
δηρόν 526.
δήω: δήεις 417, 593, 613, 616.
διά 215, 421, 752. δι' 637.
διαινόμενον 263. διαινόμενοι 564.
διαμελεϊστί 712.
διατρίψαντα 454.
διαυγέα 172.
διδάσκηται 86. ἐδίδασκεν 400.
δίδωσι 459. δώσω 50, 643. δώσει 266. δώσουσι 289. δῶκα 434. δῶκεν 578. δῶκε 361. δόμεν 88.
δίζημαι 84.
διϊπετές 730.
διωεύῃσι 711.
δίνῃσιν 562. δίνῃσι 211.
διογένης 575.
δῖος 74. δῖε 758. δι' 323. δίης 648. δῖαν 477, 581.
διοτρεφέος 771. διοτρεφέεσσιν 31.
διώκω: ἐδίωκον 111.
δμῶες 41.
δοιώ 240, 292, 325.
δοχεύσας 108.
δολιχῆς 563. δολιχήν 580. δολιχῶν 340.
δόλῳ 552.
Δόλωνα 686.
δόμον 743.
δόρυ 582.
δουρικλυτοῦ 439.
δρακοντοέιθειραν 542.
δρακοντοφόνω 158.
δράκοντος 48, 132, 339. δρακόντων 431. δράκοντας 704
δριμεΐ 499. δριμύν 720.
δύνανται 409, 424, 535. δύνασθαι 464, 510, 642. δυνήσεαι 625. δυνησόμενος 329.
δύο 138.
δύσιν 89.
δυσμενέων 23.
δύω: δυομένη 509.
δῶμα 168, 556. δώμασιν 66.
δῶρον 1, 305, 717. δώρῳ 7. δῶρα 12, 697, 749.
δωτῖναι 55.

Ἑ 22, 284, 323, 523.
ἑαροτρεφέος 616.
ἑαρόχροον 267.
ἐγγυαλίξω 171. ἐγγυάλιξεν 412, 679.
ἐγγύθι 711.
ἐγρεκύδοιμον 586.
ἐγχριμφθείς 117.
ἐγών 155. 675. 748. ἐγώ 91, 110, 117, 132, 146, 169, 501, 534, 686, 698, 745, 767. ἔγωγε 185, 316. ἐμεῖο 404. 437, 453, 695. ἐμέθεν 82, 151. μοι 98, 99, 118, 124, 128, 336, 513, 534. ἐμέ 58. με 104, 122, 123, 127, 400, 536. μ' 165, 763 (?), 691.
ἐθητύος 723.
ἐϊωθῆς 318, 719.
ἑέλδωρ 333.
ἔθειραι 295. ἐθείρας 297, 299.
ἐθέλει 88, 312, 666. ἐθέλησθα 204, 290. ἐθέλῃς 376 ἐθέλῃσι 43. ἐθέλωσιν 196. ἐθέλοις 178, 479. ἤθελεν 395. ἔθελεν 444. ἐθέλεσχε 448, 497.
ἔθεν 317.
ἔθνος 603.
εἰ 27, 96, 121, 128, 178, 232, 253, 278, 297, 299, 317, 323, 335, 415, 420, 423, 472, 485, 580, 617, 622, 630, 633, 698, 742, 752. cfr. εἴπερ et εἴτε.
εἰαρινόν 156.
εἶδαρ 735.
εἶδος 296, 438, 515, 571, 618. εἴδεϊ 438.
εἶκελος 299. εἴκελον 163.
εἰλαπίνην 98
εἰλεῖτο 134.
εἵματος 126
εἰμι: ἴομεν 164. ἴοι 243. ἰόντι 94. ἰόντα 579. ἰοῦσι 773.
εἰμί: ἐστίν 612, 628, 661. ἐστί 247, 250, 414, 532, 700 ἔῃς 253. ἦα 141. ἔσχον 144. ἔην 300, 529, 552, 569. ἦεν 125, 136, 528, 569 654 ἔσχεν 555. ἔσκε 680. ἔσσεται 303, 674, 753. ἔσσετ' 293. 343. ἔσσετ' 97. ἐών 105. ἐόντα 40, 470. ἐοῦσα 549. ἐόντων 37, 233, 331. ἐόντα 724. ἐσσομένων 290. ἔμμεναι 494, 514, 540. εἶναι 41, 124, 199. 201, 261, 280, 537, 538, 593.
εἶν 531. cfr. ἐν et ἐνί.
εἰναετῆ 345.
ἑοῖο 153. ἑοῦ 42, 605. ἑών 446, 650, ἑῆς 490, 461. ἑαῖς 374.
εἶπον: ἔειπον 609. εἴπῃ 395.
εἴπερ 175, 396.
εἴργει 500. εἴργεσθαι 671.
εἰς 81, 515. cfr. ἐς.
εἰσαναβαίνεις 170.
εἰσέτι 651.
εἰσενόησεν 121.
εἰσύκε 559.
εἰσορόᾳς 103. εἰσορόασθαι 238. εἰσιδέειν 299.
εἴτε 590. εἴθ' 591.
εἶως 107.
ἐκ 68, 77, 178, 189, 248, 271, 273, 274, 359, 383, 408, 435, 466, 491, 505, 563, 570, 603 (bis), 648, 663, 670, 733 cfr. ἐξ.
ἕκαστος 107, 709. ἑκάστου 84, 406. ἑκάστῳ 53. ἕκαστον 725. ἑκάστης 216. ἕκαστα 56, 403, 769.
ἑκατηβόλε 404, 770.
ἑκατόμβης 231.
ἐκβλύζοντα 490.
ἐκεῖνος 691. cfr. κεῖνος.
ἔκητι 691.
ἐκλείπω: ἐξέλιπεν 131.
ἐκπίνοντας 596.
ἐκπρομολόντες 706.
ἐκπροπεσοῦσα 324.
ἐκπορέει 203.
ἐκπροφύγῃσι 397.
ἐκτείνω: ἐκτετάνυσται 74.

ἐκτελέσωσιν 333. ἐκτελέσας 745.
Ἕκτορι 687, 690.
ἐλαίης 737.
ἐλαϊνέης 130.
ἐλάϊνον 717.
ἐλαίου 504. ἐλαίῳ 253.
ἐλαύνω: ἐλαύνοι 323. ἐλαύνων 473. ἐλαυνομένοισι 425. ἤλασαν 68. ἐλάσσας 155, 450. ἐλάσαι 52.
ἐλάφοιο 244, 248.
ἐλαφρά 519.
ἐλεαίρειν 196.
ἐλέγξαι 479.
Ἑλένοιο 366 Ἑλένου 358.
ἑλέπτολις 679.
ἐλέφαντος 51.
ἑλισσομένου 136. εἵλιξεν 647.
ἕλκεϊ 343, 455, 623.
ἕλκειν 466. ἕλκων 480.
ἕλπομ' 185. ἕλπετο 350. ἔολπα 538.
ἐλπωρή 415.
ἔμβαλε 301.
ἐμμεμαώς 84.
ἐμοῦ 143 ἐμόν 152, 686. ἐμῆς 138.
ἔμπης 249, 570.
ἔμπνοος 414. ἔμπνοον 372.
ἐμφερέες 365.
ἐμφύω: ἐμπεφύασιν 294.
ἐμψύχοιο 368, 701. ἔμψυχον 362.
ἐν 15, 25, 73, 148, 211, 214, 227, 232, 275, 278, 301, 321, 328, 370, 373, 380, 408, 416, 417, 432, 442, 472, 505, 522, 527 (?), 537, 562, 578, 613, 615 (bis), 640, 644, 656, 660, 661, 719, 720, 722, 726, 759. cfr. εἰν et ἐνί.
ἐναιρομένοις 557. ἐναιρομένης 231.
ἐναντίον 426, 548.
ἔνδοθεν 203, 277, 487.
ἔνδοθι 279, 641.
ἔνδον 297, 730.
ἕνεκα 168. ἕνεκεν 264. ἕνεκ' 609.
ἐνηέϊ 306.
ἔνθα 105, 482 (bis), 524, 743, ἔνθ' 19, 121.
ἔνθεν 748, 755, 758.
ἐνί 22, 44, 55, 66, 150, 208, 234, 369, 378, 473, 488, 517, 518, 581, 629, 631, 659, 685, 747. cfr. εἰν et ἐν.
ἐνιπλείοιο 276.
ἐνίπλεον 192.
ἐνίσπω 4. ἐνισπεῖν 402, 768.
ἐνιχρίμπτοιντο 423.
ἐννέα 712.
ἔννυμι: ἑσσάμενοι 709.
ἔντεσι 676.
ἐντρίψαντα 344.
Ἐνυαλίοιο 582.
ἐξ 53, 166, 514, 560, 572.
ἐξαχέσασθαι 598.
ἐξαπίνης 113, 218, 379, 428, 524, 574, 689.
ἐξαῦτις 220, 744.
ἐξελάσει 596.
ἐξερεείνῃ 86.
ἐξερέω 639. ἐξερέει 385.
ἐξόπισθεν 553.
ἔξυχ' 307.
ἐξυπαλύξαι 584.
ἔξω 382.
ἔοικας 391. ἔοικε 663. ἐοικώς 375. ἐοικότα 30, 501.
ἐπακουέμεν 381. ἐπακοῦσαι 376. ἐπακούσας 461.
ἐπαμύντορα 587.
ἐπαοιδάς 591.
ἐπαρηγόνα 677.
ἐπασσυτέροις 235.
ἐπαυτίχα 334.
ἐπεί 12, 154, 170, 338, 411, 448, 520, 569, 726, 739.
ἐπειγομένοιο 277.
ἔπειτα 183, 335, 708, 732, 743, ἔπειτ' 451 (?).
ἐπέρχεται 304.
ἐπεσσύμενον 115. ἐπεσσύμεναι 567.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of human knowledge in 797,885 volumes

Instant access $8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ἑτάροις 444.
ἑτερήμερος 633.
ἑτέροιο 514. ἕτερον 515, 643. ἑτέρης 185. ἑτέρας 714.
ἐτήτυμον 516, 660. ἐτήτυμοι 294. ἐτήτυμα 766.
ἔτι 137, 187, 339, 422, 424, 529, 560. ἔτ' 415, 569, 662.
ἐτώσιος 539. ἐτώσιον 605.
εὖ 462.
εὐκύκλως 135.
εὐλάς 600.
εὐπέταλον 230
εὐπλοκάμοιο 439.
εὐρύοπα 88, 701.
εὐρύστερνος 548, 645.
εὕρῃς 251, 617. εὕροις 417. εὗρον 759. εὑρών 91. εὑρεῖν 6.
ἐϋσσέλμῳ 581.
εὖτε 400, 645, εὖτ' 102.
Εὔφορβος 433, 463. Εὐφόρβοιο 441, 448. Εὐφόρβῳ 436.
Εὐφρήταο 263.
εὐχή 38.
εὐχομένοιο 171. εὐχομένου 37 εὐχομένῳ 191.
εὐχωλῇσι 176.
εὐώδεα 286.
ἐφέλκεται 332.
ἐφέπομαι: ἐπισπόμενος 336
ἐφερπύζοντες 708.
ἐφίκηται 57.
ἐφορμήσει 26. ἐφορμήσουσι 34.
ἐχεπευκέϊ 475.
ἐχέφρονα 369.
ἐχίδνης 347, 393.
ἔχω: ἔχει 238, 580, 659. ἔχοιμεν 3. ἔχεν 297, 299, 392. ἔσχεν 572. ἔχων 175, 244, 528. ἔχοντα 227, 283, 618. ἔχοντες 749. ἔχοντας 230. ἔχουσα 243. ἐχούσῃ 375. ἔχειν 360, 497, 659, 664.
ἑψομένοισιν 731. ἑψομένοισι 640.
Ζαμίλαμπιν 263.
Ζεύς 630. Διός 1, 13, 47, 147, 260.
ζωάγρια 153.
ζώεσκεν 151. ζώειν 16.
ἤ 495. ἤ μὲν 445.
ἦ 193, 240, 250, 580, 581, 624, 634. cfr. ἠέ.
ἡγήσασθαι 541.
ἠδέ 9, 465, 512, 718, 735. ἠδ' 49, 75, 137, 591.
ἤδη 120, 466, 469.
ἡδέϊ 321. ἡδύν 157. ἡδεῖα 533. ἡδείῃ 704. ἡδύ 734.
ἠέ 114, 635. cfr. ἤ.
Ἠέλιος 302. Ἠελίοιο 313. Ἠελίου 292, 658. Ἠελίῳ 93, 153. ἠελίοιο 154, 713. ἠελίου 180, 212. ἠέλιον 90. cfr. ἦλιον.
ἠεροφοῖται 45.
ἠΐθεον 310. ἠΐθεοι 33.
ἦκα 553.
ἦχειν 355.
ἦλιον 701. cfr. ἠέλιος.
ἦμαρ 632. ἤματα 254, 259, 366
ἡμετέρου 272. ἡμετέρων 104. ἡμετέροις 770.
ἡμεῖς: ἡμῖν 15. ἄμμι 338. cfr. ἐγώ.
ἡμίθεος 57. ἡμιθέοισιν 70. ἡμιθέοισι 620.
ἦν 342.
ἠπεδανοῖο 382.
ἤπερ 92.
ἠπεροπῆα 357.
Ἡρακλῆος 772. Ἡρακλῆα 10.
ἥρως 357, 404, 418, 494, 558, 762, 770. ἥρωα 573. ἡρώων 63, 304. ἡρώεσσι 458.
ἦτοι 13, 107, 247, 313, 334, 418, 521.
ἦτορ 17, 174, 268, 332.
ἠΰτε 192, 274, 309.
Ἡφαίστοιο 703
θαλάσσης 522, 562. θαλάσσῃ 559.
θαλέθοντα 156. θαλέθουσα 413.

θαλλῷ 217.
θάλπετο 233.
θαλπωρήν 396.
θάμβος 293, 425, 536.
θαμίζων 633.
θάμνοι 565. θάμνοις 567. θάμνοισι 148.
θανάτοιο 116, 503. θανάτῳ 74.
θαργηλίων 420.
θαῦμα 187, 377, 574.
θαυμάζοιτο 78. ἐθαύμασεν 575.
θεάομαι: θεωμένου 533.
θεηγενέων 14.
θεοδάμαντι 94.
θέλγητρον 534. θέλγητρα 314.
θέλγει 200. θέλξεις 328, 626. θέλγοντα 704.
θελξίμβροτον 320.
θέμις 6, 164, 422, 628, 700.
θεοπροπάς 715. θεοπροπήν 384. θεοπροπίας 289.
θεός 171. θεοῦ 305. θεόν 371. θεοί 228. θεῶν 164, 233, 656. θεοῖς 67, 98.
θεουδέα 374
θεράποντι 772. θεράποντα 686 θεράποντας 719.
θερμήν 560.
θέσκελε 756. θέσκελον 78. θέσκελα 330, 492.
θεσπεσίοιο 192. θεσπέσιον 681. θεσπεσίην 77. θεσπεσίῳ 293. θεσπεσίως 387.
θεσπίζειν 766
θηευμένου 536.
θηητόν 244.
θηλυτέρη 485. θηλυτέρης 367.
θήρ 127. θηρός 149. θηρί 141. θῆρα 207. θῆρες 746. θηρῶν 396. θήρεσσιν 29, 75. θήρεσσι 446. θῆρας 440.
θήρειον 552.
θηρητήρ 433.
θήγῃ 182.
θιάβα; 752
θνήσκω: τεθνηότος 52. τεθνηότες 547.
θνητός: θνητοῖσιν 1, 585, 606. θνητοῖσι 281, 460, 607. θνητούς 199. 475, 671.
θολόν 490.
θοόν 582 θοαί 566. θοοῦς 128. θοώτερον 114.
θούριος 307
θρασύν 573.
θραύεσκον 140.
θρίξ: τρίχες 255.
θύγατρες 566
θυγάτηρ 700. θυγατρός 195, 264, 743.
θυηπολέουσι 281.
θυμός 26. θυμῷ 350, 447, 750. θυμόν 326, 651.
θυσίαι 100. θυσίῃσι 371.
θύω: θύοιτε 750.
Ἰαίνεται 268. ἰαινόμεναι 217.
ἰαχαίζοντες 46.
ἰᾶσθαι 637.
ἴασπιν 267, 613.
ἰαχήν 113.
Ἴδης 432.
ἱδρύσαντο 129.
ἱερήϊον 93, 170.
ἱεροπρεπέες 100.
ἱερήν 479. ἱεράς 730. ἱερόν 184, 434. ἱερά 268.
ἵημι: ἱέμενος 692.
ἱητῆρα 643.
ἵκελος 149. ἵκελον 477. ἵκελοι 75.
Ἱκετάονος 441.
ἱκέτευσας 207.
ἱκνέομαι: ἵξεν 9. ἵκηαι 175. ἵκηται 731. ἵκησθε 742. ἱκέσθαι 97.
Ἰλιόθεν 694.
ἰλύν 507.
ἰμείρων 711.
ἱμερόεντι 310. ἱμερόεντα 470, 754.

ἷμερος 62. ἷμερον 723.
ἱμερτοῦ 283. ἱμερτόν 625. ἱμερτῆσιν 33.
ἵνα 377, 519 (bis).
ἵνες 364.
ἰόν 49, 450, 503. ἰούς 340.
ἵπποι 657.
ἴσῳ 504.
ἵσταται 428. ἱστάμενος 108. ἑστήκασι 547. στήσας 212. στῆσαι 48.
ἴχνια 443.
ἰχώρ 203, 487. ἰχῶρι 669.
Καγχαλόων 443.
καθαίρω: καθήρας 467.
καθαρῷ 373.
κάθηται 602.
καθοράω: κατόψεαι 234.
καί 5, 7, 11, 27, 29, 30, 31 (bis), 32, 33, 35, 38, 40, 41, 42, 50, 51, 52, 57, 68, 71, 73, 86, 87, 88, 95, 97, 125, 127, 137, 139, 158, 161, 182, 187, 190, 204, 214, 215, 226 (bis), 227, 230, 232, 236, 242, 244, 254, 259, 267, 269, 272, 273, 280, 282, 284 (bis), 285, 286 (bis), 290, 291, 303, 306, 313, 315, 318, 321, 325, 327, 329, 331, 332, 334, 336, 340, 343 (bis), 344, 345, 347, 367, 368, 371, 376, 385, 390, 406 (bis), 409, 412, 414, 416, 420, 428, 431, 438, 440, 447, 452, 456, 458, 459, 461, 465, 468 (bis), 469, 474, 482, 511, 527, 531, 538, 555, 556, 560, 570, 574, 582, 583, 584, 588, 595, 600, 604, 610, 614, 615, 616, 619, 626 (bis), 628, 642, 658, 661, 662, 673, 675, 678, 686, 702, 717, 720, 722, 734 (bis), 735, 736, 748, 750, 755, 758, 759, 760, 767, 769.
κεαρ 426.
κεν 186, 744.
κεως 225.
κηνον 729.
κακόν 125.
κακότητος 16, 77, 167, 198. κακότητα 406.
καλεσσιχόρου 718.
καλέειν 362. κέκληται 489, 663.
καλῇ 327.
καλύπτοι 733.
καμάτοιο 87. καμάτων 587.
κάμνω: κάμνοντα 190, 628. κάμῃς 378. κάμοι 85.
κάμπας 600.
καπνόν 183, 486.
κάρα: κρατός 73. κράατι 252, 565. καρήατι 499.
κάρηνον 139.
καρπόν 601.
καρποφόροιο 736. καρποφόρῳ 216.
καρτερόν 240, 767. καρτερά 756. cfr. κρατεροῖο.
κάρτος 409, 414, 438.
καρφαλέης 182. καρφαλέῃ 477. καρφαλέας 269.
κασιγνήτῳ 550.
Κασσάνδρην 765.
κατά 482, 507 κατ' 601. κάτα 216.
καταδαρθάνω κατέδαρθε 431.
κατάδεσμοι 588.
καταθνήσκει 413.
καταθύμιον 261. καταθύμια 228.
καταίγδην 508.
καταχνώσσουσα 321.
καταλέγω καταλέξω 399. καταλέξαι 329.
καταλείβεται 487, 535.
καταλείπω: κάλλιπε 456.
καταπίπτω: κάππεσον 110.
κατάστικτον 620.
κατατίθημι: κάτθεο 319. καταθεῖναι 79. κατέθηκεν 19, 561.
καταχεύειν 718.
κατειβόμεναι 652.
κατεναντίον 180, 212, 435.
κατένωπα 132, 464, 755.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

κραδίη 5. κραδίην 339.
κραιπνοί 47.
κραταιή 456.
κρατεροῖο 279. κρατεροῦ 178. κρατερόν 694. κρατεροῖσι 337, 342. κρατερώτατον 593.
κρατερόφρονι 550.
κρατυνομένην 525.
κρέα 724. κρεάεσσιν 731.
κρείων 66, 167.
κρημνοῖσι 543.
κρητῆρι 214
Κρονίδης 11, 88. Κρονίδας 556, 604.
Κρόνος 651 Κρόνοιο 646.
κροτάφους 254 (?).
κρυερός 634. κρυερήν 579.
κρυπτάδια 44.
κρύπτω: ἐκρύφθην 150.
κρύσταλλος 274, 298. κρύσταλλον 172, 297.
κτείνω: ἐκτανε 357.
κυαναυγέσιν 211.
κύδηνεν 316.
κῦδος 679.
κυκάω: κυκωμένου 38. κυκώμενον 279, [584.
κύκλῳ 364.
κυλινδόμενοι 482.
κύλιξ: κυλίκεσσιν 673,
Κυλληνίδα 554.
κύματ' 523.
κυνηγεσίῃσι 432.
κύων: κύνε 143, 158. κύνεσσιν 443.
Λᾶας 662. λᾶϊ 389, 419. λᾶαν 173, 191, 225, 227, 230, 251, 258, 353, 372, 494, 659, 688. λᾶε 292.
λαγωός 148.
λάζεο 172. λάζετο 682.
λάθρῃ 319.
λαϊνέῃ 547.
λάϊνος 532.
λαιψηρόν 686. λαιψηρώ 106.
λαμβάνω: ἔλλαβεν 451 (?). λάβε 573. λαβών 629, 693.
λαμπετόωσαν 89. λαμπετόωσαι 295.
λανθάνω: λάθεν 148. λήσονθ' 478.
λαοβοτείρης 714.
Λαομεδοντιάδης 389.
λαός: λαοί 72. λαοῖσιν 30. λαούς 327.
λαοσσόος 58. λαοσσόον 10.
λασίης 238. λασίην 252. λασίαις 161. λάσιον 216. λασίοισιν 442.
λαφύξαι 120.
λάχνην 252.
λέβης 716 λέβητος 276. λέβητα 278.
λέγω: λέξω 698. λέξαντος 769.
λειμῶνα 81.
λείπω: λίποι 278. λιπέσθαι 448. λέλειπται 338. ἐλέλειπτο 130. λελείψασθαι 452.
λείψανα 733.
λελίηντο 118.
λεοντοδέρην 619.
λεπιδωτός 291. λεπιδωτόν 287.
λεπταλέην 455. λεπταλέοι 209.
λεπτῆς 468. λεπτήν 341. λεπτά 214.
λευγαλέῳ 74.
λευκανίῃσι 554.
λευκοῖο 203, 668. λευκόν 163, 734. λευκήν 297. λευκαῖς 621.
λέχος 35, 318, 367.
λέων: λέοντος 618. λέοντα 29.
λήγῃσι 386. λήγειν 635.
λήθαιον 197.
ληϊστῆρες 40. ληϊστήρων 583.
Λήμνοιο 359.
Ληθοΐδης 8. Ληθοΐδαο 762. Ληθοΐδην 398.
λίθος 250, 569. λίθοιο 177, 214, 330, 454, 489, 639. λίθου 285, 411, 749. λίθον 261, 344, 360, 434, 498, 528, 568, 684, 693, 703. λίθοι 410, 418. λίθων 296, 337, 408. λίθοις 417. λίθους 460.
λίνον 632. λίνοιο 708.
λίπ' 735.
Λιπαραῖον 692.

λιπαρῇσιν 371.
λισσῆς 162.
λιστρά 367.
λοιγόν 359, 595.
λούων 369. λυύειν 211.
λόχον 583.
λυγρῷ 455, 623. λυγρῶν 290, 416.
λύθρον 559, 567.
λύματ' 591.
λύχνι 271.
λύχνοισιν 373.
λύω: λυθείς 382.
λώβης 422. λώβην 348.
Μαγνήσσῃ 307. μάγνησσαν 325.
μάγοιο 72. μάγοισι 697.
μαζόν 192. μαζοῖσι 219.
Μαῖης 2.
μαίης 380.
μαίμησε 133.
μαινομένοιο 582.
μαχάρων 176, 195, 268, 672, 725.
μαχρήν 103.
μάλα 65, 78, 144, 234, 403, 435, 762, 769, 774. μάλ' 188, 321, 331, 333, 335, 456, 462, 501, 553. μᾶλλον 91, 185, 233, 452, 497. μάλιστα 228, 710.
μαλαχή 35. μαλαχαί 160. μαλαχοῖσιν 370.
μανθάνω: μάνθανε 340. μάθεν 12. μάθοις 177. μαθών 352.
μαντοσύνας 401.
μάραγδον 614.
μαραινομένη 520. μαρανθέν 131.
μάρνασθαι 134.
μάρπτων 634. μάρψαι 109.
μαστοῖσιν 223.
Μαχαονίης 349.
μαχλοσύνῃσιν 323.
μάχομαι: μάχεσθαι 446.
Μεγαίρης 225. Μέγαιραν 728.
μεγαίρει 81. μεγαίροντες 592.
μεγάρῳ 373. μέγαρον 741. μεγάροισι 22.
μέγας 476. μεγάλοιο 47. μέγαν 401. μέγα 168, 174, 187, 301, 305, 339, 410, 511, 574 μείζον 138, 392, 411.
μειδιάει 246.
μειλίσσεσθαι 306.
μείλιχος 144.
μεθέπομαι: μετασπόμενος 106, 112.
μεθερπύζειν 427.
μεθίημι: μεθέμεν 312.
μέθυ 266, 718, 734.
μεθύοντα 223.
μελαγχροίην 721.
μελαινομέναις 621.
Μελάνιππος 437.
μελανύχρωα 363.
μέλας 449, 487. μέλαινα 405. μέλαιναν 544. 683.
μέλι 669. μέλιτος 506.
μελιγλώσσοιο 59.
μελιηδέα 328.
μελιχρήτοιο 221.
μελίσσης 735.
μέλλω: ἔμελλεν 451.
μέλουσαι 589.
μεμάασι 430. μεμαώς 687. μεμαῶτα 120, 134. μεμαῶτας 732.
Μέμνονα 694.
μέν 13, 73, 107, 113, 145, 151, 166, 169, 194, 210, 213, 237, 247, 248, 295, 296, 313, 334, 350, 366, 388, 407, 410, 416, 445, 451, 501, 521, 529, 539, 572, 612, 642, 657, 659, 682, 686, 699, 713.
μενεαίνει 322, 427. μενέαινεν 445, 549. μενεαίνειν 26.
μενοινῶν 648. μενοινήσαι 85.
μένος 22, 133, 177, 275, 285, 411, 478, 511, 759.
μένω: μένει 277, 529. μένων 432. μενούσης 636. μένειν 424, 441.

μενέμεν 655. *μενέει* 473. *μεῖνε* [657.
μέσον 640.
μέσσοισιν 150. *μέσσα* 421.
μεστόν 243.
μετά 45, 175, 183, 184, 218, 221, 377, 425, 440, 506, 668, 694. *μετ'* 32, 98, 443, 608, 610, 722. *μεθ'* 355.
μεταστρωφᾶσθαι 739.
μετέπειτα 526.
μέτρῳ 504.
μή 96, 128, 340, 382, 464. *μήποτε* 402, 635, 768.
μηδέ 739, 741. *μηδ'* 650.
μηχάδος 193.
μήλοιο 616. *μήλων* 205. *μήλοισι* 149.
μήν 449.
Μήνη 484.
μηρία 186.
μηρῷ 353.
μήτηρ 412. *μητρός* 156, 461. *μητέρι* 375. *μητέρα* 63, 396. *μητέρας* 210.
μηχανόωνται 44.
μιαιφόνον 359.
μίγνυμι: *μίξῃ* 504. *μὶξαι* 721. *μιγείς* 149. *μιγέντα* 221, 722. *μιχθείς* 498.
μιλτοπάρῃος 615.
μιμνήσκω: *μέμνεο* 609. *μεμνημένος* 393. *μεμνῆσθαι* 198, 422, 471. *μεμνήσομαι* 346.
μίμνω: *μίμνασκεν* 108. *μίμνων* 488. *μίμνειν* 368.
μιν 29, 95, 154, 179, 197, 251, 253, 313, 315, 319, 343, 364, 378, 385, 445, 447, 452, 472, 497, 524, 538, 546, 580, 617, 619, 624, 629, 640, 664, 675, 681.
μινύθουσιν 624 *μινύθοντα* 205.
μινυνθάδιων 413.
μίσγων 594. *μίσγειν* 286.
μοῖρ' 680. *μοῖραν* 127. *μοῖραι* 154, 655. *μοίρας* 712, 730.
μολεῖν 556.
μόρσιμος 141. *μόρσιμον* 654.
μορφήν 611.
μόσχον 152, 155.
μοῦνος 105. *μούνων* 464.
μόχθον 64, 65.
μυθεῖτ' 515.
μῦθον 402, 404, 644, 698, 768. *μῦθοι* 774. *μύθοισι* 87, 626. *μύθοις* 770.
μυρία 697.
μῦς: *μυῶν* 603.
μύσος 590.
μυστικόν 727.
Ναί 29.
ναίυι 651.
νεάτῃ 488. *νεάτοισιν* 543.
νεβρίτης 754. *νεβρίταο* 748.
νεήνιδος 156.
νεκρῆς 415, 557.
νεογιλοῦ 379.
νεογνός 105.
νεόπλυτα 708.
νέος: *νέην* 666. *νέαι* 255.
νέρθεν 450.
νέρτερα 508.
νεύρων 291.
νεφέλη 79. *νεφέλαις* 269.
νεφροῖσι 190.
νηδύος 491, 508. *νηδύν* 276.
νηϊάδεσσι 685.
νημερτές 664. *νημερτέα* 251, 361 [–385.
νηόν 175.
νηπιάχοισιν 123.
νήπιον 222, 375.
νηπυτίοισι 6.
Νηρῆα 584.
νηῦς: *νηΐ* 581.
νήχεται 523.
νίκης 677. *νίκην* 24.
νίσσεται 429.
νοέω: *νόει* 631. *νοήσεις* 296, 387. *ἐνόησεν* 573, 590.
νοήματος 76.
νόος 128, 233, 245, 273. *νόοιο* 392. *νόῳ* 381. *νόον* 195, 199.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of human knowledge in 797,885 volumes

Instant access $8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ὄνειαρ 6, 343, 681. *ὀνείατα* 20.
ὄνομα 757, cfr. *οὔνομα.*
ὀνομῆναι 619.
ὀξεῖαν 113. *ὀξύ* 709. *ὀξυτάτῳ* 502.
ὀπάζω: *ὀπάσσω* 31, 191. *ὀπάσσει* 585. *ὤπασα* 688. *ὤπασεν* 467, 693. *ὀπάσσαι* 1.
ὀπάλλιον 282.
ὅπη 636.
ὀπίσσω 427.
ὁππόσον 414.
ὁππότε 275, 308, 378, 731. *ὁππότ'* [483.
ὀπτόν 505.
ὀπωπή 555.
ὅπως 3.
ὁράω: *ὁρόων* 613. *ὁράαν* 671. *ὁράασθαι* 525. *ἴδον* 118. *ἴδοντο* 525. *ἴδηαι* 205. *ἴδησι* 483. *ἰδών* 134. *ἰδόντι* 293, 534. *ἰδόντων* 246. *ἰδέειν* 303. *ἰδεῖν* 295. *ἰδέσθαι* 476, 551, 612.
ὀρέγουσα 322. *ὀρέγοντα* 429, 453. *ὀρεξάμενον* 108.
ὀρείτην 362, 457.
ὀρεσκῴοιο 139. *ὀρεσκῴου* 133. *ὀρεσκῴοισι* 29.
ὀρθαί 295.
ὀρίνει 477. *ὀρίνῃς* 383. *ὄρινε* 59.
ὅρκον 401, 767.
ὄρνιθες 746. *ὀρνίθων* 118.
ὄρνυμι: *ὄρνυε* 222. *ὀρνυμένῃσι* 474. *ὄρσει* 184, 379. *ὦρσεν* 99. *ὦρτο* 128. *ὀροῦσαι* 128. *ὀρούσας* 146. *ὄρσαι* 178.
ὄρος: *οὔρεσιν* 442.
ὄρω: *ὀρόντε* 113.
ὅς 57, 84, 86 (bis), 264, 504, 528, 629, 674, 710. *ἥ* 52, 348, 531. *τῆς* 757. *ᾗ* 72. *ὅν* 17, 693. *τόν* 129. *ἣν* 518. *τήν* 705. *ὅ* 78, 515. *οἳ* 305, 546, 565. *ὧν* 479. *οἷσιν* 545. *οἷς* 5. *οὓς* 207. *ἅς* 101. *τό* 452, 574. *τά* 399, 698.
ὅσος: *ὅσαι* 272, 418. *ὅσα* 530, 591, 745, cfr *ὅσσος.*
ὅσπερ 532. *τόνπερ* 749. *τόπερ* 639. *οἵπερ* 525.
ὅσσα 43, 45, 409, 513, 588, 627, 722, 745, 746. *ὅσσ'* 335. cfr. *ὅσος.*
ὅσσε 225, 536, 545, 667, 740.
ὅστε 458, 488. *ἥτε* 508, 601. *ἧντε* *ὀστρίτην* 344. [131.
ὅτε 112, 182, 205, 314, 386.
ὅτι 195, 202, 237.
ὅτις 188, 353.
οὐ 6, 61, 87, 103, 350, 417, 422, 476, 526, 539, 553, 642, 654, 666, 680, 700. *οὐκ* 38, 118, 297, 299, 312, 421, 448, 495, 534, 571, 590. *οὐχ* 185.
οὔασι 467. *οὔατ'* 37.
οὐδάςδε 383, 648.
οὐδέ 22, 25, 66, 67, 169 (bis), 250, 424 (bis), 428, 434, 473, 478, 535. *οὐδ'* 23, 27, 141, 299, 423, 447, 473, 498, 517, 540, 569.
οὔθατι 156. *οὔθατα* 205.
οὐθατοέσσης 193. *οὐθατόεσσαν* 702.
οὐλοόν 682.
οὖν 151, 170, 529, 612, 657, 699.
οὕνεκα 498. *οὕνεκεν* 197, 308, 631. *οὕνεκ'* 451, 663.
οὔνομα 662, 726. *οὔνομ'* 107.
οὔποτε 248, 394, 440.
Οὐρανίδαι 751.
οὐρανίην 665.
οὐρανιώνων 245, 330, 727. *οὐρανίωνας* 282.
Οὐρανός 646. *Οὐρανοῦ* 650.
οὐρανόν 651. *οὐρανόθεν* 242, 601, *οὐταμένοις* 458. [644.
οὔτε 78, 122, 123, 550, 666. *οὔτ'* 548. *οὔθ'* 76.
οὔτις 176.
οὗτοι 164.
οὗτος 638. *οὕτω* 186.

ὀφθαλμοί 118. ὀφθαλμῶν 386. ὀφθαλμοῖσιν 284. ὀφθαλμοῖσι 465.
ὀφρῆτιδα 341.
ὄφρος 752. ὄφρυν 116, 716. ὀφρέων 49, 340, 464.
ὀφρύσι 463.
ὄφρα 151, 171, 177, 195, 332, 395, 523, 562, 649, 724.
ὄχ' 14.
ὄψ: ὀπί 327. ὄπα 376.
ὀφιανοῖο 285.
Πάγῳ 526.
πάγχυ 61, 378, 568, 589.
πάθῃ 291.
παιδός 153, 224, 283, 379, 605. παῖδ' 400.
παλαγενέες 184, 194.
παλαιοτέρην 667. παλαιότεροι 129.
παλάμῃσι 34, 646.
παλαμναίην 512.
παλάσσω: πεπαλαγμένος 558. πεπαλαγμένοι 481.
πάλιν 312.
παλίνορσα 427.
παλίσσυτον 121.
Παλλάς 10.
πάλλων 378.
παλύνῃ 314.
πάμπαν 96, 391, 571.
πανδερκέος 713.
πανείκελος 204.
πάντοθεν 364.
παντοίην 611. παντοίων 19.
παρά 125, 175, 231, 352, 415, 692. παρ' 223.
παραθηγύνῃσιν 634.
παραΐσσουσι 604.
παραιφαμένοιο 680.
παραίφασιν 91.
παρέσσεται 204, 335.
παρθενική 309. παρθενικῆς 737.
παρθένον 544.
Πάρις 356. Πάριν 357.
παρίστημι: παρασταίης 208.
πᾶς: πᾶσαν 670. πᾶσαι 217. πάσας 213. πάντων 408, 513, 593, 599, 617, 702. πᾶσιν 71. πάντας 475. πάντα 229, 259, 335, 385, 626, 641, 763. πάντ' 254, 649.
πάσχοντας 484.
πάσσε 343. πάσσοντι 288.
πατήρ 151, 445. πατρός 143, 352, 692. πατέρ' 41.
πάτρην 388.
παύειν 502.
παφλάζει 279. παφλάζοντος 728.
πέδον 160.
πεδίου 271.
πείθω: πείθεται 5. πείθετ' 448. πείθεο 770. πεισθομένοισιν 82. πεποιθώς 430. πιθέσθαι 680. πιθήσας 389.
πειθώ 328.
πεῖρα 204.
πειρῷτο 85. πειρηθῆναι 334, 758.
πείρω: πεπαρμένος 342, 496.
πελάζω: πέλαζε 244. πελάσῃσι 636. πελάσῃ 308. πελάσσας 386.
πέλας 429, 574.
πέλω (πέλομαι): πέλει 159, 189, 757. πέλεται 188, 249, 541. πέλονται 292, 588. πέλοιτο 576. ἔπλετο 410. ἔπλετ' 237, 557, 476. ἔπλεθ' 690. πέλεσθαι 312.
πελώριος 127.
πέλωρον 207, 546.
πέμπεις 274. πέμποι 167.
πέπλους 738.
πεπνυμένον 17.
περ 119, 169, 274, 321, 331, 351, 356, 424, 435, 529, 538, 549, 551, 555, 679, 722, 766.
περάτηθεν 606.
περάω: περόων 581.
πέρδικε 106. περδίκεσσιν 122. [623.
περί 159, 213, 217, 255, 364, 602,

περιχαλλέϊ 436.
περιμήχεα 429.
περιμηχήσωνται 209.
περιπαχνωθεῖσα 526.
περιπήγνυυν 567.
περιπτύσσειν 34.
περισμύχουσα 602.
περισσαίνειν 430.
περιφθινύθουσιν 521.
περίφρονι 94.
περιώσιον 513.
Περσεύς 540. Περσῆϊ 542, 551.
Περσηϊάδαο 511.
πετάσαντα 116.
πέτομαι: πταμένη 601.
πέτρη 232, 249, 346, 756. πέτρης 162. πέτρην 202, 249, 341.
πέτρον 369, 374.
πετροῦται 527.
πεύθομαι: πέπυσμαι 366.
πευκεδανοῖο 751. πευκεδανῆς 609. πευκεδανῶν 500.
πεύκη 477.
πηγάων 211.
πήγνυτο 568. πεπηγός 659.
πῆμα 635. πήματα 484.
πίδακι 369.
πικρῇσιν 496.
πινυτοῖο 91. πινυτοῖσιν 4.
πῖνε 610. πινέμεναι 222, 685. πινέμεν 608. πίνειν 345. πινόμενος 668. πίῃσι 674.
πίπτοντα 50. πεσέειν 648.
πιστεύων 538.
πίτυος 285.
πιφαύσκω 187, 390. πιφαύσκειν 763.
πίων: πίονος 182. πίονα 155. πίειραν 702.
πλατύς 476.
πλείην 116.
πλέξαντας 736.
πλησίον 386.
πνεῦμα 301, 730.
πνοιήν 125. πνοιῇσι 489.
ποθέων 351, 439. ποθέοντε 28.
πόθῳ 28.
Ποιάντιος 350, 357, 762.
ποῖαι 160.
ποιήεσσαν 773.
ποικίλον 409. ποικίλα 460, 744.
ποιμένι 260.
πολεμιστά 312.
πολιοῖο 308. πολιῆς 347. πολιόν 397, 584.
πολλάκι 126, 431.
πολύν 270. πολλῶν 435. πολλοῖς 557. πολλήν 183. πολύ 83, 138, 338, 392, 411, 606, 638. πολλόν 266. πολλά 20, 234, 329, 445, 612. πόλλ' 492, 675. πλέον 330, [338.
πολυδαιδάλου 246.
πολύδακρυν 21.
πολυειδέα 610.
πολυήρατον 18.
πολυΐδμονος 715. πολυΐδμοσι 697.
πολυκλαύτοισι 405.
πολύμητις 575. πολυμήτιος 54.
πολυμήχανος 316.
πολυστεφάνοιο 81.
πολύτροχον 649.
πολυφάρμακον 485.
πονέω: πεπονημένον 70.
πόνου 563.
πόντοιο 38, 566. πόντῳ 518.
πόρεν 607. πορών 697. πορόντος [695.
πορφυρέοιο 564.
πόσιν 754.
ποτέ 105, 207, 248, 342, 461. ποτ' 693. ποθ' 23.
ποτί 115, 245, 311, 453, 478, 520, 601, 667, 706. cfr. προτί.
ποτιπτύσσειν 322.
ποτιχρίμπτηται 53.
πούς: πόδα 751. πόδεσσιν 423. πόδεσσι 39. ποσσίν 125. ποσσί 123. ποσίν 355. πόδας 484.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

σβέσαι 49.
σέβας 303.
Σελήνης 50.
σεμνοτέρους 303.
σεύω: *σεῦεν* 354. *σεύεται* 537. *σευέμεναι* 729. *σευάμενος* 12. *ἔσσυνται* 426. *ἔσσυτο* 146. *ἔσσυντο* 114.
σηχῷ 208. *σηχούς* 217.
σῆμα 638. *σήματ'* 695.
σθένος 27, 390, 410.
ἔσθενεν 441.
σιδηρίταο 390. *σιδηρίτῃ* 419. *σιδηρίτην* 361.
σιδήρου 308. *σίδηρον* 312.
σκέπτεο 244. *ἐσκέψαντο* 201.
σκιή 161.
σκιρτηθμῶν 220.
σκορόδοιο 499.
σκορπείην 622.
σκορπήϊα 510.
σκορπίον 500. *σκορπίε* 494.
σκύλακες 431.
σμερδαλέην 540.
σμύρνην 286.
σόον 656.
σός: *σῆς* 317. *σήν* 221. *σῇσι* 377.
σοφίην 69.
σπείρειν 594.
σπένδοντας 699.
σπερχόμενοι 706.
σπεύδοντα 121.
σπήλυγγι 55.
σπιλάδεσσι 620.
σπλάγχνοισιν 486.
σπουδῇ 110.
σταχυοπλόκαμος 242.
σταχύων 596. *σταχύεσσι* 602.
στείρῃσι 459.
στείχων 563. *στείχοντος* 423. *στείχοντι* 98.
στέργω: *στέρξουσιν* 42.
στερεή 249, 569. *στερεήν* 518. 568.
στέρνῳ 310. *στέρνοισιν* 537.
στεῦμαι (?) 82.
στεφάνοιο 28.
στέψαι 736.
στήθεσσιν 328. *στήθεσφιν* 60.
στιβαρόν 363.
στιχόωνται 218, 272.
στόμα 110.
στρέφω: *ἐστρέφθην* 133.
στρωφῶντ' 482. *στρωφωμένου* 515.
στυγεροῦ 556.
σύ 271, 376, 418, 631, 637, 644, 682, *τύνη* 608. *σεῖο* 228, 254, 265, 332, 339, 392, 494, 533, 756. *σέο* 346, 758. *σεῦ* 759. *σοί* 97, 275, 390, 399. *σέ* 98, 166, 209, 226, 273, 317, 322, 381, 493, 568. *σ'* 62, 169 *τοί* 171, 176, 187, 191, 202, 204, 252, 264, 266, 282, 288, 293, 329, 330, 403, 420, 595,630. 643, 769
σύν 98, 158, 344, 443, 444, 499.
συναγρομένους· 327.
συρίζων 138.
Συριηγενέος 262.
σφετέρου 481. *σφετέρῳ* 669 *σφετέρῃσιν* 44. *σφετέρῃσι* 629. *σφετέρας* 753 *σφέτερον* 311, 645.
σφίσιν 45, 428, 566, 591, 747. *σφίσι* 144, 425. *σφιν* 79, 158, 301, 304, 530, 720, 734. *σφι* 66, 102, 296, 422. *σφέας* 480.
σφός: *σφῆς* 168.
σφωϊτέρων 497, 587. *σφωϊτέραις* 738.
σχεδόν 473.
σχέτλιον 592.
σχῆμα 529.
σχίζης 131.
σῶμα 318. *σώματος* 655.
Ταλαχάρδιον 84.
ταλασίφρονος 678.
ταναήν 11, 135. *ταναούς* 704.
ταναύποδος 247.
τανύπτερον 124.

τανύω: τανύονται 365. τανύσσει 181. τετανύσσεται 324.
τάρφεσιν 432.
ταύρων 260.
τε 8, 37, 43, 45, 48, 57. 68, 85 (bis), 86, 120, 136, 147, 160, 167, 182, 199, 289, 290, 296, 364. 392, 413, 416, 443, 444, 492, 530 (bis), 531, 563, 597, 600 (bis), 603, 621 (bis), 625, 745, 746, 757. τ' 136, 160, 271, 303, 364, 367, 563, 589, 596, 599, 603, 745. ϑ' 444, 532, 614.
τείροντα 475. ἔτειρεν 452.
τέκνον 206 τέκνα 218, 459.
τεκοκτόνος 315.
τελέϑουσιν 100.
τελετῇσι 726.
τελευτήσουσιν 229.
τελέουσι 592.
τέλος 87.
τεός: τεῆς 595. τεόν 255. τεοῖσιν 206. τεοῖσι 239. τεῇσιν 527, 631, 673.
τέρας 537, 541
τερενόχροα 309. τερενόχροες 33.
τέρην: τέρενα 283.
τέρπω: τέρπειν 282. τέρψει 493. τέρπεται 174, 483. τέρπονται 726. τέρπετο 436 τερπομένοισιν 16. τέρψομαι 92.
τερπωλή 160, 533. τερπωλῆς 257.
τεταρταίης 635.
τετράπεζοι 747.
τετραυγέα 230.
τεύχω: τεύξω 30. τεύξαι 650. τεύξωσι 72. τετύχϑαι 284, 300, 516. τετυγμένος 716.
τέχνης 349.
τήκειν 704. τήκεται 641.
τιϑήνη 224.
τίϑημι: ϑήσει 252 ἔϑηκας 348. ϑῆκε 576. ϑῆκαν 237. ϑέσαν 657. ϑεῖναι 512, 625, 676, 687.
τίκτει 406. τίκτεν 457. τίκτε 407. τέκεν 407. τεκεῖν 459.
τιμήεντος 696.
τίνων 153.
τίς (interr.) 415, 448.
τίς (indef.) 67, 120, 147, 268, 278, 342, 490, 515, 580, 622, 658, 726, 742, 752. τι 78, 301, 330, 390, 428, 473, 478, 534. τινά 26. τιν' 395, 466.
τίω: τίσουσιν 42. τίεσϑαι 32
τλάω: ἔτλην 105. ἔτλη 435. τετληῶτι 381. τετληόσιν 208.
τοι (part.) 303, 336, 515, 642.
τοι (pron.), cfr. σύ.
τοῖον 457.
τοκῆες 333.
τόλμα 306, 384.
τοξευτῆρα 499.
τόπαζοι 281.
τόσον 414.
τόσσοι 418. τόσσα 410.
τότε 489, 496. τότ' 558, 652, 732.
τοὔνεκα 236, 394, 440, 681. τοὔνεκεν 142, 403.
τοῦτο 187. ταῦτα 288. ταῦτ' 745.
τόφρα 564, 725.
τραῦμα 598.
τραφερήν 39, 653.
τρεῖς 709, 713, 714, 715. τρί' 366.
τρέπω: τράπησϑε 739.
τρέφω: ἐτράφη 531.
τρηχεῖαν 774.
τρίβω: τριβόμενον 254. τρίβειν (?) 254. τρίψαντι 202. τρίψαι 341. τετριμμένον 502.
τρίποδος 724, 729, 733.
Τριτογένειαν 586.
Τροίηνδε 358.
τρομέουσαν 560.
τροφόν 518, 702.
τροχός 136.
τρύφος 130, 232.
Τρώων 689. Τρώεσσιν 354, 766.
τύνη, cfr. σύ.

τύπτων 139.
τυτθόν 641.
τῷ (caus.) 99, 619.
Ὑαλοειδέες 280.
ὑάλωπιν 613.
ὑβρίζοντες 69.
ὑγρόν 528, 570.
ὕδρος 449.
ὕδωρ 162, 277. ὕδατος 507. ὕδατι 661. ὕδασιν 263.
υἱός 3, 441, 771. υἱέϊ 261. υἱόν 375. υἷα 8, 222, 446.
ὑλάσσοντες 145.
ὕλης 182, 238. ὕλην 337.
ὕμνοισιν 701.
ὑπαί 219, 646. cfr. ὑπό.
ὑπαντιάσαι 98.
ὑπεκπροφυγών 207.
ὑπέκπυρον 140.
ὑπεκφεύξεσθαι 351.
ὑπεναντίον 117.
ὑπέρ 11, 127, 179, 181, 703. ὕπερ 137.
ὑπερθύμοιο 315.
ὑπερμενέεσσιν 372.
ὕπνῳ 321.
ὑπό 162, 349, 382, 450, 486, 489, 508, 522, 543, 556, 557, 565. ὑπ' 73, 76, 524. ὑφ' 521. ὕπο 161. cfr. ὑπαί.
ὑποτρέσσας 23.
ὑποτρηχύν 363.
ὑποτρομέοντι 391.
ὑποφῆται 47.
ὑσμίνην 355.
ὕστατον 259, 632.
ὑψίκομον 115.
ὑψόθεν 324.
ὑψόθι 331.
Φαέθοντα 90, 170.
φαεσίμβροτος 166 φαεσιμβρότῳ 129.
φάος 373, 465.
φάρεα 708. φάρεσιν 370.
φάρμακα 353, 464, 588, 756. φάρμακ' 664.
φάτις 540.
φερεγλαγέες 218.
φερέκαρπον 243.
φερέσβιος 301.
φερεσταφύλοισιν 265.
φέρτερος 638. φέρτερον 201. φέρτατος 436.
φέρω: φέρει 337, 509. φέροις 232. φέρων 607, 709, 772. φέροντας 740. φέρουσαν 598. φέρειν 465. φέροιτο 257. φέρεσθαι 123.
φεύγω: φεύγει 474. φεύγουσαν 64, φεύγων 147. φεύγειν 583. φεύξεται 473. φεύξονται 41. φυγέτην 77. φυγέειν 326.
φηγόν 115.
φημί 282, 300, 501, 642, 763. φασί 184, 313. ἔφη 771. φάσκεν 463. φαίη 516. ἐφάμην 165.
φημίζω: ἐφήμισαν 197.
φθέγγωμαι 331.
φθιμένης 555.
φθόγγον 60.
φιλέει 273. ἐφίλατο 307.
Φιλοκτήτης 393. Φιλοκτήταο 349.
φίλος 187, 771. φίλον 101, 446, 687. φίλε 206. φίλα 459.
φιλότητος 36, 471.
φιλοφροσύνης 168.
φλοιός 532 (bis).
φλοίσβοιο 522.
φλόξ: φλογός 185, 188. φλόγα 183, 274, 477. φλόγας 178.
φοιβήτορι 389.
Φοῖβος 360, 514. Φοῖβον 398.
φολίδεσσιν 286.
φονεύς: φονῆα 354.
φονευομένην 551.
φόνῳ 558.
φορέωσι 305. φορέοντο 652. φορεόντων 325.
φράζεο 404. ἔφρασε 388. ἐφρασάμην 120.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of human knowledge in 797,885 volumes

Instant access $8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ΟΡΦΕΩΣ ΛΙΘΙΚΑ ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ.

Λίθος χρύσταλλος ὁ πᾶσι γνώριμος. οὗτος ὠνόμασται μὲν ἀπὸ τῆς χρυσταλλοειδοῦς καὶ διαυγοῦς ὄψεως. ἔχει δὲ φυσικὰς ἐνεργείας τοιαύτας· εἴ τις αὐτὸν ἐπάνω θείη κατὰ ξήρων δάδων ἢ καὶ ἄλλης τινὸς ὕλης εὐπρήστου καὶ ταχέως ἀντιλαμβανομένης πυρός, ὁ δὲ ἥλιος ἐξ ἐναντίας αὐτὸν ταῖς ἀκτῖσι περιαστράψαι, πρῶτον μὲν ὀλίγην τινὰ καὶ οὗτος ἀκτῖνα πρὸς τὴν

1 Huius epitomae, de qua plura dixi in praefatione, codices novi quatuor. Omnium plenissimus, etsi hic illic alienis additamentis graviter foedatus, est Vaticanus graecus 578, saeculi quinti decimi ineuntis, quem huius editionis fundamentum esse volui; signavi V littera. E Barocciano libro, nr. 131 signato, bombycino saeculi XIV (meo B) primus nonnulla satis neglegenter hausit et in editionis suae addendis (p. 98 sqq.) publici iuris fecit Tyrwhitt, quae omnia Hermann in notis recudenda curavit. Initio mutilus est codex Ambrosianus A 95, chartaceus, saec. XV (meus A), qui tamen in libelli fine nonnullorum lapidum descriptionem in B omissam nobis solus praeter V servavit. — Omnium maxime breviatus est codex Vindobonensis med. graec. 30, chart. saec. XV, quem totum a Weigelio descriptum esse Valentinus Rose memoriae tradidit in Herma (vol. IX p, 477). Ex quo libro quae passim exscripsi notis inserui C littera notata. — Libelli titulum dedi ex V. In B nunc *Ὀρφέως λιθικὰ . . . . . ύγματα* tantum extat, cuius loco »*Ὀρφέως λιθικῶν* — cum tertia quadam voce, quam literis ex madore chartae evanidis legere nequivit,« scriptum esse perperam sibi persuasit Tyrwhitt. — *Ὀρφέως περὶ λίθων* est inscriptio in C; A titulo caret.

De crystallo non nisi haec leguntur in C: *λίθος ὁ χρύσταλλος· ὁ καὶ οὐ χρυ λεγόμενος ὁ καὶ τὸ πῦρ ὑπανάπτων ἐν ταῖς τοῦ ἡλίου ἀκτίσι. φασὶν ὅτι τοῖς νεφροῖς περιδεθεὶς τὸν νοσοῦντα τούτους ἰᾶται.*

2 *χρύσταλος* codd. — 3 *χρυσταλοειδοῦς* codd. — 3 *ἔχει δὲ καὶ* B. — 5 *εὐπρίστου* B. — 5. 6 *ἀντιλαμβανόμενος* V. — 6 *αὐτὸν ἐξεναντίας* B. — *τὰς ἀκτῖνας* B. — 7 *καὶ* om. B.

παραχειμένην ὕλην ἐκπέμπει· ἔπειτα καὶ καπνὸν ἐγείρει· μετὰ δὲ τοῦτο καὶ φλόγα πολλήν· καὶ τοῦτο τὸ ἱερὸν πῦρ ὠνόμαζον καὶ οἱ παλαιοὶ τῶν Ἑλλήνων. τὸ δὲ θαυμαστότερον, ὅτι καὶ αὐτὸν τὸν τῆς φλογὸς αἴτιον λίθον ἁρπάζων τις ἐκ τῆς ἀναφθείσης ὕλης καὶ ταῖς χερσὶ κρατῶν ψυχρὸν εὑρίσκει καθὼς τὸ πρότερον. φασὶ δέ, ὅτι καὶ τοῖς νεφροῖς περιδεθεὶς τὸν νοσοῦντα τούτους ἰᾶται.

Λίθος γαλαχτίτης, ὃν καί τινες τῶν παλαιῶν οἱ μὲν ἀναχτίτην, οἱ δὲ λήθαιον προσηγόρευσαν· ἀλλὰ γαλαχτίτην μέν, ὅτι τριβομένου ἰχὼρ ἀπορρέει καθάπερ γάλαχτος· ἀναχτίτην δὲ καὶ λήθαιον, ὅτι φορῶν τις αὐτὸν καὶ προσιὼν τοῖς οἰχείοις δεσπόταις καὶ ὁμιλῶν εὐμενεῖς αὐτοὺς εὑρίσχει καὶ λήθην λαμβάνοντας τῶν αὐτοῦ πολλάχις χαχῶν. ὃν καὶ οἱ Ἕλληνες προσιόντες τοῖς ἱεροῖς τῶν θεῶν αὐτῶν ἐφόρουν ὡς δι' αὐτοῦ τὸ θεῖον ἐξιλεούμενοι. ἔχει δὲ καὶ ἑτέραν τινὰ ἐνέργειαν· αἰγῶν γὰρ ἢ προβάτων πολλάχις ἀποσβεννυμένων καὶ λειπομένων τοῦ γάλαχτος εἴ τις αὐτὸν τρίψας τε καὶ λειάνας καὶ μετὰ ἅλμης μίξας ἐπιρράνῃ τὸ ποίμνιον ἐπιμελῶς, εὔροιαν αὐτοῖς προξενήσει τοῦ γάλαχτος, ὥστε τὰς μητέρας σχιρτώσας μεθ' ἡδονῆς παρέχειν

1 num περιχειμένην? — 2 τὸ om. B. — 3 καὶ ante οἱ delendum videtur. — 3. 4 αὐτονεὶ τὸν V. — 4 ἁρπάζοντες ἐχ B; ἀναμφθείσης V. — 5 εὑρίσχεται B. — 6 τοῦτον B. — 8 De galactite haec habet C: λίθος ὁ γαλαχτίτης ὁ καὶ ἀχιτίτης (sic!) λεγόμενος πρὸς γαλαχτοτροφίαν ταῖς γυναιξὶ χρήσιμος τριβόμενος καὶ πινόμενος καὶ εὐτόχιον ὂν ἄριστον. — De eodem lapide haec inter Notha Dioscoridis apud Saracenum leguntur: Ὁ δὲ μελιτίτης ὠνόμασται καὶ γαλαχτίτης καὶ ληθαῖος, ὅτι φέροντες αὐτὸν καὶ προσιόντες τοὺς οἰχείους δεσπότας εὐμενεῖς αὐτοὺς εὑρίσχουσι καὶ λήθην λαμβάνοντας τῶν αὐτῶν πολλάχις χαχῶν. αἰγῶν τε καὶ προβάτων ἀποσβεννυμένου τοῦ γάλαχτος εἴ τις αὐτὸν λεαίνῃ μεθ' ἅλμης μίξας βοηθεῖ τὸ ποιμνίον. λέγουσι δὲ καί, ὅτι γυναιξὶ τὸ αὐτὸ δύναται πρὸς γαλαχτοτροφίαν τριβόμενος καὶ πινόμενος. ἀλλὰ καὶ περὶ αὐχένος ἐν τοῖς νηπίοις καταδεδεσμευμένος ἀπείργει φθόνον καὶ ἄνοσον σώζει καὶ ἀνεπιβούλευτον φυλάττει τὸν νήπιον, καὶ ὅτι τὸν τοῦτον φοροῦντα καὶ βασιλεῖς αἰδυοῦνται καὶ δικασταὶ καὶ ἡδεῖς πᾶσι δοκοῦσιν. — 8 λήθ. ἀπεχάλεσαν B. — 10 τριβομένου ἰχὼρ scripsi; τριβόμενος ὀχὼρ V, τριβόμενος ἰχῶρας B. — 14 θεῶν αὐτὸν B. — 15 δέ τινα καὶ ἑτέραν V; γὰρ om. V. — An ἀποσβεννυμένου καὶ λειπομένου? — 18 ἐπιράνει B; εὔριαν B.

τοῖς ἑαυτῶν γεννήμασι τοὺς μασθούς. λέγουσι δέ, ὅτι καὶ γυναιξὶ τὸ αὐτὸ δύναται ποιεῖν πρὸς γαλακτοτροφίαν τριβόμενος καὶ πινόμενος· ἀλλὰ καὶ περιαυχένιος τοῖς νηπίοις καταδεσμούμενος ἀπείργει, φασί, πάντα φθόνον, καὶ ἄνοσον καὶ ἀνεπιβούλευτον διαφυλάττει τὸ νηπίον· καὶ ὅτι τὸν τοῦτον φοροῦντα καὶ βασιλεῖς αἰδοῦνται καὶ δῆμοι καὶ δικασταὶ καὶ ἄρχοντες, καὶ ἁπλῶς ἡδὺς τοῖς πᾶσι δοκεῖ, κἂν ἀλλότριοι καὶ ἐθνικοὶ τυγχάνωσιν. ἔστι δὲ τὴν χροιὰν ἔντεφρος, ἁρμόζει δὲ καὶ πρὸς ὀφθαλμῶν ἕλκη καὶ ῥεύματα τριβόμενος καὶ μετὰ ὕδατος ἀλειφόμενος.

Λίθος εὐπέταλος ὁ καὶ δενδραχάτης. ὠνόμασται δὲ οὕτως, ὅτι καθάπερ πέταλα δένδρων ἐν αὐτῷ διαφαίνονται μετὰ χλάδων συνεχεστέρων. οὗτος δὲ τοῖς χέρασι τῶν βοῶν περιδεσμούμενος ἐν τῷ καιρῷ τοῦ σπόρου ἢ καὶ ἐν τῷ ὤμῳ τοῦ σποροῦ εὐφορίαν παρέχει.

1 μαστούς B; ὅτι om. V. — 2 δύνασθαι V. — 3 περὶ αὐχένιος V, περὶ αὐχένιον B; ἐν ante τοῖς add. V. — 4 ἀπείργειν codd., quod correxi; ἄνωσι pro ἄνοσον V. — 5 τὸν τοῦτο V; καὶ ante βασιλεῖς om. V. — 7 ἀλλότριοι καὶ om B; τύχωσιν B. — 8 ἔντεφρον V; post ἔντεφρος add. B ἤτοι σταχτίζων, de qua interpolatione audi Tyrwhittum, qui Galactitae descriptionem ab λίθος γαγάτης usque ad θεῶν αὐτὸν ἐφόρουν, et tunc mediis omissis ab ἔστι δὲ τὴν χροιάν usque ad ὕδατος ἀλειφόμενος edidit: »Verba ἤτοι σταχτίζων interpolata sunt ab epitomatore. σταχτή scilicet est vox Graeco Barbara, cinerem significans. V. Cangium in v.« Meliora docent lexica. Caeterum iam Tyrwh. vidit, haec postrema, inde ab ἔστι δὲ τὴν χροιὰν interpolata esse ex Dioscoride, qui de galactite haec habet (περὶ ὕλης ἰατρικῆς V. p. 814 ed. Kühn): ὁ δὲ γαλακτίτης ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ γαλακτῶδες ἀνιέναι· ἔστι μέντοι ἄλλως ἔντεφρος τὴν χροιάν, γλυκὺς πρὸς τὴν γεῦσιν· ἁρμόζει δὲ πρὸς ὀφθαλμῶν ῥεύματα καὶ ἕλκη ἐγχριόμενος· δεῖ δὲ τρίψαντος αὐτὸν ὕδατι, ἀποτίθεσθαι ἐν πυξίδι μολυβδίνῃ, διὰ τὸ περὶ αὐτὸν κολλῶδες. — 10 quae hoc loco de eupetalo leguntur, dedi ex B, cum V inanibus nugis refertus sit, habet enim post συνεχεστέρων haec: ἔσωθεν διαφανεῖς (excidisse videtur hic aliquid) ἔχει ἐν ἑαυτῷ. ἔχει δὲ καὶ ἔξωθεν μέρος τι μέλιτος χρῶμα καὶ ἕτερον καροῦ εἶδος, ἔσωθεν δὲ ὑπόλευκα διαφανέστατα δενδρύφια. ἁρμόζει δὲ τοῖς οἰκονομοῦσι πράγματα· πιθανὸν γὰρ καὶ εὔπορον τὸν ἐγχειροῦντα ποιεῖ. συνβάλεται δὲ καὶ τοῖς ἐν ἀγρῷ σπείρουσι περιτιθεῖσιν αὐτὸν εἰς τὴν χεῖραν, ἢ εἰς τὸν τράχηλον τοῦτον ἔχω σπορεὺς πολυπλασίονα γεωργήσει. καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν μεγάλας ὠφελείας ἔχει ὁ λίθος. ἔτι μὴν καὶ εὐπορίαν δίδωσι τῷ φοροῦντι. χά-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

πᾶσαν φθορὰν ὅσαι γίνονται κατ' ἀγρούς· ἀλλὰ καί, ὥσπερ ὁ χρύσταλλος, καὶ αὐτὸν ἄνευ πυρὸς φλόγα πέμπειν· ἔχειν δὲ καὶ ἐναντίας δυνάμεις· παφλάζοντος μὲν γὰρ τοῦ λέβητος ἐπιρριπτούμενον αὐτῷ ὑποχλιαίνειν αὐτόν· τοὐναντίον δὲ ψυχροῦ τυγχάνοντος ταχύτερον τοῦτον παρασκευάζειν ζέειν τε καὶ ἀναπαφλάζειν.

Λίθος τοπάζιος, ὁ καὶ τόπαζος καλούμενος. οὗτος τίμιός ἐστι καὶ πολύτιμος διὰ τὸ σπανίως εὑρίσκεσθαι. γεννᾶται δὲ ἐν τῇ Ἰνδικῇ· ὅμοιος δὲ ἐστι τῷ χρυστάλλῳ· ἔξαυγος καθὰ καὶ ὁ χρύσταλλος. ὁ μέντοι τοπάζιός ἐστι χλωρός, οὐ λίαν ἐοικὼς σεύτλου χροιᾷ, στιβαρός, πυκνός, διαυγής. οὗτός ἐστιν ὁ ἄρσην· ὁ δὲ θηλυκὸς ἐλαφρότερος τάς τε ἀκτῖνας πρὸς τὰς αὐγὰς τοῦ ἡλίου ἡδυτέρας βάλλει παρὰ τὸν ἄρσενα. ἐπὶ πάντων δὲ καθόλου εἰς ὁ σκοπὸς πρόκειται τῶν τε ἀρσενικῶν καὶ τῶν θηλυκῶν λίθων. δέον οὖν τοῖς μὲν ἄρσεσι τὸν ἀρσενικὸν διδόναι, ταῖς δὲ θηλείαις τοὺς θηλυκούς. λαβὼν οὖν τὸν προκείμενον λίθον ἐπιχάρασσε αὐτῷ Ποσειδῶνα ἐν ἅρματι ἱππικῷ ἑστῶτα καὶ τῇ μὲν εὐωνύμῳ τὰς ἡνίας κρατοῦντα τοῦ ἅρματος· τῇ δεξιᾷ δὲ ἀστάχυας. ἔστω δὲ ἐπ' αὐτῷ καὶ ἡ Ἀμφιτρίτη. οὗτος τελεσθεὶς καὶ φορούμενος πολλὴν ἀγάπην περιποιεῖται τοῖς ἔχουσι καὶ πολλῶν ἀγαθῶν δοτὴρ γίνεται. ἔτι δὲ καὶ κατὰ θάλασσαν ἀκίνδυνον τὸν φοροῦντα διατηρεῖ, καὶ κέρδη μεγάλα διὰ τὰς ἐμπορίας περιποιεῖται, ἀλλὰ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς νοσοῦσιν, ὥστε πᾶσαν ὀφθαλμίαν ἰᾶσθαι. οὐδὲν δὲ ἕτερον ἀξιόλογον ἱστορεῖται περὶ

2 χρύσταλος V; πέμπτειν V. — 4 ἐν αὐτῶ V; ὑποχλιαίνων B; φυχροῦν B. — 5 ζέειν om. V. — 7 καλῆται V. — 9 χρυστάλω V. — 10 χρύσταλος V; λί pro λίαν V. — 7—9 λίθος — χρυστάλλῳ. Pro his alia habet B: λίθος τόπαζος ἤτοι τοπάζιον. ὠφελιμώτατον τοῦτόν φασιν ὥστε πᾶσαν ὀφθαλμίαν ἰᾶσθαι. ὅμοιος δέ ἐστι τῷ χρυστάλλῳ. — 11 σ. χρῆσιν στιβ. B. — 12 ὁ δὲ θῆλυς B. — 14 τε om. V. — 15 τὸν ἄρσενα B, qui διδόναι omittit. — 17—19 ab ἐπιχάρασσε usque ad ἀμφιτρίτη omissa sunt in B, qui eorum loco ἐπιχάρασσε αὐτῷ τὸν τοῦ σταύρου χαρακτῆρα habet ex manifesta interpolatione. — 17 ἐπιχάραζε V. — 19 οὕτως B. — 20 περιποιεῖ V. — 21 ἀγ. ἐκ θεοῦ δοτήρ B. — 23 — p. 142, 1 ἀλλὰ καὶ — αὐτοῦ om. B. — 23 ἐνωφθαλμοῖς V. — 24 οὐδὲ δέ V. —

αὐτοῦ. φυλακτήρων δέ ἐστι κράτιστον καὶ πρὸς τὰς ὑδρομαντείας ἄκρως ποιεῖται. ἐὰν δέ τις σταφυλῆς θαλασσίας οἶνον πίῃ καὶ εἰς μανίαν περιτραπῇ, τρίψας τὸν λίθον ἐπὶ ἀκόνης μεθ' ὕδατος δίδου τῷ μαινομένῳ. περίαπτον δὲ αὐτῷ καὶ τὸν λίθον ἐπὶ τὸν τράχηλον καὶ ἰαθήσεται. ἐπίχαριν δὲ τὸν φοροῦντα τοῖς ὁμιλοῦσι ποιεῖ, καὶ ῥητορικώτερον ἐν τοῖς λόγοις.

Λίθος ὀψιανός· οὗτος τὴν χλῆσιν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ ἐξ αὐτοῦ προβλέπειν καὶ προμαντεύεσθαι τοὺς παλαιοὺς τὰ μέλλοντα. τρίβοντες γὰρ αὐτὸν καὶ ἅμα τῇ εὐωδεστάτῃ σμύρνῃ μιγνύντες καὶ κατὰ πυρὸς ἐπιῤῥαίνοντες πρὸς τὰς κινήσεις αὐτοῦ καὶ τὰ ἅλματα καθάπερ ἐκ τοῦ ἅλματος καὶ οἱ ἡπατοσκόποι τῶν μελλόντων κατεστοχάζοντο. λέγουσι δὲ αὐτὸν καὶ νεύρων χαλεπὰ πάθη ἰᾶσθαι ἐπιπασσόμενον καὶ ἐπαλείφειν λεπίδας.

Λίθος χρυσόθριξ, ὁ καὶ τοῦ ἡλίου καλούμενος. διπλοῦς οὗτος τὸ εἶδος· ὁ μὲν ἐοικὼς χρυστάλλῳ, πλὴν ὅσον καθάπερ ἀκτῖνές τινες αἱ τρίχες αὐτῷ ἐμπεφύκασιν· ὁ δὲ τῷ χρυσολίθῳ κατὰ πᾶν ὅμοιος, πλὴν ὅσον καὶ αὐτῷ καθάπερ ἀκτῖνες αἱ τρίχες περιαυγίζονται. διὸ καὶ οἱ μὲν ἀπὸ τῶν τριχῶν αὐτοὺς χρυσόθριξας ὠνόμασαν, οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων ἡλίου λίθους. φορούμενοι δὲ οὗτοι, φασίν, εὐπρεπεστέρους καὶ σεμνοτέρους τοὺς ἀνθρώπους ποιοῦσι καὶ παρὰ πᾶσιν αἰδοῦς ἀξίους.

Λίθος μάγνης, ἡ καὶ μαγνῆτις λεγομένη, ἧστινος τὴν

3 μανίας V. — 4—5 καὶ τὸν τράχηλον τὸν λίθον καὶ V. De topazio hacc habet C: λίθος τοπάζιον· ἐάν τις λίθον πίῃ καὶ εἰς μανίαν περιτραπῇ τρίψας τὸν λίθον ἐπὶ ἀκόνῃ μεθ' ὕδατος δίδου τῷ μαινομένῳ καὶ ἀπαιωρούμενον ταυτὸν δύναται καὶ ῥητορικώτερον ἐν τοῖς λόγοις αὐτὸν ἀπεργάζεται. Plurima quae hic de topazio narrantur, satis fideliter transscripta sunt e Damigeronis libello *περὶ λίθων*. — 7 Hoc loco deest opalli descriptio in omnibus codicibus. — 7—13 Opsiani descriptionem omittit B; C non nisi haec habet: *λίθος ὀψιανὸς οὕτω λεγόμενος νεύρων χαλεπὰ πάθη ἰᾶται ἐπιπασσόμενος καὶ ἐπαλειφόμενος*. — 11 ἐκ τοῦ αἵματος καὶ οἱ ἧπατος, κόποι V, quod correxi. — 13 ἐπαλείφειν λεπίδας corruptum videtur. — 14 Lapidis Chrysotrichos descriptionem ex B evulgavit Tyrwh. — 16 ἡ pro αἱ V. — 18 fortasse περιαυγάζονται scripsit. — 18 αὐτῷ χρυσ. B. — 22 De magnetide Saracenus ex Sambuci codice inter Dioscoridis Notha haec edidit ex nostra epitoma ut videtur ex-

φύσιν καὶ τὴν ἐνέργειαν καθ' ἑκάστην ὁρᾶν ἔστιν ἔλκουσαν διὰ τοῦ ἀέρος τὸν σίδηρον πρὸς ἑαυτὴν ὥσπερ ἐρῶσαν αὐτοῦ καὶ τοῦτον πρὸς ἑαυτὴν ἁρπάζουσαν. ταύτην φασὶ διακριτικὴν ἔχειν δύναμιν τῆς τε καθαριευούσης γυναικὸς ἀπ' ἀλλοτρίου ἀνδρὸς καὶ τῆς μοιχευομένης. εἰ γάρ τις αὐτὴν λαθραίως ὑπὸ τὰ στρώματα θείη, ἡ μὲν καθαρά τε καὶ φίλανδρος εἰς ὕπνον κατενεχθεῖσα φυσικῇ τινι δυνάμει τῆς λίθου τάς τε χεῖρας ἁπλοῖ πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ περιφύεται· ἡ δὲ πόθοις ῥυπαροῖς καὶ ἀλλοτρίοις κατεχομένη ἀφυπνώσασα τῆς κλίνης ἀπαράσσεται καὶ καταπίπτει. ἀλλὰ καὶ δύο ταύτην ἀδελφῶν φορούντων πάσης ἔριδος αὐτοὺς ἀπαλλάττει καὶ φιλονεικίας, καὶ ὁμόνοιαν ἐμποιεῖ· καὶ πρὸς τὸ θέλξαι δὲ καὶ πεῖσαι λαὸν ἐπιτηδειοτάτη βασταζομένη ἢ καὶ φορουμένη κατὰ τοῦ στήθους. καὶ ἄλλας πλείστας ἔχει δυνάμεις. ἐστὶ δὲ καὶ πρὸς ἀγωγὴν γυναικῶν χρήσιμος καὶ πρὸς συστάσεις λαμπρῶν ἀνδρῶν, πρὸς δὲ τὰς ἐμπορίας πάσας χερδέμπορος. ἐὰν γυνὴ αὐτὴν φορῇ ἐρασθήσεται αὐτῆς ὃν ἂν βουληθῇ. [ἐπιχάρασσε δὲ τῷ λίθῳ Ἀφροδίτην ἔλκουσαν ἄνδρα ἀπὸ χρασπέδου τῇ εὐωνύμῳ χειρί, τῇ δὲ δεξιᾷ δεικνύουσαν μῆλον.] οὗτος ὁ λίθος ὁμόνοιαν πολλὴν ποιεῖται ἀνδράσι καὶ γυναιξὶ καὶ ἀδελφοῖς καὶ φίλοις, ἔτι δὲ καὶ πρὸς πάντας ἐπιχαρίτους, εὐπειθεῖς παρασκευάζει τοὺς φοροῦντας αὐτὸν καὶ εὐομίλους ποιεῖ· ῥήτορσι δὲ

cerpta: ταύτην φασὶ καὶ διακριτικὴν ἔχειν δύναμιν τῆς καθαρευούσης (vel καθαρᾶς οὔσης) γυναικὸς καὶ τῆς ὑπ' ἀλλοτρίου ἀνδρὸς μοιχευομένου. εἰ γάρ τις αὐτὴν ἐπὶ τὰ στρώματα λάθρα θείη, ἡ μὲν καθαρὰ καὶ φίλανδρος εἰς ὕπνον κατενεχθεῖσα φυσικῇ τινὶ δυνάμει τοῦ λίθου τάς τε χεῖρας ἁπλοῖ πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ περιφύεται. ἡ δὲ πόνοις ῥυπαροῖς ἀφυπνώσασα τῆς κλίνης καταπίπτει. ἀλλὰ καὶ δύο ταύτην ἀνδρῶν [num ἀδελφῶν?] φερόντων πάσης ἔριδος ἀπαλλάττει καὶ ὁμόνοιαν ἐμποιεῖ. καὶ βασταζόμενος εἰς στῆθος θέλγει λαόν. — δ καὶ μαγνήτης καλούμενος **B.** — 1 ἔλκουσα **codd.** — 2 πρὸς αὐτὴν **V.** — 3 πρὸς αὐτὴν **B**; καὶ post φασί **add. B.** — **C** qui v. 4 λίθος ὁ μαγνήτης **habet, omittit reliqua inde ab** ἡ καί **(v. 22) usque ad** ταύτην **(v. 3).** — 3 ἔχουσα **V.** — 4 καθαρευούσης **B**; ἐπ' **CV.** — 6 εἰ **pro** ἡ **C** — 7 τοῦ λίθου **B.** — 8 εἰ δὲ πόθ. **C, in quo reliqua valde breviata leguntur.** — 12 δέλξαι **V.** — 13 καὶ ἄλλας πλείστας ἔχει δυνάμεις **om. B in fine paginae.** — 14 ἀγωγῆς **V.** — 16—18 **quae uncinis circumscripsi, desunt in B.** — 19 πολλὴν **om. B**; ποιεῖ **B.**

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of human knowledge in 797,885 volumes

Instant access $8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

δὲ τὴν μὲν θέαν στρογγύλος ἢ καὶ ὡς ὑποστρύγγυλος, τὴν δὲ φύσιν τραχύς, στιβαρός, μελανόχροος καὶ πυκνός. πάντοθεν δὲ αὐτὸν περιέχουσιν ἶνες ὄμοιαι ῥυτῖσιν ἢ καὶ γραμμαῖς. τοῦτον πρὸς ἀποτροπὴν πάντων τῶν ἑρπετῶν φασὶ χρησιμώτατον εἶναι, καὶ οἵ γε τὴν Λιβύην τὴν ἄνυδρον καὶ ἰοβόλων γέμουσαν διερχόμενοι τοῦτον φοροῦντες καὶ ὥσπερ καθοπλιζόμενοι διὰ μέσων τῶν ἰοβόλων πορεύεσθαι κατετόλμων. φασὶ δὲ καὶ μαντικὸν εἶναι καί τινα νηστεύοντα καὶ καθαίροντα ἑαυτὸν καὶ τοῦτον δὲ αὐτὸν τὸν λίθον καθαροῖς ὕδασιν ἀπονίπτοντα καὶ λευκοῖς λίνοις περιελίττοντα εἶτα καὶ λύχνους ἀνάπτοντα ἐξαίφνης ἀκούειν ὥσπερ νεογενοῦς τινος βρέφους φωνὴν καὶ πυνθανομένου τινὸς ἀποκρίνεσθαι, ἔπειτα πρὸς τὸ τέλος καθάπερ ἔμψυχον ἀποπνέειν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν Ἑλλήνων παῖδες, οἱ τοῖς κτίσμασι λατρεύειν ἐθέλοντες καὶ δαιμονίων φωνῶν ἀκούειν σπουδάζοντες· ἡμεῖς δὲ τοῦ μὴ καὶ ταῦτά τινας ἀγνοεῖν ἕνεκα παραθέντες ἐνταῦθα καὶ ταῦτα πρὸς τὰ λοιπὰ βαδιούμεθα. ὅσα γάρ φασι τὰς ῥίζας τῶν βοτανῶν δύνασθαι, τοσαῦτα καὶ τὰς τῶν λίθων φύσεις. τοσαύτην δέ φασι δύναμιν τοῦτον τὸν σιδηρίτην ἔχειν ὥστε κἂν πάντα τὰ ἑρπετὰ παμπληθεὶ κατά τινος ἐφορμῶσι, διὰ μέσου τούτων ἀβλαβῆ τὸν φοροῦντα τὸν λίθον τοῦτον πορεύεσθαι· οὐκ ἀβλαβῆ δὲ μόνον ἀλλὰ καὶ φυγαδευτήν· εὐθὺς γὰρ αὐτὰ πάντα πρὸς φυγὴν ὁρμᾶσθαι, μὴ φέροντα τὴν φυσικὴν αὐτοῦ πνοήν τε καὶ δύναμιν. πολλάκις δέ τις καὶ ἐν κυνηγεσίοις σχολάζων καὶ ἐν ἐρήμοις ἢ ὕρεσι καθεύδειν ἀναγκαζόμενος μέσον τῶν θανασίμων ὄφεων καὶ σκορπίων οὐδὲν ἐξ αὐτῶν πείσεται τοῦτον ἐπιφερόμενος. καὶ ὀφιοδήκτοις δὲ πᾶσιν ἐπιπασσόμενος, ἀλλὰ καὶ τραύμασι παν-

1 μὲν θέσιν B. — 2 μελ καὶ charta lacera B, μελανόχρους καὶ coni. Tyrwh.; παντόθεν V.; καὶ πάντοθεν B. — 5 τὸν ἄνυδρον V; ἰοβόλον V. — 8 ἑαυτόν om. V; recte, puto, modo καθαριεύοντα scribas. — 9 ἀπονίπτων B; corr. Tyrwh. — 9. 10 περιελίττων B; corr. Tyrwh. — 11 νεογνοῦς V; πυνθανόμενος V. — 11 ἀποκρίνεται B. — 14 ἡμεῖς — 16 βαδιούμεθα om. B. — 16 φησί B. — 17 τὰς ante τῶν om. B. — 19 παμπληθεῖ V, παμπληθί B. — 19 ἀφορμῶσιν V. — 20. 21 τὸν λίθον τοῦτον φοροῦντα B. — 21 ταῦτα pro αὐτά B. — 25 πήσεται B; ἐφερόμενος B.

τοίοις, εἴτε ἀπὸ ξιφῶν εἴτε καὶ ἀπὸ ἑτέρων τινῶν αἰτιῶν, ἀλεξιφάρμακον γίνεται· καὶ στείραις δὲ γυναιξὶ περιδεσμούμενον εὐτοκίαν φασὶ παρέχειν.

Λίθος γαγάτης. τὸ αὐτὸ καὶ τοῦτόν φασι δύνασθαι, καπνιζομένου φεύγειν αὐτοῦ τὴν πνοὴν τὰ ἰοβόλα πάντα. ἐστὶ δὲ τὴν μὲν χροιὰν αἰθαλώδης ὡς τέφρα, τὴν δὲ ψέαν οὐ μέγας, ἀλλὰ πλατύς. ἀνάπτεται δὲ ταχέως ὥσπερ ἡ πεύκη καὶ βαρεῖαν ἀποπέμπει πνοὴν ὡσπερεὶ ἀσφάλτου, καὶ διακριτικὸν δέ φασιν αὐτὸν τῆς ἱερᾶς νόσου. τούτους γὰρ ὀσφραινομένους αὐτοῦ καὶ μὴ φέροντας κατὰ γῆς εὐθὺς πίπτειν, καὶ γυναῖκας δὲ νόσους κρυφίους ἰᾶσθαι θυμιωμένου δεχομένας αὐτοῦ τὴν πνοὴν καὶ τοὺς πονηροὺς ἰχῶρας τοὺς ἔσωθεν τῶν σπλάγχνων αὐτῶν ἐκχεούσας· ἑρπετὰ δὲ ὁμοίως τοῖς πρὸ αὐτοῦ διώκειν καὶ ἄλλα τινὰ θαυμαστὰ τοῦτον ἐργάζεσθαι. γεννᾶται δὲ ἐν Λυκίᾳ κατὰ τὴν πρὸς θάλασσαν εἰσβολὴν ποταμοῦ τοῦ λεγομένου Γάγαν.

Λίθος ὁμώνυμος τῷ ἑρπετῷ σκορπίους· ὃς τις κατὰ σκορπίων ἔχει, φασί, τὴν δύναμιν.

Λίθος ὁ λεγόμενος κορσίτης. ὠνόμασται δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ κόρσῃ τουτέστιν ἀνθρωπείᾳ κεφαλῇ ἐοικέναι. τοῦτον δέ φασι τριβόμενον μετὰ σκορόδου καὶ πινόμενον ἀλεξιφάρμακον

3 φασὶ om. V. — 4 sqq. Deest in B integra descriptio gagatae, scorpii et corsitae. — 4. 5 καπνιζόμενον V. — 6 θέσιν V. Confer quae Saracenus inter Notha Dioscoridis habet de Gagate: φασὶ δὲ καὶ διακριτικὸν εἶναι τῆς ἱερᾶς νόσου. τούτου γὰρ ὀσφραινομένου ἐν ἀχμῇ φέροντας κατὰ γῆς πίπτειν. καὶ γυναικῶν δὲ νόσους κρυφίους ἰᾶσθαι θυμιώμενον δεχομένων αὐτοῦ τὴν πνοήν, unde γυναικῶν, δεχομένων, ἐκχεουσῶν infra scribendum esse fortasse coniciet aliquis. — 9 τούτους] an τούς scribendum? post φέροντας excidisse puto τὴν πνοὴν αὐτοῦ vel simile quid. — 10 πίπτει V; γυναίκες V, γυναῖκες C, qui supra recte πίπτειν exhibet; correxi. ἰῶνται δεχομένας θυμιωμένας καὶ τοὺς πονηροὺς ἰχῶρας ἐκχεομένων C. — 12 ἐκρεούσας V, quod correxi viam monstrante C. — 13 διώκει cod. — 14. 15 e Dioscoride addita sunt, cfr. Diosc. de mat. med. V p. 413 ed. Kühn.: Γεννᾶται δὲ ἐν Λυκίᾳ κατά τινα ποταμοῦ εἴσρυσιν εἰς θάλασσαν ἐκχεομένου· ἔστι δὲ πλησίον τῆς λεγομένης Παλαιοπόλεως· καλεῖται δὲ ὁ τόπος καὶ ὁ ποταμὸς Γάγας, παρ' οὗ τῷ στόματι εὑρίσκονται οὗτοι οἱ λίθοι. — 16 17 De scorpio haec C: λίθος ὁμώνυμος τοῦ σκορπίου· ὅστις καὶ τὸ σκορπίου ἔχειν φασὶ τὴν δύναμιν. — 20 σκορώδου V.

τῶν ὑπὸ σκορπίου δηγμάτων γίνεσθαι καὶ μετὰ ῥοδίνου δὲ ἐλαίου χριόμενον τὰς περιαυχενίους ὀδύνας παύειν, καὶ μετὰ μέλιτος κιρνάμενον καὶ πινόμενον καθαρτήριον γαστρὸς γίνεσθαι καὶ ὑδέρους δὲ κενοῦν καὶ βουβῶνας ἰᾶσθαι.

Λίθος κοράλιος. καὶ τοῦτόν φασι πρὸς ἀσπίδας μάλιστα καὶ πρὸς ἀσπίδων δήγματα χρησιμώτατον καὶ ἀποτρόπαιον εἶναι. θαυμάσιον δὲ οἷον ἱστοροῦσι περὶ αὐτοῦ· ἐκ γὰρ ἑτέρου εἴδους πρὸς ἕτερον μεταφέρεσθαι. χλωρὴν μὲν γὰρ πρῶτον βοτάνην φύεσθαι καὶ οὐδὲ ἐν τῇ χέρσῳ, ἀλλ' ἐν τῇ θαλάσσῃ, καθὰ καὶ τὰ βρύα. πρὸς δὲ τὸ γῆρας ἥκουσαν καὶ μαραινομένην τὰ μὲν φύλλα περιμαραίνεσθαί τε καὶ καταιρεῖν· αὐτὴν δὲ ἐν τοῖς βάθεσι νήχεσθαι ἐλαφρήν, μέχρις ἂν πρὸς τὴν χέρσον ὑπὸ τῶν κυμάτων ἀποπτυσθῇ. ἐπὰν δὲ καὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀέρος ἀναπλησθῇ, ξηραίνεσθαι καὶ στερεοῦσθαι μᾶλλον· ἐγχρονίζουσαν δὲ πλέον ἀποπετροῦσθαι καὶ ταῖς χερσὶ τριβομένην τελείως λίθον εὑρίσκεσθαι· τὸ δὲ σχῆμα φυλάττειν τὸ ἐξ ἀρχῆς, οἷον ὅτε ἦν βοτάνη, τῶν τε κλάδων καὶ τοῦ φλοιοῦ, καὶ εἶναι καθαπερεὶ θάμνον ἢ καὶ δενδρύφιον λίθινον ἀκριβῶς, ὥστε καὶ τέρψιν ἔχειν τοῖς θεωμένοις οὐκ ἄχαριν. λέγουσι δὲ αὐτῷ καὶ ἑτέρας τινὰς ἐνεῖναι θείας δυνάμεις· ἔκ τε γὰρ πολεμίων καὶ μάχης ἀβλαβῆ τὸν φοροῦντα διαφυλάττεσθαι καὶ μακρὰν δέ τινι καὶ ἔρημον στελλομένῳ πορείαν, καὶ φυλακτήριον εἶναι καὶ παντὸς κακοῦ ἀποτρό-

5 A coralii descriptione incipit libellus noster in A; priorem libelli partem in codice pessime ligato invenire non potui. — 5 *ἀσπίδα* A. — 6 *καὶ τοῖς αὐτῶν δήγμασιν* A, qui sequens *χρησιμώτατον* omittit. — 7 *οἷον* scripsi, *οἷον* B V, *τι* A. — 7 *τούτου* A. — 8 *γὰρ* om. B; — 9 *φαίνεσθαι* B; *οὐκ* A; *ἀλλ' ἐν ταῖς θαλασσαίοις* A. — 10 *γὰρ* pro *τὸ γῆρας* A; *μαραινομένης* A. — 11 *τε* om. A B; *καταβαλεῖν* V; *αὐτὰ* B; *ἐν* om. A. — 13 *ὅταν δὲ* B. — 14 *ἐγχρονίζων* A. — 15 *πλ. ἀπευρόμενος καὶ ἐν ταῖς χ. τριβόμενος* B; *τελεῖ ὡς* B — 16 *φυλάττει* V; *οἷον ὅτι καὶ ἦν* A. — 17 *τῶνδε κλ.* A; *τὸν τε κλάδον* B. — 18 *δενδρύφιον* scripsi; *δενδρίλιον* V, *δενδρυδιον* (sic) B, *δενδρίον* A; *λίθινον* om. B. — 18. 19 *τοῖς θεωμένοις* om. B; *ἄχαρι* V. — 19 *αὐτόν* V. — 21—22 *καὶ μακράν — εἶναι* om. A. — 21 *μακράν τινα καὶ* B, fort. recte. — 21. 22 *στελλόμενος* B. — 22 *καὶ* post *πορ.* om. B; *εἶναι* om B.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

σχίσας εἰς τὸ καλούμενον χαλκήσιον ἐμβάλῃς σὺν δέρματι φώκης, φυλακτήριον ἔσται ἄριστον] καὶ παντὸς κινδύνου καὶ ναυαγίου ῥύεσθαι [ἀντιπάσχει γὰρ ἀνέμοις κλύδωσι καὶ ἀκαταστασίαις παντοίαις] καὶ φαρμάκων δὲ θανασίμων καὶ μαγειῶν πασῶν ἀντίπαλον πεφυκέναι καὶ μιασμάτων πάντων καὶ καταδέσμων καθαρτήριον καὶ ὥσπερ ἀντίλυτον. κοπτόμενος δὲ καὶ τῷ σίτῳ καὶ πᾶσι τοῖς σπειρομένοις μιγνύμενος πᾶσαν βλάβην ἀπὸ τῆς ἀρούρης ἀπείργει. λέγουσι δὲ καὶ αὐχμοῦ καὶ χαλάζης καὶ πάντων τῶν τοιούτων ἀποτρεπτικὴν ἔχειν δύναμιν, ἀλλὰ καὶ τῶν καταβιβρωσκόντων πάντων καὶ λυμαινομένων τοῖς ληΐοις ἀναλωτικὸν καὶ φθαρτικὸν γίνεσθαι, σκωλήκων τε καὶ ἱπῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀερίων, ἐρυσίβης καὶ ἀκρίδος καὶ βρούχου, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν πρηστήρων καὶ κεραυνῶν [καὶ ἐν ἀμπέλοις δὲ καὶ ἐλαιῶσι τὸ αὐτὸ ποιεῖ σπαρείς], πινόμενον δὲ μετ' οἴνου ἀκράτου μάλιστα προφυλακτικὸν παντοίων φαρμάκων γίνεσθαι. καὶ σπλῆνα μὲν τήκει σὺν ὕδατι πινόμενον καὶ πρὸς ἀναγωγὰς αἵματος ἐνεργεῖ. ἀναπληροῖ δὲ καὶ σαρκῶν κοιλώματα.

Λίθος ἀχάτης. οὗτος παντοῖως μὲν τὴν μορφήν, πολυ-

4 καὶ φαρμάκων — 6 ἀντίλυτον om. V, qui eadem aliis verbis in loco interpolato supra (p. 149, 14) protulit. — 6 ἀντίλυτρον B ex correctione, puto, nam ἀντίλυτον, quod extat in A, praebent Lithicorum codices omnes. — 6—8 Haec a κοπτόμενος usque ad ἀπείργει om. V, qui eadem verbis tantum variatis exhibet, et B, sed hic quidem neglegentia, puto; nam carminis Orphici aliquot versus circumscribuntur. V librum, utpote hic quidem interpolatione maxime foedatum, sequi nolui. Habet vero haec ex Damigerone sumpta: ἀλλὰ καὶ τριφθεὶς λεπτῶς καὶ μιχθεὶς μετὰ σπερμάτων καὶ σπαρεὶς ἐν τῇ γῇ ἀπωθεῖται ἀπὸ τῆς ἀρούρης πᾶσαν βλάβην καὶ πάντα φθοροποιὸν χειμῶνα. — 10 λῃΐοις scripsi; λῃίνοις V, λήοις A, λήοις, ι littera supra η posita B. — 12 βρόχου A, βρου V, βρούχης B. — 12 αὐτῶν om. B; τῶν om. A. — 13 καὶ om. V. — 12. 13 καὶ ἐν — σπαρείς solus habet V. — 14 πινόμ. — 17 κοιλώματα om. V, vide supra ad p. 149, 16. — 14 πινόμενος A. — 16 Sequentia epitomator e Dioscoride sumpsit, cfr. Diosc. de mat. med. V p. 806 ed. Kühn πληροῖ δὲ καὶ κοιλώματα (scil. corallium) πρός τε αἵματος ἀναγωγὰς ἱκανῶς ἐνεργεῖ καὶ δυσουροῦσιν ἁρμόζει· καὶ σπλῆνα τήκει σὺν ὕδατι πινόμενον. — 16 τήλει B; πινόμενος A. — 17 σαρκεῖν B. — 18 Achatae descriptionem ex B edidit Tyrwh.; παντοίως V.

χρώματος γὰρ καὶ πῇ μὲν ἰάσπιδι προσεοικώς, πῇ δὲ τῷ σαρδίῳ, πῇ δὲ τῷ σμαράγδῳ, καὶ τοῦ μὲν ἰάσπιδος τὸ ὑελῶδες ἔχει, τοῦ δὲ σαρδίου τὸ αἱματῶδες, τοῦ δὲ σμαράγδου τὸ αἰγλῆέν τε καὶ λαμπρόν. ἄλλοτε δὲ καὶ τὸ φοινικοῦν καὶ ἐρυθρὸν ἐν αὐτῷ καὶ οἷον μιλτῶδες· ἀλλὰ καὶ χαλκῷ τὸ χρῶμα πολλάκις ἔοικεν, ἔστι δὲ ὅτε καὶ μήλῳ. πάντων δὲ προκρίνουσι μάλιστα τὸν εἶδος ἔχοντα λίαν ἐρυθρὸν καὶ αἱματῶδες, ὃν καὶ δαφοινὸν καλοῦσιν, ἀφ' οὗ καὶ λεοντοδέρην τινὲς αὐτὸν καλοῦσι τῶν παλαιῶν. τοῦτον δὲ αὐτὸν καὶ κατάστικτον εἶναί φασιν, ὥσπερ τὸν λέοντα φολίσι πυρσαῖς ἢ καὶ ποικίλας ἀναμεμιγμένας ἐχούσαις καὶ λευκὰς καὶ μελαίνας καὶ χλωράς. τοῦτον τοῖς σκορπιοδήκτοις ὠφελιμώτατον εἶναι· εἰ γάρ τις καὶ ψυχορραγῶν τύχῃ παρὰ τοῦ τραύματος καὶ περιαρτήσῃ τοῦτον περὶ αὐτῷ ἢ καὶ ἐπιπλάσῃ μάλιστα συγκόψας, αὐτίκα κατὰ βραχὺ τὰς ἀλγηδόνας ἀπομαραίνει καὶ σώζει τὸν κάμνοντα. ἐστὶ δὲ καὶ ἐρωτικός, ὥς φασι, καὶ τίθησιν ἐπιθυμητοὺς ἄνδρας τε γυναιξὶ καὶ γυναῖκας ἀνδράσι περιαπτόμενος, καὶ θέλγειν δὲ πάντας ἱκανώτατος ἐν ταῖς ὁμιλίαις, καὶ τῶν αἰτήσεων μὴ ἀποτυγχάνειν ποιεῖ. καὶ πρὸς πᾶσαν νόσον ἁπλῶς εὑρίσκεται χρησιμώτατος, ἐξαιρέτως δὲ πρός τε τριταίους καὶ τεταρταίους καὶ πᾶν τοιόνδε γένος νοσημάτων. σημεῖον δὲ τῆς τούτου δυνάμεως κἀκεῖνο ποιοῦνται· ἐψομένοις γὰρ κέρασιν ἢ καὶ ὀστέοις

1 πῇ V bis. — 2 πῇ V; ἔχειν A B, corr. Tyrwh. — 3 αἰγλίεν B, αἰγλοῖεν A, corr. etiam Tyrwh. — 5 μελιτῶδες V, μυλτῶδες B, μελιτῶδες A, inducta μελ syllaba et μιλ superimposito; corr. Tyrwh. — 6 δ' ὅτε A. — 8 ἀφ' οὗ — παλαιῶν om. B; λεοντόδεριν V, λεοντοδέριν A; παλαιῶν δὲ V, αὐτὸν τῶν παλ. ὠνόμασαν A. — 10 ποικίλαις V. — 11 μέλαινας B; χλωράς A, ut alibi quoque scripsit noster, χλωεράς B, χλοεράς V. — 11 ὠφελιμώτατος A; ὠφελεῖν ἢ περιαρτύσοι τοῦτον τῷ δήγματι B, qui εἰ γάρ τις καὶ ψυχ. τ. π. τ. τρ. καὶ omittit. — 12 ψυχορραγῶν codd.; τύχοι A. — 13 περιαρτήσει A, περὶ ἀρτήσοι V; αὐτῷ V, αὐτόν A; καὶ om. A; ἐπιπλάσσοι V, ἐπιπλάσσει A. In B περὶ αὐτῷ — κάμνοντα deest. — 14 ἀπομαραίνει καὶ σώζει A, ἀπὸ μαράνη καὶ σώσει V. — 15 ἔτι δὲ B; καὶ om. A; ἐρωτικόν A; καί om. A. — 15. 16 καὶ τῇ θῆλυ ἐπιθυμητούς B. — 16 περὶ σπόμενος V. — 17 καὶ θέλγει πάντως A. — 18 ποιεῖν V, vix bene. — 18. 19 εὑρίσκεσθαι V. — 19 χρησ. ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς τριτ. B. — 20 τοιοῦτον A B. — 21 ἐν ἑψομ. V. In B post νοσημ-

ἐμβαλών τις αὐτὸν ἐπ' ὀλίγον εἶτα καὶ ἀνασχόμενος εὑρήσει πάντα ῥᾳδίως τηκόμενα.

Λίθος ὁ αἱματίτης, ἀπ' αὐτῆς τῆς χροιᾶς οὕτως ὠνομασμένος· αἱματώδης γάρ ἐστι τὴν μορφήν. ἀλλὰ καὶ τριβεὶς καὶ εἰς ὕδωρ ἐμβληθεὶς αἱματῶδες ὅλον χἀκεῖνο τίθησι. τοῦτον εἰς πᾶσιν ὀφθαλμίαν ὠφελιμώτατον εἶναι λέγουσι χερσιθέντα μετὰ μέλιτος εἴτε γάλακτος· ἀλλὰ καὶ τῇ χειρὶ κρατούμενον ἢ φορούμενον ἐπὶ τοῖς ἐν δικαστηρίοις ἀγῶσι πρὸς νίκην μέγα συμβάλλεσθαι καὶ μετὰ ὕδατος πινόμενον κατὰ τῶν ἰοβόλων πάντων ἀντιφάρμακον προφυλακτικὸν γίνεσθαι καὶ ἡδὺν καὶ χαρίεντα· καὶ πᾶσι φίλον τὸν φοροῦντα τοῦτον ἐργάζεσθαι.

Λίθος ὁ λιπαρυῖος, ὄντινα καὶ λέγουσιν ἐν Ἀσσυρίᾳ γίνεσθαι χἀκεῖθέν ποτε παρὰ Μέμνονος εἰς Τροίαν κομισθῆναι καὶ τῷ Πριάμῳ τῷ βασιλεῖ τῶν Τρώων ὡς μέγα τι δῶρον προσενεχθῆναι. τοῦτον δέ φασι καὶ τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Βαβυλῶνι μάγους περὶ πολλοῦ τίθεσθαι· πολλὰ γὰρ αὐτοῖς πρὸς τὰς ἐπῳδὰς αὐτῶν καὶ γοητείας συμβάλλεσθαι. καθημεροῦν δὲ διὰ τούτου καὶ ὄφεις καὶ δράκοντας· ἀλλὰ καὶ πίνοντας ἐκ τούτου τοῦ λίθου μαντικοὺς γίνεσθαι καὶ ὀρνεοσκόπους, καὶ ἁπλῶς ὥσπερ ὀργάνῳ τῷ τοιούτῳ χρῆσθαι πρὸς πᾶσαν αὐτῶν τῆς τέχνης δύναμιν.

Λίθος νευρίτης. ὠνόμασται δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ ταῖς παλαιαῖς

μάτων sequuntur quae ab epitomatore de haematitae viribus narrantur ab *καὶ μετὰ ὕδατος* usque ad *ἐργάζεται* (sic), tunc vero omissa liparaei et nebritae descriptione quaedam e Damigerone fortasse magnam partem excerpta de lapidibus, ex quorum numero hos notavi: *λίθος σμάραγδος, γὰρ δόνυξ* (sic), *ὀνυχίτης ἕτερος, χρυσόλιθος, ὀπάλλιος, δενδραχάτης, ἰασπαχάτης, σαρδαχάτης, πολύζωνος, πάγχρους, σμυρνίτης, χελιδόνιος, ἱεραχίτης, δρακοντίτης, ἀσπαλαχίτης, φρυνίτης, ὑαινίτης.*

4 *αἱματώδη* A. — 5 *ὅλον ποιεῖ* A omisso *χἀκεῖνο τίθησι* — 7 *ἤ* pro *εἴτε* A. — 7 *κρατούμενος ἢ φορούμενος* A. — 8 *ἐπὶ τοὺς ἐν δικ. ἀπιόντας* A. — 9 *μεθ' ὕδατος πινόμενος* A. — 11 *πᾶσιν* codd.; *τὸν φοροῦντα τὸν τοιοῦτον λίθον ἐργάζεται* A. — 12 *ἀσυρία* codd. — 14 *τῷ* ante *βασ* om. A. — 15 *καὶ* ante *τούς* om. A; *τοὺς ... μάγους* ex *τοῖς μάγοις* A. — 16 *π. πολλῖ* V; *αὐτοῖς* om. V; *τὰς ἑαυτῶν ἐπ.* A, *τὰς ἐπ. ἑαυτοῖς* V. — 17 *συμβάλεσθαι* A, *συμμάχεσθαι* V contra usum auctoris. — 18 *ἀλλὰ* om. A.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of human knowledge in 797,885 volumes

Instant access $8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

DAMIGERON DE LAPIDIBUS.

scriptoribus versatissimi, Michaelis Ringii praeclaro acumini et summae erga me benevolentiae me debere grato animo libens profiteor.

De aetate huius Damigeronis opusculi duplex est sententia. Pitra, qui Tertulliano[1]) et Arnobio[2]) in comparationem vocatis sagaciter vidit Amigeronis, ut in Parisino codice inscribitur, libellum Damigeroni mago adscribendum esse, hoc de viribus lapidum opus iam a Plinio lectitatum fuisse inde collegit, quod non solum, quae apud Plinium de magicis gemmarum virtutibus legantur, cum iis, quae a Damigerone dicta sunt, consentiant, verum etiam in physica gemmarum descriptione nonnulla apud Plinium et Damigeronem inveniantur ad verbum paene congruentia. Quare eos Damigeronis locos,[3]) quos ex Plinio haustos esse, non a Plinio imitando expressos esse nullo modo negari possit, postea demum ab interpolatore Damigeroni additos esse credidit.

Contra Valentinus Rose, qui de hoc opusculo eruditissimam dissertationem edidit in Herma (a. 1875. vol. IX p. 471 —491) noluit latinitatem ita barbaram scriptori primi post Christum natum saeculi attribuere. Qua de causa, cum vel propter nimis conspicua Graeci textus vestigia (intimi etc.) intacta relicta verisimile non sit Damigeronis opusculum, quale

---

[1]) Tertullianus de anima 57. »Auctrix opinionum istarum magia sonat Hostanes et Typhon et Dardanus et Damigeron et Nectabis et Berenice.«

[2]) Arnobius adv. nat. lib. I 18: »Age nunc veniat, quaeso per igneam zonam magus interiore ab orbe Zoroastres, Hermippo ut assentiamur auctori, Bactrianus; et ille conveniat cuius Ctesias res gestas Historiarum exponit in primo, Armenius, Zostriani nepos et familiaris Pamphilus Cyri, Appollonius, Damigero et Dardanus, Velus, Iulianus et Baebulus, et si quis est qui principatum et nomen fertur in talibus habuisse praestigiis.«

[3]) Cfr. cap. III »in Philippico auro« ex Plin. 37, 57. cap. XIX »in ventriculis gallinaceorum« ex Plin. 37, 144 et praesertim quae in cap. XXII de Lucania leguntur ex Plin. 37, 182. Alia dahit Rose l. l. p. 472 —473 et Pitra passim in notis.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Damigerone latino, qualem nunc habemus, primus, ut videtur, usus est Marbodus Redonensis episcopus (obiit a. 1123) cuius de lapidibus poema, in quo quae de gemmarum virtutibus dicta sunt ex solo fere Damigerone hausta sunt, per totum medium aevum maxima auctoritate fruebatur.

Praeterea in libro nono Speculi Naturalis a Vincentio Bellovacensi (obiit a. 1264) ex plurimis auctoribus congesti. multa Dyascoridis cuiusdam prorsus ignoti de lapidibus leguntur, quae quin magnam partem ex Damigerone latino hausta sint, nemo dubitabit, qui quae cum Damigerone ad verbum paene consentientia in notis ex eo attuli paullo diligentius inspexerit. Ex eodem Dyascoride iam ante Vincentium brevissima excerpta Arnoldus Saxo circa annum 1220 in octavo operis »De virtute universali« capite attulit, quae tamen omnia ut brevissima et nihil ad emendandum vel illustrandum Damigeronem exhibentia notis inserere nolui; accuratius in eorum fontes inquisivit Val. Rose l. l. p. 481. Denique Rabano Mauro et Iano Parrhasio quoque Damigeronis opusculum innotuisse Pitra affirmat pag. 324 et p. LIX, ubi tamen non nisi Parrhasii testimonium affertur ex Thes. Crit. I. p. 740, quod opus videre mihi nondum contigit. De Rabano autem nullum omnino argumentum Pitra protulisse videtur.

Incipit liber Damigeronis peritissimi de lapidibus. Item epistola.

Desideranti tibi scribi mysteria omnium lapidum, quanta generi humano sua sapientia prodesse videantur, denegatum tibi non fuit. Tu itaque custodies summa diligentia mysterium summi altissimi dei. Hoc enim mysterium ceteris Aegyptiis litteratis, nec allophylis non tradideris, aliive cuiquam, ne ad sterilitatem huius scientiae deveniat Aegyptus, et ne eadem per aliquem incendio concremata conflagraretur, et nec immissis talibus in Aegyptum perseveros omnibus efficiat Aegyptiis dominantes. Hic aliis traditus non est, nec alii eum in

1 amigeronis *C*; Item epistola *om. p*, qui etiam priorem epistolam, (altera ab Evax Arabiae rex incipit) totam omisit. Quae epistolae cum in nulla Marbodi editione, quae mihi ad manus sunt, reperiantur, in iis recensendis usus sum praeter laudatum codicem Parisinum (meum *c*) quem ubicumque potui secutus sum, codice Musei Nationalis Hungarici 58 membr. saec. XIII (meo *m*). — 3 sribere *c*, scribi a me *m*; mȳsteria *c*, misteria *m*; omnium de lapidibus quam gen. *c*; — 4 sua *om. m.*; sapienti eam *m*; videant *c*; unde post vid. add. *c*; negandus *m*; — 5 utique *m*; custodi *m*, an custodias scribendum?; — cust. sensum ea diligentius *c*; misterium *m*; — 6 altissimique *m*; misterium *cm*, correxi; — egyptus *c*, egiptiis *m*. — 7 licteratis *c*; neque *m*; non *om. m*; 7. 8 trad. umquam scilicet nec sterilitatem. egyptus deveniat *c*. — 8 egiptus *m*; — 8. 9 et nec in eadem pro vero aut incendium concr. confl. *c*; incendio concremata *m* ante corr., ordinem verborum immutavit m. pr.; conflagratur *m*; et nec] aut *m*, fort. recte. — 9. 10 imm. in egiptum regibus severos *m*. — 10 talibus ego, ut sit de Evacis doctrina dictum, telibus *c*, regibus *m*; in egypto *c*· perseveros ego, perseverans *c*, severos *m*; efficiát onis *m*, omnibus effigya *c*. — 10 11 egyptios *c*, egiptiis *m*; — 11 hoc *c*, hic enim al. *m*; nec aliis *c*; eum *om. m.*

sua potestate habuerunt per tuamque custodiam habeant. Iuro tibi per summum parentem deum, quod meliorem librum Aegyptus huius non habet; cuius iurationis testis est summus deus. Mittam enim tibi bonum solis nomen, per quod bonum genus nascatur. Igitur perpetualiter custodiatur a vobis; praestat enim multum in omnibus actionibus per singulas ierarchias, quas Graeci vocant, omnium lapidum.

Evax Arabiae rex Tiberio Imperatori salutem.

Magnifica dona tua accepi per centurionem Lucinium Frontonem, quae dignatus es mittere ad me. Nam et ego tibi invicem misi quodcumque per terram de omnibus lapidibus remediorum.

Incipit de lapidibus et eorum generibus.

Lapides ad septem signa pertinent; subditi etiam et septem lapides, quos ad curam homines in phylacteriis habere deberent; sunt enim sani et potentes. Lapis primus, qui dicitur chrysolithus, leonis. Lapis secundus, qui dicitur astroselinus, cancri. Lapis tertius, qui dicitur haematites, arietis. Lapis quartus, qui dicitur ceraunius, sagittarii. Lapis quintus, qui dicitur demos, tauri. Lapis sextus, qui dicitur ara-

1 detineant *m*, non habuerunt *c*; perpetuaque custodia *m*; — 2 iuro autem tibi *m*; p. s. deum patrem *m*; quia *m*; huius *om. m*; — 3 egyptus *c*, egiptus *m*; — 4 enim] ergo *m*; quod] quam *c*; bonum *om. m.* — 5 nascatur ego, nascuntur *c*, noscetur *m*; perpetua ea *m* tclitur custod. *c*; in nobis *m*; — 6 prestet *c*; — 6. 7 per singula ieratica quas *c*, terarchias *m*: — 8 rex Arabie *m*; tyberio *m*; ceturionem *c*; lucentum *c*; frotonem *c*; front. nomine quem d., *m*, fort. recte; nam *om. m.* — 11 nisi *c*; quodc. carius per terram in orientis partibus de omnibus lapidibus remediorum nomen crescit. *m.* — vv. 13 – p. 162, 4 utpote interpolatos minoribus litteris excudendos curavit Pitra. — 14 lapidem *p*, errore; — pertinentes *c*; — 15 qui *c*; homines *c*, hominis *p*; in *om. c.*; philacteriis *c.* — 16 debent *p*; — 17 chrisolitus *c*; — 17. 18 asroselinus cancris *c*; — 18 tercius *c*; — 18 haematites scripsi, ematintis *c*, aemathites *p*; — 19 Keraunius *cp*, sed cfr. p. 173, 8, 9, 15. — 20 demos] »ignotus planec nota Pitrae.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of human knowledge in 797,885 volumes

Instant access $8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

facere. Est autem idem ad velocitatem partus aptissimus. Nam periclitante muliere introductus et tritus et super lumbaginem eius positus, continuo partu liberabitur. Praeterea conservabit gerentem se, sobrium enim efficiet atque omnia superantem; rebus familiaribus augebit, et opinionem bonam diffamabit, et gratiosissimus erit. Qui hunc lapidem gerit, erit introitu facillimus omnibus, deo et hominibus. Amplius infantes puellasque conservat. Iste lapis a Castore et Polluce ..... Lymphaticisque et terroribus nefandis efficit, ut nec visum somnientur, nec frequenter cadant. Si quem suspicaveris esse venenarium in domo tua, mitte hunc lapidem in pulmentario, et invita suspectum ad cenam; tunc si talis fuerit ille, nihil manducabit, et si ausus fuerit devorare, non poterit: tantam potentiam habet iste lapis. Quem si sustuleris ex pulmentario, incipiet ille maleficus manducare et iocundare. Iras quoque potentium summe delinit gestatus. Hic lapis est genus tutamenti; hoc medicamentoque utitur aquila, ne quae fraus attingat. Hunc enim lapidem a perenni flumine aquila apposuit corporibus sui nidi, ne violentur ab aliqua volucre; nam qui progeniem conservaret, munitorem instituit. Qui hunc lapidem gerit, omnes gentes inviolatus evadit, et adversarios suos male mulctatos exsuperat.

2 pro introductus, quod sensu apto hîc caret, aliud vocabulum reponendum esse videtur, quod graecum *ἅρας ἐκ τοῦ βραχίονος* exprimat, v. gr. deductus. — 3 partus *C*; — 5 oppinionem *c*; — 6 diffamavit *c*; — 7 introitum *C*; — 8 lacunam, cuius nullum in *C* vestigium, [inventus est] verbis explevit *p*, collato Marbodo: »Quem gemini Pollux Castorque tulisse feruntur«, vix recte; — 9 limph. *c*; — 11 mitte *c*; — 12 coenam *p*; — 16 iucundare *p*; — 19 generis tutamentum Ring, collato v. 20 »nam qui progeniem conservaret«, genus tutamenti *C*, egenis tutamentum coni. Pitra, qui totum locum depravatum esse iudicat, cum sequentia inde a ne quae usque ad aquila (v. 20) in codicis margine scripta sint. — medicamentoque *c* (non medicamento quod, ut Pitra affert), que *om. p*. — 18 perhenni *c*; — 19 aliqua *C*: posuit *c*; nisi ante sui deletum est in *c*. — 20 nam qui] utque *p*; — 22 mulcatus (sic) *c*. Ex
ro quoque hausit Arnoldus Saxo »in lapidario« cap. 30 (ed. Rose):
opia gemma est viridis. similis est smaragdo, cum sanguineis guttis.
iopia et Cyprus et India [Lege: Libya ex Damig. et Plin.]

II. Lapis Heliotropius.

Heliotropius lapis nascitur in Aethiopia et Cypro et Libya. Est autem colore smaragdino, sanguinis habens venas. Appellatur autem Heliotropius eo quod vertit solem. Missus enim in pelvem argenteam aqua plenam et positam contra solem, vertit eum et facit quasi sanguineum et obscurum. Consecratus enim videbis divinam potentiam. Continuo enim pelvis incipiet aquam confundere, turbidus ut aer cum tonitruis et fulgoribus et pluviis et procellis, adeo ut etiam imperiti potentia lapidum terreantur et conturbentur: tantas vires et divinitates lapis iste habet. Praeterea vaticinatur et praenuntiat futura per fluvios perennes et vocaliter per carmina. Ad salutem conservat quoque vivendi facultatem et corpus incolume, et bonam existimationem praebet gestantibus et omnem veneni ablationem; et universi generis terriculas amovet. Nam qui hunc lapidem gerit, numquam decipitur, tanta est huius lapidis gratia a deo concessa hominibus. Hic lapis Heliotropius vertit solem inviolato numine. Igitur ut iste lapis imbres evocat et caetera ....

hic lapis in aquam positus eandem que in vase est aquam cum radiis solis opponitur, ebullire facit et resolvit in nebulam, que post paululum imbrem inducit. hic reddit hominem bone fame, et vaticinari quedam et incolumem et longe vite. contra fluxum sanguinis valet et venena si ungatur [lege iungatur ex Marb. et Vinc. Bellov.] cum herba eiusdem nominis, in fallendo visum hominis homo se videri prohibet.«

1 eliotropio (sic) *c*; — 2 eliotropio *c*; — 3 libia *c*; — 4 Heliotropius scripsi, eliotropium *c*, Heliotropium *p*; — 5 posita *c*; — 7 »conserato forte. Sed frequens in hac scriptiuncula nominativus absolutus.« Pitra. — enim] *an* autem?; — 8 esse *p*, et *c*, ut ego ex Marb.: »Denique post modicum vas ebullire videbis, ... ut fit cum nimbos distillat turbidus aër« — 10 imperita potcntiam (sic) *c*, »forte: qui imperant aut aliud simile« Pitra. — 11 vaticinantur *c*; — 12 praenuntiant *c*, praenunciat *p*, correxi; — 13 quoque] cuicumque *p*; — 14 incolumem *c*; incolumen coni. Ring; — 15 ablacionem *c*; — 16 ammovet *c*; — 18 eliotropius *c*; inviolato numine ego scripsi dubitanter, inviolata (ex involvata) nomina *c*, involuta nubila *p*. — 19 ut] et *p*. Retinui ut et in fine lacunae signa posui. Reliquam huius capitis partem trans-

III. Lapis Adamas.

Adamas autem lapis durissimus ferro; et optimus nascitur in India, secundus post hunc in Arabia, ceteri in Cypro. Praeterea in Philippico auro inveniuntur similes, omnes tamen et colore et magnitudine propemodum pares. Apti sunt vero ad omnem magicam actionem, et vires easdem habent. Sed a quibusdam lapis iste dicitur Anactites, quod cogat et perficiat omnia, in quibus eum desiderabis. Hunc lapidem adeptus include in cote argentea, et consecratum porta, et invictum te praestabit et indomitum adversus inimicos et hostes et maleficos et ab omnibus superbis hominibus, quia efficieris universis formidolosus. Repellit autem omnem metum et visiones incertorum somniorum et simulacra umbrarum et venena et lites. Conficies itaque armillam ex auro, argento et ferro et aeramento; tortilem fac, et gere circa sinistrum brachium, quia in hunc enim lapidem magnum est a deo auxilium.

scribere noluisse, et hoc per et caetera significavisse librarium, putaverunt Rose l. l. p. 472, et Pitra, cuius haec est nota: »Caute suppressa videntur, quae Plinius et Isidorus una et acerrima censura proscindunt: Magorum impudentia vel manifestissimum in hac quoque exemplum est, quoniam admixta herba Heliotropio, quibusdam additis praecantationibus, gerentem conspici negent. Vid. l. l. [N. H. XXXVII, 60, 165.] Arnoldi Lapidarius apud Vincent. Bellov. lacunam forte implevit. Porro si iungatur cum herba eiusdem nominis, valet in fallendo visum hominis, dum hoc modo se videri prohibet homo. lib. IX c. 67.« Sed Arnoldus sua ex Marbodo sumpsit.

1 adamans *C*; — 2 adamans *c*; — 3 caeteri *p*; — 5 propedomum modum *c*; — 7 anathitis *c*, ananchitis *p* ex Plinio XXXVII, 15, 61, sed ibi ananciten habent optimi codd., et idem editum est ab Iahnio. Ego anactites scripsi ex Orpheo, cui *ἀναχτίτης* audit hic lapis; anactitis autem facile in anathites depravari potuit, ut auctor in author, similia. — 8 ademptus *c*; — 9 portas *c*; — 11 quia] q̂ *c*; efficeris *c*; — 14 armilla *c*; — 15 tortile *c*; — 16 quia om. *p*.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

VI. Lapis Smaragdus.

Smaragdus lapis pulcherrimus et validissimus ad omnem aquariam divinationem. Persuasionem habet in omni negotio, portatusque adauget substantiam et corpus et sermonem caste aptus. Maxime autem subvenit et liberat a tempestatibus. Nam quicumque perfecerit et consecraverit eum, omnimodo impetrabit libertatem. Oportet autem eum perficere sic: adeptus lapidem iube sculpere scarabeum, deinde sub ventre eius stantem Isidem. postea pertundatur in longitudinem. Tunc autem auream fibulam immittens in dicto porta, consecratum et fac locum quemdam bonum praeparari, et ornare te et

posse putat Ring hoc sensu: ex imis terrae penetralibus. Ipse tamen deosus vel deosum coniecit quod divini aliquid significaret. (cfr. pluralem hispanicum dioses in Diezii lexico p. 153).

1 et 2 Smaragdus ego ex Plinio et Marb., Smaragdo *cp*. — 2 pulcherimus *c*; delevi et ante ad, cfr. p. 167. 18. 19. — 5 aptus] aptatus vel gestus sine causa coni. Pitra. — 7 imperabit *C*; — 8 adeptum *C*; sculpire *C*; — 9 incidem *C*. Caeterum haec sic leguntur in cod. 8454: »Evax. Adeptus lapidem oportet sic perfici. Fac in eum scarabeum sculpi, et sub ea posita constantem [et sub eo Iridem stantem coni. Pitra] deinde pertundatur in longitudinem, sicque in aurea fibula discoopertus, sit consecratus«; — auream om *cp*, addidi ex cod. 8454 et ex Damigerone Graeco. Ex Damigerone graeco transscripta esse videntur, quae in codice Ambrosiano A. 95 post prosaicam Lithicorum epitomam de smaragdo leguntur: *λίθος σμάραγδος ὁ κάλλιστος καὶ πολύτιμος δύναμιν ἔχει πρὸς πᾶσαν χάριν καὶ ἐπιτυχίαν ἐν πάσῃ πράξει· τοὺς δὲ ἀγνῶς βιοῦντας αὔξει βίῳ τε καὶ λόγῳ καὶ πράγματι· ποιεῖ δὲ πρὸς ὑδρομαντείας καὶ δούλοις πρὸς ἐλευθερίαν συμβάλλεται· ὡς* (sic) *γὰρ αὐτὸν κατασκευάσῃ* (sic) *καὶ πελήσει* (sic) *πάντων ἐπιτεύξεται. δεῖ δὲ αὐτὸν κατασκευάσαι οὕτως· κτησάμενος τὸν λίθον κέλευε ἀδάμαντι γλυφῆναι κάνθαρον· εἶτα εἰς τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἑστῶσαν ἴσιν· ἔπειτα τρύπησον εἰς μῆκος· καὶ ἐμβάλλων χρυσῆν βελώνην φόρει περὶ τὸν δάκτυλον. οὗτος ὁ λίθος γεννᾶτει ἐν ἰνδίᾳ ὅπου ὁ φυσῶν ποταμὸς ἐκ τοῦ παραδείσου ἐξέρχεται. οὗτος ὅρασιν ἔχει ὁμοίαν τῇ χλόῃ τῆς γῆς· καὶ ὁ μὲν πρασώδης οὕτως καλεῖται ῥωνίας. ὁ δὲ παρὰ τοῦτον ὑποχλωρίζων λέγεται σμάραγδος ὁακτορίζων*. — 10 fibulam missam *c*, fibula inmissa Ring, in fibulam missum *p*, ...ulam inmittens ego ex Damigerone graeco; — in dicto Ring ex Dami...one graeco, dico *c*, dicato *p*; consecrato, *C*, corr. Pitra in notis. — ...u *cp*; orna (= ordina) ritum Ring

cetera quae tua sunt, et videbis gloriam lapidis, quam ei deus concessit.

VH. Lapius Corallius.

Corallius lapis maximas habet vires et magicam tractationem et in maiora negotia moventes. Est enim tenax, et omnia repellit somniorum ludibria suo remedio. Maximum autem tutamentum adversus iras dominorum insculptum nomen noctilucae, hoc est Hecates signum aut Gurgonis personam; portans autem eum numquam capietur a nullo medicamento, nec a fulminea umbra immissa; et in bello quoque et pugna maximum adiutorium est. Invictum et efficacem et impenetrabilem sine timore et sine tristitia et securum facit gestantem eum et facile impetrantem et introitum facile habentem. Praeterea consecratus et contritus et seminatus cum frumento aut hordeo aut aliquo fructu, amovet de terra grandinem et omnem perniciosam tempestatem; insuper in vineis aut olivetis dispersus repellit omnem exitiosum impetum ventorum.

1 quamque ei *p*. — 3 De corallio cfr. quae Pseudo-Dioscorides ex Damigerone latino habet ap. Vinc. Bellov. l. l. cap. LVI: »Diascorides. Lapis corallius maximas habet virtutes. Est enim tenax et omnia somniorum ludibria repellit atque ab omni maleficio atque umbris demonum et inanibus studiis custodit sed et fulminibus etiam in navi ventis et tempestatibus resistit,« quae licenter immutata esse graecus textus arguit, cuius magnam de coralio partem supra in Lithicorum epitoma ex codice Vaticano edidi; — corallios *C*; — 4 corallio *c*; ante magicam fort. addendum in. — 6 repellit ego ex Diasc. et Damig. graeco, expellit *cp*; sompniorum *c*; — 7 dominorum pro daemoniorum vel deorum scriptum esse putat Pitra, male, cfr. *πρὸς ὀργὴν δεσπότου* in Damig. graeco; insculptum Ring, sculptum *cp*, nomen *p*, n (sic) *C*; — 8 etate *C*, Hecates *p*, recte, ut apparet ex Damig. graeco. — 9 autem eum om. *p*, qui comma post portans, non post personam posuit. Ego graecum textum secutus Insculptum nomen etc. cum superioribus coniunxi, cum *p* novam ab his verbis incepisset sententiam. — umbra] vibra coni Ring a verbo vibrare ductum ut pugna a pugnare, collatis: Mémoires de la soc de linguist. de Paris IV fasc. 1., Rönsch: Itala u. Vulg. p. 84, Paucker: de latinitate Scriptorum Hist. Aug p. 71 sqq. — 11 efficax *C*; — 12 sine tristitia et om. *p*. — 13 et facilem imp. *c*; — 15 ordeo *c*; — 15 ammovet *c*; — 16 pernitiosam *c*; — 17 dispersum *c*; — 18 exiciosum impetus *c*.

In domo autem positus conservat ab omni maleficio et umbris daemoniorum et vanis somniis et fulminum ictibus. In nave hoc si habueris, multum efficacior eris: resistit autem ventis et tempestatibus et turbidinibus. Tantam sortitus est potestatem iste lapis remedii contra adversas partes. Consecratur vero a deo et sanctis locis hoc tutamentum, ut sit maximum die ac nocte, hora diurna vel nocturna; bonumque praesidium corallius lapis habet.

VIII. Lapis Exebenus.

Exebenus lapis albus est et speciosus, cum quo solent aurifices aurum limpidare. Curat autem stomachum maxime in potu aspersum cum aqua. Praeterea insanos aut lassos in potu persanat. Et ad amantes similiter in potu dabis; insuper ad Veneris voluptatem congruit mirifice: bibitus non patitur eos fatigari. Solvit etiam vesicae dolorem, aptissime enim subvenit. Nam gestatus partum sine aegritudine conservat, et velocitatem parientis facit circumligatus dextro femori. Consecratus perpetua consecratione.

IX. Lapis Haematites.

Haematites lapis est optimum donum naturae; datum est omnibus a deo. Ad omnem corporis integritatem utilis est; etiam tutamentum bonum salutis est; est enim perennis

2 sompniis *c*; — 5. 6 consecratur ego, consecratus *cp*; — 6 locis. Hoc *c*; — 8 corallio *c*. — 9 De exebeno cfr Vincent. Bellov. l. l. cap. LXVI. »Dyascorides. Genus lapis est albus ac preciosus: quo solent artifices aurum limpidare. hic potatus in passo et aqua sthomaticos curat. Amentes similiter potus eius sanat. vesicas etiam dolentes soluit, potatusque sine egritudine servat et femore circumvolutatus velociter parturientes facit.« — 9 et 10 exebeno *C*; — 12 in potum asparsum *c*; in potu aspersus *p*; — 12 lassos Ring ex p. 172, 1 »insanos et languidos«, passos *cp*; — 12. 13 in potum *c*; — 13 in potum *c*; — 14 bibitus n. p. e. fat. om. *p*; fatigari ego, fatigare *c*; — 15 Solvit ego cum Diasc., iu. Solvit *c*, Insolvit *p*; an Dissolvit? — 15 abtissime *c*, — 17 parturientis *p*; — 19 et 20 emathiten *C*, Aemathites Pitra, qui melius Haemathites ribi dicit, Haematites ego; — 22 perhennis *c*.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of human knowledge in 797,885 volumes

Instant access $8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

nat lunaticos et insanos et languidos. Facies autem sic: accepto panno lineo, puro, alliga eum ibi, et circumda in sinistro brachio male habenti et in die tertio curabitur. Praeterea gratissimos facit portantes illum et facundos, etiam amabiles et idoneos. Niger autem gestatus similiter negotiis omnibus fines optime imponit, nec non ad omnes minas et iras regum et dominorum portatus obsistit. Nam qui habet eum secum omnibus hominibus placebit et omnes ad arbitrium suum perducit; fidem enim eis accommodat. Sed si cui dolent oculi, tere eum cum aqua et inunge et salvabitur. Et cum tollis de nido, observa, ut nec pater eorum aut mater prope sit, meliores enim habebis effectus eorum. Niger autem lapis missus in panno lineo, croco tincto, tertianam et cotidianam febrem compescit et adversus omnem humorem excellenter est aptus.

XI. Lapis Chelonites.

Chelonites autem lapis est ad praenoscenda futura: habens enim eum sub lingua, quaecumque volueris, discis. Cum autem acceperis eum, antea os dilue. Valet praenuntio eo

3 bracchio *c*; — 6 imponitur *c*; - 8 et ad omne arb (sed ad omne in marg.) *c*; — 10 inunge ego, iniunge *cp*; cum ego, quum *cp*; — 11 nidu *c*. — Caeterum cfr. cod. 8454: »Evax. Cum tolluntur lapides, cavendum ne patres assint. habent meliores sic effectus.« — 14 in hoc versu excidisse videtur vox quartanam, cfr. Diascoridem; — quotidianam *p*; — 14 tumorem *cp*, humorem dedi ex Diasc. et Marb.: »Iste lapis positus febres extinguere fertur, Et simul humores compescere quoque furores«; — 16 et 17 cheloniten *C*; — 18 discis ego, dicis *cp*; quum *p*; — 19 antea [melle?] os dilue *p*, ex Plinio: »Melle enim colluto ore«. Sed contra facit Marb.: »Quem si sub lingua loto quis gesserit ore; praenumptio *c*, in quo fort. aliud quid latet, »caeteris diebus a prima in sextam hora« valere hunc lapidem affirmant magi apud Plinium XXXVII § 155; — utrum vim praenoscendi futura, an tempus ante novam lunam (quasi 'praenoventium') significet praenuntio, dubitat Ring, qui pro eo quod sequitur: ex Eo (vel ex Eoo) usque aut Eousque (ubi Eous genetivus esset, que autem et enim significaret) scribendum esse coniecit; postea autem priori sententia mutata praenuntio pro *προγνωστικῷ* dictum esse censuit.

usque ad horam sextam. In prima vero luna valet per totum diem, verum quinta decima similiter; decrescente autem luna ante solis ortum valet. Exciditur autem lapis iste de oculis testudinis indicae. Si vis scire hunc verum esse, mitte supra turibulum tres candentes carbones et incenso sacrificahis et superponis lapidem istum confundens nihil omnino laeditur.

XII. Lapis Ceraunius.

Ceraunius est lapis, quem Aegyptii smaragdum vocant; invenitur autem in illis locis, ubi fulminis iactus fit; narratur tamen ex contritione nubium inter se fieri et pro hac causa hoc nomen meruit. Hunc siquis cum castitate portat, numquam a fulmine ferietur, nec domus, nec villa in qua fuerit. Praeterea si habuerit eum aliquis navigans, non periclitabitur per fulmen aut turbinem. Ampliusque ad omnem victoriam et certamen qui portat eum exsuperabit in omnem rem. Sed et oracula dat obsecranti, in somnis bona somnia; tanta est virtus huius ceraunii lapidis.

XIII. Lapis Iaspis.

Iaspis autem lapis multis locis nascitur et multorum colorum est. Omnium autem optimus et validissimus in colore est lucidissimus. Perfectus est tantum consecratus et caste portatus iste lapis. Imbrium enim est perfector et invocatus imbres facit.

1 per totum diem — ortum valet *c* in marg. habet. — 3 exciditur ego, inciditur *cp*, sed cfr. Plin. l. l. »Chelonia est oculus indicae testudinis«; indicis *C*, Indices Ring; — 4 hunc ego, hoc *cp*; turibulum ego, turribulum *c*, thuribulum *p*; — 5 incenso ego, incensum *cp*; confundens corruptum videtur, an contundens? vel et continenter? confobens (pro confovens) mediali sensu dictum coni. Ring. — 6 nichil *c*; — 9 est] iste *cp*; an autem delendum est? Smaragdum ego, smaragdo *cp*; — 10 autem fort. delendum; — 12 castate *c*; — 14 praeter *C*; — 16 et] aut *p*; — 16 exuperabit *c*; — 17 obsecrantis *c*; sompnis *c*; — 18 cerannii *c*; — 19 Iaspis ego, Yaspidis *C*, Iaspidis *p*; — 20 Yaspis *c*; — 21 colon post validissimus delevi cum Marb.: »Optimus in viridi translucentique colore«; — 22 tamen *c*; — 23 per-

XIV. Lapis Sapphirus.

Sapphirus vero lapis honorificatus est vehementer a deo. Dicitur autem apud quosdam Ormiseum. Hunc lapidem solent reges gestare circa cervices; maximum enim tutamen est. Habet autem vires has: inviolatum ab omni livore conservat hominem et amabilem deo efficit, et corpora praebet integra et boni coloris, et sudorem multum fluentem circumligatus compescit, et ardorem omnem interioris partis amovet ab eo qui eum portat. Praeterea ad vetera ulcera contritus cum lacte et superpositus magnam medelam dat, et epiphoras oculorum sanat et motus frontis. Et si quis in visceribus torsiones habuerit, cum lacte potatus sanat. Et si

fectus *C*, profectu (dativ.) coni. Ring, »coniiciebat aliquis pellector. Sed praeplacet perfector, Tullio non ignota vox« Pitra, qui ad finem huius articuli annotat: »Brevior caeteris articulus, sed augendus e consimili art. XXIII, ubi vide Plinii et Isidori censuram.«

1 et 2 Saphiro *C*; — 3 Ormiseum Plinii Hormiscion esse parum probabiliter putat Pitra, (cfr. Plin. XXXVII, 60, 168: »Hormiscion inter gratissimas adspicitur ex igneo colore radians auro portante secum in extremitatibus candidam lucem), Aëtii (II 47) *ἁρμούθεν* (*ἁρμούθεν*, *ἁρμουθέου*, — *θέους*, — *θεως*) esse putat Rose l. l. p. 490, qui sapphirum a nostro cum armenio (alias armuthen) confusum esse sine causa affirmat. Mihi non ex ormiseum sed ex orinicus a Diascoride servatum proficiscendum esse et in ormiseum vel orinicus vocabulum quoddam ab *ὀρει* incipiens quaerendum videtur. Caeterum cfr. Vincent. Bellov. l. l. cap. XCIV: »Dyascorides. Saphirus lapis est qui et orinicus dicitur corpora praebet integra bonique coloris. Torsiones ventris cum lacte potatus curat. et omnia ulcera cum lacte sanat.« — 5 inivolatum *c*; — 7 coloris ego cum Diasc., caloris *c p*; — 8 interis *c*; — 8. 9 ammovet *c*; — 9 eum om *p*. — 11 epiphoras ego, epyforas (sic) *c*, *ἐπιφοράς p*; — 11 quis om. *c*; — 11 in visceribus ego, in viscera *c p*, quod dubitanter defendit Ring, intra viscera tacite Rose l. l. p. 487, ubi hunc Aetii locum, ex Damigerone graeco ut putat sumptum laudat (Aet. II 38): *Λίθος σάπφειρος μετὰ γάλακτος ποθεὶς λεῖος ἰᾶται τὰς ἐντὸς ἕλκώσεις πάσας, καὶ ἱδρῶτας παύει. τὰς μὲν οὖν ἐκτὸς ἕλκώσεις ἰᾶται μετὰ γάλακτος ἐπιχρισθείς, τὰς δὲ ἐν τῇ γλώσσῃ διακοπὰς λεῖος ξηρὸς ἐπιπαττόμενος ἰᾶται. καθόλου γὰρ ξηραντικωτάτης δυνάμεώς ἐστι.* — 12 tortiones *c*; potatus ego cum Diasc., positus *c p*, potus tacite Rose l. l. —

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

aliquis in manu dextra contra solem, radios emittet, et ignem evomet sua voluntate, ut videntes mirarentur. Aptus est autem ad potentiores et seditiosos, nam qui portat eum tutamentum circa sinistrum brachium, omnes asperitates et omnes turbas contemnit.

XVI. Lapis Orites.

Orites vero lapis est specie non nigerrimus, rotundus, quem alii sideriten vocant. Aptus est autem curando morsus bestiarum. Contritus enim et superillinitus cum roseo unguento super vulnera bestiarum, validissime curat, sed et nervos coniungit alligatus. Si quis homo eum secum habuerit, omnem bestiarum impetum expellit. Hunc portantes magi per solitudinem iter faciunt et non vexantur a feris. — Est vero et alter lapis Orites, viridis et subcandidus, maculas habens; scies autem, si verus sit iste lapis: pone super turibulum carbones igneos ardentes quam plurimos et superpone multa genera lapidum diversissimorum et istum inter eos, et dimitte, ut comburatur una hora. Deinde si hunc integrum et illaesum videris, habebis eum in tutamentum, et omnia pervincit omneque periculum et omnem timorem effugat. — Est etiam tertium genus quasi ferrea lamina ex uno latere lenis, ex altero velut acutus. Habet virtutes maximas, nam regis in coitu concubinis, ut non deformes aut nanos filios

2. 3 autem in *c* deesse falso dicit Pitra; — 3 seditiosus *C*; — 4 sinistro bracchio *c*; — 5 contempnit *c*; — 6 et 7 Orites ego ex Plinio et Marb., Ortiten *C*, Ortites *p*; — 7 nigerimus *c*; — 8 syderiten *c*; autem curando ego, autem curandi *c*, autem ad curandos *p*; — 11—13 Graecus Damigeronis textus servatus esse videtur in Lithicorum epitoma a *τοῦτον πρὸς ἀποτροπήν* usque ad *κατετόλμων* p. 146. — 12 impetus *c*: — 14 orites ego, ortiten *c*, ortites *p*; — 15. 16 turibulum ego, turribulum *c*, thuribulum *p*; — 17 genera ego, gña *c*, grana *p*; — 18 dimicte *c*; — 21 est enim t. *C*; ferream laminam *C*; — 22 velud *c*; — 21—p. 177, 1 nulla lacunae signa in *c*; nam circumligatus regis concubinis facit ut nec conc. nec par. *p* mediis omissis. Caeterum v. 23 in coitu ego, in coitum *c*; — 23 deformes et filios ego, defors et filii *c*; nanos Ring, minus *c*.

procreent, circumligant . . . . . regis concubinis hunc lapidem, ut nec concipiant nec pariant; tantum remedium sterilitatis natura genuit hunc lapidem. Cave autem, ne gravidae eum circumligent, cogit enim eam praeposterum eiicere infantem.

XVII. Lapis Achates.

Achates vero lapis potentias habet optimas, sed qui similem habet colorem pelli leonis, valet ad scorpionis morsus; alligatus enim vel illinitus cum aqua statim tollit dolorem; tritus et vulneribus aspersus vel in potione cum vino datus, viperarum sanat morsus. Portatus autem in tutamentum erit, et facundum et potentem et gratum et suadentem facit eum qui portat, sed et robustum; et colorem bonum facit et ad deum et ad homines amabilem.

4 praeposterum Ring, per rostrum *c*, quodom. *p*; — 6 et 7 Achaten c. — Ex Damigerone graeco sumpta sunt quae in libello *Σωκράτους καὶ Διονυσίου περὶ λίθων* adhuc inedito leguntur fol. 216, b codicis Vaticani graeci nr. 578: *Λίθος ἀχάτης· οἱ ἀχάται μεγίστας δυνάμεις ἔχουσιν· εἰσὶ δὲ ἁρμοῦ. — ὁ δὲ δμόχρους λέοντος δορᾶ ἰσχύει. πρὸς τοὺς σκορπιοδήκτους προστεθεὶς* (lege *προσδεθεὶς*). *ἢ λειωθεὶς καὶ παραχρισθεὶς μεθύδατος. αὐτίκα γὰρ ἄπονον ποιεῖ τὸν πληγέντα. εὔθετος δὲ καὶ ἐν τοῖς ἐχιοδήκτοις τριβεὶς καὶ ἐπιπασθεὶς τῷ δήγματι ἢ καὶ μετὰ οἴνου ποτισθείς. φορούμενος δὲ ἐν τῷ δακτυλίῳ ποιεῖ τὸν φοροῦντα εὐπροσήγορον καὶ εὐόμιλον καὶ εὐπειθῆ. καὶ δυνατὸν καὶ ἐν πᾶσιν περὶ χαρῆ. εὔρρωστον τε καὶ εὔχρουν. τελεῖται δὲ οὕτως. λαβὼν βελόνην χαλκὸν γράφε ἐν αὐτῷ τὸ ὄνομα τοῦτο· ΙΑΧΩ· καὶ ὑπόθες εἰς τὸν δακτύλιον τὸν λίθον· καὶ ἐντυπώσας φόρει. οὗτος δὲ ὁλοχίτρινος.* Idem est lapis agapis de quo vide Vincentium Bellovacensem l. l. cap. XLII, ubi ex Damigerone latino haec: »Dyascorides. Agapis potentias habet maximas: qui colorem pelli leonis habet similem. ad morsum scorpionis valet etc. . . . . dolorem tollit. tritus et vuln. asp. v. in pot. cum v. d. vip. san. mors.: portatus quoque facundum et amabilem gratum ac potentem facit«, ubi quae cum Damigerone graeco consentiunt vel contra *C* libri auctoritatem in textum induxi. — 7 qui] quum *p*; — 8 colore pelle *c*; — 8. 9 morsum *p*; — 9. 10 post dolorem pergit *cp*: et viperarum morsus curat tritus verum supra vulnera sparsus et datus in potione cum vino sanat, ubi curat — sparsus in marg. scripta sunt in *c*.

XVIII. Lapis Odontolycius.

Odontolycii id est lupi dentes, prosperi sunt et utiles militibus et venatoribus et rapere aliquid volentibus et per aquam divinantibus aut per sensum divinalem, positus subtus fundo scyphi. Pro firmamento infantibus tutamen firmum praebet. Apti sunt autem maxime furibus, qui aliena furari cupiunt.

XIX. Lapis Alectorius.

Alectorius vero lapis invenitur in ventriculis gallinaciorum, modo fabae, crystallina specie aut aquae limpidae. Hunc lapidem qui portat, invictus erit ab omni homine, tamen a multis temptatus et probatus est. Nam gladiator aut pugnator habens eum in ore suo insuperatus permanebit et sine siti, et athletam et aurigam omnimodo vincit. Milo enim Crotoniensis hunc lapidem portans numquam est victus. Praeterea multi alii per praelia eum habentes fortiter belligerabant et invicti permanebant. Et reges expulsi sunt a regno suo et receperunt dominationem, non solum suam, verum etiam alienam. Facit etiam securos et gratos et placentes gestantes eum. Praeterea circa venereas voluptates ..... reddit. Sed et mulieribus proderit portantibus quae volunt

1 Odontolycius ego, odontelycio (sic) *c*, Odontelycius *p*; — 2 Odontolycii ego, Odontelycio *c*, Odontelycius *p*; — 3 aut per sensum divinare *C*; divinalem edidit *p*, qui praeterea aut per incensum coni.; fundus scisi *c*; — 6 autem] tandem *p*; furare *c*, fort. recte. — 8 De alectorio cfr. Vincent. Bellov. l. l. cap. XLIII: »Dyascorides. Allectorius lapis in ventribus gallorum gallinaciorum invenitur; quem gladiator habens in ore: permanet invictus ac sine siti. Mulieribus quoque que volunt placere viris proderit quia portantes se probas ac speciosas reddit.« — 8 et 9 alectorio *C*; — 9 gallinaciorum *c* et Diasc., gallinaceorum *p*; — 10 cristallina *c*; — 12 tentatus *p*; nam ego, nam et Ring, nec *cp*; — 13 eum om. *p*; superatus *p*; — 14 exitum *c*, exitu *p*, siti ego ex Diasc. et Marb. — 15 contronense *C*; — 17 invictos *c*; — 18 re- nuerunt *C*, fort. recte. — 20 lacunae signa ego posui et aliquid deesse advertit etiam Pitra; cfr. Marb.: »Hic circa Veneris facit incentiva — 21 reddit ego, reddidit *cp*; set *c*; eum ante qui (sic

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of human knowledge in 797,885 volumes

Instant access $8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

gaudium comparat ad vindictam inimicorum aut latronum ..... ita homines debent tam ad bona quam in mala, si fortuna tulerit, parati esse. Scies autem bene quidem agentes in locum impiorum non pervenire ..... Hic ergo lapis tritus super coticulam medicinalem cum lacte mulieris, quae semel creavit in primo partu puerum, inunctus albuginem oculorum curat, et omnem oculorum dolorem tollit; etiam si videre desperatus fuerit, sanat. Praeterea podagricos eodem modo cum lacte ovis tritus, quae semel genuit masculinum foetum, ungis et sanatur. Et renes et anhelitus et interiores partes sic curat. Hoc medicamentum maximum est et a multis probatum. Praeparatum vero hoc medicamentum habebis in vitreo vase vel argenteo et ieiunus perficies. Ad vindictam vero lapidem supra coticulam teris et cum aqua dilue lapidem et coticulam, et dabis cuivis, et lavet faciem et eccaecabitur. Si quis autem biberit ex eo pulmones evomet. Oportet autem bibenti paululum dare, quod non satietur. Hic lapis inventus est in Media, unde vocabulum habet. Nascitur vero in locis apud flumen Fasin.

XXII. Lapis Syrtius.

Syrtius vero lapis, qui et Sapphirus appellatur, inveni-

1 gladium Ring, recte, puto. — 2–4 quae hoc loco inter lacunae signa posui, ex textu eiecit Pitra, qui addit: »Lacinia huc temere, nescia unde, invecta, omissorum locum occupat. Suspicor non pauca capitis XXX ex hoc XXI detracta pessime esse, ab hisce verbis: Medium vero nomine de Mediodon etc. Sed quum in Marbodo eadem rerum ratio aut confusio occurrit, nolui mutare quidquam.« — 2 in malam *c*; — 5 coticulam ego ex Marb.: »Namque super cotem mulieris lacte solutus«, cuticulam *C*, craticulam *p*; qui *c*; — 8 disperatus *c*; podagros *c*, podagros *p*, podagricos ego ex Diasc.; — 9 qui *c*; fetum p; — 10 ungit *p*; sanat *p*; — 13 vaso *c*; perficiet *C*; — 14 coticulam ego ex Marb.: »Et resolutus aquis cotis sibi fragmine mixto«, cuticulam *c*, craticula *p*; — 15 coticulam ego, cuticulam *c*, craticulam *p*; — 15 excaec. *p*; — 17 quod ego, *q c*, quo *p*; — 19 Phasin *p*; — 20 syrtis *c*; vv. 21 – p. 180, 3 ex Plinio interpolata esse iudicavit Pitra, collato Plin. XXXVII 67, 182: »Syrtitides in litore Syrtium, iam quidem et Lucaniae, inveniuntur e melleo colore croco refulgentes, intus autem stellas continent fulgidas«. — 21 Saphirus *c*; inventus est *p*.

tur in extremis Libyae partibus circa Syrtes expulsus a mari per tempestates. Idem nascitur et in Apuliae regione apud Lucaniam.

Damigeron scribit:

Hic integer et potens vicisset omnem virtutem lapidum, qui maximas potentias habet et in primis tutamentis numeratur. Qui habet ergo hunc lapidem, armatus est adversus omnem fraudem, et omnibus maleficiis et apud insidias aliorum lapidum resistit. Huius tamen naturalis potentia esse divina dicitur. Si quis a rege vel praeposito mittitur in vinculum propter delicta vitae, et voluerit aliquis educere eum de vinculis, si fieri potest, tange capita vinculi, statimque rumpentur, et cum solutus fuerit, veni ad hostium et tange hoc cum lapide, et a semet ipso hostium aperitur, et vadat ubicumque voluerit, a nullo enim aspicietur. Est autem circa gratiam et amicitiam conciliandam optimus.

XXIII. Lapis Capnites.

Capnites lapis similis est crystallo, sed multum distat ab eo. Portantibus autem optimus est. In obsequio erga deum et homines cognitos facit. Facundum vero et formosum facit gerentem se. Curat hydropicos circumligatus sinistro brachio. Utilis est autem ad formidines et minas amovendas. Nam qui habet eum, apud omnes gentes in gratiam venit et minas mitigat.

1. 2 a mare *c*, quod dubitanter defendit Ring. — 4 Amigeron *C*; — 5 Hic] vir *C*; vincisset *C*, vicisse coni. Ring, cum infinitivus perfecti pro infinitivo praesentis positus in lingua vulgari frequentissime reperiatur; — omnes virtutes *p*; — 8 apud] malim adversus, ad coni. Ring. — 10 quis agere vel *C*; mictitur *c*; — 11 delicta vitae Ring, delendam vitam *p*, delenda vita *c*; aliquid *C*; seducere *c*; — 13 quum *p*; solitus *c*; ostium *p*; — 14 ostium *p*; — 17 et 18 Capnites ego, Caphniten *c*, Caphnites *p*, Capnitis nunc apud Plinium editur N. H. XXXVII, 56, 151; — 18 cristallo *c*; — 20 faciendum *C*; — 21 ydropicos *c*; — 22 bracchio *c*; autem om. *p*; — 22. 23 admovendas *c*; — 23 apud om. *c*; in gracia *c*; mitiget *c*.

XXIV. Lapis Optallius.

Optallius lapis circa oculos efficax est; nam qui gerit eum, numquam oculis laborabit. Aptus est autem et furibus, ut non teneantur: obscurat enim aspectum proximorum, ut non videant furantes. Hunc furones usi sunt gestare.

XXV. Lapis Obsyontes.

Obsyontes vero lapis, sicut maiores nostri aiunt, disparis virtutis videtur esse. Est enim optimus et magno opere adversus somnia incerta resistit, ut nullus alius lapis. Praeterea volentibus aliquid laedere subvenit. Si quis in eo sculpserit solem et lunam, et gestaverit eum consecratum bonam vitam exigit.

XXVI. Lapis Hieracites.

Hieracites lapis in primis numeratus et probatus est a magis. Est autem niger modice et idoneus. Habebis autem sic eum: Ubi volueris aliquid praescire, lava os tuum cum melle optimo et pone sub lingua lapidem, et disces quid de te, aut quid sapiat vel cogitet aliquis, futura omnia. Sed impetrationibus maxime congruit; gestatus enim nemo tibi contradicit aliquid postulanti. Verum amatoria quoque et

1. 2 Optallius ego ex Marb., Optallion *cp*. Quem lapidem veterum ὀπάλλιον esse vulgo credunt; sed, si ex virtutibus ei attributis augurari licet, medii aevi scriptores de ophthalmio, optallio cogitavisse videntur. — 3 laboravit *c*; — 4 teneatur *c*; — 5 suerunt pro usi sunt coni. Ring; v. furentes *c*; — 6 et 7 Obsyonten *C*; Obsianum hunc lapidem esse putat Pitra. — 8 virtutis add. Ring, om. *cp*; videtur esse ego, ur̃ esse *c*, naturae est *p*; magnopere p; — 10. 11 sculserit *c*; — 13 et 14 Hieracites ego ex Pseudo-Dioscoride latino apud Arnoldum Saxonem de virtute universali cap. 8 p. 424 ed. Rose, ubi ierachites in codicibus traditur; — Geraciten *C*, Geracites *p*; — 17 dices *c*; — 18 de te [sit] aut *p*; aiit pro aut coni. Ring. — 18 futura omnia] »Forte ordo depravatur, et sic restituendum: aut futura omnia«. Pitra. — 19 nemo]

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

XXVIII. Lapis Lychnites.

Lychnites lapis speciosus, colore subvitreo, mundo, adversus nyctalopam [id est adversus nocturnas aves, hoc est strigas, sive cananas] aptus collo est idoneus, persanat eos. Praeterea in lineo panno missus et in fronte ligatus fluxum sanguinis stringit. Sciet autem qui eum portat futura praedicere, et infirmos prohibet aliena loqui, et languores expellit. Circumligatus nervos etiam et verrucas corporis sanat applicatus ea parte, ubi dolor est. Insuper si quis eum consecratum habuerit ín domo quae incenditur, si casu contigerit, continuo extinguitur incendium. Iste autem lapis Vulcano est consecratus.

1 hic et in versu subsequente Lychnites ego scripsi, (Lithites *p*) praesertim codicis 8454 vestigia secutus. Sed imprimis dignus qui conferatur Arnoldus Saxo de virtutibus lapidum § 81 ed. Rose: »Zignites [quam formam litterarum quoque ordo tuetur] lapis est coloris vitrei idem est quod evas [?]. gestatus collo valet contra nictalopam, et sanguinem stringit, et mentis alienationem depellit. et si tenetur ad incendium ignis, extinguitur flamma eius.« Ex Damigerone graeco hausisse videtur Michael Psellus *περὶ λίθων δυνάμεων* pag. 22 ed. Bernard: *ὁ λυχνίτης; ἔστι δὲ νυκτάλωπος* [hoc corruptum] *ἀρτηθεὶς ἀπὸ τοῦ τραχήλου, ῥεύματά τε ἐπέχει ὀφθαλμῶν ἐν λινῷ ῥάχει περιτιθεὶς τῷ μετώπῳ.* — Lathiten *C*; — 2 Lythiten *C*; subvetereo *c*. — Ad sequentia cfr. quae cod 8454 ex Damigerone habet: »Lichniter speciosus colore subvitreo sed mundo adversus noctilepas i. e. nocturnas avee, i. e. strygas collo gestatus valet. Missus in lineo mundo et collo ligatus, sanguinem sistit Qui autem eum gesserit futura praedicet; alienationes ab infirmis pellit. Insuper si quis eum consecratum habuerit et domus accendatur casu, continuo extinguit (?) incendium.« — id est adversus — cananas uncis inclusi, cum nihil nisi malum interpretamentum sit vocabuli nyctalopas; etiam sequens persanat eos clare ostendit hic non de strigibus sed de hominibus agi, qui non nisi noctu videre possint. Caeterum nyctalopam ego ex Arnoldo Saxone (*ὁ νυκτάλωψ = ἡ νυκταλωπία*), nictia- (sic) *c*, nyctalapas *p*; cananas] »glossariis vox inaudita, forte de- a glossa barbara: *χάνειν*, perdere, *ἀπολλύναι*« Pitra. — 4 ydo- casu ego ex alia codicis 8454 versione, quam vide supra; — 11 exstinguit *p*.

XXIX. Lapis Topatozontes.

Topatozontes lapis tutamentum optimum est. Ad divinationes aquatiles aptissimum est. Quod si quis uvae marinae vinum biberit et insaniat, trito lapide super coticulam cum aqua da furioso bibere. Deinde apta ei lapidem circa collum, et sanabitur. Sacrificantibus etiam propitiantibusque deo utile est. Suasionem enim habet secum et impetrationem et gratos facit gestantes. Sanctificatus perpetua consecratione.

XXX. Lapis Magnitis.

Magnitis lapis magnas virtutes habet. Plenus est spiritu, hoc est attrahit quod appositum ferrum et retinet. Invenit autem eum Colchis. Hoc dicunt usam in magica; Medium vero nomine de Mediodon, post quem quaerendus. Inde Medi qui per omnem horam eo usi sunt ex claritate duodecim signorum ..... Huius lapidis potestatem vero omnes magi confirmaverunt, quasi maximas habentis potentias, et sic invenerunt, quemadmodum tentarent uxores suas de caritate erga se, an benivolentiam semper custodirent, et cognoverunt diligenter si ita fecissent. Dormiente uxore subtus caput posue-

1 Graecam Damigeronis de topazio narrationem supra edidi in Lithicorum epitoma p. 142, 143, ubi tamen etiam ex aliis auctoribus nonnulla admixta esse videntur. — Topatonte (sic) *C*; — 2 topatozonte *c*; — 2. 3 divinaciones *c*; — 4 coticulam ego, cutic. *c*, cratic. *p*; — 6 propiciantibusq̄ *c*; — 12 adtrahit *c*; num est addendum ante ferrum? et om. *c*; — 13 usam ego ex Marb.: »Post illum fertur famosa venefica Circe Hoc in praestigiis magicis specialiter usa« usum *cp*; — 14 Pt' q̄ qrced' (sic) *c*, praeter quem quaerendus *p*, post quem quaerendus ego, »Medium vero nominant de'mediodon'pt' quod grece d(icitur)« coni. Ring, vix recte, cum Ededon (= Mediodon) a Marhodo magus dicatur, qui hoc lapide usus sit. Caeterum confer Pitrae notam ad cap. 21. — 15 ex claritatem ex *C*; — 16 nulla lacunae signa in *C*; hic lapis potestas vero (sic) *C*, Hinc lapidis potestas. Verum coni. Ring; magy *c*; — 17 habentis ego, habentes *c*, habentem *p*; — 18 charitate *p*; — 19 an] aut *c*; — 20 si ita fecissent om. *p*, lacunae signis positis. — 20 dormientis uxoris *p*; capud *c*.

runt latenter lapidem, et si quidem erat casta ab omni altero viro, sic ad maritum suum accedebat somnians volutabunda, et amplexabat eum tamquam impulsa per aliquem. Si autem altero viro coierat, tamquam vim alicuius spiritus odoris fedissimi lapis mittebat, ut de lecto in pavimento caderet. Concordiam secum quoque habet sicut non alius lapis. Multas enim mulieres cum rex ad ingressa maritis suis coegit reverti ad eos, et diligere matrimonium eorum. Sed etiam uxoribus maritos restituit. Hic lapis gratiosum et obsequentem facit portantem se et iocundum sermonem; advocatis certe magno opere subvenit, et apud populum concionantibus; persuasionem enim praebet et decorem et sermonem et facultatem et victoriam et exuperationem. Et ad sacrificia magorum aptissimum est, qui hunc lapidem habent; exaudit enim deus vota eorum; ideo sacrificantes et precantes gestant eum. Praeterea cum voluerint intimi, id est fu-

vv. 1—5 ab et si quidem usque ad mittebat om. *p*, ubi pro eo ut si erat adultera substitutum est. — 3 impulsam *c*; — 4 alic' sp̄s *c*; — 5 mictebat *c*; in pavimentum *p*; — 6 concordiam ego, concordia *cp*; — vv. 6—8 pro sicut non — matrimonium eorum pessime *p*: »quum rex per eum maritos cogit reverti ad mulieres«. — 7 ad ingressa corruptum est, an abingressas, quod esset relinquentes?; — 8 eos ego, eas *c*; »multas enim mulieres ⟨cum adulteris⟩ cumire (= coire) adingressas (= incipientes) maritis suis coegit reverti adeo et diligere matrimonium eorum« coni Ring, unde diligere (diligeť *c*) recepi. — 9 marito *c*; post restituit lacunae signa posuit *p*; — vv. 9—14 Graecum textum vide supra in Lithicorum epitoma p. 144. 145. — 10 iucundum *p*; — 10. 11 advocatus *c*; — 11 et om. *p*, qui colon post subvenit, non post concionantibus posuit, et praeterea eis pro enim substituit — 13 ad ante facult. add. *c*, »et sermonis adfabilitatem«, vel »et sermonem et adfabilitatem« (ἓν διὰ δυοῖν) coni. Ring; »et sermonis facilitatem« vel simile quid ego scribendum puto ex Damigerone graeco: καὶ λόγων εὑρετικός ἐστι. — exsuper. *p*; — 14 aptissimus *p*; punctum post est sustuli, et colon posui post habent, pro quo habet est in *p*; — 16 gestat *c*; quum *p*. — Ad sequentia confer, quae Vincent. Bellov. l. l. cap. XXI habet ex Pseudo-Dioscoride: »Diascorides: Magnes gignitur circa litus occeani: apud trogoditas magnas habens virtutes: et velut spiritum in attrahendo ferrum: fures intrantes domum ut preciosa deripiant: intra quatuor angulos domus carbones ardentes po-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of human knowledge in 797,885 volumes

Instant access $8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

XXXIII. Lapis Charcedonius.

Charcedonius lapis pertusus et obtectus ferro; qui eum portat, vincit causam.

XXXIV. Lapis Galactites.

Galactites lapis: hunc quidam vocant Anachiten, alteri autem Leucographiten; alii Aegyptii Smaragdum, alii Galbatiten. Dicunt magi et Aegyptii Syneciten, continet enim in se omnia, quae destinaveris solus omnium lapidum. Sed Ostanes, magister magorum omnium, appellavit eum super omnia vocabula Lethargum, quasi omnium oblivionem malorum, facit enim et utilium negotiorum. Laudavit eum tamquam nullus alius tantas vires habet. Non enim ex auditu

1 et 2 charcedonio *c*; — 2 abtactus *C*; — 4 Galaciten *c*, Galacites Pitra, qui addit »fort. Galactites«; id recepi; — 5 Ex Damigerone graeco hausta esse putat Rose l. l. p. 480 quae apud Psellum *περὶ λίθων δυνάμεων* leguntur pag. 12 ed. Bernard.: *ὁ γαλαχτίτης ἀπορρήτῳ βρύει γάλαχτι, ἔνθεν γὰρ αὐτῷ χαὶ τοὔνομα· χατασπᾷ δὲ γάλα ταῖς γυναιξί· λήθην δὲ ἐργάζεται χαὶ μνήμην τῶν χαχῶν·* [*τῶν χαλῶν* coni. Bernard.] *ἀντίθετος γάρ* [*δὲ* coni. Bernard.] *ἐστι χαὶ θηρίων πληγαῖς περιαπτὸς γεγονώς* — 5 Galactites ego, Galaciten *c*, Galactites lapis om. *p*; quidem *p*. — Cfr. Plin. XXXVII 59, 162: »eandem leucogaeam et leucographitim appellant et synnephitim«, ubi ex antiquissimo codice Bambergensi ut reponatur synechitim, suadet Damigeronis nostri syneciten. Pro smaragdum autem (v 6) reponendum mihi videtur moroxum vel morochthum, cfr. Aetium II 16 *λευχογραφὶς ἢ μόροξος* et Plinium XXXVII 63, 173 Morochthos colore porracea lacte sudat. — 7. 8 »continet enim in se somnia quad (= quaad = quoad, cfr. Jordan, Beiträge zur Geschichte der lat. Sprache p. 347) estimaveris solus omnium lapidum« coni. Ring, vix recte. Dicebatur enim lapis *συνεχίτης*, quia continet (*συνέχει*) in se omnia etc., quare punctum post Syneciten in comma mutavi. — 8 destin.] conicio desideraveris; — Ostanes ego ex Tatio et Tertulliano, Ostanen *c*, Ostane *p*; — 10 lethargum ego, lytargum *c*, lithargum *p*; — 12 enim] etiam Pitra, qui praeterea facilitatem pro facit enim et coni., sed recte, ut videtur, Ring comma non post malorum sed post facit ponendum esse putat, sequens enim pro immo etiam dictum esse ratus. — 12 ht̂ *c*, haberet *p*; — 12 ex auditum *c*; sed post magi add. *p*.

magi, ex scriptura mirati sunt et experti omni magica actione. Solum hunc lapidem efficacissimum omnium repertum et potentissimum extremis laudibus decoraverunt. Et ipse memoratus Galactites dicitur eo quod mulieribus lacte deficientibus facit abundare. Facies autem sic: iubetur mulieri ieiunare; deinde contritum lapidem dabis sibi cum mulsa, vel passo, vel aqua, et bibat sufficienter, et continuo habebit plurimum et optimum lac. Et si non voluerit bibere, accipe lanam ovis gravidae et facta acia pertunde lapidem, et ligabis circa collum eius, et sic fluit lac. Si oves deficiunt lacte, ut excutias lac, sic ages: lavata ovilia circumaspergis sale oriente sole. Habeas antea contritum lapidem tenuiter cum aqua, unde ovilia circumasperseris, et videbis eas abundare plurimo lacte. Et si scabie laborantibus hoc feceris, sanabis eas et fecundiores habebis. Lethargum vero dicitur propter hanc causam, quia praecedentia mala in oblivionem ducunt homines. Nam quicumque eum consecratum portat et, ut infra scriptum est, etiam offenderat regem, vel potentem, aut praepositum, aut parentem, aut dominum, in oblivionem

3 extr.] externe *O*; — 4 Galactites ego, Galaciten *cp*; dicit *p*; — habundare *c*; — 6 sibi] illi *p*. — Sequentia ex Aetio (II 17) qui ex graeco Damigerone hausisse videtur, illustrat Rose l. l. p. 484. 485: *Γαλαχτίτης· καὶ οὗτος παραπλησίον τῷ προειρημένῳ χροιὰν ἔχων ὑπόχλωρον, γαλαχτώδη χυλὸν ἀνίησι. ἔστι δὲ σκληρότερος τῆς λευκογραφίδος κατὰ τὸ εἶδος, πολυγάλους* [sic?] *δὲ ποιεῖ τὰς γυναῖκας, ἐὰν λουσάμεναι πίνωσιν ἢ μεθ' ὕδατος ἢ μετὰ γλυκέος οἴνου τετριμμένον τὸν λίθον. μίγνυται δὲ καὶ ταῖς ὀφθαλμικαῖς δυνάμεσι. φασὶ δὲ αὐτὸν περιαπτόμενον τῷ τραχήλῳ ὀδοντιώντων βρεφῶν ὀδόντων ἀταλαίπωρον ἔκφυσιν παρασκευάζειν.* — 9 acia *c*, hic et infra p. 190, 12, ubi immutatum reliquit Pitra, cum nostro loco acie edidisset, nescio quo sensu. cfr. Marb.: »Hunc ovis ex gravidae lana traducere filo Pertuso lapidem decet et circundare collo«. — 11 excutiaṭs *c*; — 11 circumaspargis *c*; oriente sole *p*; — 13 circumasparseris *c*; habundare *c*; — 15 lethargum ego, lytargum *c*, lithargum *p*; — 16 quia] quod *p*; — 16 ducit hominis perbene coni. Pitra, ducit homines coni. Ring, qui praecedentia mala vel nominativum (accusativum) absolutum vel accusativum a vocabulo oblivio pendentem (cfr. antiquum illud: »quid tibi hanc tactiost?«) esse putat. — 18 offenderat ego, ōndēat (sic) *c*, offendat *p*.

eum adducit. Omnino autem auctorem gratiosum facit semper et peritum et facundum et efficacem et impetratorem et persuadentem omnibus hominibus et deo placabilem, et sacrificia quae fiunt deo gestatus excellenter apta sunt: propitiat enim viribus suis deo et benevolenter omnibus facit. Amplius etiam adversus invidiam et fascinum resistit; qui eum portat, numquam fascinabitur. Sed infantibus pueris aptus congruit, et non permittit eos macerari, si quando intimidaverit eos horrida mulier. Nam sicut non aliud tutamentum resistit. Idem dolorem liberat dēntium laborantium circumligatus. Praeterea laetos et validos eos constituit. Quod si mulieri difficulter parienti acia facta de lana ovis fecundae, ligaveris circa dextrum femur, continenter pariet sine dolore. Nam oblivionem praebet omnium dolorum: ita resistit. Craterites autem dicitur, quoniam tenax est. Nam fortitudine et potentia in iudiciis et causis litigatores vincere facit: tantam magnitudinem habet iste lapis, et ne mireris, quod tanta nomina habet iste lapis.

XXXV. Lapis Berillus.

Berillus lapis: hic magnus lapis est; est lucidus, subserenus, clarus, similis oleo Apollinis. Sculpis in eo locu-

1 adducit ego, adduxit *cp* probante Ringio; omnino ego, omnum *c*, omni *p*; — 4 [quum] gestatur pro gestatus *p*, gratiis coni. Ring; propiciat *c*; — 5 benevolut̄ *c*, an benevolentiam scribendum? »benevolutum« dubitanter coni. King; — 6 facinum *c*; — 8 permictit *c*; — 9 orrida *c*; — 10 idest *c*; — 16 fortitudinem *c*; potentiam *c*; ligatores *c*; — 18 mirereris *c*; — 19 De berillo cfr. Vincent. Bellov. l. l. cap. XLVII: »Dyascorides. Berillus lapis lucidus est et clarus: oleo similis. sculpitur locusta marina ac sub geminis pedibus eius cornuta: ac sub gemma ponitur herba senina modico auro inclusa: gestata amorem coniugii facit. Aqua in qua missa est pota ad oculorum vicia valet et ad omnem valetudinem.« — 19 et 20 berillo *c*; — 20 Berillus lapis om. - 20. 21 subserinus *c*; — 21 cfr. alteram codicis 8454 versionem: ur in eo locusta marina et sub eo cornicula, et sub genibus eat modicum aurum inclusum«. — Apollinis quod non male iterato similis ortum esse videtur.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Sculpis in eo Latonam et Hippocraten et a retro accep[tores]
tres; contra omnes magicas artes auxiliatur.

XXXVIII. Lapis Collurus.

Collurus lapis: hic similis est sapphiro; subalbidum hab[et]
colorem marinum. Aptus ad interpellationem regum et p[o]
tentium. Uteris circa collum pertusum.

XXXIX. Lapis Trisutes.

Trisutes lapis similis est arcui caeli: hic fortis, gra[vis]
habens in medio apicem tamquam albam tiaram. Hic magn[us]
gestatus, impetratorius, facit ad causam sine iure datam.

XL. Lapis Melas.

Melas lapis habet in se stellas modicas. Dicitur etiam
Syrtis. Causam dicenti benedictionem et impetrationem et
victoriam facit, et ad omnem inquietudinem inimici, quarum
et damnorum, et maleficiorum et magicas inquinationes et i[n]
potionum et precum maiorum incantationem, et odium, et
caetera mala ex corpore expellit. Est autem lapis consecra-
tus. Minorante luna septima decima usque ad tricesimam
uteris; crescente vero usque ad quintam decimam non uteris.

in eo] eius super *c*, an insuper scribendum?; Latonar *C*; Hippocraten ego, Ypocraten *c*, Hippocratem *p*; acceptores (sic) *c*, quod pro accipitres dictum esse vult Pitra.

3 et 4 Colluro *C*; an colurus scripsit? — 4 hic om. *p*; saphyro *c*; — 6 pertuso *p*; — 7 An Trichrus vel Tephritis? vel quod mihi maxime arridet triglites ex Psello *περὶ λίθ. δυνάμ.* p. 3 ed. Bernard.: *ἵνα τὰς ἀγνώστους ἡμῖν λίθους ἐάσω ..... τόν τε τριγλίτην καὶ τὸν τριόφθαλμον.«*? — 8 caeli ego, celi *c*, coeli *p*; — 9 albam tiaram Ring, alvam et nigram *c*, album et nigrum *p*; — 10 magnus] an manu? testatus *c*; imperatorius *p*; — 12 Lapis Melas *p*; etiam] enim *c*; — 14 querellarum pro quarum coni. Ring. Equidem malim puncto post inimici posito, quorum (scil. inimicorum) et daemonum vel daemoniorum pro dampnorum scribere; — dampnorum *c*; — 15 et ante mag. om. *p*; inquinaciones *c*; — 19 quintam ego, quinta *c*, quartam *p*.

XLI. Lapis Gagatromanes.

Similis est colori capri, id est capriolae agrestis. Si quis hunc lapidem usus fuerit, utilis est. In historiis autem et ad inimicos, qui eum habuerit, fortis est. Hunc enim lapidem Hercules usus est, et cum eum deposuisset, victus est.

XLII. Lapis Phoenicites.

Similis phoenicio balano [id est dattilo]; subrubeus vero vel sanguineus, mirabilis lapis. In manu sinistra gestatus ad tristitiam et causas et actionem utilis est.

XLIII. Lapis Lyncis.

Secas in duas partes .... in mel et lac, deinde tollis et includis in annulo, et sic portabis, et ubicumque cum ipso ieris, cum gaudio et hilaritate quod volueris habebis.

XLIV. Lapis Narcissites.

Est viridis modice Martis signum habens. Hic tritus odorem habet Narcissi herbae, floris magnifici. Hunc lapidem qui usus fuerit, omnia vincit.

XLV. Lapis Steatites.

Similis est adipibus leonis. Hic lucidior est colore leonis. Victor est enim, quicumque eum in sinistro brachio usus fuerit.

1 gagatromeo *c*; — 2 caprii *c*; agresti *c*; — 3 historiis *cp*, an inquisitionibus? sed eodem fere sensu apud Commodianum carm. apol. v. 155 historiam dici monet Ring. — 4 habuerint *p*; — 5 quum *p*; eum om. *p*; — 6 feniciten *c*; — 7 fenico *c*; glossema: id est dattilo expulsum est a Pitra. — 10 lincis *c*; — 11 lacunae signa ego posui; — 12 anulo *c*; — 13 quod] quaecumque *p*; — 14 narcissite *c*; — 16 magniticus *c*; — 18 steatiten *c*; — 20 enim] autem? — bracchio *c*.

XLVI. Lapis Camptine.

Hic ad impetrationem facit ad deum et ad homines et corpus hilare facit, et timorem maiorum seu furias compescit, et commendationes facit. Hydropicos curat in sinistro brachio alligatus. Hunc autem de quavis consecratione consecras.

XLVII. Lapis Chrysolithus.

Est spissus, lucidus, similis auro. Hic applicatus ad rasuram auri, levatus phylacterium est ad nocturnos timores. Pertusus et transiectus cum setis asininis et alligatus in sinistro brachio, omnia daemonia vincit.

XLVIII. Lapis Chrysolithus alter.

Chrysolithus lapis: Est enim super ipsos quasi turturis oculus. Est autem et cupidinis et amoris et iustitiae adiutor. Facit autem et bene susceptum et eloquentem et gratiosum et amabilem esse et amicabilem ab his qui eum vident. Omnem ingressum aperit; facit etiam ad indignationem oculorum.

1 Camptinem eundem esse credo atque Arnoldi Saxonis Kabraten: (§ 48 de virtutibus lapidum ed. Rose): »Kabrates lapis est similis cristallo, eloquentiam dat et honorem et gratiam, defendit a noxiis et ydropisim curat.« — 2 corpus hilarem *C*; cor hilare *p*; — 4 hydr. — allig. in marg. habet *c*; — 6 Chrysolithus ego (Crisolitus Arn.) Crysolithieo *c*, chrysolitheos *p*; — 8 phylacterium est ego, philaterii tutamentum est *c* ex manifesta interpretatione, — phylacterii tutamentum est *p*. Quod ego conieci, legisse videtur Marb.: Esse phylacterium fixus perhibetur in auro, contra nocturnos fortis tutela timores«. — 9 asininis scripsi ex Ringii emendatione, cum ego aselli vel asini recipere voluissem ex Marb.: »Pertusus setis si traiiciatur asellii«, aseminis *c p*, in acus foramine coni. Pitra. — 10 bracchio *c*; — 11 Chrysolithus ego, Chrysolitheo *c*, Chrysolitheos *p*; — 12 Chrysolithus ego, crisoliteo *c*, chrys. lap. om. *p*; — 12 subrussus pro super ipsos sine dubio corrupto coni. Ring; mihi locus lacunosus esse videtur; — quasi] quam (?) *c*; oculo *C*; — 14 et] ad *C*; susceptos *C*; eloquentes *c*; — 16 indignationem ex medicorum usu probat Ring, an indebilitationem scribendum?

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of human knowledge in 797,885 volumes

Instant access $8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Addenda et Corrigenda.

p. 4, 7 i. Exegesi
p. 5, 1 s. accuratissime
p. 6 codicem A olim Federici Borrhomaei Cardinalis fuisse certiorem me fecit Richardus Foerster, cuius humanitati maximam horum addendorum partem debeo.
p. 7 De Demetrio Moschi nonnulla habet Sathas *νεοελληνικὴ φιλολογία* p. 130, 131. — *Δημητρίου Μόσχου τοῦ Λάχωνος τὸ καθ' Ἑλένην καὶ Ἀλέξανδρον* in codice Vaticano graeco nr. 1403 (fol. 3) legimus Foerster et ego.
p. 8 Codex M olim Federici Borrhomaei Cardinalis fuit.
p. 9, 4 i. hinc
p. 11, 20 s. imitatus
p. 11 Perdrierii editionem et versionem a. 1612 Forolivii publici iuris factam Ravennae vidit Foerster.
p. 13, 7 i. iubebat
p. 17, 79 *ἀλλά*
90 *Ἥλιον*
p. 18, 100 *ἕσπεσθαι* habent codd. et edd.
p. 19, 130 *ἄρ'*
p. 20, 160 *τερπωλή, χλοερόν τε*
177 *μάθης* dubitanter coniecit Foerster.
p. 22, 253 *ἔης* dubitanter coni. Foerster.
p. 24, 295 *ἔθειραι,*
300 *ἐσθλώ φημι*
p. 31. 532 *φλοιός θ'*
p. 38, 764 scribendum est *κεχολωμένος.*
p. 39 Moschi Scholion ad v. 1 ex M Foerster descripsit hoc: *ὁ τῆς Μαίας υἱὸς ἦλθε κομίζων δῶρον τοῦ τὰ κακὰ ἀποτρέποντος Διὸς προστάσσων μοι τοῦτο δοῦναι τοῖς θνητοῖς. ἐριούνιον δὲ τὸν Ἑρμῆ εἶπεν ὡς μεγάλα ὠφελεῖν δυνάμενον. καὶ ἔστι σύνθετον ἐκ τοῦ ἔρι ἐπιτατικοῦ μορίου καὶ τοῦ ὄνομα* (vel *ὀνίνημι*?) *τὸ* (?) *ὠφελῶ.* In Scholio quod ibidem ex PV edidi, *βοήθειαν ἐν τοῖς* recte habet V.

p. 40 ad v. 14 $\overset{x}{\delta\chi}$ (corr. m. 1) ex V notavit Foerster.
p. 41, 1 i. *ἐπὶ πόα* ex V notavit Foerster.
p. 45, 9 s. idem ac minime significare

p. 48, 8 i. probatus

p. 49, 8 i. *ἑταῖρε*

p 50, 8 apud Pausaniam *ὀρεῖται* futurum esse (cfr. *κῦδος ἔσσεται*) annotat Foerster.

p. 51, 6 s. *ἁλάλησθαι*

15 s. Lehrs

20, 21 s. *πέλας*

9. 8 i. *τούτεστιν* ex V notavit G. Kinkel, qui V libri scholia in Foersteri Orphica edituri usum contulit, cuius collationem benigne mecum communicavit Foerster.

p. 53, 15 s. p. 36

p. 54, 8 s. *εἴπερ if* et

p. 56, 12 i. Diar. litter.

p. 56, 25 s. *αἷα A*, ita ut et accentus acutus et circumflexus et spiritus ‹ litterae superimpositi sint.

p. 58, 8 i. omnes.

p. 60, 23 s *τοῦτο* pro *τούτῳ* V.

p. 61, 15 s *φέρει* *οι* *τὸ* V.

14 i. *αὐτοῦ* pro *αὐτὸν* V.

p. 65, 18 s. Tyrwh.

p. 66, 15 s. *τὸν* monos.

p. 69, 1 s. probatus

p. 73, 12 Tzetzae scholion ex Bachmanni editione (p. 839, 30) descripsit Foerster: *περὶ τοῦ σιδηρίτου τούτου λί[θου τοῦ καὶ] ὀρείτου φησὶν ὁ Ὀρφεὺς ἐν τ[οῖς λιθικοῖς] ὡς εἴ τις ἐπὶ δέκα ἡμέρ[ας γυναι]κῶν συνουσίας ἁγνεύσειε [καὶ κοινῶν] λοετρῶν, ἔτι δέ καὶ ἄ[γευστος] διαμείνειεν ἐμψύχου τρ[οφῆς] λούοι δὲ τὸν λίθον τοῦτο[ν καθαρῷ] καὶ ἀπορρύτῳ πηγῇ κ[αὶ καλύ]πτοι καθαροῖς σπαργά[νοις ὥσ]περ παιδίον, καὶ ἐπευχ[όμενος] ἐν καθαρῷ κελλίῳ τινὶ ἀ[νάπτοι] κηροὺς ἢ λυχνίας, μετ' ἔ[πειτα] ἐρωτήσας, μάθοι παρ' α[ὐτοῦ] ἀνθρωπίνῃ φωνῇ λέγοντος νευγ[ιλοῦ] παιδαρίου, περὶ ὧν ἀ[κούειν θέλοι] πλὴν, φησίν, ὡς ἐάν τις δει[λιῶν ἀπορ]ρίψῃ αὐτόν, μεγάλης [παρὰ θεῶν] ἐπιτεύξεται βλάβης· [εἰ δὲ γεν]ναίως καὶ τληκαρδίως τις αὐτοῦ καταχούσειε, λήγοντος ἤδη τοῦ λέγειν προσπελάσας αὐτὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἴδοι ἂν ὥσπερ ἀπονεκρούμενον.*

p. 74, 13 *καθαροῖς* in textum recipiendum esse videtur, cum non solum Tzetzes, verum etiam Epitomator (p. 146, 9, 10 ed. meae) *καθαροῖς* pro *μαλαχοῖς* legisse videatur.

p. 75, 21 ff. scholion a Bachmanno restitutum supra edidi.

p. 79, 14 i. casui

p. 82, 19 s. marg., *λήσεται*

p. 87, 10 *ὑπ' αἴθρην* codd. et edd.

p. 99, 2 i. *ἐρίσειεν*

p. 108, 2 *τόν περ ἔχοντες* etiam in V scriptum esse me certiorem reddidit Ioannes Veludo Bibliothecae Marcianae praefectus illustrissimus.

p. 119, 2 i. *ἕοις*

p. 146, 6 coniicio *δια μέσου*, cfr. v. 19.

24 *κατὰ μέσον* coniecit Foerster.

p. 147, 10 *γυναικῶν* vel *γυναικείας* coni. Foerster.

p 148, 20 *πολέμων* recte coni. Foerster.

p. 150, 7. 8 *ἀρούρας* coni. Foerster.

p. 161, 7 allophilis *cp*, correxi.

9 coniicio: conflagretur.

p. 166, 5 i. Ianio.

p. 170, 3 s. resistit enim coni. Foerster.

p. 172, 10 coniicio: et sanabitur, cfr. p. 175, 2.

p. 173, 10 coniicio: ictus, cfr. v. 13 et p. 170, 2.

p. 176, 12, coniicio: repellit

22 coniicio: ex altero vero acutus.

p. 178, 4, 5 pro subtus fundo videtur legendum subtus fundum, cfr. p. 185, 20 subtus caput.

p. 191, 11 corrige phthisicis.

Berolini. — Typis Drægerianis (C. Feichtii).